

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
January 2021

01-01-2021

มอร์นิ่ง มูฟลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤปัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นจงเอาชนะตัณหาราคะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ กลายเป็นผู้เอาชนะตัณหาราคะและด้วยเหตุนี้จึงเป็นผู้เอาชนะโลก

คำถาม: ลูกสามารถให้นิมิตอะไรแก่ทุกคนผ่านกิจกรรมของลูก?

คำตอบ: : ลูกแต่ละคนสามารถให้นิมิตว่าลูกเป็นหงส์หรือนกกระสาโดยผ่านกิจกรรมของลูก หงส์ไม่เคยทำให้ใครเกิดความทุกข์ นกกระสาทำให้เกิดความทุกข์ เพราะพวกเขาชั่วร้าย เวลา นี้ ลูกๆ กำลังกลายเป็นหงส์จากนกกระสา หน้าที่ของลูกที่จะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งคือการทำให้ผู้อื่นกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง

โอมชานติ เมื่อลูกพูดคำว่า “โอมชานติ” ลูกจดจำศาสนาดั้งเดิมของลูก ลูกจดจำบ้านของลูกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่เพียงนั่งอยู่ที่บ้าน ลูกคือลูกของพ่อ ดังนั้นแน่นอนว่าลูกต้องจดจำสวรรค์ของลูก ดังนั้นด้วยการพูด “โอมชานติ” ความรู้ทั้งหมดนี้ก็เข้ามาสู่สติปัญญาของลูก นั่นดวงวิญญาณคือตัวแห่งความสงบ นั่นคือลูกของพ่อมหาสมุทรแห่งความสงบ พ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์กำลังทำให้เรากลายเป็นตัวของความบริสุทธิ์และความสงบ ประเด็นหลักคือความบริสุทธิ์ มันเป็นโลกที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ ไม่มีคนชั่วร้ายคนเดียวที่มีอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์ ก็เลสทั้งห้าอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองโลกนี้จึงถูกเรียกว่าโลกที่ชั่วร้าย นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ในขณะที่กำลังลงบันไดมาจากโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกก็เข้ามาสู่โลกที่เลวร้าย นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ นั่นคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ นั่นคือกลางวันของความสุข นั่นคือกลางคืนของการเร่ร่อน ในความเป็นจริงไม่มีใครเร่ร่อนในเวลากลางคืน แต่ความเลื่อมใสศรัทธาถูกกล่าวได้ว่าเป็นเหมือนกับการเร่ร่อน เวลาที่ลูกๆ มาที่นี่เพื่อหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกดวงวิญญาณเต็มไปด้วยบาปทั้งหมดนั้น ลูกมีกิเลสทั้งห้า ในกิเลสเหล่านั้นกิเลสหลักคือตัณหาราคะ ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงกลายเป็นดวงวิญญาณบาป ทุกคนรู้ว่าเขาหรือเธอเป็นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์และเป็นบาป เพราะกิเลสตัณหาราคะตัวเดียวคุณสมบัติทั้งหมดจึงถูกทำลาย ด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: จงเอาชนะตัณหาราคะแล้วลูกจะกลายเป็นผู้ชนะโลก นั่นหมายถึงนายของโลกลใหม่ ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขมากขนาดนั้นภายในตัวลูก เมื่อมนุษย์กลับมาไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็ไม่เข้าใจอะไรเลย พ่อพูดว่า: ลูกไม่ควรจะมีกิเลสใดๆ กิเลสหลักคือตัณหาราคะ และเพราะกิเลสนี้จึงมีความปั่นป่วนมากมาย มีความไม่สงบอย่างมากในทุกบ้าน มีเสียงร้องของความทุกข์ระทมทุกหนแห่ง เหตุใดจึงมีเสียงร้องของความทุกข์ระทมในโลกนี้? เพราะพวกเขาเป็นดวงวิญญาณบาป เป็นเพราะกิเลสที่พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นปีศาจ เวลาที่ลูกเข้าใจว่า ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้มีประโยชน์ กองฟางต้องถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกสามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาของลูกจะต้องถูกเผาไหม้ ดวงวิญญาณไม่สามารถถูกจุดไฟได้ ราวกับว่าดวงวิญญาณได้รับการประกันเสมอ พวกเขามีชีวิตอยู่เสมอ มีใครเคยรับประกันดวงวิญญาณไหม? ร่างกายสามารถมีการประกันได้ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่านี่คือการละเล่น ดวงวิญญาณอาศัยอยู่เบื้องบนและแยกห่างจากวัตถุธาตุทั้งห้าอย่างสมบูรณ์ สิ่งทั้งหมดของโลกถูกสร้างขึ้นมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า ดวงวิญญาณไม่เคยถูกสร้างขึ้นมา พวกเขาคงอยู่เช่นนั้น พวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณบุญและดวงวิญญาณบาปเท่านั้น ชื่อเหล่านี้ได้ให้ไว้แก่ดวงวิญญาณ: ดวงวิญญาณบุญหรือดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณกลับมาสกปรกอย่างมากเป็นเพราะกิเลสทั้งห้า! เวลาที่พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากบาปทั้งหมด กิเลสทำลายบุคลิกภาพทั้งหมด ผู้คนไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่าบุคลิกภาพที่ดีคืออะไร สิ่งนี้คือรัฐบาลทางจิตที่สูงสุดเหนือสิ่งใด แทนที่จะเรียกลูกว่ารัฐบาลพันดาป ลูกสามารถถูกเรียกว่ารัฐบาลของพระเจ้าได้ ลูกเข้าใจว่าลูกคือรัฐบาลของพระเจ้า รัฐบาลของพระเจ้าทำอะไร? ทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์และเปลี่ยนพวกเขาให้

กลายเป็นเทพ ไม่เช่นนั้นเทพจะมาจากไหน? ไม่มีใครรู้อะไร เทพก็เป็นมนุษย์เช่นกัน แต่พวกเขากลายเป็นเทพได้อย่างไร และใครทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นนั้น? เทพคงอยู่ในสวรรค์เท่านั้น แน่หนอนว่าชาวสวรรค์ต้องกลายเป็นชาวนรก จากนั้นพวกเขาก็กลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง ลูกไม่รู้สิ่งนี้ แล้วผู้อื่นจะรู้ได้อย่างไร? เวลาที่ลูกเข้าใจว่าละครได้ถูกกำหนดไว้แล้วและดวงวิญญาณเหล่านี้ทั้งหมดคือนักแสดง จงเก็บทุกประเด็นเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกควรจะมีการศึกษาเล่าเรียนในสติปัญญา และแน่อนว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน การเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์เป็นสิ่งที่เลวร้าย เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะคงกลับมาไม่บริสุทธิ์ต่อกัน ธุรกิจของลูกคือการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ จงกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกก็จะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณเข้าใจสิ่งนี้ หากไม่มีดวงวิญญาณ ร่างกายก็ไม่สามารถคงอยู่ได้ และไม่สามารถโต้ตอบได้ ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าดั้งเดิมแล้วลูกอาศัยอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อได้อธิบายว่าลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิดอย่างสิ้นเชิงได้อย่างไร ด้วยเหตุนี้ลูกจึงกลายเป็นผู้ที่มิค่าต่อโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ เวลานี้ลูกไม่สามารถมีค่าต่อสวรรค์ได้จนกว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ การเปรียบเทียบกับสวรรค์ได้เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีการเปรียบเทียบที่นั่น ในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้ทั้งหมด ลูกได้รับอาวุธที่จะทำให้กลับมาบริสุทธิ์ ผู้เดียวนี้ถูกเรียกว่าบาบาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกบอกท่านว่า: จงทำให้เราบริสุทธิ์เช่นพวกเขาด้วย พวกเขาเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ จากนั้นเมื่อใช้ 84 ชาติเกิด ลูกจึงกลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่เคยได้รับชื่อ“ซัยมุนดำ” พวกเขาได้ทำภาพภฤชณะเป็นสีน้ำเงินเข้ม แต่ก็ไม่ได้เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกได้รับความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับภฤชณะ พวกเขาได้แสดงให้เห็นสองโลก แต่ในความเป็นจริงแล้วไม่ได้มีสองโลก: มีเพียงโลกเดียว เพียงแต่กลับมาใหม่แล้วก็เก่า ในตอนแรกทารกก็เป็นทารกใหม่ จากนั้นเมื่อเขาโตขึ้นเขาก็แก่ลง ลูกเพียรพยายามอย่างหนักมากที่จะอธิบายแก่พวกเขาว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของตนเอง ลักษณะและนารายณ์เข้าใจสิ่งนี้ด้วยใช่ไหม? พวกเขากลายเป็นผู้ที่อ่อนหวานอย่างมากด้วยการเข้าใจสิ่งนี้ ใครอธิบายแก่พวกเขา? พระเจ้า! ไม่ใช่เรื่องของสงคราม พระเจ้ารู้คิดอย่างมากและเต็มไปด้วยความรู้! ท่านบริสุทธิ์อย่างยิ่ง! มนุษย์ทั้งหมดควรจะอยู่เบื้องหน้าสัญลักษณ์ของชีวา แต่พวกเขาไม่รู้ว่ชีวาคือใครหรือท่านได้ทำอะไร พวกเขาเพียงแค่พูดเรื่อยๆว่า ชีพคาลิ วิศวนารด กังก้า (วัดของชีวาที่คาลิที่ซึ่งแม่น้ำคงคาปรากฏออกมาจากพระผู้เป็นเจ้าของโลก) อย่างต่อเนื่อง พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย! เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาก็พูดว่า: ท่านจะอธิบายอะไรแก่เราได้? เราเคยศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดแล้ว อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรของรามคืออะไร ยุคทองโลกใหม่เรียกว่าอาณาจักรของราม ลูกผู้ที่เข้าถึงสิ่งนี้ก็ตามลำดับกันด้วย แม้กระนั้นลูกบางคนยังลืมนี่เพราะสติปัญญาเป็นหินโดยสิ้นเชิง ดังนั้นเป็นหน้าที่ของผู้ที่กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินก็ยังคงทำกิจกรรมเหมือนเดิมไปเรื่อยๆ สิ่งนี้เป็นเพราะมีหงส์และนกกระสา หงส์ไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร นกกระสาเป็นเหตุของความทุกข์ บ้างประพุดตัวเหมือนนกกระสาอย่างสิ้นเชิงและพวกเขาก็มีกิเลสทั้งหมด ผู้ที่มีกิเลสมากมายหลายคนก็มาที่นี้ด้วย พวกเขาถูกเรียกว่าปีศาจ พวกเขาไม่สามารถตระหนักรู้ได้ ผู้ที่มีกิเลสมากมายไปยังศูนย์ต่างๆ พวกเขามีข้ออ้างด้วยการพูดว่า พวกเขเป็นบราห์มิน แต่นั่นเป็นเรื่องโกหก นี่เรียกว่าโลกแห่งการโกหก โลกใหม่คือโลกแห่งสัจจะ เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน มีความแตกต่างกันอย่างมาก! ผู้ที่พูดเท็จและทำทุกสิ่งที่ไม่ถูกต้องจะกลายเป็นชั้นสาม มีชั้นหนึ่งและชั้นสองด้วย พ่อพูดว่า: ลูกต้องพิสูจน์ความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ บ้างก็พูดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะอยู่ด้วยกันและอยู่อย่างบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกๆต้องอธิบายแก่พวกเขา เพราะบางคนไม่มีพลังโยคะจึงไม่สามารถอธิบายสิ่งที่ง่ายด้ายเช่นนี้ได้อย่างเต็มที่ ไม่มีใครอธิบายแก่พวกเขาว่าพระเจ้ากำลังสอนเราที่นี้ ท่านพูดว่า: ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์อยู่ในโลกที่บริสุทธิ์ได้ กิเลสทั้งห้าไม่ได้มีอยู่ที่นั่น นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสและนี่คือโลกที่มีกิเลส เรากำลังได้รับอำนาจในการปกครองยุคทอง ดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่กลับมาบริสุทธิ์เพียงแค่ชาติเกิดเดียวนี้? เรากำลังถูกลอตเตอรี่รางวัลใหญ่มาก! เหตุนี้เองจึงมีความสุขมากมาย

เทพมีความบริสุทธิ์ พ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกควรบอกพวกเขาว่า ลูกได้รับการล่อลวงนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นพวกเขา ไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่สามารถสร้างโลกใหม่ได้ พระเจ้าเท่านั้นที่มาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ กลางคืนของท่านได้รับการจดจำ มีคำกล่าวว่า: ความรู้ การกราบไหว้บูชา และการวางเฉย ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาใช้เวลาอย่างละครึ่งเดียว หลังจากความเลื่อมใสศรัทธาคือการวางเฉย เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นลูกต้องสลัดเครื่องแต่งกายของลูกของร่างกายของลูก ลูกต้องไม่อยู่ในโลกที่สกปรกนี้อีกต่อไป วงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้ได้มาถึงจุดสิ้นสุดลงแล้ว เวลานั้นเราต้องกลับไปสู่โลกที่บริสุทธิ์โดยผ่านดินแดนแห่งความสงบ ก่อนอื่นใดลูกต้องไม่ลืมประเด็นของอัลฟา ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าโลกเก่านี้จะถูกทำลาย พ่อกำลังก่อตั้งโลกใหม่ พ่อมาหลายต่อหลายครั้งเพื่อก่อตั้งสวรรค์ นครจะถูกทำลาย นครใหญ่มาก และสวรรค์ก็เล็กมาก!! ในโลกใหม่มีเพียงศาสนาเดียว ในขณะที่ที่นี่มีศาสนาจำนวนมากมายับไม่ถ้วน ใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาเดียว? ไม่ใช่บราห์มาที่ทำเช่นนั้น บราห์มากลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ จากนั้นก็กลับมามีบริสุทธิ์ ลูกจะไม่พูดถึงพ่อว่า: ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่กลับมามีบริสุทธิ์ เมื่อพวกเขาบริสุทธิ์ พวกเขาจึงถูกเรียกว่าลัทธิและนารายณ์ มีกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา ผู้นี้คือประชาธิปไตย ซิพบาบาถูกเรียกว่าผู้สร้างที่คงอยู่ตลอดไป คำว่า “คงอยู่ตลอดไป” นั้นหมายถึงถึงพ่อ พ่อคงอยู่ตลอดไป ดังนั้นดวงวิญญาณก็คงอยู่ตลอดไปเช่นกัน การละเล่นคงอยู่ตลอดไปด้วย ละครถูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า ดวงวิญญาณได้รับความรู้ของตนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลก ใครให้สิ่งนี้? พ่อ ลูกเป็นของพระเจ้าเป็นเจ้าและผู้เป็นนายถึง 21 ชาติเกิด และจากนั้นลูกก็กลายเป็นเด็กกำพร้าในอาณาจักรของราวัน เมื่อถึงเวลานั้นบุคลิกของทุกคนก็เสียไปเพราะกิเลสเข้ามา อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่ามีสองโลก ผู้คนเชื่อว่านรกและสวรรค์มีอยู่ในเวลาเดียวกัน เวลานั้นทุกสิ่งได้อธิบายให้แก่ลูกอย่างชัดเจนมาก! เวลานั้นลูกแผ่ตัว ดูสิ่งที่มีการเขียนไว้ในคัมภีร์! พวกเขาทำให้ทุกสิ่งยุ่งเหยิงอย่างสิ้นเชิง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถแก้ทุกสิ่งที่ยุ่งเหยิงนั้นได้ ผู้คนเรียกหาท่าน: นั่นเป็นคนไร้ประโยชน์ดังนั้นได้โปรดมาชำระหนี้ให้บริสุทธิ์และเปลี่ยนบุคลิกภาพของหนี้ด้วย! บุคลิกภาพของลูกกำลังถูกปรับเปลี่ยนอย่างมาก! อย่างไรก็ตามเมื่อพูดถึงผู้อื่น แทนที่จะเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น พวกเขากลับลูกทำให้เสียมากขึ้น ทุกสิ่งสามารถรู้ได้จากความประพฤติของคนนั้น วันนี้บางคนอาจถูกเรียกว่ามหารตีหรือหงส์ ในขณะที่วันพรุ่งนี้เขาจะกลายเป็นเช่นนกกระสา ใช้เวลาไม่นานเลย! มายาอันแผ่ตัว ความโง่เขลาไม่เห็นเช่นกัน เมื่อบางคนพูดตะคอกเสียงดังหรือบ้าลั่งมาก ๆ ความโง่เขลาจะปรากฏออกมาและมองเห็นได้ แล้วผู้ที่เคยประหลาดใจเมื่อฟังความรู้และถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นก็วิ่งหนีไป พวกเขาตกลงมาจนถึงตอนนี้! พวกเขากลายเป็นหินอย่างสิ้นเชิง มีเรื่องราวเกี่ยวกับท้องพระโรงของอินทรา คนเช่นนั้นสามารถรับรู้ได้; พวกเขาไม่ควรเข้ามาในชุมนุมนี้ ใครก็ตามที่เคยได้รับความรู้แม้เพียงเล็กน้อยก็จะไปสวรรค์ เพราะความรู้ไม่มีวันถูกทำลาย พ่อพูดว่า: เวลานั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง หากลูกข้องแวะกับกิเลส สถานภาพของลูกจะตกต่ำ ลูกกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ก่อน จากนั้นจันทร์วงศ แล้วก็ราชวงศ์พ่อค้า จากนั้นก็ราชวงศ์ศูทร เวลานั้นลูกเข้าใจว่าวงจรหมุนไปอย่างไร พวกเขาพูดว่ายังคงมียุคเหลือเหลือเวลาอีก 40,000 ปี ลูกต้องลงบันไดมา ถ้าจะยังมีอีกสี่หมื่นปี คงจะมีมนุษย์มากมาย! เพียงแค่ในเวลา 5,000 ปีนี้ก็ยังมีมนุษย์มากมายที่อาหารไม่พอกิน ดังนั้นถ้าจะมีอีกหลายพันปีมากกว่านี้ ประชากรก็จะขยายตัวไปอย่างมาก พ่อจึงมาและให้ลูกอดกลั้น มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ยังคงต่อสู้กันเอง ตีปัญญาของพวกเขาไม่สามารถหันไปทางด้านนี้ได้ ดูว่าสติปัญญาของลูกได้เปลี่ยนไปมากแค่ไหน ทั้งที่เป็นเช่นนั้นมายาก็หลอกลวงลูกแน่นอน ลูกต้องกลับมาไม่รู้โดยสิ้นเชิงกับความรู้เกี่ยวกับความปรารถนาทั้งหมด หากมีความอยากปรารถนาใดๆ ทุกสิ่งก็จะจบสิ้น ลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่มีความแม้แต่สตางค์เดียว มายาแผ่แต่หลอกลวงแม้กระทั่งมหารตีที่ดีมากไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง แล้วพวกเขาก็ไม่สามารถปีนขึ้นไปบนหัวใจได้ เช่นเดียวกับที่บางคนไม่สามารถปีนขึ้นไปบนหัวใจของพ่อแม่ของพวกเขาได้ ลูกบางคนเป็นเช่นนั้นถึงขนาดฆ่าพ่อแม่ของพวกเขา! พวกเขาแม้กระทั่งฆ่าครอบครัวของพวกเขา! พวกเขาเป็นดวงวิญญาณบาปมาก ดูสิว่าราวันทำอะไร! โลกนี้สกปรก

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

1. เพื่อที่จะปลอดภัยจากการถูกล่อลวงโดยมายา จงกลายเป็นผู้ที่รู้โดยสิ้นเชิงกับความรู้เกี่ยวกับความปรารถนาทั้งหมด อย่าได้ผกหัวใจของลูกไว้กับโลกที่สกปรกนี้

พร: ขอให้ลูกสำรวจตนและสัมผัสกับกิจกรรมที่สูงส่งของพลังที่ละเอียดอ่อนด้วยรูปแบบที่มีสมาธิของลูก

พื้นฐานของสมาธิคือการสำรวจตน ผู้ที่สำรวจตนจะได้สัมผัสกับพลังของกิจกรรมอันสูงส่งในตนเอง การปลุกเรียกดวงวิญญาณ การมีการสนทนาจากใจถึงใจกับดวงวิญญาณ การเปลี่ยนชั้นสสารและธรรมชาติของดวงวิญญาณ การมีความสัมพันธ์กับพ่อ เพื่อที่จะทำงานรับใช้ทางจิตเช่นนั้นในโลกของดวงวิญญาณจงเพิ่มพลังสมาธิ โดยการทำเช่นนี้อุปสรรคทุกประเภทจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ

*** โอม หานติ ***

หมายเหตุพิเศษ: เดือนมกราคมนี้เป็นเดือนแห่งความทรงจำระลึกถึงของสภารับบำนาญที่แสนหวาน เพื่อที่จะ
ทำให้ตัวเองมีพลังโดยเฉพาะลูกต้องกลับมาสำรวจตนเองและสัมผัสกับกิจกรรมที่สูงส่งของพลังที่ละเอียด
อ่อน รักษาสภาพที่อ่อนแอของลูกไว้ตลอดทั้งเดือน รักษาความเงียบสงบของจิตใจและปาก

02-01-2021

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การมีความเคารพนับถือต่อศรัทธาของพ่อหมายถึงการไม่ขาดมูร์ลี และ เชื้อฟงคำสั่งสอนทั้งหมด
- คำถาม:** ถ้าหากลูกๆถูกถามว่าลูกมีความสุขและพอใจไหม, ลูกจะตอบด้วยความซาบซึ้งกลับไปอย่างไร?
- คำตอบ:** ใ้บอกพวกเขาว่า: ฉันเฝ้าแต่ใส่ใจอยู่ในการค้นหาผู้เดียวผู้ที่อยู่ไกลออกไปในธาตุแห่งแสง เวลานี้ฉันได้พบท่านแล้ว ฉันจะต้องการอะไรอีก? ฉันได้ในสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว ลูกๆของพระเจ้าจะไม่ใส่ใจในสิ่งอื่นใด พ่อมาทำให้ลูกเป็นของท่านและกำลังวางมงกุฎบนศีรษะของลูก ดังนั้น, ลูกจะต้องสนใจเกี่ยวกับสิ่งใดอีก?

โอมชานติ พ่อพูดว่าสิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างแน่นอนว่า บาบาคือพ่อ ครูและครูสูงสุด ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างแน่นอน ไม่มีใครอื่นสามารถสอนการจดจำระลึกถึงนี้แก่ลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนสิ่งนี้แก่ลูกในทุกวงจร เพียงพ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือพ่อ ครูและครู เวลานี้ที่ลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ลูกเข้าใจสิ่งนี้ แม้ว่าลูกๆเข้าใจสิ่งนี้, บางคนก็ลืมพ่อ และดังนั้นเขาจะจดจำครูหรือครูได้อย่างไร? มายามีพลังมากที่แม้กระทั่งลูกจะรู้ถึงการยกย่องในทั้งสามรูปของท่าน แต่เธอก็ยังทำให้ลูกลืมทั้งสามรูปนี้ มายาคือผู้ทรงอำนาจเช่นนั้น ลูกๆเขียนเช่นกันว่า บาบา เราลืม! มายามีพลังมากเกินไป! ตามละคร สิ่งนี้ง่ายมาก ลูกๆเข้าใจว่าไม่มีใครอื่นใดจะเหมือนท่าน ท่านคือพ่อ ครูและสัจครู ท่านคือสิ่งนี้จริงๆ ไม่ใช่เรื่องโกหก ลูกควรมีความเข้าใจสิ่งนี้ภายในตนเอง แต่มายาทำให้ลูกลืม บางคนพูดว่าพวกเขาป่วยแพ้ ดังนั้น พวกเขาจะสะสมหลายล้านในทุกย่างก้าวได้อย่างไร? เหล่าเทพภูควาดภาพพร้อมกับสัญลักษณ์ของดอกบัว สิ่งนี้ไม่สามารถให้ไว้กับผู้อื่น การศึกษานี้สอนโดยพระเจ้า ไม่ใช่โดยมนุษย์ การศึกษานี้ไม่สามารถสอนได้โดยมนุษย์ แม้ว่าเหล่าเทพได้รับการยกย่องเพียงพ่อเท่านั้นที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด จะมีการยกย่องเป็นพิเศษสำหรับพวกเขาได้อย่างไรในเมื่อทุกวันนี้พวกเขามี “ความเป็นลา” และพรุ่งนี้พวกเขาก็จะมีอาณาจักร? เวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเช่นพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) ลูกรู้ว่ามากมายได้ล้มเหลวในความพยายามของเขา เพียงผู้ที่ผ่านเมื่อวงจรที่แล้วเท่านั้นที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะนี้ ที่ความเป็นจริงแล้ว ความรู้นี้ง่ายมากแต่มายาทำให้ลูกลืม พ่อพูดว่า: เขียนชาร์ทของลูก! อย่างไรก็ตาม ลูกก็ไม่สามารถทำสิ่งนี้ ลูกจะนั่งและเขียนชาร์ทได้นานเท่าไร? เมื่อลูกนั่งลงเพื่อเขียนชาร์ท ลูกต้องตรวจสอบว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาสองชั่วโมง และแล้วสิ่งนั้นสามารถเห็นได้ด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังทำตามศรัทธาของพ่อโดยนำไปใช้ในทางปฏิบัติ พ่อก็เข้าใจว่าบางทีลูกที่น่าสงสาร, ที่สิ้นหวังเช่นนั้นอาจอับอาย! มิฉะนั้นแล้วศรัทธาจะนำไปใช้ในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตามแทบจะไม่ถึงสองเปอร์เซ็นต์ที่เขียนชาร์ทของเขา ลูกๆไม่มีความเคารพนับถืออย่างมากต่อศรัทธา แม้ว่าพวกเขาได้รับมูร์ลี พวกเขา ก็ยังไม่ศึกษามูร์ลี หัวใจของเขจะต้องบีบแน่นเกิดไปอย่างแน่นอนที่บาบากำลังพูดสัจจะอย่างแท้จริง หากฉันไม่ศึกษามูร์ลี แล้วฉันจะสามารถอธิบายอะไรให้กับผู้อื่น? (การจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง) โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆทางจิต ลูกๆเข้าใจแล้วว่าที่จริงแล้วเราคือดวงวิญญาณและพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนพวกเรา ท่านพูดอะไรอีก? จดจำพ่อ และลูกจะกลับมาเป็นนายของสวรรค์! พ่อ การศึกษาเล่าเรียนและครูทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ แม้กระทั่งผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียุติกรรมอยู่ในสิ่งนี้ ความรู้ทั้งหมดรวมอยู่ในไม่กี่คำ ลูกมาที่นี่เพื่อทบทวนสิ่งนี้เนื่องจากลูกเองพูดว่าลูกลืมในสิ่งที่พ่อได้อธิบายนี้ เหตุนี้เองลูกจึงมาที่นี่และทบทวนความรู้นี้ แม้ว่าบางคนอยู่ที่นี้, พวกเขา ก็ไม่สามารถทบทวนความรู้นี้ นี่ไม่ใช่โชคของเขา! พ่อตัดสินใจให้ลูกเพียรพยายาม เพียง

พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปล่อยให้ลูกเพียรพยายาม นั่นไม่สามารถมีความไม่ชอบในสิ่งนี้ และไม่มีการเรียนพิเศษ ในการศึกษาทางโลกพวกเขาจึงมาสอนพิเศษให้เป็นการส่วนตัว ครูผู้เดียวนั้นสอนทุกคนเหมือนกันเพื่อสร้างโชคของเขา มากแค่ไหนที่ครูจะมาสอนแต่ละคนเป็นการส่วนตัว? มีเด็กๆมากมาย! ในการศึกษาทางโลกนักเรียนบางคนเป็นลูกของบุคคลสำคัญและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการสอนเป็นการส่วนตัว ครูของเขาก็สามารถเข้าใจว่าบางคนมีสติปัญญาที่บดบังและดังนั้นจึงต้องทำให้เขามีค่าต่อการได้ทุนการศึกษา พ่อไม่ทำสิ่งนี้ ครูผู้เดียวสอนทุกคนเหมือนกัน ครูอื่นปล่อยให้เด็กเพียรพยายามเป็นพิเศษ ครูผู้เดียวไม่มาขอให้ใครเพียรพยายามเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ การช่วยให้ใครเพียรพยายามเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษนั้นหมายความว่าครูของเขาจะมีความเมตตาเป็นพิเศษต่อเขา แม้กระทั่งครูอาจจะใช้เวลาเป็นพิเศษเพื่อสอนนักเรียนซึ่งเขาจะกลับมาฉลาด ที่นี้ ไม่มีเรื่องของการเรียนเพิ่มเป็นพิเศษ ไม่มีเรื่องของสิ่งนี้ ท่านเพียงแต่ให้หนึ่งมนตราที่ยิ่งใหญ่แก่ลูก นั่นคือ มานมานะบาฟ! ลูกเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นจากการจดจำระลึกถึง ลูกเข้าใจว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าจากการจดจำท่านลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้ลูกมีความรู้ มากเท่าที่ลูกจดจำระลึกถึงลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์มากขึ้นตามนั้น หากลูกจดจำระลึกถึงน้อยลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์น้อย ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับความพยายามของลูก เราต้องกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนรู้ถึงการยกย่องของพวกเขา มีคำกล่าวไว้ว่า: ท่านคือดวงวิญญาณบุญ และเราคือดวงวิญญาณบาป วัดต่างๆมากมายได้ถูกสร้างขึ้นมาให้แก่พวกเขา ผู้คนไปที่นั่นเพื่ออะไร? ไม่มีประโยชน์อะไรเพียงแค่ได้เหลือบมอง จากการมองเห็นผู้อื่นไปวัด, พวกเขาไปที่นั่นด้วยเช่นกัน พวกเขาไปที่นั่นเพียงแค่ชั่วเรื่องมอง บางคนพูดว่า: คนนั้นคนนั้นไปจาริกแสวงบุญและฉันก็ต้องการจะไปด้วยเช่นกัน อะไรจะเกิดขึ้นจากสิ่งนั้น? ไม่มีอะไรเลย! ลูกก็เช่นกันเคยจาริกแสวงบุญ เช่นที่พวกเขาฉลองทุกเทศกาล ดังนั้นพวกเขาก็คิดว่าการจาริกแสวงบุญเป็นเทศกาลด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกพิจารณาว่าการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงเป็นเทศกาล ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง นั่นมีเพียงหนึ่งคำ มานมานะบาฟ ! การจาริกแสวงบุญของลูกนี้คงอยู่ตลอดไป พวกเขาทั้งหมดเห็นว่าพวกเขาเคยไปจาริกแสวงบุญที่คงอยู่ตลอดไป อย่างไรก็ตาม ลูกมีความรู้ที่จะบอกพวกเขาว่าลูกไปสู่การจาริกแสวงบุญนี้ทุกวงจร เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนการจาริกแสวงบุญนี้ พวกเขาไปจาริกแสวงบุญยังสถานที่จาริกแสวงบุญหลักทั้งสี่แห่งชาติแล้วชาติแล้ว พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์! ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญ เมื่อผู้คนไปจาริกแสวงบุญ, พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ ทุกวันนี่ทุกสิ่งมีแต่ความสกปรกอย่างมาก! พวกเขาไม่กลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ เวลานี้พ่อมาบอกลูกว่าการจดจำระลึกถึงนี่คือการจาริกแสวงบุญที่แท้จริง ผู้คนเหล่านั้นไปจาริกแสวงบุญและเมื่อพวกเขากลับมาบ้านพวกเขาก็กลับไปเป็นเช่นเดิมที่พวกเขาเคยเป็น พวกเขาหนีแต่ตระเวนไปทั่ว เช่นที่वासโกดากามาตระเวนไปรอบโลก ดังนั้นพวกเขาก็ตระเวนไปทั่วเช่นเดียวกัน มีเพลงร้องว่า: เราตระเวนไปทุกหนแห่งแต่ก็ยังอยู่ห่างไกลจากท่าน ไม่มีใครบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาสามารถทำให้ลูกบรรลุถึงท่านได้ ไม่มีใครได้พบพระเจ้า พวกเขาที่อยู่ห่างไกลจากพระเจ้า พวกเขาไปจาริกแสวงบุญและแล้วเมื่อพวกเขากลับบ้าน พวกเขาติดกับอยู่ในกิเลสทั้งห้า การจาริกแสวงบุญทั้งหมดนั้นไม่ใช่ของจริง เวลานี้ลูกเข้าใจว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดเมื่อพ่อมา วันหนึ่งทุกคนจะมารับรู้ว่าพ่อได้มาแล้ว มีคำกล่าวไว้ว่า: “ในที่สุด ท่านก็บรรลุถึงพระเจ้า” แต่อย่างไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกที่สุดแสนหวาน ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่งด้วยการทำตามศรัทธา ลูกเพียงแค่อ่านถึงชื่อบาร์ตเท่านั้น ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่น ทั้งโลกกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้มีศาสนาห้าไม้นับ พ่อมาและบอกลูกถึงความรู้ของต้นไม้ทั้งต้น ท่านเตือนลูกถึงสิ่งนี้ ลูกเคยเป็นเทพและแล้วลูกก็กลายเป็นนักรบ ต่อมาก็กลายเป็นพ่อค้าและสุทร เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน พ่อให้การอธิบายที่ง่ายดายเช่นนั้นแก่ลูกของคำว่า “อัม โห” (ฉันเคยเป็นเช่นนั้น) โอม หมายถึง “ฉัน ดวงวิญญาณ” และคือ ฉัน ดวงวิญญาณ ผู้ที่วนไปรอบวงจร ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า ฉัน ดวงวิญญาณ คือ ดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ ไม่มีแม้แต่คนเดียวในบรรดาพวกเขาที่รู้ถึงความ

หมายของ “อัม โห” ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อพูดว่า: จงจดจำมันตรานี้อย่างต่อเนื่อง! หากลูกไม่มีวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก แล้วลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลกได้อย่างไร? เราดวงวิญญาณเวลานี้กลายเป็นบราห์มินและแล้วจะกลายเป็นเทพ ลูกสามารถถามใครในสิ่งนี้ และก็ไม่มีใครสามารถบอกคำตอบกับลูกได้ พวกเขาไม่แม้กระทั่งเข้าใจความหมายของ 84 ชาติ “การขึ้นลงของบารัต” ได้จดจำกันมา นั่นคือสิ่งที่ดี! เวลาลูกเข้าใจทุกสิ่งเกี่ยวกับสภาพของสะโตประธาน, สะโต, ราโจ, ตาโม, สุริยวงศ์, จันทรวงศ์, สกุลพ่อค้า. เพียงพอเท่านั้นที่เป็นเมล็ดที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ได้เข้ามาในวงจรนี้ ไม่ใช่ที่เราดวงวิญญาณจะกลายเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ไม่เลย! พ่อทำให้พวกเราทัดเทียมกับตัวท่านของการเต็มไปด้วยความรู้ ท่านไม่ได้ทำให้เราเป็นพระเจ้าเหมือนกับท่าน สิ่งต่างๆเหล่านี้ต้องเข้าใจอย่างกระจ่างมาก เพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้ลูกสามารถดวงวงจรในสติปัญญาของลูกได้ สิ่งนี้เรียกว่าวงจรของการสำนึกในตนเอง จากการใช้สติปัญญาของลูก ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกเข้ามาในวงจร 84 ชาติอย่างไร ทุกสิ่งถูกรวมอยู่ในสิ่งนี้ เวลา, สกุลและวงศ์สกุลเช่นกัน ทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ ลูกควรมีความรู้ทั้งหมดนี้ อยู่ในสติปัญญา ด้วยความรู้ที่เท่านั้นที่ลูกได้รับสถานภาพที่สูง เมื่อลูกมีความรู้, ลูกสามารถให้ความรู้กับผู้อื่นได้ด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้รับข้อสอบใดๆที่นี่ ในโรงเรียนอื่นข้อสอบของเขามาจากต่างประเทศ ผลลัพธ์ของผู้ที่ศึกษาต่างประเทศก็จะให้กับพวกเขายังต่างประเทศ ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาต้องมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาที่สำคัญที่ตรวจสอบข้อสอบ ใครตรวจสอบข้อสอบของลูก? ลูกเองที่ต้องทำสิ่งนั้น ลูกสามารถทำให้ตนเองเป็นอะไรก็ได้ตามที่ลูกต้องการ ลูกสามารถประกาศสิทธิ์จากพ่อในสถานภาพอะไรก็ได้ที่ลูกต้องการจากความเพียรพยายาม ที่นิทรรศการลูกถามพวกเขาว่า: ท่านจะกลายเป็นอะไร? เป็นเทพ นักกฎหมายหรือเป็นอย่างอื่น? มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อและทำงานรับใช้ ลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้นตามนั้น ผู้ที่จดจำพ่อเป็นอย่างดีสามารถเข้าใจได้เช่นกันว่าพวกเขาต้องทำงานรับใช้ ประชากรต้องถูกสร้างขึ้นมาอาณาจักรถูกก่อตั้งขึ้นมา และดังนั้นทุกประเภทเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับสิ่งนั้น ไม่มีที่ปรึกษาที่นั่น เพียงผู้ที่มีสติปัญญาที่ฉลาดน้อยเท่านั้นที่ต้องการที่ปรึกษา ที่นั่นลูกไม่ต้องมีที่ปรึกษาใดๆ บางคนมาถามบาบาเพื่อขอคำแนะนำของท่าน พวกเขาขอคำปรึกษาเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ “เราควรทำอะไรกับเงินของเรา”? “เราจะดำเนินธุรกิจของเราอย่างไร”? บาบาพูดว่า อย่างน่าเรื่องราวทางโลกมาถามพ่อ บางครั้งท่านให้การคำจูนเล็กน้อยกับลูกบางคนเพื่อที่พวกเขาจะไม่ท้อแท้ นั่นไม่ใช่ธุรกิจของพ่อ ธุรกิจของพ่อคือการชี้หนทางให้แก่ลูกที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร ลูกกำลังได้รับศรัทธาขณะที่เหลือทั้งหมดคือการกำหนดของปีศาจ ในยุคทองมีหนทางที่สูงส่ง ในยุคเหล็กมีการกำหนดของปีศาจ นั่นคือดินแดนของความทุกข์ ที่นั่นลูกไม่จำเป็นต้องถามว่า: เธอมีความสุขและพอใจไหม? สุขภาพของเธอดีไหม? คำถามเช่นนั้นไม่อยู่ที่นั่น คำถามเช่นนั้นถามกันที่นั่น เธอไม่มีความสุขลำบากใจ, ไข้ไหม? เธอมีความสุขและพอใจไหม? สิ่งต่างๆมากมายก็รวมอยู่ในสิ่งนี้เช่นกัน ที่นั่นไม่มีความทุกข์ที่ลูกจะต้องถามถึงสิ่งนี้ นี่คือโลกของความทุกข์ ในความเป็นจริง ไม่มีใครควรถามคำถามเหล่านี้ แม้ว่ามาทำให้ลูกตกลงมา ลูกก็ยังได้พบพ่อ ลูกควรตอบว่า: เหตุใดท่านจึงถามฉันเกี่ยวกับสวัสดิภาพของฉัน? เราคือลูกของพระเจ้า ดังนั้น ทำไมท่านจึงถามเราเกี่ยวกับสวัสดิภาพเล่า? ฉันใส่ใจที่จะพบผู้เดียวที่อาศัยอยู่ที่ไกลโพ้นในธาตุแห่งแสง เวลานั้นฉันได้พบท่านแล้ว แล้วฉันจะต้องไปใส่ใจกับสิ่งอื่นได้อีกเล่า? ให้จดจำเสมอว่าลูกเป็นลูกของใคร! สติปัญญาของลูกมีความรู้ว่าสงครามจะเริ่มขึ้นเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ และดังนั้นเมื่อพวกเขาถามลูกว่าลูกมีความสุขและพอใจไหม ให้บอกพวกเขาว่า: เรามีความสุขและพอใจเสมอ แม้ว่าลูกจะเจ็บป่วย ลูกก็ยังอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกแม้กระทั่งมีความสุขและพอใจมากกว่าที่ลูกอยู่ในยุคทอง เมื่อลูกได้พบพ่อผู้ที่ทำให้ลูกมีค่าอย่างมากและให้อำนาจการปกครองสวรรค์แก่ลูก เหตุใดลูกยังใส่ใจอะไรอีกเล่า? ลูกของพระเจ้าควรมีความใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งใด? แม้กระทั่งที่นั่น เหล่าเทพไม่มีความใส่ใจอะไรเลย ดังนั้นในฐานะที่พระเจ้าสูงส่งมากกว่าเทพ ลูกๆของพระเจ้าควรมีความใส่ใจต่ออะไร? บาบากำลังสอนพวกเรา! ท่านคือ พ่อ ครูและสัตกูรูของเรา บาบากำลังวางมงกุฎบนศีรษะของพวกเรา เรากำลังกลายเป็นผู้ที่มีมงกุฎ ลูกรู้ว่าลูกได้รับมงกุฎของโลกอย่างไร พ่อไม่วางมงกุฎบนศีรษะลูก ลูกรูสิ่งนั้น ในยุคทองผู้เป็นพ่อ

วางมงกุฎบนศีรษะของบุตรชายของเขา ในภาษาอังกฤษเรียกว่า Crown Prince (มกุฎราชกุมาร) ที่นี้ ถ้าพ่อไม่วางมงกุฎบนศีรษะของบุตรชายของเขา บุตรชายก็ไม่มีเวลาอดทนเวลาที่พ่อของเขาตายแล้ว เขาก็สามารถได้รับมงกุฎ เขาต้องการกลายเป็นจักรพรรดิจากเจ้าชาย สิ่งเช่นนั้นไม่มีอยู่ที่นั่น เป็นไปตามระบบที่นั่น พ่อวางมงกุฎบนศีรษะของบุตรชายของเขาและจากไปในเวลาของตนเอง ไม่มีการพูดถึงสภาพของการปลดเกษียณที่นั่น เขาสร้างวังเพื่อลูกๆและเติมเต็มความปรารถนาทั้งหมดของเขา ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าในยุคทองมีแต่ความสุขเท่านั้น ลูกจะได้รับความสุขทั้งหมดในทางปฏิบัติเมื่อลูกไปที่นั่น เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าจะไร้อยู่ในสวรรค์ ลูกจะไปที่ไหนเมื่อลูกละร่างกายของลูก? เวลาที่พ่อกำลังสอนลูกในทางปฏิบัติ ลูกรู้ว่าลูกจะไปสวรรค์จริง! พวกเขาพูดว่าพวกเขากำลังไปสวรรค์ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าสวรรค์คืออะไร ชาติแล้วชาติเล่า ลูกได้รับฟังสิ่งต่างๆที่โง่เขลา เวลาที่พ่อกำลังบอกลูกถึงความจริง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะอยู่อย่างมีความสุขและความพอใจอย่างต่อเนื่อง ให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ สวมมงกุฎแห่งอาณาจักรให้กับตนเองด้วยการศึกษาเล่าเรียน

2. รับใช้บาร์ตเพื่อทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธา จงมีความเคารพนับถือต่อศรัทธาเสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้รับใช้ที่ละเอียดอ่อนและเห็นการพิสูจน์ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับพลังของจิตใจ โดยการมีสายใยและความสัมพันธ์กับบัปติดา เช่นที่ลูกสามารถเห็นการพิสูจน์ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับพลังแห่งจิตใจและพลังแห่งการกระทำ ในทำนองเดียวกัน เพื่อที่จะเห็นการพิสูจน์ในทางปฏิบัติของพลังแห่งความเจ็บสงบที่ทรงพลังที่สุด ให้มีสายใยและความสัมพันธ์ที่ชัดเจนกับบัปติดา สิ่งนี้เรียกว่าพลังของโยคะ ดวงวิญญาณที่มีพลังของโยคะเช่นนั้นสามารถทำให้ดวงวิญญาณที่นังอยู่ห่างไกลมีประสบการณ์ทางกายภาพของการอยู่เบื้องหน้าพวกเขาเป็นการส่วนตัว พวกเขาสามารถปลุกเรียกดวงวิญญาณและเปลี่ยนแปลงพวกเขา นี่คือการรับใช้ที่ละเอียดอ่อนและเพื่อเพิ่มพลังของสมาธิ

คติพจน์: เพียงผู้ที่ใช้สมบัติทั้งหมดของพวกเขาในหนทางที่มีค่าเท่านั้น เป็นดวงวิญญาณผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ขานติ ***

ความสุข, ความพอใจและความพึงพอใจของชีวิตบราห์มิน

วันนี้ นอกจากลูกๆ บราห์มินที่เป็นที่รักที่สุดของท่านที่จากหายไปนานและขณะนี้ได้กลับมาพบพานแล้ว บัฟดาตาก็กำลังมองดูลูกๆ ที่เต็มไปด้วยคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มิน วันนี้ในอมฤตเวลา ลูกๆ ทั้งหมดผู้เป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน บัฟดาตาก็กำลังคัดเลือกดวงวิญญาณพิเศษเหล่านั้นผู้ที่มีความพอใจ, ผู้ที่มีความพอใจในตนเองเสมอ และผู้ที่เฝ้าแต่ให้ประสบการณ์ของความพอใจผ่านสายตา, ทัศนคติและการกระทำของพวกเขาตลอดเวลา ดังนั้นวันนี้บัฟดาตาก็ร่ายพวงมาลัยด้วยเพชรพลอยแห่งความพอใจผู้ที่สัมผัสกับการประพรมด้วยดอกไม้ทองคำแห่งความพอใจจากบัฟดาตาอยู่เสมอในทุกความคิดและคำพูด ในความสัมพันธ์และสายใยกับผู้ที่อยู่ในที่ชุมนุมและในทุกการกระทำของพวกเขา พวกเขาเฝ้าแต่ประพรมดอกไม้ทองคำแห่งความพอใจแก่ผู้อื่น จากดวงวิญญาณทั้งหมดในทุกหนแห่ง มีดวงวิญญาณที่พอใจเพียงไม่กี่ดวงเท่านั้นที่มองเห็นได้ พวงมาลัยที่ถูกเตรียมไว้ไม่ใหญ่โต เป็นเพียงพวงมาลัยเล็ก ในขณะที่กำลังมองดูพวงมาลัยของเพชรพลอยแห่งความพอใจครั้งแล้วครั้งเล่า บัฟดาตารู้สึกพอใจเพราะเพชรพลอยแห่งความพอใจเช่นนั้นเท่านั้นที่กลายเป็นมาลัยรอบคอบัฟดาตา พวกเขาประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรและกลับมาเป็นลูกปัดของสายลูกประคำที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาหมั่นด้วย

บัฟดาตามองดูลูกๆ ที่บางครั้งมีความพอใจและบางครั้งก็อยู่ภายใต้ร่มเงาของความไม่พอใจเล็กน้อย แล้วก็ก้าวออกไปจากสิ่งนั้น พวกเขาไม่ได้ติดกับอยู่ในนั้น ลูกประเภทที่สามบางครั้งมีความไม่พอใจในความคิดของพวกเขา ; บางครั้งพวกเขาไม่พอใจกับตนเอง, บางครั้งไม่พอใจกับสถานการณ์ที่เลวร้าย, บางครั้งไม่พอใจเพราะการขึ้นลงของพวกเขาเองและบางครั้งไม่พอใจกับสถานการณ์ที่ใหญ่และเล็ก พวกเขาติดกับอยู่ในวงจรนี้ จากนั้นเป็นอิสระจากสิ่งนั้นและกลับมาติดกับดักอีกครั้ง บาบายังคงเห็นมาลัยเช่นนั้น ดังนั้นจึงเตรียมมาลัยสามพวง ทั้งหมดเป็นเพชรพลอย แต่ลูกสามารถเข้าใจได้ด้วยเช่นกันว่าประกายของผู้ที่เป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจจะเป็นอย่างไร และผู้ที่เป็นเพชรพลอยอีกสองประเภทจะมีประกายอย่างไร ในขณะที่มองดูพวงมาลัยซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อบราห์มาพึงพอใจและในเวลาเดียวกันก็พยายามที่จะนำเพชรพลอยของพวงมาลัยอันดับสองเข้ามาอยู่ในพวงมาลัยอันดับหนึ่ง การสนทนาจากใจถึงใจกำลังเกิดขึ้นเพราะลูกปัดของพวงมาลัยอันดับสองบางส่วนถูกตัดสิทธิ์ที่จะเข้าไปอยู่ในพวงมาลัยอันดับหนึ่ง เนื่องจากมีเจ้ามืดของความไม่พอใจเล็กน้อยและพวกเขาจึงต้องถูกเปลี่ยนแปลง และนำเข้ามาอยู่ในพวงมาลัยอันดับหนึ่ง ในขณะที่รักษาคุณธรรม, คุณสมบัติพิเศษและงานรับใช้ของแต่ละคนอยู่เบื้องหน้าของเขา เขาเพียงพูดสิ่งเดียวซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ขอให้เรานำผู้นี้เข้าไปอยู่ในพวงมาลัยอันดับหนึ่ง มีเพชรพลอยประมาณ 25 ถึง 30 ที่พ่อบราห์มาได้มีการสนทนาจากใจถึงใจเป็นพิเศษ พ่อบราห์มาได้พูดว่า: ขอให้ลูกปัดเหล่านี้ถูกร้อยในพวงมาลัยอันดับหนึ่งด้วย อย่างไรก็ตาม ท่านยิ้มและพูดว่า พ่อจะนำพวกเขาเข้ามาในพวงมาลัยอันดับหนึ่งแน่นอน มีเพชรพลอยที่พิเศษเช่นนั้นด้วย

ในขณะที่การสนทนาจากใจถึงใจเช่นนั้นกำลังดำเนินไปมีสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะจากเหตุผลของความไม่พอใจ เนื่องจากพรพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือความพอใจ เหตุใดดวงวิญญาณที่ได้รับพรนี้จากผู้ประทานพรจึงเข้ามาในพวงมาลัยอันดับสอง? เมล็ดของความพอใจคือ การได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด เมล็ดของความไม่พอใจคือการขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผลทางกายภาพหรือทางที่ละเอียดอ่อนบางอย่าง เนื่องจากมีการจดจำบราห์มินว่าไม่มีสิ่งใดขาดหายไปในการสังเกตหรือชีวิตของบราห์มิน แล้ว

ทำไมจึงมีความไม่พอใจ? เป็นผู้ประทานพรได้สร้างความแตกต่างในการประทานพร หรือผู้ที่ได้รับพรได้สร้างความแตกต่างในการรับพร? เกิดอะไรขึ้น? คลังสมบัติของผู้ประทานพรและผู้ประทานเต็มเปี่ยมเต็มเปี่ยมมากที่ราชวงศ์ของลูกคงอยู่มาเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด นั่นคือราชวงศ์ของดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือที่สูงส่ง ผู้ที่กลายเป็น BK. ในช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน และวงศ์ตระกูลของผู้เลื่อมใสศรัทธายังคงดำเนินต่อไปบนพื้นฐานของการมาซึ่งการบรรลุผลเหล่านั้นเช่นกัน เมื่อมีการบรรลุผลที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นแล้วเหตุใดจึงมีความไม่พอใจ? ทุกคนได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดเหมือนกันจากผู้เดียว ในเวลาเดียวกันและด้วยวิธีการเดียวกัน อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้ใช้สมบัติที่มีค่าที่ลูกได้รับตลอดเวลา นั่นคือลูกไม่ได้เก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ในสำนักของลูก ลูกมีความสุขด้วยการพูดถึงเกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่ลูกไม่ได้มีความสุขในหัวใจของลูก มีความสุขในสติปัญญา แต่ไม่มีในหัวใจ เหตุผลคืออะไร? ลูกไม่ได้ใช้สมบัติที่มีค่าของการได้มาซึ่งการบรรลุผลด้วยการเป็นตัวของตัวเอง นั่นคือลูกตระหนักถึงสิ่งเหล่านั้นแต่ลูกไม่ได้เป็นตัวของตัวเอง การบรรลุผลนั้นไม่มีขีดจำกัด แต่บางครั้งลูกทำให้สิ่งนั้นมีขีดจำกัด และด้วยเหตุนี้ความปรารถนาของลูกสำหรับการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่มีขีดจำกัดบางอย่างสกัดกั้นลูกจากประสบการณ์ของความพอใจอย่างสม่ำเสมอซึ่งเป็นผลมาจากการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัด การบรรลุผลที่มีขีดจำกัดทำให้หัวใจของลูกมีขีดจำกัด ด้วยเหตุนี้ลูกจึงมีประสบการณ์ของความไม่พอใจ จากนั้นลูกนำสิ่งที่มีขีดจำกัดเข้ามาในงานรับใช้เพราะผลของความปรารถนาที่มีขีดจำกัด คือลูกไม่ได้รับผลที่ลูกต้องการ ผลของความปรารถนาที่มีขีดจำกัดนำมาซึ่งความสมหวังเพียงชั่วคราวเท่านั้น ด้วยเหตุนี้บางครั้งมีความพอใจและบางครั้งก็มีความไม่พอใจ ความมีขีดจำกัดไม่ปล่อยให้ลูกมีประสบการณ์ความซาบซึ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นให้ตรวจสอบเป็นพิเศษว่า ลูกมีความพอใจในจิตใจ นั่นคือความพอใจในตนเอง และความพอใจในผู้อื่นหรือไม่

สัญญาณบ่งบอกของความพอใจในดวงวิญญาณคือพวกเขาจะพอใจในจิตใจของพวกเขาในหัวใจของพวกเขาทุกคน, กับพ่อและกับละคร คลื่นแห่งความพึงพอใจจะปรากฏให้เห็นในจิตใจและร่างกายของพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายเกิดขึ้นหรือไม่, ไม่ว่าจะเป็นดวงวิญญาณใดๆจะมาต่อต้านพวกเขาเพื่อชำระสะสางบัญชีกรรมของพวกเขาหรือไม่ว่าความทุกข์ทรมานทางกายของกรรมบางอย่างจะเกิดขึ้นกับร่างกายหรือไม่ เนื่องจากดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากความปรารถนาที่มีขีดจำกัดมีความพอใจ พวกเขาจะมองเห็นได้ราวกับดวงดาวที่ส่องประกายแห่งความพึงพอใจ ผู้ที่พึงพอใจจึงไม่เคยถามคำถามในสถานการณ์ใดๆ เมื่อพวกเขาพอใจ พวกเขาจึงไม่มีคำถาม สัญญาณบ่งบอกของผู้ที่พึงพอใจคือพวกเขาไม่เห็นแก่ตัวและรู้สึกว่าคุณทุกคนไม่ควรจะถูกตำหนิ พวกเขาไม่กล่าวโทษใคร พวกเขาไม่กล่าวโทษผู้ประทานโชคว่าท่านได้สร้างโชคเช่นนั้นสำหรับพวกเขา พวกเขาไม่กล่าวโทษละครว่าเป็นบทบาทของพวกเขาในละคร; พวกเขาไม่ตำหนิใครว่า ธรรมชาติหรือชั้นสสารของเขาเป็นเช่นนั้น; พวกเขาไม่ตำหนิธรรมชาติว่าบรรยากาศเป็นเช่นนั้น ; พวกเขาไม่ตำหนิร่างกายของพวกเขาว่าร่างกายของพวกเขาเป็นเช่นนั้น การมีความพึงพอใจหมายถึงการไม่เห็นแก่ตัวและมีทัศนคติและสายตาที่เป็นอิสระจากการกล่าวโทษใครอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นคุณสมบัติพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือความพอใจ และสัญญาณบ่งบอกของความพอใจคือความอึดอัดใจ นี่เป็นการบรรลุผลที่พิเศษของชีวิตบราห์มิน ถ้าลูกไม่มีความพอใจและพึงพอใจแล้วแสดงว่าลูกไม่ได้รับประโยชน์ของชีวิตบราห์มิน ความสุขของชีวิตบราห์มินคือความพอใจและความพึงพอใจ ถ้าลูกใช้ชีวิตเป็นบราห์มินและไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์จากสิ่งนั้น ลูกก็เป็นเพียงบราห์มินในนามเท่านั้น หรือลูกเป็นบราห์มินผู้ที่เป็นการบรรลุผล? ดังนั้นบัดดาที่กำลังเตือนลูกๆ บราห์มินทั้งหมดว่า: ลูกได้กลายเป็นบราห์มินและนั่นเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตามมรดกและทรัพย์สมบัติของชีวิตบราห์มินคือความพอใจและบุคลิกภาพของชีวิตบราห์มินคือความพึงพอใจ อย่าได้สกัดกั้นตนเองจากประสบการณ์นี้ ลูกมีสิทธิ์ในสิ่งนั้น เมื่อผู้ประทานและผู้ประทานพรให้สมบัติที่มีค่าของการบรรลุผลด้วยหัวใจที่เปิดกว้างต่อลูก เมื่อท่านได้ให้สิ่งเหล่านั้นแก่ลูกแล้ว ลูกต้องสัมผัสกับทรัพย์สมบัติและบุคลิกภาพ

ของลูกอย่างมาก และทำให้ผู้อื่นได้สัมผัสกับสิ่งเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจหรือไม่? ลูกแต่ละคนสามารถถามตนเองว่า: นั่นเป็นพวงมาลัยอันดับใด? ลูกทั้งหมดอยู่ในพวงมาลัย แต่ลูกอยู่ในพวงมาลัยอันดับใด? อ้อชะ

วันนี้เป็นรอบของกลุ่มราชสถานและกลุ่ม UP ราชสถานหมายถึงผู้ที่มีชั้นสการของอาณาจักร (การปกครอง), ผู้ที่ใช้ชั้นสการของการปกครองในทุกความคิดและทุกรูปแบบในทางปฏิบัติ นั่นคือผู้ที่เปิดเผยชั้นสการการปกครอง นี่คือนั่นที่เป็นชาวราชสถาน ลูกเป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่? บางครั้งลูกไม่ได้กลายเป็นปวงประชาใช่ไหม? ถ้าลูกได้รับอิทธิพล ลูกจะถูกเรียกว่าปวงประชา ; ถ้าลูกเป็นนาย ลูกก็คือราชา อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่บางครั้งลูกเป็นราชา และบางครั้งก็เป็นปวงประชา; ไม่ จงมีชั้นสการของการปกครองอย่างเป็นธรรมชาติในสำนักของลูกเสมอ ลูกผู้ที่อาศัยอยู่ในราชสถานมีความสำคัญเป็นพิเศษ ทุกคนให้ความเคารพต่อราชาด้วยสายตาที่สูงส่งเสมอและพวกเขาจะให้ตำแหน่งที่สูงแก่ราชาเสมอ ราชาจะนั่งบนบัลลังก์เสมอและปวงประชาจะนั่งข้างล่างราชา ดังนั้นดวงวิญญาณจากราชสถานที่มีชั้นสการของการปกครองหมายถึงผู้ที่อยู่ในตำแหน่งที่สูงของสภาพที่สูงเสมอ ลูกได้กลายเป็นเช่นนั้นหรือลูกกำลังจะเป็นเช่นนั้น? ลูกกลายเป็นเช่นนั้นและแน่นอนลูกต้องกลับมาเพียบพร้อมสมบูรณ์ การยกย่องราชสถานก็ไม่ค่อยเลย สำนักงานใหญ่ของการก่อตั้งนี้อยู่ในราชสถาน ดังนั้นลูกสูงส่งใช่หรือไม่? ลูกสูงส่งในนามหรือสูงส่งในงานของลูก ลูกๆ ของดินแดนแห่งราชา (ราชสถาน) เช่นนั้นได้มาถึงบ้านของพวกเขา ลูกเข้าใจไหม?

ดินแดนของ UP ได้รับการจดจำโดยเฉพาะว่าเป็นดินแดนแห่งความบริสุทธิ์ แม่น้ำคงคาที่ชำระล้างทุกคนก็อยู่ที่นั่นเช่นกัน และในแง่ของความเลื่อมใสศรัทธาดินแดนของกฤษณะก็อยู่ใน UP เช่นกัน มีการสรรเสริญมากมายสำหรับดินแดนนั้น หากใครต้องการเห็นกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะหรือสถานที่เกิดของเขา พวกเขาไป UP ดังนั้นคุณสมบัติพิเศษของผู้ที่มาจาก UP คือมีความบริสุทธิ์เสมอและทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ เช่นเดียวกับคำสรรเสริญของพ่อที่ท่านเป็นดวงวิญญาณผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ ดังนั้นคำสรรเสริญของผู้ที่มาจาก UP ก็เหมือนกับของพ่อ ลูกคือดวงวิญญาณผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์ ดวงดาวแห่งโชคกำลังเปล่งประกาย มีคำยกย่องของสถานที่และสภาพที่มีโชคเช่นนั้น “บริสุทธิ์เสมอ” คือคำสรรเสริญสภาพของลูก ดังนั้นลูกคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่มีโชคเช่นนั้นหรือไม่? ลูกคือผู้ที่มีความสุขเสมอ มองดูโชคของลูกและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ตัวลูกเองอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและทำให้ผู้อื่นสดชื่นแจ่มใสอยู่เรื่อยๆ เพราะใบหน้าที่สดชื่นแจ่มใสคือใบหน้าที่ตั้งดูโดยอัตโนมัติ เป็นเหมือนกับแม่น้ำทางโลกที่ตั้งดูผู้คนเข้าหาตัวมันเอง ผู้แสวงบุญจะถูกดึงดูดให้ไปที่นั่น ไม่ว่าพวกเขาจะต้องเผชิญกับความยากลำบากมากเพียงใด พวกเขาก็ยังจะถูกดึงดูดด้วยแรงดึงดูดของการกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นอนุสรณ์ของงานในการทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์จึงอยู่ใน UP ในทำนองเดียวกันจงกลับมาสดชื่นแจ่มใสและเป็นภาพลักษณ์ที่ตั้งดูเช่นนั้น ลูกเข้าใจไหม?

กลุ่มที่สามคือกลุ่มของลูกดับเบิลพอรเนเนอร์ ลูกดับเบิลพอรเนเนอร์หมายถึงผู้ที่ดึงดูดพ่อซึ่งเป็นชาวต่างแดนเสมอ เพราะลูกที่ดัดเทียม พ่อมาจากต่างแดนและลูกมาจากต่างแดนเช่นกัน มีความรักสำหรับผู้ที่เป็นเพื่อนที่เท่าเทียมกันของลูก เพื่อนจะเป็นที่รักมากกว่าพ่อแม่ ดังนั้นลูกดับเบิลพอรเนเนอร์จึงเป็นเหมือนพ่อ อยู่เหนือร่างกายและการดึงดูดของร่างกายเสมอ ลูกเป็นชาวต่างแดน, ปราศจากร่าง และอะแวน/ละเอียดอ่อน ดังนั้นพ่อจึงพอใจที่ได้เห็นลูกๆ ของท่านผู้ที่ดัดเทียมกับท่าน, ผู้ที่ปราศจากร่างและมีสภาพที่ละเอียดอ่อน ลูกกำลังแข่งขันกันอย่างดี ลูกแข่งขันกันอย่างดีในการทำงานรับใช้โดยการให้สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆและวิธีการต่างๆเพื่อก้าวไปข้างหน้า ลูกใช้วิธีการและสร้างความก้าวหน้าด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้บรรพบุรุษจึงขอแสดงความยินดีกับลูกๆ ดับเบิลพอรเนเนอร์ทั้งหมดที่มาจากทุกหนแห่งและเตือนลูกๆ ทุกคนให้ตระหนักถึงความก้าวหน้าในตนเอง จงฝ่าแค้นโยบีนด้วยสภาพที่โยบีนอย่าง

สม่ำเสมอในความก้าวหน้าของตนเอง ลูกมีสิทธิ์ที่จะได้รับพรจากพ่อด้วยการมีความสมดุลของความก้าวหน้าในตนเองและความก้าวหน้าในงานรับใช้เสมอ และลูกจะมีสิทธิ์นั้นเสมอ อ้อชะ

กลุ่มที่สี่ที่ยังเหลืออยู่คือชาวมธูบัน พวกเขายูที่นี้เสมอ ผู้ที่อยู่ในหัวใจอยู่ที่เตาไฟ ผู้ที่อยู่ในเตาไฟอยู่ในหัวใจ มธูบันเป็นสถานที่ที่เตรียมบราห์มาโบนมากที่สุดด้วยวิธีที่ถูกต้องตามระเบียบวินัย ผู้ที่มาจากมธูบันคือผู้ที่เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้กลับมาพบพาน การดำเนินหน้าที่ทั้งหมดเกิดขึ้นที่มธูบัน เป็นผู้มาจากมธูบันที่รับฟังเมอร์ไลโดยตรงมากที่สุด ดังนั้นชาวมธูบันจึงเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในโชคที่สูงส่งเสมอ ลูกรับใช้จากหัวใจของลูก ด้วยเหตุนี้ชาวมธูบันเฝ้าแต่ได้รับพรจากบัปตาดาและบราห์มินทั้งหมดจากหัวใจของพวกเขา อ้อชะ

ถึงเพชรพลอยพิเศษแห่งความพอใจของบัปตาดาที่มาจากทุกหนแห่ง, ด้วยความรักและการจดจำระลึกถึงเป็นพิเศษจากบัปตาดา พร้อมกันนั้นถึงดวงวิญญาณที่มีโชคจำนวนน้อยนิดจากหลายๆด้านและถึงดวงวิญญาณกำมือเดียวจากดวงวิญญาณที่จากหายไปนานและขณะนี้ได้กลับมาพบพานที่ได้ใช้ชีวิตเป็นบราห์มิน ถึงดวงวิญญาณผู้เติมเต็มความคิดที่บริสุทธิ์ของบัปตาดา, ถึงดวงวิญญาณที่ได้รับสิทธิ์อย่างสมบูรณ์ในทรัพย์สินสมบัติของชีวิตบราห์มินในยุคบรรจบพบกัน, โปรดรับความรักและการจดจำระลึกถึงมากมายจากบัปตาดา, ผู้ประทานโชคและผู้ประทานพร

ดาดีจางก็และดาดีจันทราณิ ลาบัปตาดาเพื่อไปทำงานรับใช้:

ลูกกำลังจะไปหรือหลอมรวมบาบาไว้ในตัวลูกเอง? ไม่ว่าลูกจะไปหรือมา ลูกอยู่อย่างหลอมรวมเสมอ บัปตาดาไม่เคยมองว่าลูกที่พิเศษแยกจากกัน ไม่ว่าจะในรูปแบบที่ละเอียดอ่อนหรือรูปทางร่างกาย ลูกอยู่กับบาบาเสมอ เพราะเป็นเพียงลูกมหาวีระเท่านั้นที่ทำตามคำสัญญาที่จะอยู่กับพ่อในทุกขณะและกลับไปกับท่าน มีเพียงไม่กี่คนที่ทำตามคำสัญญานี้ ด้วยเหตุนี้ไม่ว่าลูกๆ มหาวีระที่เป็นที่รักพิเศษเช่นนั้นจะไปที่ไหนก็ตาม พวกเขาจะไปพบกับพวกเขาด้วยและพ่อจะให้พวกเขายู่กับท่านในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเสมอ ท่านให้ความเป็นมิตรของท่านในทุกย่างก้าว ดังนั้นลูกจะพูดอะไร? ลูกจะไปหรือมา? ด้วยเหตุนี้บาบาจึงถามว่า ลูกจะไปหรือหลอมรวมบาบาในตัวลูก โดยการอยู่ด้วยกันเช่นนี้เสมอ ลูกจะกลับมาพดเทียบและหลอมรวม ลูกจะพักผ่อนที่บ้านในช่วงเวลาสั้นๆและอยู่กับพ่อแล้วลูกจะปกครองอาณาจักรในขณะที่พ่อเฝ้ามองจากเบื้องบน แต่ลูกได้สัมผัสกับความเป็นเพื่อนของความเป็นมิตรของท่านเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ อ้อชะ

(บาบา, วันนี้ ลูกได้สร้างพวงมาลัยที่มหัศจรรย์) พวกลูกได้สร้างพวงมาลัยเช่นกันใช่หรือไม่? พวงมาลัยนี้ยังเล็กไป; พวงมาลัยใหญ่จะถูกสร้างขึ้น ผู้ที่ตอนนี้สันสดีไปเล็กน้อยจะถูกทำให้กลับมามีสดีโดยธรรมชาติหรือในช่วงเวลาสั้นๆ จากนั้นพวงมาลัยจะใหญ่ขึ้น อ้อชะ ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนลูกก็ได้รับพรจากพ่อแล้ว ทุกคนจะเฝ้าแต่ได้รับพรจากพ่อผ่านทุกอย่างก้าวของลูก เมื่อลูกมองไปที่พวกเขา พวกเขาจะรับพรของพ่อผ่านดิสตีของลูก เมื่อลูกพูดพวกเขาจะรับพรผ่านคำพูดของลูก และพวกเขาจะรับพรผ่านการกระทำของลูกด้วย ลูกจะไปเพื่อประพรมพรให้พวกเขาในขณะที่ลูกเดินและเคลื่อนไหว ดวงวิญญาณทั้งหมดที่กำลังมาถึงตอนนี้ต้องการพรและการให้ทานที่ยิ่งใหญ่ การที่ลูกไปหมายถึงการทำให้พวกเขาได้รับพรของพ่อด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง อ้อชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่มีสติปัญญาอยู่เหนือการดิ้นรนของวัตถุธาตุทั้งห้า
 เทวดานางฟ้ามักจะแสดงด้วยร่างที่เป็นแสงเสมอ ผู้ที่มีร่างกายที่เป็นแสงที่อยู่เหนือจิตสำนึกของร่างกาย เท้าของสติปัญญาของพวกเขาอยู่เหนือการดิ้นรนของวัตถุธาตุทั้งห้า

นั่นคือพวกเขาอยู่เหนือ มายาหรือสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับมายาก็ไม่สามารถสัมผัสเทวดา นางฟ้าเช่นนั้นได้ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อลูกไม่เคยฟังฟังใคร เคลื่อนไปด้วยสิทธิ์ที่เหนือร่างกายของลูกและมีสิทธิ์เหนือมายาเช่นกัน อย่ามีการฟังฟังประเภทใด ๆ ในความสัมพันธ์ทั้งทางโลกและทางจิตของลูก

คติพจน์: หากลูกมีนิสัยของการชอบมองร่างกายแล้วให้มองไปที่ร่างแห่งแสงและอยู่อย่างมั่นคงในรูปแห่งแสง

***** โอม ชานติ *****

04-01-2021

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤปัน

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ทำตามคำแนะนำและแนวทางที่สูงส่งของพ่อในทุกย่างก้าว รับฟังเพียง พ่อผู้เดียวเท่านั้นและลูกจะไม่ถูกจุ่มโดยมายา

คำถาม: อะไรคือพื้นฐานของการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง?

คำตอบ: เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง จงเฝ้าแต่ทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อทุก ประการ พื้นที่ที่ลูกๆได้รับคำแนะนำจากพ่อ ยอมรับสิ่งนั้นโดยไม่ต้องคิดอะไรมากไปกว่า นั้น

2. ชื่องแะอยู่ในการศึกษาทางจิตนี้ ลูกต้องไม่จดจำคนอื่น เมื่อลูกตายโลกก็ตายไปจาก ลูก และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถได้รับสถานภาพที่สูง

เพลง: เมื่อพบท่าน เราได้พบทั้งโลก...

โอมชานติ ลูกๆทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงที่ขับร้องในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบาย ความหมายของเพลงแก่ลูกๆ ลูกๆเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ของลูกจากพ่อ ไม่มีใครสามารถนำอาณาจักรนั้นไปจากเราได้ หลายคนได้ยึดอาณาจักรของบาร์ต มุสลิม นำเอาไป อังกฤษนำเอาไป ในความเป็นจริงราวนี้เป็นอันดับแรกที่ได้ยึดอาณาจักรนั้น เพราะพวกเขาทำ ตามการกำหนดของปีศาจ รูปภาพของลิงในรูปของ “อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย อย่า ได้พูดสิ่งที่เลวร้าย” ต้องมีนัยสำคัญบางอย่าง พ่ออธิบาย: ในด้านหนึ่งมีชุมชนที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจของราวัน ที่ไม่รู้จักพ่อ อีกด้านหนึ่งมีลูกๆ ก่อนหน้านั้นลูกก็ไม่เข้าใจสิ่งนี้เช่นกัน พ่อพูดถึงผู้นี้ด้วยเช่นกันเพราะเขา นั้นได้เคยทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย นี่คือการเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ผู้นี้ในตอนแรกบริสุทธิ์และเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อรู้จักเขา เวลานี้ลูกต้องไม่ฟังใครอื่นอีกต่อไป พ่อ พูดว่า: พ่อกำลังพูดกับลูกๆ ไซ้ เมื่อลูกพาเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกมา พ่อก็พูดกับพวกเขาเล็กน้อย สิ่ง แรกคือการกลับมาบริสุทธิ์และแล้วเมื่อนั้นสติปัญญาของลูกจะสามารถซึมซับสิ่งใดก็ได้ กฎของที่นี่เข้ม งวดมาก ก่อนหน้านั้นได้มีการบอกลูกว่าลูกต้องอยู่ในบัทตีเป็นเวลา 7 วันและอย่าได้จดจำใครอื่นเลย ลูก ไม่สามารถเขียนจดหมายถึงใครก็ได้เช่นกัน ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใดก็ตาม ลูกต้องอยู่ในบัทตีตลอดทั้งวัน เวลานี้ลูกศึกษาเล่าเรียนในบัทตี แล้วก็ออกไปภายนอก บางคนก็ประหลาดใจกับความรู้นี้ พวกเขาฟัง ความรู้และ ถ่ายทอดแก่ผู้อื่น แต่แล้วมายาก็มาและพวกเขาก็หนีจากไป จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก พวกเขาไม่ได้รับฟังพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ เหตุใดลูกจึงติดกับในผู้อื่นโดยที่ ไม่ได้อะไร? ชื่องแะตนเองในการศึกษาทางจิตนี้ ลูกไม่ควรจะจดจำใครอื่นเลย เมื่อลูกตายโลกก็ตายไป จากลูก และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ความเพียรพยายามของลูกคือ การเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นนารายณ์ ลูกต้องทำตามคำแนะนำสั่งสอนและแนวทางของพ่อ ในทุกย่างก้าว แต่สิ่งนี้ต้องใช้ความกล้าหาญเช่นกัน ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของการพูดถึงเรื่องนี้เท่านั้น สายใยของความผูกพันยึดมั่นนั้นก็ไม่น้อยเลย ลูกต้องทำลายความผูกพันยึดมั่นทั้งหมด “ของฉันคือชีพ บาบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น! ฉันได้หลบภัยมาอยู่กับبابาแล้ว ฉันจะไม่วันให้ยาพิษ” เมื่อลูกมาหา พระเจ้า มายาก็ไม่ได้ปล่อยลูกไว้ตามลำพัง เธอจะพยายามที่จะทำให้ลูกตกลงมาอย่างมาก หมอสมุนไพรร กล่าวว่เมื่อลูกทานยาชนิดใดชนิดหนึ่งความเจ็บป่วยทั้งหมดจะเกิดขึ้นในตอนแรก ลูกต้องไม่กลัวสิ่งนั้น ก็เป็นเช่นนั้นที่นี้ด้วย มายาจะก่อกวนลูกอย่างมาก และจะนำมายาซึ่งความคิดที่มีกิเลสแม้กระทั่งในสภาพ การปลดเกษียณของลูก และความผูกพันยึดมั่นก็จะพัฒนาขึ้น บาบอบอกลูกล่วงหน้าว่าทั้งหมดนี้จะเกิด

ขึ้น การชกมวยกับมายาจะดำเนินต่อไปตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ มายาก็แข็งแรงมากและจะไม่ปล่อยให้ลูก
อยู่คนเดียวตามลำพัง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน พ่อจะไม่บอกมายาว่าอย่านำความคิดที่มี
กิเลสมาให้ลูก หลายคนเขียนว่า: บาบ่าได้โปรดเมตตา! พ่อจะไม่มีความเมตตาต่อใครในลักษณะนั้น ที่นี้
ลูกๆ ต้องทำตามศรัทธา หากพ่อมีความเมตตาแล้วทุกคนก็จะกลายเป็นจักรพรรดิ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในละคร
ผู้คนเหล่านั้นของทุกศาสนาก็มา ผู้ที่เคยถูกโยกย้ายไปสู่ศาสนาอื่นทั้งหมดจะปรากฏตัว ต้นอ่อนกำลังมี
การเพาะหว่าน สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายามอย่างมาก เมื่อมีคนใหม่มา เพียงแต่บอกให้พวกเขาจดจำระลึก
ถึงพ่อ พระเจ้าชีวาพูด กฎะนะไม่ใช่พระเจ้า เขาหนีไปในวงจรของ 84 ชาตเกิด มีความคิดเห็นและ
เรื่องราวมากมายนับไม่ถ้วน ลูกต้องปลูกฝังสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกเป็นอย่างดี ลูกไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อ
บอกลูกว่าลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร เมื่อวงจรที่แล้วด้วยท่านก็ได้บอกลูก: จดจำพ่อผู้เดียว
เท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! พิจารณาว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งศาสนาทั้งหมดของร่างกายและตาย
ในขณะที่มีชีวิต! จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! พ่อมาเพื่อประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุก
คน เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่จะกลับมาสูงส่ง และแล้วพวกเขาก็ใช้ 84 ชาตเกิดและลงมา บอกพวก
เขา: ลูกๆ ผู้คนของบาร์ตกราบไหว้บูชาเทพเหล่านี้ พวกเขาคือใคร? พวกเขาเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ใช่
ไหม? เวลานี้พวกเขาอยู่ที่ไหน? ใครใช้ 84 ชาตเกิด? ในยุคทองมีเพียงเทพเหล่านั้นเท่านั้น เวลานี้ทุกคน
จะต้องถูกทำลายในสงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่นี้ เวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์และตาโมประธาน พ่อมาและ
เข้ามาในผู้ใดในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เขาคือผู้เลื่อมใสศรัทธาที่สมบูรณ์ เขา
เคยกราบไหว้บูชาหนารายณ์ พ่อเข้ามาในเขาและทำให้เขากลายเป็นหนารายณ์ เวลานี้ลูกต้องทำความเพียร
พยายามเช่นกัน อาณาจักรเทพนี้กำลังมีการก่อสร้างขึ้น ลูกประกาศกำลังมีการสร้างขึ้น ที่ด้านบนสุดนั้นคือ
ดอกไม้ที่ไม่มีตัวตนและแล้วก็มีลูกปิดคู่ ทั้งคู่ยืนอยู่ตรงด้านล่างชีพบาบา: บราห์มาพ่อของชาวโลกและส
รวิชาติแม่ของชาวโลก เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนของวิษณุด้วยการทำความเพียร
พยายามนี้ ผู้คนของบาร์ตพูดว่า: บาร์ตเป็นของพวกเรา! ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนาย
ของโลก เมื่อเราปกครองอาณาจักร ก็จะไม่มีความเชื่ออื่น ลูกจะไม่พูดว่า: “นี่คืออาณาจักรของฉัน” ไม่มี
อาณาจักรอื่นใดที่นั่น ที่นี้มีมากมาย พวกเขาพูดว่า “ของฉัน” และ “ของเธอ” สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้เกิด
ขึ้นที่นั่น ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ จงละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และบาป
ของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่ใช่ว่าใครบางคนจะนั่งอยู่ข้างหน้าลูกเป็นพิเศษเพื่อนำการฝึกสมาธิและ
ให้ไตร่ตรองแก่ลูก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา รักษาซารทของลูก ฉันอยู่
ในการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวันเป็นเวลานานแค่ไหน? ฉันได้พูดคุยกับพ่อหลังจากที่ตื่นนอนในตอนเช้า
นานแค่ไหน? วันนั้นฉันนั่งในการจดจำระลึกถึงบาบาหรือไม่? เพียรพยายามกับตนเองด้วยวิธีนี้ ลูกมีความ
รู้ในสติปัญญาของลูก และในกรณีนี้จงอธิบายความรู้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน! มันไม่ได้เข้าไปในสติปัญญา
ของใครว่าต้นธาราคะนั้นคือศรัทธาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พวกเขาอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสองถึงสี่ปี แต่หลังจากนั้นเมื่อ
พวกเขาถูกตบตีด้วยกำลังอันยิ่งใหญ่ของมายา พวกเขาก็ตกลงมา แล้วพวกเขาก็เขียนว่า: บาบ่า ฉันทำให้
ใบหน้าของฉันสกปรก! บาบ่าตอบว่า: ผู้ที่ทำให้ใบหน้าของตนเองสกปรกต้องไม่มาที่นั่นเป็นเวลา 12
เดือน ลูกทำสัญญากับพ่อแล้ว แต่ถึงกระนั้นลูกก็ยังตกไปสู่กิเลส อย่าได้มาหาพ่อ! จุดหมายปลายทางนั้น
สูงมาก พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ลูกๆ มากมายแต่งงานและยังคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ใช่ หาก
เด็กสาวนั้นจะถูกทุบตี ก็จะมีการจัดการแต่งงานที่บริสุทธิ์ให้แก่เธอเพื่อให้เธอได้รับความปลอดภัย ด้วย
เหตุนี้มายาก็จับบางคนด้วยจุมพฏของพวกเขา และพวกเขาก็พ่ายแพ้ ผู้หญิงก็พ่ายแพ้อย่างมากเช่นกัน! พ่อ
พูดว่า: ลูกคือสุภนาคา(ปีศาจผู้หญิง) ชื่อเหล่านั้นทั้งหมดอ้างอิงถึงเวลานี้ บาบ่าไม่อนุญาตให้ผู้ที่มีกิเลส
หนึ่งที่นี้ ลูกต้องรับคำแนะนำจากพ่อในทุกย่างก้าว เมื่อลูกอุทิศตนเอง พ่อก็พูดว่า: เวลานี้จงกลายเป็นผู้
ดูแลผลประโยชน์ และเฝ้าแต่ทำตามคำแนะนำของบาบา ต่อเมื่อลูกแสดงซารทของลูกแก่บาบาเท่านั้นที่
ท่านจะสามารถให้คำแนะนำลูกได้ สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก ลูกอาจจะออฟเฟอร์ไบค์ แต่พ่อไม่

ได้รับประทานสิ่งนั้น พ่อคือผู้ให้ อ้อชะ

ชั้นเรียนกลางคืน 15/06/68

เมื่อผู้ที่มีหัวใจที่อ่อนแอหวานรำลึกถึงอดีต ความอ่อนแอของหัวใจของเขาก็หวานรำลึกด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เองลูกจึงถูกทำให้มั่นคงอยู่บนรางของละคร โดยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่มีประโยชน์สูงสุด ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้น ถ้าลูกๆ เข้าใจละคร ลูกจะไม่มีความคิดอื่นๆใด เวลานี้ในละครลูกกำลังศึกษาและสอนความรู้ แล้วบทบาทนี้จะจบสิ้นลง ทั้งบทบาทของพ่อและบทบาทของเราจะไม่เหลืออยู่ จะไม่มีบทบาทการให้ของพ่อหรือบทบาทการรับของเรา ดังนั้นทั้งสองจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน จากนั้นบทบาทของเราจะไปอยู่ในโลกใหม่ และบทบาทของบาบาจะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ม้วนฟิล์มของบทบาทของเราถูกบันทึกไว้ บทบาทของเราเป็นบทบาทของรางวัลของเรา และบทบาทของบาบาคือบทบาทของดินแดนแห่งความสงบ บทบาทของการให้และการรับจะถูกบันทึกไว้ เวลานี้ละครเสร็จสมบูรณ์แล้ว จากนั้นเราจะไปปกครองในอาณาจักรของเรา แล้วบทบาทนั้นจะเปลี่ยนไป ความรู้จะหยุดและเราจะกลายเป็นสิ่งนั้น เมื่อบทบาทสมบูรณ์แล้ว จะไม่มีความแตกต่างใดๆคงอยู่ จะไม่มีบทบาทของพ่อและของลูกๆ ผู้นี้รับความรู้อย่างเต็มที่ด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่กับพ่อนั้นเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่กับพ่อผู้ให้และไม่มีสิ่งใดขาดสำหรับผู้รับ และดังนั้นทั้งสองจึงกลับมาทัดเทียมกัน สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องใช้สติปัญญาที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ความเพียรพยายามพิเศษเป็นไปเพื่อการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบาย ในการถ่ายทอดสิ่งนั้น มันจะกลายเป็นสิ่งใหญ่ แต่ก็มีความละเอียดอ่อนมากเมื่ออยู่ในสติปัญญา ภายในลูกรู้ว่ารูปของชีพบาบาคืออะไร ในการอธิบายสิ่งนั้นจะกลายเป็นรูปที่ใหญ่ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาสร้างสิ่งยิ่งใหญ่โต ดวงวิญญาณเองนั้นเล็กมาก นี่เป็นความมหัศจรรย์! ลูกจะไปถึงการสิ้นสุดเมื่อใด? ในท้ายที่สุดพวกเขาก็พูดว่า “ไม่มีที่สิ้นสุด(ไม่รู้จักจบสิ้น)” บาบาได้อธิบายว่าบทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้แล้วในดวงวิญญาณ นี่คือการมหัศจรรย์ ลูกไม่สามารถไปถึงจุดสิ้นสุด ลูกสามารถไปถึงตอนสุดท้ายของวงจรโลก เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง บาบาเป็นผู้เติมไปด้วยความรู้ และเมื่อเรากลับมาเติมเปี่ยมเช่นกัน ก็จะไม่มียะไรให้บรรลือก พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนเรา ท่านเป็นเพียงจุด โดยการมีนิมิตของดวงวิญญาณหรือพระเจ้า ไม่มีความสุขเช่นนั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อ เพราะว่าด้วยสิ่งนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย พ่อพูดว่า: ความรู้อยู่ในพ่อจะจบลงและจะจบลงในตัวลูกด้วยเช่นกัน ลูกรับความรู้และกลับมาสูงส่ง ลูกรับทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามพ่อก็คือพ่อ ลูกดวงวิญญาณจะอยู่อย่างเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะไม่กลายเป็นพ่อ นี่คือการรู้ พ่อคือพ่อและลูกก็คือลูก นี่เป็นเรื่องของการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และเข้าไปสู่ความลึกภายใน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าทุกคนจะต้องกลับบ้าน ทุกคนกำลังจะกลับไป เพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่จะคงอยู่ ทั้งโลกกำลังจะจบสิ้น ลูกต้องอยู่อย่างไม่หวาดกลัวในสิ่งนี้ ลูกต้องเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างไม่หวาดกลัว ลูกไม่ควรมิจิตสำนึกของร่างกาย ลูกต้องไปถึงสภาพนั้น พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับท่าน ลูกๆ ก็เฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับลูกเช่นกัน ลูกต้องทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงเพียงพ่อผู้เดียว ลูกยังคงมีเวลา ลูกต้องข้อมสิ่งนี้อย่างแข็งขันมาก ถ้าลูกไม่ฝึกสิ่งนี้ลูกจะหยุดนิ่ง ชาของลูกจะเริ่มสั่นและจะมีหัวใจล้มเหลวในทันที ใช้เวลาไม่นานสำหรับร่างกายที่ตาไม่ประจักษ์จะมีภาวะหัวใจล้มเหลว ยิ่งลูกกลับมาปราศจากร่างอยู่เรื่อยๆและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งเข้าใจลึกมากขึ้นเท่านั้น เพียงผู้ที่มีโยคะเท่านั้นที่สามารถอยู่ได้อย่างไม่หวาดกลัว ลูกได้รับพลังผ่านโยคะและความมั่งคั่งผ่านความรู้ ลูกต้องการพลังและดังนั้น เพื่อที่จะได้รับพลัง เฝ้าแต่จดจำพ่อ บาบาคือศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป ท่านไม่สามารถกลายเป็นคนไข้ได้ พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องรับยาที่ไม่สูญสลายสำหรับตนเองต่อไป พ่อให้สมุนไพรชีวิตเช่นนั้นที่ไม่มีใครเคยล้มป่วย เพียงแค่จดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และลูกจะกลับ

มาบริสุทธิ์ เทพเป็นอิสระจากโรคภัยเสมอและบริสุทธิ์ เวลานี้ลูกๆ มีศรัทธาว่าลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกทุกๆ จร พ่อมานับครั้งไม่ถ้วนเช่นเดียวกับที่ท่านมาเวลานี้ อะไรก็ตามที่บาบาสอนและอธิบายคือราชาโยคะ ก็ตะลึง เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อแสดงหนทางของความรู้แก่ลูก พ่อมายกระดับลูกด้วยการเก็บลูกขึ้นมาจากกันบัง ผู้ที่มีศรัทธาอย่างมั่นคงในสติปัญญาจะกลายเป็นลูกปัดของลูกปะคำ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกลงมาโดยการทำความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อมาและดลใจลูกให้หารายได้ที่แท้จริง พ่อทางโลกไม่สามารถทำให้ลูกหารายได้เช่นเดียวกับที่พ่อเหนือโลกทำ อัจชะ ราตรีสวัสดิ์และนมัสเตกับลูกๆ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูนนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มายาจะเข้มแข็งมากและมาอยู่เบื้องหน้าลูก อย่าได้กลัวเธอ กลายเป็นผู้เอาชนะมายา ทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว และมีความเมตตาต่อตนเอง
2. แสดงซารท์ที่แท้จริงของลูกแก่พ่อ อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา

พร: ขอให้ลูกให้นิมิตรของมงกุฎแห่งแสงให้กับผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกผ่านรูปของลูกเองและกลายเป็นเทพที่รักเป็นพิเศษ
เมื่อลูกกลายเป็นลูกของพ่อและได้ทำตามสัญญาสำหรับความบริสุทธิ์ลูกจะได้รับมงกุฎแห่งแสงเป็นการตอบแทน มงกุฎที่ประดับเพชรพลอยไม่มีอะไรเทียบได้กับมงกุฎแห่งแสงนี้ ยิ่งลูกปลุกฝังความบริสุทธิ์ในความคิดคำพูดและการกระทำของลูกอยู่เรื่อยๆ มากเท่าไร มงกุฎแห่งแสงก็จะยิ่งชัดเจนมากขึ้นเท่านั้น และจากนั้นลูกจะได้รับการเปิดเผยในฐานะเทพที่รักเป็นพิเศษเบื้องหน้าผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูก

คติพจน์: อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของบัพดาดาเสมอและลูกจะกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน, คำว่า “โอ้ พระเจ้า! โอ้ บาบ!” ไม่ควรออกมาจากปากของลูก การฝึกฝนนั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา
- คำถาม:** เหตุใดลูกๆ ถึงชอบแต่งชุดขาวมากกว่า? มันเป็นสัญลักษณ์ของอะไร?
- คำตอบ:** : เวลาที่ ลูกได้ตายในขณะที่มีชีวิตจากโลกเก่าไปแล้ว และเหตุนี้เองลูกจึงชอบแต่งกายในชุดสีขาวมากกว่า ชุดสีขาวนี้เป็นสัญลักษณ์ของความตาย เมื่อบางคนตายเขาจะถูกคลุมด้วยผ้าสีขาว เวลาที่ ลูกๆ ตายในขณะที่มีชีวิตแล้ว

โอม ชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ถ้าลูกไม่ใช่คำว่า “ทางจิต” แต่เพียงพูดว่า “พ่อ” นั่นก็ไม่ใช่เป็นไร พ่อที่นั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกเป็นพี่น้องกัน ดังนั้นพ่อที่นั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ท่านไม่ได้อธิบายแก่ทุกคน ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกคือพี่น้องกัน ในกิตะมีคำกล่าวไว้ว่า: พระเจ้าพูด พระเจ้าพูดกับใคร? ทั้งหมดคือลูกของพระเจ้า ท่านคือพ่อ และดังนั้นลูกทั้งหมดของพระเจ้าคือพี่น้องกัน พระเจ้าต้องอธิบายแก่ลูกและสอนราชาโยคะให้แก่ลูก เวลานี้การปิดกั้นสติปัญญาของลูกได้เปิดออกแล้ว ไม่มีใครในโลกจะมีความคิดเช่นนี้ ผู้ที่รับสาสน์จะยังคงมาที่โรงเรียนเรื่อยๆ และศึกษาเล่าเรียน พวกเขาจะคิดว่าพวกเขาเคยเห็นในนิทรรศการและเวลานี้พวกเขาต้องการไปรับฟังความรู้มากขึ้น สิ่งแรกและสิ่งหลักก็คือ คำพูดเหล่านั้นเป็นคำพูดของมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้เทศน์กิตะ ชีวา ก่อนอื่นพวกเขาควรเข้าใจว่าใครที่กำลังสอนและกำลังอธิบายแก่เรา เป็นดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่ไม่มีตัวตน ท่านคือสัจจะ ท่านบอกสัจจะแก่ลูกท่านนั้น จากนั้นจะไม่มีคำถามใดๆ เกิดขึ้นจากสิ่งนั้น ก่อนอื่นใดลูกต้องอธิบายว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกโดยผ่านบราห์มา นี่คือสถานภาพที่สูงศักดิ์ เมื่อพวกเขามีศรัทธาว่าพ่อจากเหนือโลกนี้ พ่อของทั้งหมด คือผู้เดียวที่นั่งและอธิบายแก่ลูกว่าท่านนั้นเป็นผู้ทรงพลังอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พวกเขาจะไม่มีความคำถามใดๆ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นเมื่อท่านมาท่านต้องมาในเวลาของท่านเองอย่างแน่นอน ลูกสามารถเห็นว่านี่คือสงครามมหากาฬตะเดียวกัน หลังจากการทำลายล้างจะมีโลกที่ปราศจากกิเลส นี่คือนิยามที่ชั่วร้ายที่มีกิเลส ผู้คนไม่เข้าใจว่าบาร์ตันเคยปราศจากกิเลส สติปัญญาของพวกเขาใช้ไม่ได้เลย พวกเขามีลอคก๊อดเรซ(Godrej locks) ล็อคในตัวเขา เพียงพ่อผู้เดียวที่มีกุญแจสำหรับเปิดล็อคนั้น ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้ประทานความรู้และเป็นผู้ประทานตาทิพย์ ท่านให้ตาที่สามแห่งความรู้แก่ลูก ไม่มีใครเข้าใจว่าใครกำลังสอนลูก เพราะพวกเขาคิดว่าเป็นดาต้า(บราห์มาบาบา) พวกเขาจึงเริ่มวิพากษ์วิจารณ์; พวกเขาเริ่มพูดบางสิ่งบางอย่าง ดังนั้นนี่คือสิ่งแรกที่ลูกควรอธิบาย มีการเขียนสิ่งนี้ไว้ว่า: พระเจ้าชีวาพูด ท่านคือสัจจะ พ่ออธิบายว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ชีวา พ่อได้มาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อสอนลูกชาลิแกรม พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านอธิบายความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก เพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือผู้สร้างโลก ท่านทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ พวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำตัวของท่าน ลูกมีความสัมพันธ์อะไรกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? ท่านคือสัจจะ ท่านให้ความรู้ที่แท้จริงแก่ลูกเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ลูกๆ รู้ว่าพ่อคือสัจจะและท่านสร้างดินแดนแห่งสัจจะ ลูกมาที่นี้เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ เมื่อลูกไปที่นักกฎหมาย ลูกเข้าใจว่าลูกไปที่นั้นเพื่อจะกลายเป็นนักกฎหมาย เวลานี้ลูกมีศรัทธาว่าพระเจ้ากำลังสอนลูก บางคนมีศรัทธา แต่สติปัญญาของพวกเขาพัฒนาความสงสัย แล้ว คนอื่นๆ ก็บอกพวกเขาว่า: คุณเคยพูดว่าพระเจ้ากำลังสอนคุณ แล้วทำไมคุณถึงทั้งพระเจ้าแล้วมาที่นี้? เมื่อพวกเขาเกิดความสงสัย พวกเขาก็หนีไป พวกเขาได้ทำกระทำบาป

อย่างใดอย่างหนึ่ง พระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด! ด้วยการเอาชนะสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ผู้ที่กลับมาบริสุทธิจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ ที่นั่นเป็นเรื่องของราชาโยคะ ลูกจะไปและปกครองที่นั่น ดวงวิญญาณทั้งหมดจะต้องชำระสะสางปัญชิกรรมของพวกเขาแล้วกลับบ้าน นี่คือการชำระสะสาง สติปัญญาของลูกเวลานี้บอกว่าจะมีการก่อตั้งยุคทองขึ้นอย่างแน่นอน ยุคทองนั้นเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ ส่วนที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น จากนั้นพวกเขาจะต้องเล่นบทบาทของตัวเองซ้ำ ลูกเองก็ต้องเพียรพยายามต่อไปเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิและเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ ลูกทั้งหมดจะต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นนาย แม้กระทั่งปวงประชาก็เป็นนาย ปวงประชาก็พูดว่า: บาร์ตของฉัน! แม้แต่มนุษย์ที่ยิ่งใหญ่และซันยาสซีเขาก็พูดว่า: บาร์ตของฉัน! ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ทุกคนในบาร์ตเป็นผู้อาศัยอยู่ในนรก เวลานี้เรากำลังศึกษาราชโยคะเพื่อที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ ไม่ใช่ทุกคนที่จะกลายเป็นผู้อาศัยในสวรรค์ ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ ไม่ว่าคนเหล่านั้นจะถ่ายทอดอะไรก็ตามมันมาจากพระคัมภีร์ พวกเขาเป็นผู้มีอำนาจของคัมภีร์ พ่อพูดว่า: ขณะที่กำลังศึกษาคัมภีร์พระเวทย์และคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาถึงบันไดมาเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง ทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาสิ้นสุดลง พ่อต้องมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทุกคน ส่วนใหญ่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา พวกเขาทั้งหมดเฝ้าแต่ร้องเรียกหา: โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! ผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดอย่างแน่นอนว่า “โอ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ! โอ พระเจ้า!” มีความแตกต่างระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ “โอ พระเจ้า” ต้องไม่มีวันออกมาจากปากของลูก มนุษย์มีการฝึกฝนนั้นมาเป็นเวลาครั้งวงจร เวลานี้ลูกเข้าใจว่าท่านคือพ่อของลูกและดังนั้นลูกต้องไม่พูดว่า “โอ บาบ!” อีกต่อไป ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ประการแรกมีศรัทธาว่าลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อ พ่อให้สิทธิแก่ลูกๆ ที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูก ท่านคือพ่อที่แท้จริงใช่ไหม? พ่อรู้ว่าพ่อให้ลูกๆ ของพ่อดูดซับน้ำทิพย์แห่งความรู้ ทำให้พวกเขานั่งบนกองไฟของความรู้ ปลุกพวกเขาให้ตื่นจากการหลับที่ลึกล้ำและพาพวกเขาไปสวรรค์ พ่ออธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณเป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ดินแดนแห่งความสุขนั้นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส เทพปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ อีกดินแดนหนึ่งคือบ้านที่แสนหวาน! ลูกรู่ว่านั้นคือบ้านของลูกผู้เป็นนักแสดง และลูกมาที่นี่จากดินแดนแห่งความสงบนั้นเพื่อเล่นบทบาทของลูก เราดวงวิญญาณไม่ใช่ผู้อาศัยของสถานที่นั้น นักแสดงเหล่านั้นคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น พวกเขาเพียงแค่มาจากบ้านของพวกเขา เปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเขาและเล่นบทบาทของพวกเขา ลูกเข้าใจว่าบ้านของลูกคือดินแดนแห่งความสงบที่ลูกกำลังจะกลับไป เมื่อนักแสดงทั้งหมดขึ้นมานบนเวที พ่อก็มาและพาทุกคนกลับบ้านไป ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ปลดปล่อยและผู้นำทาง ท่านคือผู้จัดความทุกข์และประทานความสุข ดังนั้นมนุษย์เหล่านั้นทั้งหมดจะไปไหน? ลองคิดถึงสิ่งนี้! ลูกร้องเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิให้มาที่นี่ เพื่ออะไร? เพื่อความตายของลูกเอง! ลูกไม่ต้องการที่จะอยู่ในโลกแห่งความทุกข์ และด้วยเหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า: ขอให้เรากลับบ้านกัน! พวกเขาทั้งหมดเป็นผู้ที่เชื่อในการหลุดพ้น ราชาโยคะโบราณของบาร์ตเป็นที่รู้จักกันดีมาก ผู้คนเหล่านั้นไปต่างประเทศเพื่อสอนราชาโยคะโบราณ ในความเป็นจริงหัตถะโยคีไม่ได้รู้จักราชาโยคะเลย โยคะของพวกเขาผิด เหตุนี้เองลูกควรจะไปและสอนราชาโยคะที่แท้จริงแก่พวกเขา เมื่อผู้คนได้เห็นจักรสีเหลืองของซันยาสซี พวกเขาให้ความนับถืออย่างมากแก่พวกเขา แม้แต่ในศาสนาพุทธ เมื่อพวกเขาเห็นใครบางคนสวมจักรสีเหลือง พวกเขาให้ความนับถือแก่บุคคลนั้น ซันยาสซีนั้นมาในภายหลัง ในตอนเริ่มต้นของศาสนาพุทธไม่มีซันยาสซี เมื่อมีบาปเพิ่มมากขึ้นในศาสนาพุทธ ศาสนาซันยาสซีก่อตั้งขึ้น ดวงวิญญาณนั้นก็ลงมาจากเบื้องบนในตอนเริ่มต้นของศาสนานั้นด้วยเช่นกัน สาวกของเขาก็ตามเขาลงมา เขาจะทำอะไรด้วยการสอนการสละละทิ้งในตอนเริ่มต้น? การสละละทิ้งนั้นมีขึ้นในภายหลัง พวกเขาได้ลอกเลียนสิ่งนั้นมาจากที่นี่ มีชาวคริสต์เตียนมากมายที่ให้ความนับถือแก่ซันยาสซี จักรสีเหลืองนั้นเป็นรูปแบบของหัตถะโยคี ลูกไม่จำเป็นต้องออกจากบ้านและครอบครัวของลูกและลูกไม่จำเป็นต้องสวมเสื้อผ้าสีขาว อย่างไรก็ตามเสื้อผ้าสีขาวเป็นสิ่งที่ดี ลูกเคยอยู่ในบัทตีและเสื้อผ้าสีขาว

ก็กลายมาเป็นเครื่องแต่งกายของลูก ปัจจุบันผู้คนก็ชอบเสื้อผ้าสีขาวกันอย่างมาก เมื่อมีผู้คนตายเขาจะลูกคลุมด้วยผ้าสีขาว เวลานั้นลูกได้ตายในขณะที่มีชีวิต และดังนั้นการแต่งกายด้วยชุดขาวก็เป็นเป็นสิ่งที่ดี ก่อนอื่นใดจงให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครบางคน ต้องใช้เวลาที่จะอธิบายว่ามีสองพ่อ ลูกไม่สามารถอธิบายได้มากนักในงานนิทรรศการ ในยุคทองลูกมีพ่อคนเดียว เวลานั้นลูกมีสามพ่อเพราะพระเจ้าเข้ามาในร่างของประชาบิดาบรรพมา ท่านคือพ่อของทุกคน ลูกมีพ่อทางโลกด้วยเช่นกัน อัจชะ ในพ่อทั้งสามพ่อไหนที่ให้มรดกสูงสุดแก่ลูก? พ่อที่ไม่มีตัวตนให้มรดกแก่ลูกอย่างไร? ท่านให้สิ่งนั้นแก่ลูกผ่านบรรพมา ลูกสามารถอธิบายภาพนี้ได้เป็นอย่างดี ชีพบาบา นั้นไม่มีตัวตนและผู้นี้คือประชาบิดาบรรพมา อติเทพ ปู่-ของปู่-ของปู่ พ่อพูดว่า: ลูกไม่ได้เรียกพ่อชื่อว่าปู่-ของปู่-ของปู่ พ่อคือพ่อของทั้งหมด ในขณะที่ผู้นี้คือบรรพมาผู้เป็นพ่อแห่งมวลมนุษย ลูกทั้งหมดคือพี่น้องหญิง-ชาย แม้ว่าลูกจะเป็นชายและหญิง สติปัญญาของลูกก็เข้าใจว่าลูกเป็นพี่น้องกัน ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ไม่มีการทำร้ายร่างกายเช่นอาชญากรรมระหว่างพี่น้องหญิงชายได้ หากมีสายตาที่มีกิเลสระหว่างกัน พวกเขาก็ตกลงมา; พวกเขาลืมพ่อ พ่อพูดว่า: หลังจากกลายเป็นลูกของพ่อ ลูกทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นที่นี้และอธิบายแก่ลูก ลูกกลับมาซาบซึ้งอย่างมาก ลูกรู้ว่าลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องอยู่กับความสัมพันธ์ทางโลกของลูก และปฏิบัติตามความรับผิดชอบของลูกต่อพวกเขา ลูกควรจะเรียกพ่อทางร่างของลูกว่า“พ่อ” ลูกต้องไม่เรียกเขาว่า“พี่ชาย”ของลูก โดยปกติลูกจะเรียกพ่อของลูกว่า“พ่อ” สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าเขาเป็นพ่อทางร่างของลูก ลูกมีความรู้ ความรู้นี้มีลักษณะเฉพาะ ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งเรียกพ่อของเขาด้วยชื่อด้วยซ้ำ แต่ถ้าลูกเรียกพ่อของลูกว่า“พี่ชาย” ต่อหน้าแขกผู้มาเยือน เขาก็จะคิดว่าลูกนั้นเป็นบ้าไปแล้ว ลูกต้องมีความสามารถทางการทูตอย่างมาก ความรู้ของลูกนั้นแฝงตัว และความสัมพันธ์ของลูกนั้นก็แฝงตัว ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันด้วยชั้นเชิงทางการทูตอย่างมาก อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องที่ดีที่จะให้ความนับถือกันและกัน ลูกต้องทำตามความรับผิดชอบของลูกต่อความสัมพันธ์ของลูก สติปัญญาของลูกควรขึ้นไปข้างบน เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากบาบา แต่ลูกต้องเรียกลุงของลูกว่า“ลุง” และพ่อของลูกว่า“พ่อ” ผู้ที่ไม่ได้เป็น บี.เค.จะไม่เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับความเป็นพี่น้องหญิงชาย เพียงผู้ที่กลายเป็นบรรพมาภุมารและภุมารีเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ผู้คนภายนอกจะตกใจเมื่อได้ยินสิ่งนี้ในตอนแรก จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ดีมากเพื่อจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พ่อกำลังทำให้สติปัญญาของลูกๆ กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด ก่อนหน้านี้ลูกมีสติปัญญาที่มีขีดจำกัด เวลานั้น สติปัญญาของลูกได้เข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา พวกเราทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชายของเรา ในแง่ของความสัมพันธ์ ลูกสะใภ้ก็ควรจะเรียกว่าลูกสะใภ้และแม่ยายก็ควรจะเรียกว่าแม่ยาย ลูกไม่ควรจะเรียกพวกเขาว่าพี่สาว แม้ว่าทั้งสองจะมาในความรู้ แม้แต่ในขณะที่อยู่ที่บ้าน ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์อย่างมียุทธวิธี ลูกต้องพิจารณาด้วยเช่นกันว่าผู้คนจะพูดอะไรด้วย ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะพูดว่าลูกทำให้สามีเป็นพี่ชายและทำให้แม่สามีเป็นพี่สาว พวกเขาก็จะสงสัยว่าลูกลูกสอนอะไร มีเพียงลูกเท่านั้นและไม่มีใครอื่นที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ของความรู้ มีคำกล่าวไว้ว่า: มีเพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงหนทางและวิธีการของท่าน เวลานั้นลูกกลายเป็นลูกของพ่อแล้ว ดังนั้นเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงแนวทางและวิธีการของท่าน ลูกต้องปฏิสัมพันธ์ด้วยความระมัดระวังอย่างมากเพื่อที่จะไม่มีใครสับสน ในงานนิทรรศการ ก่อนอื่นลูกต้องอธิบายว่าเป็นพระเจ้าที่กำลังสอนลูก เวลานั้นบอกพวกเราว่าท่านคือใคร! เป็นชีวิตที่ไม่มีตัวตน หรือศรัทธา? เป็นไปหลังจากการเกิดของชีวิตที่มีการเกิดของภุชณะเพราะพ่อสอนราชาโยคะ สิ่งนี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกๆ ว่าไม่จนกว่าดวงวิญญาณสูงสุดชีวะมา ลูกจึงสามารถมองวันเกิดของท่านได้ จนกระทั่งชีวะมาและก่อตั้งดินแดนของภุชณะ ไม่เช่นนั้นลูกจะสามารถมองวันเกิดของภุชณะได้อย่างไร? พวกเขามองวันเกิดของภุชณะแต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ภุชณะเป็นเจ้าชายและดังนั้นแน่นอนว่าในยุคทองเขาเป็นเจ้าชาย จะมีอาณาจักรของเทพ จะไม่มีเพียงภุชณะผู้เดียวที่ได้รับอำนาจในการปกครองแน่นอนที่จะอยู่ในดินแดนของภุชณะ พวกเขาพูดถึงดินแดนของภุชณะและพูดถึงที่นี้ว่าเป็นดินแดนของคันส์ เมื่อดินแดนของคันส์ถูกทำลาย ดินแดนของภุชณะจึงถูกก่อตั้งขึ้น พวกเขาทั้งสองคงอยู่ในบาร์ด คันส์สาละไม่

สามารถดำรงอยู่ในโลกใหม่ ยุคเหล็กเรียกว่าดินแดนของคันส์ ดูสิว่าเวลานี้มีมนุษย์มากมายเพียงใด! มีเพียงน้อยมากในยุคทอง เหล่าเทพนั้นไม่มีการบรรารับเรียกว่าดินแดนแห่ง กฤษณะหรือดินแดนแห่งวิษณุ ชุมนุเทพหรือชุมนุมีปัสจ ทั้งหมดนั้นอยู่ที่นั่น อย่างไรก็ตามไม่มีสงครามระหว่างเทพและปัสจ หรือระหว่างพราสาทและพันดาวาส ลูกเอาชนะราวัน พ่อพูดว่า: เอาชนะกิเลสทั้งห้าเหล่านี้ และลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ไม่มีเรื่องของการบรรารับในสิ่งนี้ หากลูกจะพูดว่า “การต่อสู้” นั่นก็คือความรุนแรง ลูกต้องเอาชนะราวันแต่ด้วยการไม่ใช้ความรุนแรง เป็นเพียงด้วยการจดจำพ่อที่บาปของเราจะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีเรื่องของการบรรารับ ฯลฯ พ่อพูดว่า: ลูกกลับมาตาโมประธานและเวลานี้ลูกจะต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง ราชาโยคะโบราณของบาร์ตันนั้นเป็นที่รู้จักกันดีมาก พ่อพูดว่า: เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นจงเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกได้มีโยคะกับท่านในทางปฏิบัติ ไม่มีเรื่องของการบรรารับในสิ่งนี้ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีและมีโยคะกับพ่อจะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ อัจชะ.

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. ในขณะที่ฝึกฝนการรักษาสายตาของความเป็นพี่น้องของลูก ให้ทำตามความรับผิดชอบต่อความสัมพันธ์ของลูก ปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยกลยุทธ์อย่างยิ่ง ไม่ควรมีสายตาที่เป็นอาชญากรเลย ในเวลาของการชำระสะสางนี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่เต็มเปี่ยมของลูกจากพ่อ จงศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการมีโยคะกับผู้ชำระให้บริสุทธิ์

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิमितและเปิดเผยรูปที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมของลูกโดยใส่ฟูลสตอปหยุดความอ่อนแอ
โลกจรรจารูปเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมของลูกและรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูกในวงจรก่อนหน้านี้ ดังนั้นเวลานี้จงเปิดเผยรูปที่สมบูรณ์พร้อมของลูกในทางปฏิบัติ ใส่ฟูลสตอปหยุดความอ่อนแอในอดีตและจบสิ้นชั้นสการ์เก่าและธรรมชาติเก่าด้วยความมุ่งมั่น อย่าลอกเลียนแบบความอ่อนแอของผู้อื่น หยุดสติปัญญาของลูกจากการดูดซับความบกพร่อง มีสติปัญญาที่สะโตประธาน ที่ดูดซับคุณธรรมที่สูงส่งแล้วลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิमित

คติพจน์: รักษาคุณธรรมที่คงอยู่ตลอดไปและดั้งเดิมของลูกไว้ในสำนักของลูกและนำคุณธรรมเหล่านั้นไปปฏิบัติ

*** โอม ขานติ ***

06-01-2021

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤบัน

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน แนนอนที่ลูกจะได้รับผลของการกระทำใดๆที่ลูกทำ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น
- คำถาม:** ชั้นเรียนนี้มหัศจรรย์มากอย่างไร? อะไรคือความเพียรพยายามหลักที่ลูกต้องทำที่นี่?
- คำตอบ:** นี่คือการเรียนเดี่ยวเท่านั้นที่เด็ก ผู้ใหญ่ และผู้ที่แก่ชรา นั่งอยู่ด้วยกัน ชั้นเรียนนี้มหัศจรรย์มากที่วันหนึ่งแม้แต่ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ผู้ที่ไม่มีคุณธรรม และนักปราชญ์จะมาและนั่งที่นี่ ความเพียรพยายามหลักที่ลูกต้องทำที่นี่คือการจดจ่อดำละลึกถึง เป็นเพียงด้วยการจดจ่อดำละลึกถึงเท่านั้นที่มีการเยียวยารักษาโดยธรรมชาติสำหรับดวงวิญญาณและร่างกาย แต่เพื่อที่จะอยู่ในการจดจ่อดำละลึกถึงลูกจำเป็นต้องมีความรู้ด้วยเช่นกัน
- เพลง:** โอ ผู้เดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยล้า! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นอยู่ไม่ไกล!

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว พ่อทางจิตอธิบายความหมายของสิ่งนี้แก่ลูกๆ ที่น่าแปลกใจคือผู้ที่เขียนก็ตะลึงและคัมภีร์ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาถึงความหมายที่ไม่ถูกต้องออกมาจากทุกสิ่ง พ่อทางจิตซึ่งเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ทั้งที่นี่และอธิบายความหมายของสิ่งเหล่านั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกๆเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นราชาเหนือราชาอีกครั้ง ในโรงเรียนอื่นพวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นนักกฎหมายอีกครั้ง ไม่มีใครอื่นเข้าใจถึงวิธีการใช้คำว่า“อีกครั้ง” ลูกพูดว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษาแล้วเรียนกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอีกครั้งเหมือนที่ลูกเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว การทำลายล้างนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งอย่างแน่นอน พวกเขายังคงผลิตระเบิดขนาดใหญ่จำนวนมากมายต่อไป พวกเขาทำลายล้างผลิตระเบิดที่ทรงพลังมาก พวกเขาไม่ได้ทำสิ่งเหล่านั้นขึ้นมาเพียงเพื่อเก็บเอาไว้! การทำลายล้างนี้เป็นไปเพื่อจุดประสงค์ที่เป็นสิริมงคลเช่นกัน ลูกๆ ไม่จำเป็นต้องหวาดกลัวเกี่ยวกับสิ่งใด สงครามนี้จะเป็ประโยชน์ พ่อมาเพื่อให้ประโยชน์แก่ลูก มีคำกล่าวว่า: พ่อมาและทำหน้าที่ของการก่อตั้งผ่านบราห์มา และการทำลายล้างผ่านชางก้า ดังนั้นระเบิดเหล่านั้น ฯลฯ เป็นไปเพื่อการทำลายล้าง ไม่มีสิ่งใดมีพลังมากไปกว่าสิ่งเหล่านั้น นอกจากนี้ยังมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นภัยพิบัติของพระเจ้า ภัยพิบัติทางธรรมชาติเหล่านี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สิ่งเหล่านั้นไม่มีอะไรใหม่! พวกเขา ยังคงผลิตระเบิดขนาดใหญ่จำนวนมากอยู่เรื่อยๆ พวกเขาบอกว่า: เราสามารถกวาดล้างทั้งเมืองได้ ระเบิดที่พวกเขาทิ้งในญี่ปุ่นนั้นเป็นระเบิดขนาดเล็กมาก เวลานี้พวกเขาได้สร้างระเบิดขนาดใหญ่มาก เมื่อพวกเขามีความยากลำบากมากขึ้น และไม่สามารถทนต่อสิ่งเหล่านั้นได้ พวกเขาก็จะเริ่มใช้ระเบิด จะมีความเสียหายมากมาย! พวกเขาทำลายล้างทดลองเพื่อดูว่าจะเกิดอะไรขึ้น พวกเขาใช้เงินหลายพันล้านรูปีกับสิ่งนี้ แม้แต่เงินเดือนของผู้ที่ผลิตระเบิดเหล่านั้นก็เยอะมาก ลูกๆ ควรจะมีความสุขว่าโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย ลูกๆ กำลังทำความเพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ กล่าวอย่างมีเหตุผลว่าโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย ลูกๆ เข้าใจว่าในยุคเหล็กมีอะไรและในยุคทองมีอะไร เวลานี้ลูกกำลังยืนอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกเข้าใจดีว่าไม่มีผู้คนจำนวนมากมายในยุคทอง ดังนั้นพวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลาย ภัยพิบัติทางธรรมชาติเหล่านี้ก็เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน โลกเก่าต้องถูกทำลาย จะมีภัยพิบัติมากมายอยู่เรื่อยๆ แต่สิ่งเหล่านี้ยังมีขนาดเล็ก ทั้งโลกเก่านี้จะต้องถูกทำลายอย่างแน่นอนในเวลานี้ ลูกๆ ควรจะมีความสุขมากมาย พ่อ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดทั้งที่นี่และอธิบายแก่พวกเราลูกๆทางจิต การทำลายล้างกำลังเกิดขึ้นเพื่อลูก เป็นที่จดจำ

ว่าเปลวไฟแห่งการทำลายได้ปรากฏออกมาจากไฟบุษายัญของความรู้ของรูดร้า บางสิ่งที่ได้กล่าวถึงในกิตะก็มีความหมายที่ดีมาก แต่ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านั้น พวกเขาเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ ลูกบอกว่าการทำลายควรเกิดขึ้นในเร็วนี้เพื่อที่ลูกจะได้ไปและมีความสุข! พ่อพูดว่า: มีเมื่อลูกกลับมาสะโดประธานเท่านั้นที่ลูกจะมีความสุข พ่อให้ประเด็นมากมายหลายประเภทและประเด็นเหล่านั้นก็อยู่ในสติปัญญาของบางคนได้ดีมาก แต่ไม่ดีนักในสติปัญญาของผู้อื่น แม้ที่แก่ชราก็เข้าใจว่าพวกเขาต้องจดจำชีพบบาและเท่านั้นเอง! สำหรับพวกเขาได้มีการอธิบายว่า: จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! อย่างไรก็ตามพวกเขานั้นก็ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา พวกเขาอยู่น้อยด้วยกัน ทุกคนมาที่นิทรรศการ คนบาปเช่นอัมมิลและโสเกณี่ ฯลฯ ทุกคนนั้นต้องได้รับการยกระดับ แม้แต่คนทำความสะอาดก็มาและสวมใส่เสื้อผ้าที่ดี คานธีได้ทำให้ฉันทาลเป็นอิสระ พวกเขาต้อนรับประเพณีด้วยกันกับคนอื่น ๆ พ่อไม่ได้ห้ามอะไรลูกเลย ท่านเข้าใจว่าแม้พวกเขาจะต้องได้รับการยกระดับ สิ่งนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับงานที่พวกเขาทำ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ ลูกต้องจดจำพ่อ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันเป็นจิตทาลไม่สามารถแต่ต้องได้ เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าเราเคยเป็นเทพที่สะโดประธานเวลานี้ในตอนท้ายเรากลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการใช้ชาติเกิดใหม่ ฉันดวงวิญญาณเวลานี้ต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกรู้ว่าหญิงพื้นเมืองที่เคยมาในเมืองซินด์จะเข้ามาได้อย่างไร เธอจะวิ่งมาเพื่อพบกับบาบา มีการอธิบายว่าเธอก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ดวงวิญญาณมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกของพวกเขาจากพ่อ มีการขอร้องสมาชิกครอบครัวของเธอให้ปล่อยเธอได้รับความรู้ต่อไป แต่พวกเขาพูดว่าจะเป็นความปั่นป่วนในชุมชนของพวกเขา เพราะพวกเขากลับ พวกเขาจึงพาเธอไป ลูกต้องไม่พูดว่า "ไม่" กับใครก็ตามที่มาหาลูก ได้มีการจดจำกันว่าพระเจ้ายกระดับผู้หญิงที่ไร้เดียงสา โสเกณี่ หญิงพื้นเมืองและผู้รู้ ฯลฯ ทุกคนตั้งแต่ปราชญ์ผู้รู้ไปจนถึงชาวพื้นเมือง จะมีการบรรลุผลมากมายจากการรับใช้ยักยะ และผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์ นับวันงานรับใช้ที่นิทรรศการก็จะเพิ่มขึ้น บาบายังคงให้มีการทำเข็มเครื่องหมาย(แบบดจ)ต่อไป ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนลูกควรจะต้องอธิบายเพิ่มเติม: นี่คือพ่อ, นี่คือดาต้า, และนี่คือมรดกของพ่อ เวลาที่พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมารีสุทธี! นอกจากนี้ยังมีการกล่าวถึงในกิตะเช่นกัน: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง เป็นเพียงการที่พวกเขาได้นำชื่อของพ่อออกไป และใส่ชื่อของเด็กเข้ามาแทน แม้แต่ผู้คนของบาร์ตเองก็ไม่เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างราเดและลักษณะคืออะไร ประวัติของพวกเขาในอดีต แต่งงาน ฯลฯ ยังไม่ปรากฏเลย แต่ละคนเป็นของอาณาจักรที่แยกจากกัน พ่อหนึ่งทีและอธิบายสิ่งเหล่านี้หากพวกเขา (ซินยาสซี) เข้าใจสิ่งเหล่านี้และจะพูดว่าสิ่งเหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้าชีวา ผู้คนก็จะไล่พวกเขาออกไป พวกเขาจะถามว่า: เขาเรียนสิ่งนี้มาจากไหน? นั่นเป็นกुरुคนไหน? พวกเขาทั้งหมดจะอารมณ์เสียและไม่พอใจหากพวกเขาพูดว่าพวกเขาเรียนรู้มาจากบีเค จากนั้นอาณาจักรของกुरुนั้นก็จบสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ ผู้คนเช่นนั้นจำนวนมากมายาที่นี่ พวกเขาแม้กระทั่งเขียนบางสิ่งไว้แต่แล้วก็หายไป พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูกๆ ท่านแสดงวิธีการที่ง่ายดายมากแก่ลูก เมื่อคู่สามีภรรยาไม่มีลูกพวกเขาขอให้พระเจ้าประทานลูกให้พวกเขา และแล้วเมื่อพวกเขามีลูก พวกเขาก็ดูแลลูกเป็นอย่างดี พวกเขาให้การศึกษาแก่ลูก และแล้วเมื่อลูกของเขาเติบโตขึ้น พวกเขาก็ขอให้ลูกของเขาหาเลี้ยงชีพตนเอง พ่อเลี้ยงดูลูกของเขาและทำให้เขาเหล่านั้นมีค่า ดังนั้นเขาจึงเป็นผู้รับใช้ของลูกของเขา พ่อนี้ก็รับใช้ลูกๆ และพาลูกกลับไปกับท่าน พ่อทางร่างก็คิดว่าลูกๆ ของเขาจะเป็นอิสระไม่พึ่งพิงและดำเนินธุรกิจของตนเอง และจากนั้นก็รับใช้พ่อแม่เมื่อพ่อแม่แก่ชรา พ่อนี้ไม่ได้ขอรับการปรนนิบัติรับใช้ใดๆ เพื่อตัวท่านเอง ผู้เป็นหนึ่งเดียวนั้นเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น พ่อทางร่างนั้นเชื่อว่าเป็นหน้าที่ของลูกๆ ของเขาที่จะต้องดูแลเขา ทรานแทที่เขายังมีชีวิตอยู่ เขามีความปรารถนา นั่น พ่อท่านพูดว่า พ่อทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น พ่อไม่ได้ปกครองอาณาจักร พ่อเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นอย่างมาก ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน! ไม่ว่าผู้อื่นจะทำอะไรพวกเขาก็จะได้รับผลของสิ่งนั้นแน่นอน ผู้หนึ่งคือพ่อของทั้งหมด ท่านพูดว่า: พ่อให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ ลูกได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงส่งเช่นนี้! พ่อเป็นเพียงนายของบราห์มัน ลูกก็กลายเป็นเช่นนั้นเช่นกัน แต่ลูกได้รับอาณาจักรด้วยเช่นกันแล้วก็สูญเสียมันไป พ่อไม่ได้รับอาณาจักร

และพ่อก็ไม่ได้สูญเสียอาณาจักรไป นี่คือบทบาทของพ่อในละคร ลูกๆ ก็เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามต่อไปเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสุขของลูก คนอื่นๆ ทั้งหมดก็เพียงแต่ร้องขอความสงบ กูรูเหล่านั้นก็พูดว่าความสุขเป็นเหมือนกับมูลก้า ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงต้องการความสงบเท่านั้น พวกเขาไม่สามารถรับความรู้นี้ได้ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับความสุข พ่ออธิบายว่า: มีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถให้มรดกแห่งความสงบและความสุขแก่ลูก ไม่มีกูรูในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นไม่มีราวัน นั่นคืออาณาจักรของพระเจ้า ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว สิ่งเหล่านี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ดังนั้นลูกๆ ควรซึมซับสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เวลาลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรของโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้ง ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันและส่วนที่เหลือทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของวงจรนั้นเป็นเวลาหลายแสนปี พวกเขาอยู่ในความมืดสนิท ได้มีการจดจำกันว่าพวกเขากำลังหลับใหลอยู่ในการนอนหลับใหลของกุมภกัรณ ชัยชนะของพินดาวาสเป็นที่จดจำ ลูกคือบราห์มิน เพียงบราห์มินเท่านั้นที่สร้างไฟบุษายัญ นี่คือไฟบุษายัญของพระเจ้ารูद्रาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ไม่มีขีดจำกัดและสำคัญที่สุด มีไฟบุษายัญที่มีขีดจำกัดหลายประเภท ไฟบุษายัญนี้สร้างขึ้นมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ไม่มีไฟบุษายัญในยุคทองและยุคเงินเพราะไม่มีเรื่องของภัยพิบัติใดๆ ที่นั่น ไฟบุษายัญทั้งหมดนั้นมีขีดจำกัด ไฟบุษายัญนี้ไม่มีขีดจำกัด ไฟบุษายัญนี้ซึ่งต้องทำการสังเวยที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ถูกสร้างขึ้นมาโดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด หลังจากนั้นจะไม่มีไฟบุษายัญใดๆ เป็นเวลาครึ่งวงจร ไม่มีอาณาจักรของราวันอยู่ที่นั่น สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ไฟบุษายัญที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ถูกสร้างขึ้นมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และทั้งโลกเก่าก็ถูกสังเวยลงไปในนั้น นี่คือไฟบุษายัญที่ไม่มีขีดจำกัดของความรู้ของรูद्रา สิ่งหลักที่นี่คือความรู้และโยคะ โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง คำว่า “การจดจำระลึกถึง” นั้นหวานชื่นมาก ในขณะที่คำว่า “โยคะ” นั้นกลายเป็นเรื่องธรรมดาสามัญ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของโยคะ ลูกอธิบายได้ว่าโยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึงพ่อ บาบ่า ท่านให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา! ดวงวิญญาณพูดว่า: บาบ่า ท่านได้มาอีกครั้ง! เราลืมนั่นไปแล้ว! ท่านให้อำนาจในการปกครองแก่ฉัน เวลานั้นท่านมาและพบฉันอีกครั้ง! ฉันจะทำตามศรัทธาของท่านอย่างแนบแน่น ลูกต้องพูดกับตนเองด้วยวิธีนี้ บาบ่า ท่านกำลังแสดงหนทางที่ดีมากแก่ฉัน ฉันลืมนั่นทุกอย่างจริง เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นเพื่อที่ลูกจะไม่ลืมน ด้วยเหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น โดยมีการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกของลูก เมื่อพ่อมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวที่พ่ออธิบายให้แก่ลูก จนถึงเวลานั้นลูกยังคงร้องเพลงต่อไป: ท่านคือผู้จัดความทุกข์ และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกร้องเพลงสรรเสริญนี้ แต่ลูกก็ไม่เข้าใจเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าบทบาทที่ไม่สูญสลายนั้นถูกบันทึกไว้ในจุดที่แสนเล็กน้อยนี้ พ่ออธิบายสิ่งนี้ ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเช่นกัน ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่ที่ว่าท่านเป็นเหมือนกับพระอาทิตย์ที่ไม่ได้มีวันมืดลง พ่อยังคงสอนลูกต่อไปเหมือนที่ครูสอน มีลูกๆ มากมายเหลือเกิน ดูซิว่าชั้นเรียนนี้มีหัตถ์เพียงใด ดูสิว่าใครกำลังศึกษาอยู่ที่นี้ แม้แต่ผู้หญิงที่ไร้เดียงสา ที่ไม่มีคุณธรรม และปราชญ์ผู้รู้ๆ ลาก็จะมานั่งที่นี้ในวันหนึ่ง หญิงที่แก่ชราและเด็กเล็กๆ ก็นั่งอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน ลูกเคยเห็นโรงเรียนเช่นนั้นหรือไม่? ที่นี่มีความเพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึง เป็นการจดจำระลึกถึงนี้ที่ใช้เวลา การเพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึงนั้นเป็นความรู้ด้วยเช่นกัน มีความรู้เพื่อการจดจำระลึกถึงด้วย มีความรู้สำหรับอธิบายวงจรด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่าการเยียวยารักษาธรรมชาติตามธรรมชาติที่จริงแท้ ลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ การเยียวยารักษาเหล่านั้นเป็นไปเพื่อร่างกาย ในขณะที่การเยียวยารักษานี้เป็นไปเพื่อดวงวิญญาณ อัลลอยได้ปะปนอยู่ในดวงวิญญาณ ทองคำแท้ก็ทำให้เครื่องประดับนั้นจริงแท้ ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบามาที่นี่เป็นการส่วนตัว ลูกๆ ต้องจดจำพ่ออย่างแนบแน่น เวลานั้นเราต้องกลับบ้าน เราต้องไปจากฝั่งนี้สู่อีกฝั่งหนึ่ง จดจำพ่อ มรดก และบ้านของลูก นั่นคือบ้านแห่งความเยียบสงบที่หวานชื่น ความทุกข์เกิดจากความไม่สงบ ในขณะที่ความสุขมีประสบการณ์โดยความสงบ ในยุคทองลูกมีความสงบ ความสุข และความเจริญรุ่งเรือง ลูกมีทุกสิ่ง ไม่มีเรื่องของ การต่อสู้รบราหรือการทะเลาะเบาะแว้งกันที่นั่น ความใสใจ

เดียวที่ลูกควรมีคือการกลับมาสะโตประธาน, เป็นทองคำแท้ เพราะเมื่อนั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกกำลังได้รับอาหารทางจิตซึ่งลูกต้องเคี้ยวและย่อย วันนี้เราได้ยินประเด็นหลักอะไร? มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าการจาริกแสวงบุญสองประเภท - ทางจิตและทางร่าง การจาริกแสวงบุญทางจิตนี้เท่านั้นที่เป็นประโยชน์ พระเจ้าพูด: มานมานะบาฟ! อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 การทำลายล้างนี้เป็นสิริมงคลและดังนั้นลูกต้องไม่หวาดกลัว อยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอโดยมีสำนึกรู้ว่าพ่อที่มีเมตตาและให้คุณประโยชน์เท่านั้นที่ดลบันดาลสิ่งที่เป็นประโยชน์

2 มีความใส่ใจเดียวอย่างต่อเนื่องที่จะกลับมาสะโตประธาน, เป็นทองคำแท้ และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เผาแต่เคี้ยวและย่อยอาหารทางจิตที่ลูกได้รับต่อไป

พร: ขอให้ลูกมีความสุขขึ้นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอและเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่าและแต่งแต้มสีสันให้กับตนเองด้วยสีเส้นทางจิตวิญญาณโดยการคบมิตรทางทางจิตวิญญาณ ลูกๆ ที่ทำให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางที่แท้จริงของพวกเขาจะอยู่อย่างได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยมิตรร่วมทางทางจิตวิญญาณเสมอ การรักษามิตรร่วมทางของพ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัตบุรุษที่แท้จริงด้วยสติปัญญาของลูกคือการมีมิตรร่วมทางแห่งสัจจะ (สัตซัง) ผู้ที่อยู่ในมิตรร่วมทางแห่งสัจจะ จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่า พวกเขาไม่ประสบกับภาระใดๆ พวกเขาสัมผัสว่าตัวเขาเองเต็มเปี่ยมราวกับว่าพวกเขามีเหมือนแห่งความสุขในพวกเขา และสิ่งใดก็ตามที่เป็นของพ่อก็เป็นของพวกเขา

คติพจน์: ทำให้คนที่ห่อหุ้มกลับมาเข้มแข็งด้วยความร่วมมือของคำพูดที่ไพเราะแสนหวานและความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูก

*** โอม ชานติ ***

07-01-2021

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัพดาตา

มธุปัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานเมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ลูกอยู่ในแสงสว่างอย่างสมบูรณ์ เวลานี้มีความมืดให้เราเข้าไปสู่แสงสว่างอีกครั้ง

คำถาม: เรื่องใดที่พ่อมาบอกกับลูกๆ ของท่าน?

คำตอบ: : บาบาพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน พ่อบอกลูกถึงเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลูก เมื่อลูกใช้ชาติเกิดแรก มีเพียงศาสนาเทพ และหลังจากนั้นสองยุค ลูกก็เริ่มทำการกราบไหว้บูชาและสร้างวัดที่ใหญ่โต เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของหลายชาติเกิดของลูก ลูกร้องเรียกหา: โอ ผู้ขจัดความทุกข์ ผู้ประทานความสุข ได้โปรดมา! ดังนั้นเวลานี้พ่อมาแล้ว

เพลง: ผู้คนในวันนี้อยู่ในความมืดมิด

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้เป็นโลกยุคเหล็กซึ่งทุกคนอยู่ในความมืด ในตอนแรกเมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ลูกอยู่ในแสงสว่าง ผู้คนเดียวกันของบาร์ตที่เรียกตนเองว่าอินดูก็เป็นเทพดั้งเดิม พวกเขาเป็นผู้อาศัยอยู่ในสวรรค์ในบาร์ตและไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น สวรรค์ ไวคุน บาฮิต สุชาวดีลา ล้วนเป็นชื่อของบาร์ตนั้น บาร์ตโบราณดั้งเดิมมีความบริสุทธิ์และมั่งคั่ง เวลานี้บาร์ตกลับมายากจนแสนเข็ญเพราะเวลานี้เป็นยุคเหล็ก ลูกรู้ว่าลูกอยู่ในความมืด เมื่อลูกอยู่ในสวรรค์ลูกอยู่ในความสว่าง จักรพรรดิและจักรพรรดินีของสวรรค์คือศรีลักษมีและนารายณ์ นั้นเรียกได้ว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของสวรรค์ของลูกจากพ่อ และนั่นเรียกว่าการหลุดพ้นในชีวิต เวลานี้ทุกคนอยู่ในชีวิตที่มีบ่วงพันธะ โดยเฉพาะบาร์ตและโลกโดยทั่วไปอยู่ในกรงขังของราวัน ในกระท่อมของความทุกข์ ไม่ใช่ว่าร่าวันมีอยู่ในลังกาเท่านั้นและรามมีอยู่ในบาร์ตและที่เขาร่าวัน)ได้มาลักพาตัวสีดาไป เรื่องราวทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องที่เล่ากันมา ก็คือคัมภีร์ศาสนาหลัก เป็นเพชรพลอยของคัมภีร์ศาสนาทั้งหมดและพูดไว้ในบาร์ตโดยพระเจ้า มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นแก่ใครได้ ในยุคทองมีเทพผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตและพวกเขาได้รับมรดกนั้นของพวกเขาในตอนปลายของยุคเหล็ก ผู้คนของบาร์ตไม่รู้สิ่งนี้และไม่มีการกล่าวถึงในคัมภีร์ใดๆ คัมภีร์มีความรู้ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีมนุษย์คนใดมีความรู้เรื่องการหลุดพ้นเลย พวกเขาทั้งหมดสอนเรื่องความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาขอให้ลูกศึกษาคัมภีร์ ให้ทาน และทำบุญ ความเลื่อมใสศรัทธาได้ดำเนินมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ยุคทองแดง มีรางวัลของความรู้ในยุคทองและยุคเงิน ไม่ใช่ความรู้ที่ดำเนินต่อไปที่นั่นเช่นกัน มรดกที่บาร์ตได้รับจากพ่อในยุคบรรจบพบกันและเวลานี้ลูกกำลังได้รับอีกครั้ง เมื่อผู้คนของบาร์ตประสบกับความทุกข์อย่างไม่มีขีดจำกัดและกลายเป็นผู้ที่อาศัยในนรก พวกเขาร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข! สำหรับใคร? สำหรับตนเองเพราะทุกคนในบาร์ตโดยเฉพาะและทั้งโลกโดยทั่วไปไม่มีกิเลสทั้งห้า พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจร พ่อกลายเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นแก่ทุกคน พ่อต้องยกระดับผู้ที่สติปัญญาเป็นเช่นหิน ผู้ที่ไม่มีคุณธรรมและกุรุ เพราะนี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ มันเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบาร์ต ผู้คนของบาร์ตไม่รู้ว่าพวกเขาเคยเป็นนายของสวรรค์ “ดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์” หมายถึงดินแดนแห่งความเท็จ และ“ดินแดนแห่งความบริสุทธิ์” หมายถึงดินแดนแห่งสัจจะ บาร์ตเคยเป็นดินแดนที่บริสุทธิ์ บาร์ตเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลายและไม่มีวันถูกทำลาย เมื่อมันเป็นอาณาจักรของพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์)ก็ไม่มีดินแดนอื่นใด ทั้งหมดนั้นมาในภายหลัง มนุษย์เขียนไว้ว่าวงจรนั้นยาวนานหลายแสนปี พ่อพูดว่า: ระยะเวลาของวงจรคือ 5,000 ปี ผู้คนเหล่านั้นพูดว่ามนุษย์ใช้ 8.4 ล้าน

ชาติเกิด พวกเขาได้ทำให้มนุษย์กลายเป็นสุนัข แมว ลาลา อย่างไรก็ตามสุนัขและแมวมีชาติเกิดที่แตกต่างกัน สัตว์มี 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ ในขณะที่มนุษย์มีเพียงเผ่าพันธุ์เดียว พวกเขาคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: ตามแผนของละครผู้คนของบาร์ตาได้ลืมนิยามของตนเอง พวกเขากลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก พ่อมาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ในยุคบรรจบพบกัน นี้เรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์ และเมื่อนั้นบาร์ตาจะกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า: โอ ลูกๆ! ลูกๆ ของบาร์ตาผู้ที่อยู่อาศัยในสวรรค์ และแล้วลูกก็ลงบันไดของ 84 ชาติเกิดมา ลูกต้องผ่านสภาพสะโตะ ราโจ และตาโมอย่างแน่นอน ไม่มีใครที่มีความสุข มีสุขภาพดี และมั่งคั่งเสมอเช่นที่ลูกเคยมี บาร์ตาเคยมั่งคั่งอย่างยิ่ง! เพชรพลอยต่างๆ มียูมามากมายพอๆ กับก้อนหิน หลังจากสองยุคพวกเขาได้สร้างวัดที่ใหญ่โตมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสร้างวัดที่ยิ่งใหญ่มาก วัดโสมนาถเป็นวัดที่ใหญ่ที่สุด คงไม่มีเพียงแค่วัดเดียว ราชาอื่นๆ มากมายก็มีวัดด้วยเช่นกัน และวัดเหล่านั้นก็ถูกรื้อปล้นไปอย่างมากมาย พ่อเตือนลูกๆ ว่า: ลูกๆ ทำให้มีความมั่งคั่งมาก เช่นเดียวกับจักรพรรดิและจักรพรรดินี ดังนั้นลูกก็เต็มไปด้วยคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์เต็มด้วยเช่นกัน และพวกเขาก็เรียกได้ว่าเป็นเทวาและเทวีด้วยเช่นกัน แต่พ่อได้อธิบายว่า: มีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้นและท่านคือพ่อ เมื่อลูกพูดว่า “อิสวร” หรือ “พระเจ้า” ลูกไม่ได้จดจำท่านว่าเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อที่นั่งและบอกเรื่องราวแก่ลูก: เวลานั้นเป็นตอนสิ้นสุดของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูก สิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงเพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้น ไม่มีสนามรบใดๆ ผู้คนของบาร์ตาได้ลืมนิยามไปแล้วว่าเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา เนื่องจากพวกเขาได้ทำให้ระยะเวลาของยุคทองนั้นยาวมากจึงกลายเป็นเรื่องที่ห่างไกลมาก พ่อมาและอธิบายว่ามนุษย์ไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า มนุษย์ไม่สามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ผู้ใดได้ มีคำกล่าวว่า: ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ผู้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น มีบาบาที่แท้จริงผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ผู้คนกราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแต่พวกเขาไม่รู้ชีวิตประวัติของผู้ที่พวกเขากราบไหว้บูชา เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายว่า: ลูกเฉลิมฉลองการเกิดของชีวาชีใหม่? พ่อคือผู้สร้างโลกใหม่ พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ท่านให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด มีความสุขอย่างมากมายในยุคทอง มีการก่อตั้งขึ้นได้อย่างไรและใครเป็นผู้ก่อตั้ง? มีเพียงพ่อหนึ่งและอธิบายสิ่งนี้ นี่เป็นงานของพ่อเท่านั้นที่เปลี่ยนผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกให้เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ เปลี่ยนผู้ที่คดโกงให้เป็นเทพที่สูงส่ง พ่อพูดว่า: พ่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ ใครทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์? ราวัน! มนุษย์พูดว่าพระเจ้าทำให้เกิดความทุกข์ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อให้ความสุขอย่างมากแก่ลูกทั้งหมดที่ลูกไม่จดจำพระเจ้าเป็นเวลาครึ่งวงจร และแล้วเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นลูกก็เริ่มกราบไหว้บูชาทุกคน นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูก บางคนถามว่า: บาบา เราได้ใช้ชาติเกิดมากที่สุดชาติเกิดแล้ว? บาบาพูดว่า: ผู้คนของบาร์ตาที่แสนหวาน โอ ดวงวิญญาณเวลานี้พ่อกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกๆ ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเวลานี้ลูกมาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของ 21 ชาติเกิดของลูกจากพ่อ ไม่ใช่ทุกคนจะมาในเวลาเดียวกัน มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่ได้ประกาศสิทธิในสถานภาพของสุริยวงศ์ของยุคทองอีกครั้ง นั่นคือเพียงลูกฟังพ่อที่แท้จริงบอกความรู้ที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา นี่คือการรู้และนั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา คัมภีร์ศาสนาทั้งหมด ฯลฯ เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนั้นไม่ได้เป็นไปเพื่อหนทางของความรู้ นี่คือการรู้ทางจิต ดวงวิญญาณสูงสุดนั่งที่นั่นและให้ความรู้แก่ลูก ลูกต้องกลับมามีสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง พ่ออธิบายว่า: เป็นดวงวิญญาณที่มีชั้นสสารที่ดีและไม่ดีและตามนั้นที่มนุษย์ได้รับชาติเกิดที่ดีและไม่ดี พ่อที่นั่งและอธิบายว่า: ผู้ที่เคยบริสุทธิ์และเวลานี้ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้าย และลูกก็เช่นเดียวกัน ฉันผู้เป็นพ่อต้องมาในโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ของราวัน พ่อต้องเข้ามาในร่างของผู้ที่จะกลายเป็นอันดับหนึ่ง มีเพียงผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์เท่านั้นที่จะใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม นี่หมายถึงบราห์มาและบราห์มินผู้เป็นสิ่งสร้างของ บราห์มา พ่ออธิบายสิ่งนี้ทุกวัน การที่จะเปลี่ยนผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินให้เป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง

นั่นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! โอ ดวงวิญญาณ เวลาที่จงกลับมามีสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ! โอ ดวงวิญญาณ จงจดจำพ่อผู้เดียวและจดจำอาณาจักร! ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่าง! ทุกคนต้องตาย นี่คือการปลดปล่อยสำหรับทุกคน ไม่มีใครนอกจากสัตว์ผู้เดียวนี้สามารถเป็นผู้ประทอนหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อพูดว่า: โอ ลูกๆ ของบาร์ต ลูกเป็นผู้ที่แยกห่างจากพ่อก่อนใคร ได้จดจำกันมาว่าดวงวิญญาณได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ก่อนอื่นใดลูกผู้คนของบาร์ตผู้ที่เป็นของศาสนาเทพมา ผู้ที่มาจากศาสนาอื่นจะใช้ชาติเกิดที่น้อยกว่า พ่อหนังที่นี้และอธิบายว่าวงจรนั้นหมุนไปอย่างไร มันง่ายมากที่จะซึมซับสิ่งนี้แม้กระทั่งกับผู้ที่ไม่สามารถซึมซับได้ ดวงวิญญาณซึมซับทุกสิ่ง ดวงวิญญาณกลายเป็นดวงวิญญาณบุญและดวงวิญญาณบาป นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก เป็นชาติเกิดที่ 84 ของลูก ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดปล่อย ผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดปล่อยจะมีกูรูเพื่อที่จะได้รับมนตรา ลูกไม่จำเป็นต้องมีกูรูทางร่าง พ่อคือพ่อครูและกูรูของลูกทั้งหมด ลูกร้องเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ชีพบาบา! เวลาที่ลูกจำได้ว่า ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณคือสัจจะและเป็นสิ่งมีชีวิตเพราะดวงวิญญาณเป็นอมตะ บทบาทได้ถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อเป็นสัจจะและเป็นสิ่งมีชีวิตด้วยเช่นกัน เพราะท่านเป็นเมล็ดของต้นไม้โลก ท่านพูดว่า: พ่อรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งต้นไม้ และเหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ลูกมีความรู้ทั้งหมดเช่นกันว่าต้นไม้ปรากฏขึ้นมาจากเมล็ดอย่างไร ต้องใช้เวลาสำหรับต้นไม้ที่จะเติบโตขึ้นมา พ่อพูดว่า: พ่อคือเมล็ด ต้นไม้ทั้งหมดมาถึงสภาพของการผุพังอย่างสมบูรณ์ในตอนท้าย รากฐานของเทพไม่ได้คงอยู่เวลานี้ มันหายไปอีกครั้ง พ่อต้องมาเมื่อศาสนาเทพได้หายไปแล้ว ท่านก่อตั้งศาสนาเดียวและตั้งใจให้มีการทำลายล้างที่เหลือทั้งหมด พ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปด้วยประชาธิปไตยราห์มา ละครนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วและไม่มีที่สิ้นสุด พ่อมาในตอนท้ายของวงจรเมื่อท่านต้องพูดความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ดังนั้นท่านต้องมาในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน ลูกมีพ่อเดียว ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชายผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ทุกคนจดจำพ่อผู้เดียวนั้น ทุกคนจดจำท่านในเวลาของความทุกข์ มีความทุกข์ในอาณาจักรของราวัน ที่นี้ทุกคนจดจำท่าน ดังนั้นพ่อผู้ประทอนหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนคือผู้เดียว นี่คือการยกย่องของท่านเท่านั้น ใครจะทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์หากพ่อไม่มา? เวลาที่ทุกคนนั้นตาไม่ประจักษ์ ทุกคนจะต้องกลับชาติมาเกิดใหม่อย่างแน่นอน การกลับมาเกิดใหม่อยู่ในนรก ไม่ใช่ใครจะไปสวรรค์ก็ได้ ชาวฮินดูบอกว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งได้ไปสวรรค์แล้ว ซึ่งหมายความว่าถ้าบุคคลนั้นไปสวรรค์แล้วเวลานี้เขาต้องอยู่ในนรกอย่างแน่นอน ขอให้เมล็ดอกุศลหลายในปากของลูก (ขอให้เป็นอย่างจริง!) หากบุคคลนั้นกลายเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์แล้วเหตุใดลูกจึงให้อาหารที่ไม่บริสุทธิ์ของนรกแก่เขา? ในเบงกอล พวกเขาแม้กระทั่งให้อาหารปลาแก่พวกเขาเหล่านั้น มีความจำเป็นใดสำหรับพวกเขาที่ต้องรับกินอาหารเช่นนั้น? พวกเขาพูดว่า: ผู้หนึ่งผู้หนึ่งได้จากไปสู่ดินแดนนิพพานแล้ว พ่อพูดว่า: ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นเรื่องเท็จ แม้กระทั่งผู้เดียวที่เป็นอันดับแรกยังต้องใช้ 84 ชาติเกิด ยังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ พ่อพูดว่า: ไม่มีความยากลำบากใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ มีความยากลำบากมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่สวดมนต์ชื่อรามพวกเขาก็ชนลูก ทั้งหมดนั้นคือของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าดวงอาทิตย์และดวงจันทร์นำแสงสว่างมา พวกเขาไม่ใช่เทพ ในความเป็นจริงมีพระอาทิตย์แห่งความรู้และพระจันทร์แห่งความรู้และดวงดาวแห่งความรู้ มีคำยกย่องของพวกเขา จากนั้นผู้คนเหล่านั้นพูดว่า: ขอคารวะต่อสุริยเทพ! พวกเขาคิดว่าพระอาทิตย์เป็นเทพและถวายน้ำแก่พระอาทิตย์ ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: สิ่งเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและทั้งหมดจะเกิดขึ้นซ้ำอีก ประการแรกมีความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนของชีพบาบา จากนั้นเป็นการเลื่อมใสศรัทธาของเทพแล้วลูกก็ลงมาเวลานี้พวกเขาแม้กระทั่งจุดตะเกียงดินเผาที่ทางสามแพร่ง พวกเขาโยนเมล็ดงาและเมล็ดธัญพืชไปทั่วทุกทิศทางและแสดงความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น พวกเขากราบไหว้บูชาแม้กระทั่งวัตถุธาตุ พวกเขากระทั้งสร้างรูปเคารพของมนุษย์และกราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้น ไม่มีการบรรลุผลใดๆจากสิ่งนั้น เพียงลูกๆ

เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะจัดชั้นสสารที่ไม่ได้ออกไปจากดวงวิญญาณ จงฝึกฝนการกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือการเกิดสุดท้ายของ 84 ชาติเกิดของลูก เวลานี้ลูกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ดังนั้นจงเพียรพยายามที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ

2. จงละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวและอาณาจักร ไตรตรองความรู้ของเมล็ดและต้นไม้และอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของการคำจูนและอยู่อย่างเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่า ในขณะที่ทำตามความรับผิดชอบของงานที่สูงส่งของการเปลี่ยนแปลงโลก ผู้ที่เป็นภาพลักษณ์แห่งการคำจูนมีความรับผิดชอบทั้งหมด ไม่ว่าลูกจะก้าวเท้าไปที่ใด และอย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณอื่น ๆ ก็จะทำตามลูกในลักษณะเดียวกัน นี่เป็นความรับผิดชอบของลูก แต่ความรับผิดชอบนี้ช่วยลูกได้มากในการสร้างสภาพของลูก เพราะการทำเช่นนี้ลูกจะได้รับพรจากดวงวิญญาณมากมายซึ่งความรับผิดชอบจะกลายเป็นความเบาสบาย ความรับผิดชอบนี้ทำให้ลูกหายเหนื่อยล้า

คติพจน์: ด้วยการรักษาสมดุลของหัวใจและหัว ลูกจะประสบความสำเร็จในงานรับใช้

*** โอม ชานติ ***

08-01-2021

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีความซาบซึ้งของการกลายเป็นเทพจากบราห์มิน ลูกบราห์มินเท่านั้นที่ได้รับคำแนะนำสั่งสอนที่สูงส่งจากพ่อ
- คำถาม:** ผู้ที่เป็นคนรุ่นใหม่หรือเลือดใหม่ควรมีความสนใจและมีความซาบซึ้งในเรื่องใด?
- คำตอบ:** ลูกควรมีความสนใจที่จะทำให้โลกเก่ายุคเหล็กนี้กลายเป็นโลกใหม่ยุคทอง นั่นคือความสนใจที่จะทำให้สิ่งเก่าๆ กลายเป็นสิ่งใหม่ กุมารมีเลือดใหม่ (เป็นคนรุ่นใหม่) ดังนั้นพวกเธอควรจะยกระดับเพื่อนที่เท่าเทียมกันของพวกเขา เธอควรมีความซาบซึ้งนี้อยู่เสมอ ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมากในการบรรยายด้วยเช่นกัน
- เพลง:** โอ้ ผู้เดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยล้า! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นอยู่ไม่ไกล

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจความหมายของเพลงนี้แล้ว กลางคืนที่มีมืดของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะถึงจุดจบ เวลานี้ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกจะได้รับมงกุฏ ลูกกำลังนั่งที่นี้ด้วยเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของการเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ ชันยาสีบอกใครบางคนให้พิจารณาว่าตนเองเป็นวัว แล้วคนนั้นก็คิดว่าตนเองกลายเป็นเช่นนั้นแล้ว นั่นคือตัวอย่างจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เช่นที่มีตัวอย่างของรามได้นำกองทัพของลิง ลูกกำลังนั่งที่นี้ในความรู้ที่ลูกจะกลายเป็นเทพที่มีมงกุฏทั้งสอง เมื่อลูกศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียน ลูกก็พูดว่าตัวเองศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะกลายเป็นหมอหรือวิศวกร ด้วยการศึกษานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ เมื่อลูกทิ้งร่างของลูก ร่างต่อไปของลูกจะมีมงกุฏอยู่บนศีรษะ โลกนี้สกปรกมาก โลกใหม่ชั้นหนึ่ง ในขณะที่โลกเก่านี้เป็นชั้นสามอย่างสิ้นเชิง โลกนี้กำลังจะจบสิ้นลง ผู้สร้างโลกคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกลใหม่อย่างแน่นอน ไม่มีใครอื่นสามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูกได้ ชีพบาบาเท่านั้นที่ให้การศึกษาสอนลูก พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ลูกต้องการอะไรอีกเมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์? ถึงอย่างไรลูกก็ถือบราห์มิน ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ เทพบริสุทธิ์มาก ผู้คนที่นี้ไม่บริสุทธิ์มาก แม้ว่าใบหน้าของพวกเขาจะเป็นมนุษย์ ดูซิว่าพฤติกรรมของพวกเขาเป็นเช่นนั้น! ผู้กราบไหว้บูชาเทพร้องเพลงสรรเสริญเทพเบื้องหน้าพวกเขาว่า: ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ และเราก็เป็นคนบาปที่มีกิเลส! ใบหน้าของพวกเขาก็เป็นใบหน้าของมนุษย์เช่นกัน แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังไปร้องเพลงสรรเสริญสิ่งนี้เบื้องหน้าเทพเหล่านั้น พวกเขาพูดถึงตนเองว่า: เราสกปรกและมีกิเลส เราไม่มีคุณธรรม พวกเขาก็เป็นมนุษย์เช่นกันซึ่งหมายถึงเป็นมนุษย์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกจะเปลี่ยนไปและกลายเป็นเทพ ผู้คนกราบไหว้บูชาภคชะณะเพื่อที่พวกเขาจะสามารถไปยังดินแดนของภคชะณะได้ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาจะไปที่นั่นเมื่อใด พวกเขายังคงแสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อไปด้วยความเชื่อว่าพระเจ้าจะมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา ก่อนอื่นจงมีศรัทธาในผู้เดียวที่กำลังสอนลูก นี่คือการแนะนำสั่งสอนและแนวทางของศรี ศรี ชีพบาบา ชีพบาบา กำลังให้ศรีมัทแก่ลูก ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งนี้จะกลับมาสูงส่งได้อย่างไร? ลูกบราห์มินทั้งหมดกำลังทำตามคำแนะนำสั่งสอนและแนวทางของศรี ศรี ชีพบาบา เพียงคำแนะนำสั่งสอนและแนวทางของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ทำให้ลูกสูงส่ง สิ่งนี้จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่มีสิ่งนั้นในโชคของพวกเขาเท่านั้น มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เมื่อพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้แล้วเท่านั้นพวกเขาจึงจะมีความสุขและเริ่มช่วยเหลือลูกๆ มีบางคนที่ไม่รู้อะไรเลย พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าผู้เดียวนั้นคือใคร เหตุนี้เอง บาบาก็ไม่ได้พบปะกับใครเลย ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ให้คำแนะนำของตัวเองเท่านั้น! เนื่องจากการไม่เข้าใจศรีมัท พวกเขาจึงเริ่มที่จะให้คำ

แนะนำนั้นของเขาเองแก่ผู้เดียวนั้น เวลานี้พอมาเพื่อให้ลูกฯ สูงส่ง ลูกเข้าใจว่าบาบาได้มาพบกับลูกอย่างแท้จริงเหมือนที่ท่านเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งนี้ก็จะไม่สามารถตอบรับในวิธีนี้ได้ ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมากกับการศึกษานี้ นี่เป็นสถานภาพที่สูงมาก แต่มายาก็ต่อต้านลูกอย่างมากมายด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังเล่าเรียนการศึกษาที่ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีมงกุฎทั้งสอง ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีมงกุฎทั้งสองเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าในอนาคต สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ สิ่งนี้เรียกว่าราชาโยคะ นี่คือสิ่งมหัศจรรย์! บาบาอธิบายเสมอว่า: ไปที่วัดลักษมีและนารายณ์ ลูกสามารถอธิบายแก่พระที่นั่นได้ด้วย แล้วพระก็จะอธิบายแก่ผู้อื่นได้ว่าลักษมีและนารายณ์ได้รับสถานภาพของพวกเธออย่างไร และกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร หากพวกเธอนั่งและอธิบายในวิธีนี้ ความเคารพต่อพระก็จะมากยิ่งขึ้นเช่นกัน ลูกสามารถบอกพวกเขาได้ว่า: เราจะอธิบายแก่ท่านว่าลักษมีและนารายณ์ได้รับอาณาจักรของพวกเธออย่างไร ในกิตะมีคำกล่าวว่า: พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาทั้งหลาย ลูกคือผู้ที่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ใช่ไหม? ดังนั้นลูกควรจะมี ความซาบซึ้งอย่างมากกับสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็น ลูกสามารถถ่ายภาพของตัวเองได้ (อย่างที่ คุณเป็นอยู่ตอนนี้) และภาพของลูกในเครื่องแต่งกายที่สูงศักดิ์ด้วยเช่นกัน ที่ด้านล่างให้เก็บภาพธรรมดาของลูกเอาไว้และเหนือขึ้นไปจากภาพนั้นให้เก็บภาพของตัวลูกเองที่อยู่ในเครื่องแต่งกายที่สูงศักดิ์ ไม่มีค่าใช้จ่ายในสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกสามารถแต่งกายด้วยชุดที่สูงศักดิ์ได้อย่างรวดเร็ว ละแวกจะจดจำครั้งแล้วครั้งเล่าว่าลูกจะกลายเป็นเทพ ที่ด้านบนลูกยังมีชิพบาบาได้ด้วยเช่นกัน ลูกควรถ่ายภาพนี้ด้วย ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เมื่อลูกได้ละร่างของลูกแล้ว ลูกก็จะไปและกลายเป็นเทพ เพราะเวลานี้ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ ดังนั้นภาพถ่ายเหล่านั้นจะช่วยลูกได้ ที่ด้านบนมีภาพของชีวา แล้วก็ภาพของตัวลูกเองในเครื่องแต่งกายที่สูงศักดิ์ และได้ภาพนั้นก็เป็นภาพธรรมดาของลูก เรากำลังศึกษาราชโยคะกับชิพบาบา และจะกลายเป็นเทพที่มีมงกุฎทั้งสอง หากลูกมีภาพนี้แล้ว เมื่อไรก็ตามที่ผู้คนมองเห็นและถามเกี่ยวกับภาพนั้น ลูกก็สามารถบอกพวกเขาได้ว่า ชีพบาบาคือผู้ที่กำลังสอนลูกอยู่ เมื่อลูกได้เห็นภาพนี้ ลูกก็จะรู้สึกซาบซึ้ง ลูกสามารถวางภาพนี้ไว้ในร้านของลูกได้ด้วยเช่นกัน เมื่อบาบาผู้นั้นอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เขายังเก็บภาพของนารายณ์ไว้ในกระเป๋าด้วย ลูกก็ควรเก็บภาพของตัวเองไว้เช่นกัน แล้วลูกก็จะจำได้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ หากวิธีที่จะจดจำระลึกถึงพ่อ เมื่อลูกลืมพ่อ ลูกจึงตกลงมา หากลูกตกลงไปสู่กิเลส ลูกก็จะรู้สึกละอายใจที่ไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ แล้วก็จะหัวใจวาย เวลานี้ฉันจะกลายเป็นเทพได้อย่างไร? บาบาพูดว่า: จงนำภาพของผู้ที่ตกลงไปสู่กิเลสนั้นออกไป บอกพวกเขาว่า: พวกเขาไม่มีค่าควรแก่การไปสวรรค์ พาสปอร์ตนั้นถูกยกเลิก แล้วพวกเขาก็จะรู้สึกว่เวลานี้พวกเขาได้ตกลงมาและถามตนเองว่า: เวลานี้ฉันจะไปสวรรค์ได้อย่างไร? มีตัวอย่างของนาราด เขาถูกบอกให้เขามองดูใบหน้าของตัวเอง เพื่อดูว่าเขามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือไม่ เขาได้เห็นใบหน้าของลิง แล้วผู้คนก็จะรู้สึกละอายที่มีกิเลสเหล่านี้ ดังนั้นพวกเขาจะแต่งงานกับศรีนารายณ์หรือศรีลักษมีได้อย่างไร? บาบาได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการต่างๆ มากมาย อย่างไรก็ตามลูกต้องมีศรัทธาบางอย่างด้วย! เมื่อมีความซาบซึ้งในกิเลส พวกเขาก็จะเข้าใจได้ว่าพวกเขาอาจจะไม่สามารถกลายเป็นราชาเหนือราชาและเป็นผู้ที่มีมงกุฎทั้งสองได้ เราต้องทำความเพียรพยายามบ้าง! บาบายก็เฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก จงสร้างวิธีการเช่นนั้นและเฝ้าแต่อธิบายแก่ทุกคน การก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นเวลานี้ด้วยราชาโยคะ การทำลายล้างเพียงแค่อยู่เบื้องหน้าเท่านั้น นับวันพายุก็จะมีพลังมากขึ้นเรื่อยๆ ระเบิดปลา นั้นกำลังถูกผลิตขึ้นมาด้วยเช่นกัน ลูกกำลังเล่าเรียนการศึกษานี้เพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอนาคต มีเพียงครั้งเดียวนี้เท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ เนื่องจากพวกเรามีสติปัญญาเป็นหิน ผู้คนจึงไม่เข้าใจว่าพวกเขาเป็นชวานรกเวลานี้ ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งจากการเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน หากพวกเขามีสิ่งนั้นอยู่ในโชคแล้วก็จะเข้าใจสิ่งนี้ได้อย่างรวดเร็ว ไม่เช่นนั้นแล้ว ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากแค่ไหน สิ่งนั้นก็จะไม่อยู่ในสติปัญญาของพวกเรา หากพวกเราไม่รู้จักพ่อ พวกเขาก็คือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า นั่นคือพวกเราเป็นลูกกำพร้า ดังนั้นในเมื่อพวกเราเป็นลูกๆ ของชีพบาบา ลูกก็ต้องทำให้พวกเรา

กลายเป็นของพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้เป็นนาย ผู้ที่มีความรู้นี้จะเฝ้าแต่ปกป้องลูกๆ ของตนจากกิเลส ผู้ที่ไม่มีความรู้ก็จะเฝ้าแต่ทำให้ลูกๆ ของพวกเขาติดอยู่ในกับดักเหมือนตนเอง ลูกรู้ว่าลูกได้รับการปกป้องจากกิเลสที่นี่ กุมาริต้องได้รับการปกป้องเป็นอันดับแรก พ่อแม่ของพวกเธอผลักดันลูกๆ ไปสู่กิเลส ลูกรู้ว่าโลกนี้คดโกง พวกเขต้องการโลกที่สูงส่ง พระเจ้าพูด: พ่อมาในเวลาที่ทุกคนคดโกง เพื่อให้พวกเขาทั้งหมดสูงส่ง พ่อยกระดับทุกคน มีคำกล่าวในกิตะด้วยเช่นกันว่า: พระเจ้ามาเพื่อยกระดับนักปราชญ์และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นมาและยกระดับทุกคน เวลานั้นลูกสงสัยว่าสติปัญญาของมนุษย์กลายเป็นหินได้อย่างไร เวลานั้นหากบุคคลสำคัญเหล่านั้นเข้าใจว่า ชีวาคือพระเจ้าแห่งกิตะ ลูกจะคิดไม่ถึงเลยว่าจะเกิดอะไรขึ้น! จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทม! อย่างไรก็ตามยังคงมีเวลาสำหรับสิ่งนั้น ไม่เช่นนั้นแล้ว กลุ่มของพวกเราเหล่านั้นจะถูกสังเวยในทันที บัลลังก์ของหลายคนจะสังเวย! เมื่อสงครามเกิดขึ้น ลูกก็จะบอกได้ว่าบัลลังก์ของผู้นั้นเริ่มสังเวยแล้ว เขาก็จะตกลงมา หากพวกเขาสังเวยเวลานี้จะมีความปั่นป่วนเกิดขึ้นมากมาย สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในอนาคต ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ได้พูดว่า: แท้จริงแล้ว พ่อกำลังทำการก่อตั้งผ่านร่างของบราห์มา “การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน” นั้นหมายความว่าท่านกำลังยกระดับทุกคน พระเจ้าพูด: โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ พ่อต้องยกระดับทุกคน เวลานั้นทุกคนไม่บริสุทธิ์ แล้วผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะทำให้ทุกคนกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ก่อนอื่นตัวเขาเองจะต้องกลับมาบริสุทธิ์ ก่อนที่จะทำให้สาวกของเขาเป็นเช่นเดียวกัน ลูกต้องมีความซาบซึ้งอย่างมากเมื่อให้คำบรรยาย ลูกกุมาริมีเลือดใหม่ ลูกกำลังเปลี่ยนจากเก่าเป็นใหม่ ลูกดวงวิญญาณที่กลายเป็นคนเก่าแก่และเป็นยุคเหล็กนั้นกำลังจะกลับมาใหม่และเป็นยุคทองเวลานี้เมื่ออัลลอยถูกขจัดออกไป ดังนั้นลูกๆ ควรมีความใส่ใจอย่างมาก ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องยกระดับผู้ที่หัดเทียบกับตนเอง “แม่กูรู” ได้รับการจดจำ เวลานั้นลูกรู้แล้วว่าผู้เป็นแม่กลายเป็นกูรูเมื่อใด จากนั้นจากด้อมบังก็กลายเป็นเจ้าหญิง ไม่มีกูรูที่นั่น เรื่องของกูรูมีอยู่เวลานี้ พ่อมาและได้วางโพธิ์ของน้ำทิพย์แห่งความรู้ไว้บนศีรษะของผู้เป็นแม่ สิ่งนี้เกิดขึ้นตั้งแต่ตอนเริ่มต้น พวกเขาคิดให้กับศูนย์ของพวกเราว่า: เราต้องการบราห์มา กุมาริ บาบาสพูดว่า: ลูกควรดำเนินการเอง ลูกไม่มีความกล้าหาญหรือ? พวกเขาคิดว่า: ไม่เลย บาบาส! เราต้องการครู เป็นสิ่งดีที่จะมีความเคารพ ทุกวันนี้ผู้คนในโลกให้ความเคารพที่จอมปลอมแก่กัน วันนี้พวกเขาแต่งตั้งใครบางคนเป็นนายกรัฐมนตรี และวันพรุ่งนี้พวกเขาก็ทำให้เขาออกไป ไม่มีใครได้รับความเคารพอย่างถาวร เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับโชคของอาณาจักรที่ถาวรของตัวเอง บาบาสอธิบายแก่ลูกด้วยวิธีต่างๆ มากมาย! บาบาสกำลังแสดงให้เห็นวิธีการมากมาย เพื่อให้ลูกกล้าแรงแถมใส่อยู่อเสมอ ลูกควรมีความปรารถนาดี: โอ้โฮ! ฉันจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์! อย่างไรก็ตามหากไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเราแล้ว พวกเราจะทำความเพียรพยายามอะไร? บาบาสยังแสดงให้ลูกเห็นถึงความเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ ความเพียรพยายามไม่เคยสูญเปล่า มันมีค่าเสมอ ถึงอย่างไรอาณาจักรจะถูกก่อตั้งขึ้นมาอยู่ดี การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นผ่านความมหากาฬคะ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปและอยู่อย่างเข้มแข็ง พวกเขทั้งหมดก็จะมา พวกเขาคงจะไม่เข้าใจสิ่งใดเวลานี้ ไม่เช่นนั้นแล้ว พวกเขาก็คงสูญสิ้นอาณาจักรของพวกเรา มีกูรูมากมายเหลือเกิน! ไม่มีมนุษย์คนไหนที่ไม่มีกูรู คนใดคนหนึ่ง ที่นี้ลูกได้พบสัตกูรูเดิยวนี้ที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ภาพที่ลูกมีนั้นก็ดีมาก นั่นคือหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ นั่นคือดินแดนแห่งความสุข และนั่นคือดินแดนแห่งการหลุดพ้น สติปัญญาของลูกพูดว่า: เราดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่ในดินแดนนี้พพานที่ซึ่งเราได้จากมาและเข้ามาสู่ “การใช้เสีย” นี้ เราคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น การละเล่นนี้อยู่บนพื้นฐานของบาร์ด วันเกิดของชีวามีการเฉลิมฉลองที่นี่ พ่อพูดว่า: เวลานั้นพ่อมาแล้ว และพ่อจะมาอีกครั้งในวงจรหน้า ทุกๆ 5,000 ปีมันจะกลายเป็นดินแดนสีขาวดีหลังจากที่พ่อมา ว่ากันว่าหลายปีก่อนคริสตกาลที่นั่นเคยเป็นดินแดนสีขาวดี สวรรค์ สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่เวลานี้ แต่ต้องเกิดขึ้นมาอีกครั้ง ดังนั้นจึงต้องมีการก่อตั้งสำหรับผู้อยู่อาศัยในสวรรค์และการทำลายล้างของผู้อยู่อาศัยในนรกอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์ ชาวสวรรค์ทั้งหมดจะถูกทำลาย ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ายังคงเหลือเวลาอยู่อีกหลายแสนปี ดังนั้นพวก

เขาจึงรอให้ลูกๆ ของพวกเขาเติบโตขึ้นและให้พวกเขาแต่งงาน ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้ หากลูกของลูกเองไม่ทำตามคำแนะนำของลูกแล้ว ลูกต้องมีศรัทธา ให้ถามว่า: เราควรทำอะไรเมื่อพวกเขาไม่ได้กลายเป็นผู้อาศัยในสวรรค์? พ่อก็จะตอบว่า: หากพวกเขาไม่เชื่อฟังก็ปล่อยพวกเขาไป อย่างไรก็ตามลูกต้องมีสภาพที่แข็งแกร่งมากที่จะเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามคำแนะนำสั่งสอนและแนวทางที่สูงส่งของศรี ศรี ชีพบาบา และทำให้ตนเองสูงส่ง อย่าได้ปะปนคำแนะนำสั่งสอนและแนวทางของจิตใจกับศรัทธา รักษาความซาบซึ้งของการศึกษาของพระเจ้านี้
2. สร้างวิธีการที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ที่หัดเทียบกับลูก ขณะที่มีความปรารถนาดีต่อกัน จงให้ความเคารพที่แท้จริงต่อกัน อย่าได้มีความเคารพที่จอมปลอม

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าและสัมผัสกับการขัดเกลาให้ละเอียดอ่อนโดยการออกกำลังกายทางจิตวิญญาณและมีการควบคุมตนเองได้
การขัดเกลาสติปัญญาให้ละเอียดอ่อนและความเบาสบายเป็นบุคลิกภาพของชีวิตบราห์มิน
การขัดเกลาให้ละเอียดอ่อนคือความยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตามสำหรับสิ่งนี้ทุกวันในเวลา
อมฤต จงออกกำลังกายทางจิตวิญญาณและระมัดระวังไม่ให้มีอาหารของความคิดที่ไร้ประโยชน์ใดๆ ในการใช้ความระมัดระวังนี้ให้มีการควบคุมตนเอง เมื่อใดก็ตามที่ได้รับประทาน
อาหารของความคิดที่ลูกควรมีในเวลานั้นเท่านั้น อย่ามีอาหารเสริมจากความคิดที่ไร้
ประโยชน์ เพียงแค่นั้นลูกก็จะมีสติปัญญาที่ได้รับการขัดเกลาให้ละเอียดอ่อนและสามารถ
บรรลุจุดมุ่งหมายของการเป็นรูปเทวดานางฟ้าได้

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือผู้ที่ทำตามศรัทธาอย่างถูกต้องแม่นยำในทุกวินาทีและทุกอย่างก้าว

*** โอม ชานติ ***

09-01-2021

มอริ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัพดาตา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน, การจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือบางสิ่งที่แผ่ทั่ว การจดจำรำลึกถึงก่อให้เกิดการรำลึกถึง พ่อจะสามารถจดจำผู้ที่ไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงได้อย่างไร?
- คำถาม:** การศึกษาเล่าเรียนใดที่ลูกศึกษาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ที่ไม่เคยมีการสอนในเวลาอื่นตลอดทั้งวงจร?
- คำตอบ:** การศึกษาที่จะตายในขณะที่มีชีวิตจากร่างกาย การกลายเป็นสพมีการสอนเวลานี้เท่านั้น, เพราะเวลานี้ที่ลูกต้องกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม ขณะที่ลูกอยู่ในร่างกาย, ลูกต้องทำการกระทำ จิตใจของลูกสามารถมีความสงบได้เพียงเมื่อลูกไม่ได้อยู่ในร่างกาย เหตุนี้เอง, “ผู้ที่เอาชนะจิตใจเอาชนะโลก”, ไม่ควรจะกล่าวเช่นนั้น ควรจะเป็นว่า “ผู้ที่เอาชนะมายาเอาชนะโลก.”

โอมซานติ พ่อหนึ่งนี้และอธิบายแก่ลูกๆ เพราะลูกเข้าใจว่าเพียงผู้ที่ไม่รู้คิดเท่านั้นที่ได้รับการสอน เวลานี้, เมื่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, พระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดได้มา ท่านจะสอนใคร? อย่างแน่นอนที่ท่านจะสอนผู้ที่ไม่รู้คิดที่สุด เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า, “ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลาย.” สติปัญญากลับมาไม่มีความรักได้อย่างไร? พวกเขาได้เขียนถึง 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ พวกเขากล่าวด้วยเช่นกันว่า พ่อได้ใช้ 8.4 ล้านชาติเกิดด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในแมวและสุนัขและในสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ลูกๆ ได้รับการบอกว่า*ประเด็นนี้*ควรจะมีการอธิบายใน *1 วินาที* พ่ออธิบายแล้วว่าเมื่อมีคนใหม่มา, ก่อนอื่นลูกจงให้คำแนะนำของพ่อที่มีขีดจำกัดและพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแก่พวกเขา ผู้ นั่นคือบาบาผู้อาวุโสที่ไม่มีขีดจำกัดและผู้ นั่นคือบาบาที่มีขีดจำกัดที่อ่อนกว่า “พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด” หมายถึงพ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่มีขีดจำกัดคือพ่อของผู้ที่มีชีวิต ผู้ นั่นคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถซึมซับความรู้มากมายเท่ากัน บางคนเข้าถึงได้เพียง 1% และบางคนเข้าถึง 95% นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ ที่นั่นจะมีสุริยวงศ์ มีราชา, ราชนีและปวงประชา สิ่งนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูก มีมนุษย์ทุกรูปแบบในหมู่ปวงประชา ปวงประชาหมายถึงปวงประชา! พ่ออธิบาย: นี่คือการศึกษเล่าเรียน ลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนตามสติปัญญาของตนเอง ลูกแต่ละคนได้รับ*บทบาท*ของตนเอง ไม่ว่าลูกเข้าใจการศึกษาเล่าเรียนนี้มากเท่าใดในวงจรที่แล้ว, ลูกจะทำเช่นเดียวกันเวลานี้ การศึกษานี้ไม่เคยถูกปิดบัง ลูกได้รับสถานภาพของลูกมากตามที่คุณศึกษาเล่าเรียน พ่ออธิบายแล้วว่า: ขณะที่ลูกทำความก้าวหน้า, จะมีการสอบ ลูกจะไม่สามารถได้รับการ*โยกย้าย*โดยปราศจากการสอบ ทุกสิ่งจะทำให้ปรากฏขึ้นมาในเวลาสุดท้าย อย่างไรก็ตาม, แม้เวลานี้, ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกมีค่าควรแก่สถานภาพใด ถึงแม้ว่าลูกทั้งหมดจะยกมือ, เพราะว่าลูกอายุเมื่อลูกอยู่ในท่ามกลางทุกคน ในหัวใจของลูกเข้าใจว่าลูกอาจจะไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ลูกก็ยกมือของลูก การยกมือของลูกแม้ว่า...สิ่งนี้หมายถึงความโง่เขลา นั้นมีความโง่เขลามากมาย! พ่อเข้าใจได้ในทันทีว่า*นักเรียน* (ทางโลก) เหล่านั้นรู้คิดมากกว่า พวกเขาเข้าใจว่าหากพวกเขาไม่มีค่าควรแก่การประกาศสิทธิ์ใน*ทุนการศึกษา*, พวกเขาจะสอบไม่*ผ่าน* นักเรียนทางโลกเหล่านั้นดีกว่าลูก เพราะว่าอย่างน้อยพวกเขาก็เข้าใจว่า พวกเขาจะได้*คะแนน*มากเท่าใดในวิชาที่*ครู* กำลังสอนพวกเขา พวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขาจะ*ผ่าน*ด้วย*เกียรตินิยม* สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ที่อยู่ที่นี้ไม่ได้รู้สึกมากนัก พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก ตั้งแต่ลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นลักษมีและนารายณ์, กิจกรรมของลูกจะต้องดีมาก พ่อพูดว่า: บางคนมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลาย สภาพของพวกเขาก็เป็นอย่างไรหากพวกเขาไม่ได้มีความรักที่ถูกต้องแม่นยำต่อพ่อ? พวกเขาจะไม่สามารถ

ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ถึงความหมายของ “ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลาย” หากลูกๆ ไม่สามารถเข้าใจด้วยตัวเองได้อย่างชัดเจน แล้วผู้อื่นจะเข้าใจสิ่งใดเล่า? ลูกๆ, ผู้ที่เชื่อว่าพวกเขาคือลูกของชีบาบา, ไม่เข้าใจความหมายอย่างเต็มที่ การจดจำพ่อคือบางสิ่งที่แฝงตัว การศึกษาไม่ได้แฝงตัว ทุกคนต่างลำดับกันไปในการศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่ทุกคนจะศึกษาเล่าเรียนได้มากเท่ากัน พ่อตระหนักว่าพวกเขายังเป็นเด็ก*ทารก* พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นเวลา 3-4 เดือน จะเป็นที่ยอมรับได้อย่างไรว่าบางคนกำลังจดจำบาบาหรือไม่? เป็นเพียงเมื่อบาบาได้รับจดหมายจากพวกเขาและพวกเขาเขียนถึงชาวองงาน*รับใช้*ทางจิตที่พวกเขากำลังทำอยู่ ลูกต้องให้การพิสูจน์ ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงหรือไม่ได้ให้การพิสูจน์ใดในการทำงาน*รับใช้*คือผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่าง บางคนเขียนข่าวของพวกเขา: บาบา, ผู้นั้นผู้นี้มาและฉันอธิบายสิ่งนี้แก่เขา ดังนั้นพ่อเข้าใจว่าลูกยังคงมีชีวิตอยู่และกำลังให้ชาวองงาน*รับใช้*ที่ดี บางคนก็ไม่แม้กระทั่งจะเขียนจดหมายเป็นเวลา 3-4 เดือน เมื่อบาบาไม่ได้รับข่าวใดๆ, ท่านก็เข้าใจว่าลูกได้ตายไปแล้วหรือเจ็บป่วย ผู้ที่เจ็บป่วยไม่สามารถเขียนได้ บางคนแม้กระทั่งเขียนว่าพวกเขาไม่ได้เขียนมาก่อนหน้านี้เพราะสุขภาพของเขาไม่ดี บางคนไม่ได้เขียนข่าวใดๆ อีกเลย; พวกเขาไม่ได้เจ็บป่วย พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง และแล้วพ่อควรจะจดจำผู้ใด? การจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึง! อย่างไรก็ตามนั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อมาและอธิบาย: ลูกได้พูดว่าพ่อนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และได้นำพ่อไปไว้ในจำนวนที่มากกว่า 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ มนุษย์กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน พวกเขาพูดถึงพระเจ้าว่า: ท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน ดังนั้นนั่นคือการดูถูกที่ไม่มีขีดจำกัด, ใช่ไหม? ดังนั้นพ่อพูดว่า: พวกเขาประณามพ่ออย่างมาก! เวลาที่ลูกเข้าใจทุกสิ่ง, ต่างลำดับกันไป ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, พวกเขาร้องเพลง: เมื่อท่านมา, ฉันจะอุทิศตนให้แก่ท่าน ฉันจะทำให้ท่านเป็นทนายทของฉัน ลูกทำให้พ่อเป็นทนายทของลูกด้วยการพูดว่าพ่ออยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินหรือ! ลูกประณามพ่ออย่างมาก! เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: เมื่อไม่มีศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุดพ่อจึงมา เวลาที่ลูกๆ รู้จักพ่อและดังนั้นลูกจึงยกย่องท่านอย่างมาก ให้สรรเสริญท่านผู้เดียว บางคนไม่ได้เขียนแม้แต่ 2 คำของการจดจำระลึกถึงท่าน พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้พบพ่อแล้ว พ่อของเรากำลังสอนพวกเรา นี่คือการพูดของพระเจ้า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและแสดงให้เห็นถึงวิธีการที่ลูกสามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลก หากลูกมีความซาบซึ้งว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสอนลูกถึงวิธีที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักรปกครองโลกอย่างไร ลูกก็จะมีความสุขอย่างไม่สิ้นสุด แม้ว่าพวกเขาศึกษากีตะ, พวกเขาศึกษาเหมือนกับหนังสือ*ธรรมดา* พระเจ้ากฤษณะพูด: ฉันสอนราชาโยคะแก่ท่าน ก็เท่านั้นเอง! พวกเขาไม่ได้มีโยคะของสติปัญญาหรือความสุขนี้ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนหรือท่องสวดกิตะจะมีความสุขนี้มากนัก เมื่อพวกเขาอ่านกิตะจบแล้ว พวกเขาก็กลับมาอยู่กับธุรกิจของพวกเขา เวลานี้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของผู้ใดว่าพระเจ้ากำลังสอนพวกเขา ดังนั้นเมื่อใครบางคนมา, ก่อนอื่นใดให้อธิบายแก่เขาถึง*ทฤษฎี*ของทั้ง 2 พ่อ ให้บอกเขาว่า: บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก ไม่มีใครสามารถพูดว่าพวกเขาอยู่ในยุคเหล็กเช่นเดียวกันกับยุคทอง เมื่อบางคนมีประสบการณ์ของความทุกข์ เขาอยู่ในนรก และเมื่อบางคนมีประสบการณ์ของความสุข เขาอยู่ในสวรรค์ หลายคนพูดว่าพวกเขามีความสุขอย่างมากและผู้คนที่ไม่มีความสุขนั้นอยู่ในนรก พวกเขามีปราสาทราชวังและอาคาร ฯลฯ พวกเขามองเห็นความสุขภายนอกมากมาย เวลานี้ลูกเข้าใจว่าความสุขของยุคทองนั้นไม่สามารถสัมผัสได้จากที่นี่ ไม่ใช่ทั้งสองนั้นเหมือนกัน ดังนั้น*ยุคทอง*สามารถถูกเรียกว่า*ยุคเหล็ก* และ*ยุคเหล็ก*สามารถถูกเรียกว่า*ยุคทอง* ผู้ที่เชื่อเช่นนั้นเรียกว่าโง่เขลา ดังนั้นก่อนอื่น จงบอกพวกเขาถึง*ทฤษฎี*ของพ่อ พ่อให้การแนะนำตัวพ่อเอง ไม่มีใครรู้จักท่าน พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง เวลานี้ ลูกแสดงภาพในรูปของดวงวิญญาณและของดวงวิญญาณสูงสุดว่าเหมือนกัน ท่านเป็นดวงวิญญาณด้วย แต่ท่านถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าท่านมาอย่างไร ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่

ในอาณาเขตสูงสุด ผู้คนภายนอกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ภาษานั้นก็แสนจะง่ายดายด้วยเช่นกัน ในกิตะ ได้กล่าวถึงชื่อของกฤษณะ แต่กฤษณะไม่ได้พูดกิตะ เขาไม่สามารถบอกทุกคนว่า: ให้จดจำฉันผู้เดียวอย่างต่อเนื่อง! บาบิไม่สามารถถูกตัดออกไปได้ด้วยการจดจำผู้ที่มึนงง ไร้สติ ได้กล่าวว่า: พระเจ้ากฤษณะพูด: ให้ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำฉันผู้เดียว! อย่างไรก็ตาม, ตัวกฤษณะเองมีความสัมพันธ์ทางร่างและเป็นเพียงเด็กตัวเล็กๆ สิ่งนี้คือความผิดพลาดที่ใหญ่หลวงมาก! มีความแตกต่างอย่างมากมายเพียงเพราะความผิดเพี้ยนเท่านั้น! พระเจ้าไม่สามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ ผู้ที่ถูกกล่าวถึงว่าเป็น “ผู้ประทอนหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติดสำหรับทุกคน” ได้ตกต่ำด้วยเช่นกันหรือ? พระเจ้านั้นกลายเป็นผู้ที่ตกต่ำได้หรือ? สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการไตร่ตรอง นี่ไม่ใช่เรื่องของ*การเสียเวลา*! ผู้คนพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา เมื่อลูกบอกกับพวกเขาให้มาและรับ*บทเรียน* พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา พวกเขาจะมา 2 วันหรือพวกเขาจะมาเป็นเวลา 4 วัน หากพวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียนพวกเขาจะกลายเป็นลักษมีและนารายได้อย่างไร? มีแรงกดดันของมายาอย่างมาก พ่ออธิบาย: ทุก*วินาที* และทุก*นาที่*ที่*ผ่านไปจะช้า*รอยเหมือนเดิมทุกประการ พวกเขาจะเฝ้าแต่*ทำซ้ำ*นับครั้งไม่ถ้วน เวลาลูกกำลังฟังพ่อ บาบิไม่เข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย ลูกสามารถเปรียบเทียบผู้ที่ได้เข้ามาสู่การเกิดและกลับมาใช้ชาติเกิดเต็มวงจรกับผู้เดียวที่ไม่เคยใช้ชาติเกิด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่ได้ใช้ชาติเกิดหรือตาย ทุกคนอื่นคือผู้อยู่ในวงจรนี้ เหตุนี้เองลูกจึงแสดงภาพของบราห์มาและวิษณุทั้งคู่รับชาติเกิดและกลับมาเกิดใหม่ พวกเขาเฝ้าแต่แสดง*บทบาท*ของพวกเขา: บราห์มากลายเป็นวิษณุ และวิษณุกลายเป็นบราห์มา ไม่มีที่สิ้นสุด ทุกคนจะมาและเห็นภาพเหล่านี้และจะเข้าใจ นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจได้อย่างง่ายดาย สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือบราห์มิน และแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ, นักรบ, พ่อค้าและสุทร, และนั่น เมื่อพ่อมา ลูกก็จะกลายเป็นบราห์มิน ให้จดจำสิ่งนี้และลูกจะกลายเป็นผู้ที่ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง มีคนมากมายที่ไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ เพียงลูกบราห์มินกลายเป็นผู้ที่ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เหล่าเทพไม่กลายเป็นสิ่งนี้ เวลาลูกกลายเป็นเทพด้วยการได้รับ*ความรู้*ถึงวิธีที่ลูกไปรอบวงจรอย่างไร ในความเป็นจริง ไม่มีมนุษย์ที่มีค่าควรแก่การถูกเรียกว่าผู้ที่ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ในโลกมนุษย์ดินแดนของความตาย เป็นความแตกต่างอย่างสมบูรณ์ เช่นที่ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวบาร์ตันที่แตกต่างกันไป ขนบธรรมเนียมประเพณีของทุกคนนั้นก็แตกต่าง ขนบธรรมเนียมประเพณีของเหล่าเทพนั้นก็แตกต่าง ขนบธรรมเนียมประเพณีของผู้คนในดินแดนของความตายนั่นก็แตกต่าง มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน และเหตุนี้เองทุกคนจึงพูดว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกหา: โอ พระเจ้า! โปรดชำระพวกเราทุกคนผู้อาศัยของโลกที่ไม่บริสุทธิ์! สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า โลกที่บริสุทธิ์คงอยู่มา 5,000 ที่แล้ว และนั่นเรียกว่ายุคทอง ยุคเงินไม่ได้รับการเรียกเช่นนั้น พ่ออธิบายว่าในตอนแรกมี*ชั้นหนึ่ง*และแล้วก็มี*ชั้นสอง* ดังนั้น ลูกต้องอธิบายแต่ละประเด็นอย่างดีที่สุดที่ใครก็ตามที่มาจะประหลาดใจที่ได้ยินสิ่งเหล่านั้น บางคนก็ประหลาดใจอย่างมาก แต่เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพวกเขาต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแน่นอน พวกเขา*ก็*ไม่มีเวลาที่จะทำความเพียรพยายาม นี่คือการเสกของอาหาราคะที่ทำให้มนุษย์ไม่บริสุทธิ์ ด้วยการเอาชนะสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พ่อได้บอกลูกด้วยเช่นกันว่า: ให้เอาชนะกิเลสของอาหาราคะและกลายเป็นผู้ที่เอาชนะโลก มนุษย์พูดว่า: เอาชนะจิตใจและกลายเป็นผู้ที่เอาชนะโลก ควบคุมจิตใจของลูก เป็นเพียงเมื่อลูกไม่มีร่างกายที่สามารถทำให้จิตใจของลูกสงบ มิฉะนั้น จิตใจจะไม่เคยสงบเลย ลูกได้รับร่างกายเพื่อที่จะทำการกระทำ ดังนั้นลูกจะอยู่ที่นี้ในสภาพเหนือปวงกรรมของลูกได้อย่างไร? สภาพของการอยู่เหนือปวงกรรมกล่าวได้ว่าเป็นของชาวศัพ: ดายขณะที่มีชีวิตและละวางจากร่างกาย ลูกได้รับการสอนการศึกษาเพื่อที่จะละวางจากร่างกายของลูก ดวงวิญญาณนั้นแยกห่างจากร่างกาย ดวงวิญญาณอาศัยในอาณาเขตสูงสุด เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกาย, ลูกเรียกว่ามนุษย์ ลูกได้รับร่างกายเพื่อทำการกระทำ เมื่อดวงวิญญาณทิ้งร่างของเขา เขาก็รับร่างอื่นเพื่อทำการกระทำ เพียงเมื่อลูกไม่ต้องมีการกระทำที่ลูกจะ

คงอยู่อย่างสงบ ไม่มีการกระทำในโลกที่ไม่มีตัวตน วงจรโลกหมุนไปที่นี่ ลูกต้องเข้าใจพ่อและวงจรโลก สิ่งนี้เรียกว่า*ความรู้* เป็นเวลานานเพียงใดที่ดวงตาของลูกไม่บริสุทธิ์และเป็นเช่น*อาชญากร*, ลูกจะไม่สามารถเห็นสิ่งที่บริสุทธิ์ใดๆ ได้ เหตุนี้เองลูกจึงจำเป็นต้องมีดวงตาที่สามของความรู้ เพียงเมื่อลูกได้รับสภาพของการอยู่เหนือปวงกรรม นั่นคือ เมื่อลูกกลายเป็นเทพ ลูกจะเห็นเทพด้วยตาของลูก อย่างไรก็ตาม, ลูกไม่สามารถเห็นกฤษณะด้วยตาของลูกขณะที่อยู่ในร่างกายนั้น ลูกไม่ได้รับสิ่งใดด้วยการมีเพียงนิมิต ลูกเพียงได้รับความสุขชั่วคราวเท่านั้นและความปรารถนาของลูก (ของการเห็นกฤษณะ) ได้รับการเติมเต็มผ่านสิ่งนั้น นิมิตลูกกำหนดไว้ใน*ละคร* ไม่มีการบรรลุถึงสิ่งใดด้วยนิมิต อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นั่นคือดวงวิญญาณ แยกห่างจากร่างกาย จงสร้างสภาพของการอยู่เหนือปวงกรรมของลูกด้วยการฝึกการเป็นชาคศพ ผู้ที่ตายขณะมีชีวิตขณะที่อาศัยอยู่ในร่างกายของลูก
2. ให้การพิสูจน์ของงาน*รับใช้* ให้ละทิ้งสำนักของการเป็นร่างและให้ชาวอย่างซื่อสัตย์ของลูก ทำความเพียรพยายามที่จะ*ผ่านด้วยเกียรตินิยม*

พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นนางฟ้าเทวดาที่ดับเบิลไท์ผู้ที่มีปัญหิตีทั้งหมดและความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อผู้เดียว เพื่อที่จะกลับมาเป็นนางฟ้าเทวดาที่ดับเบิลไท์ อยู่เหนือจิตสำนักของร่างกาย เพราะจิตสำนักของร่างกายคือโคลน และถ้าลูกมีภระนั้นก็จะมีความหนักหน่วง นางฟ้าเทวดาคือผู้ที่ไม่ได้มีแม้กระทั่งความสัมพันธ์กับร่างกายของตัวเอง ลูกได้รับร่างกายจากพ่อที่พ่อได้ให้ลูกไว้ เมื่อลูกให้บางสิ่งของลูกไปแล้ว ความสัมพันธ์กับสิ่งนั้นก็จบสิ้น ปัญหิตีของลูกทั้งหมดและการให้และรับของลูกกับพ่อทั้งหมด และปัญหิตีและความสัมพันธ์ของอดีตทั้งหมดได้จบสิ้นแล้ว เพียงผู้ที่เป็นขอทานที่สมบูรณ์เช่นนั้นจะกลับมาเป็นนางฟ้าเทวดาที่ดับเบิลไท์

คติพจน์: ใช้ความพิเศษของลูกและลูกจะสัมผัสความก้าวหน้าในทุกอย่างก้าว

*** โอม ขานติ ***

ข่าวของห้องพระโรงทางจิต

วันนี้ บัพดาตากำลังมองดูห้องพระโรงของลูกๆ ของท่านที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง จากทั้ง วงจร ห้องพระโรงทางจิตของยุคบรรจบพบกันนี้พิเศษสุด, มีความภาคภูมิใจที่สูงส่ง, มีความโดดเด่น อย่างแท้จริงและน่ารักที่สุดในบรรดาทั้งหมด ประกายทางจิต, ที่นั่งดอกบัวทางจิต, มงกุฎและที่ศักดิ์ทางจิต วิญญาณ ประกายของใบหน้าและกลิ่นหอมทางจิตของบรรยาการของสำนักที่เพิ่มขึ้นของสภาพห้องพระ โรงนี้เป็นที่น่ายินดีและเป็นสภาพที่น่าดึงดูดอย่างยิ่ง เมื่อเห็นชุมนุมเช่นนั้นและทุกดวงวิญญาณที่มี อำนาจในการปกครองตนเอง บัพดาตามีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง เป็นห้องพระโรงที่ใหญ่โต ลูกบราห์มี นทุกคนมีอำนาจในการปกครองตนเอง, เป็นนายของตนเอง ดังนั้นมีลูกๆ บราห์มีมากมาย ถ้าลูกๆ จัด ห้องพระโรงของบราห์มีทั้งหมดด้วยกันก็จะเป็นห้องพระโรงที่ใหญ่โตเช่นนั้น ห้องพระโรงที่ใหญ่โต เช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคอื่น คุณสมบัติพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือ ลูกๆ ทั้งหมดของพ่อสูงสุดกลายเป็น นายของตนเอง ในครอบครัวทางโลก, พ่อทุกคนพูดกับลูกๆ ของเขาว่า: ลูกของนั้นคนนี้เป็น “ลูกที่ เป็นราชา” ของนั้น หรือความปรารถนาของเขาคือปรารถนาให้ลูกๆ ทุกคนของเขาได้เป็นราชา อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ลูกทุกคนที่สามารถเป็นราชาได้ พวกเขาเลียนแบบพ่อสูงสุดในการพูดคำเช่นนี้ ในเวลานี้ ลูกๆ ทั้งหมดของบัพดาตาเป็นราชาโยคีอย่างแน่นอน นั่นคือเป็นนายของตนเอง พวกเขาเป็นราชาโยคี ตามลำดับกันไป ไม่มีใครในพวกเขาเป็นประชาธิปไตย (โยคีที่กลายเป็นปวงประชา) ดังนั้นบัพดาตากำลัง มองดูชุมนุมที่สูงศักดิ์ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ทั้งหมดคิดว่าตัวลูกเองเป็นนายของตนเองใช่หรือไม่? ลูกใหม่ ทั้งหมดที่มาเป็นนายของตนเองหรือลูกยังคงต้องเป็นเช่นนั้น? ลูกยังใหม่และลูกกำลังเรียนรู้วิธีการพบปะ และปรับตัวเข้าด้วยกัน ลูกจะพัฒนามิสส์ของความเข้าใจสิ่งที่ละเอียดอ่อนที่พ่อที่ละเอียดอ่อน(อะแนค) บอกลูก อย่างไรก็ตามลูกจะชื่นชมโชคที่มีค่านี้ยิ่งขึ้นในภายหลังมากกว่าที่ลูกชื่นชมในตอนนั้น: พวกเราทุกคนโชคดีแค่ไหน?

บัพดาตากำลังบอกข่าวของห้องพระโรงทางจิตที่สูงศักดิ์ให้กับลูก ความใส่ใจของบัพดาตาลูกดังไปถึง มงกุฎและประกายบนใบหน้าของลูกเป็นพิเศษแม้จะขัดกับความปรารถนาของท่านก็ตาม มงกุฎเป็น สัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์และเป็นคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มีน ประกายบนใบหน้าคือประกายทาง จิตวิญญาณและความมั่นคงในสภาพทางจิต แม้ว่าลูกจะมองใครบางคนตามปกติ สายตาของลูกจะมองไป ที่ใบหนาก่อน ใบหน้าของลูกเป็นกระจกของทัศนคติและสภาพของลูก ดังนั้นบัพดาตาจึงเห็นว่าทุกคนมี ประกาย แต่หนึ่งนั้นคือผู้ที่มีความมั่นคงในสภาพทางจิตวิญญาณเสมอ ผู้ที่มีสภาพนี้อย่างเป็นธรรมชาติ และง่ายดาย และอีกหนึ่งคือผู้ที่มั่นคงในสภาพนี้ผ่านการฝึกฝนของสภาพที่เป็นจิตวิญญาณ ในด้านหนึ่ง มีผู้ที่อยู่ในสภาพนี้ได้อย่างง่ายดาย และอีกด้านหนึ่งคือผู้ที่ต้องเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างมั่นคงในสภาพ นี้ นั่นคือโยคีประเภทหนึ่งเป็นโยคีที่ง่ายดาย และอีกประเภทหนึ่งเป็นโยคีที่ต้องใช้ความพยายาม มีความ แตกต่างในทั้งสอง หนึ่งมีความงามตามธรรมชาติและอีกหนึ่งมีความงามจากความเพียรพยายาม เช่น เดียวกับที่ผู้คนสมัยนี้ดูสวยงามเพราะการแต่งหน้า ประกายของความงามตามธรรมชาติจึงสม่ำเสมอตลอด เวลา ในขณะที่ประกายความงามอื่นบางครั้งก็ดีมาก และบางครั้งก็มีแค่เปอร์เซ็นต์ที่แน่นอนเท่านั้นซึ่งมัน ไม่ได้เป็นแบบเดียวกัน ไม่เสมอกัน มันไม่มั่นคงเสมอไป ดังนั้นสภาพของการเป็นโยคีที่ง่ายดายและเป็น ธรรมชาติอย่างสม่ำเสมอสามารถทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองอันดับหนึ่งได้ เนื่องจากลูกๆ ทั้งหมดได้สัญญาว่าจะดำเนินชีวิตเป็นบราห์มีน นั่นคือพ่อผู้เดียวคือโลกของลูก และลูกจะ

เป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น, เมื่อพ่อเป็นโลกของลูกและไม่มีใครอื่น ลูกจะมีสภาพที่เป็นโยคีที่สม่ำเสมออย่างเป็นธรรมชาติและง่ายดายใช่หรือไม่? หรือลูกยังต้องใช้ความเพียรพยายาม? หากมีใครอื่น ลูกต้องเพียรพยายามที่จะหยุดสติปัญญาของลูกไม่ให้ไปที่นั่น และความมั่นใจที่นี้ อย่างไรก็ตามเมื่อพ่อผู้เดียวเป็นทุกสิ่งแล้วสติปัญญาจะไปไหน? เมื่อสติปัญญาไม่สามารถไปที่ไหนได้แล้วจะมีการฝึกฝนอะไร? มีความแตกต่างในทางปฏิบัติเช่นกัน หนึ่งคือการฝึกฝนที่เป็นธรรมชาติ มันจะอยู่ในสภาพนั้นเสมอ และอีกหนึ่งคือการฝึกฝนโดยความเพียรพยายาม เมื่อลูกที่มีอำนาจในการปกครองตนเองเป็นผู้ที่มีการฝึกฝนสิ่งนี้อย่างง่ายดายนี่ก็เป็นสัญญาณบ่งบอกว่าพวกเขาเป็นโยคีที่ง่ายดายและเป็นธรรมชาติ ปรกาศบนใบหน้าของพวกเขาคือจิตวิญญาณ ดังนั้นทันทีที่ผู้อื่นเห็นใบหน้าของพวกเขาก็จะสัมผัสได้ว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งและโยคีที่ง่ายดาย เมื่อใครบางคนมีความมั่งคั่งทางโลกหรือได้รับตำแหน่งทางโลก ลูกสามารถบอกได้จากปรกาศบนใบหน้าของเขาว่าเขามาจากครอบครัวที่ร่ำรวยหรือมีสถานะที่สูง ในทำนองเดียวกันความซาบซึ้งและประกายของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งนี้, สิทธิที่สูงส่งของอาณาจักรนี้ นั่นคือการบรรลุของสภาพที่สูงส่งจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของพวกเขา ให้ใบหน้าทีปรกาศบนของลูกที่มีอำนาจในการปกครองตนเองทั้งหมดปรากฏให้เห็นเสมอเช่นนี้ อย่าให้สัญญาณบ่งบอกของความพยายามปรากฏให้เห็น ให้สัญญาณบ่งบอกของการได้มาซึ่งการบรรลุผลปรากฏให้เห็น แม้กระทั่งตอนนั้นเมื่อลูกเห็นใบหน้าของเด็กบางคน ลูกพูดว่า: เด็กคนนั้นบรรลุบางสิ่งแล้ว ในขณะที่เด็กคนอื่น ๆ เมื่อลูกเห็นใบหน้าของพวกเขาก็พูดว่า: นี่คือการมุ่งหมายปลายทางที่สูงและพวกเขามีการสละทิ้งที่สูงมาก จากใบหน้าของพวกเขาก็จะเห็นการสละทิ้งของพวกเขาจะมองเห็นได้ แต่โชคของพวกเขาจะไม่สามารถมองเห็น หรือกล่าวได้ว่าคนนี้เพียรพยายามดีมาก

บรรดาความต้องการให้เห็นประกายของโยคีที่ง่ายดายบนใบหน้าของลูกแต่ละคน ให้ประกายของความซาบซึ้งของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งปรากฏให้เห็นเพราะลูกคือลูกของพ่อผู้เป็นคลังสมบัติของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ในช่วงเวลาที่ได้รับพรของยุคบรรจบพบกัน ลูกมีสิทธิที่จะประกาศสิทธิในการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด เราสามารถมีโยคะอย่างสม่ำเสมอได้อย่างไร? เราจะมีประสบการณ์ที่สม่ำเสมอและประสบการณ์ของสมบัติที่มีค่าได้อย่างไร? อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการเพียรพยายามสำหรับสิ่งนี้ในตอนนั้น แต่สามารถสัมผัสโชคของการเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลได้อย่างง่ายดาย? เวลาของความสมบูรณ์พร้อมใกล้เข้ามาแล้ว ถ้าแม้กระทั่งตอนนี้ ลูกกำลังยุ่งอยู่กับการพยายามเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วเวลาของการได้มาซึ่งการบรรลุผลจะจบสิ้นลง ดังนั้นแล้วเมื่อใดที่ลูกจะได้สัมผัสกับการเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผล? ยุคบรรจบพบกันและดวงวิญญาณบราห์มินได้รับพร “ขอให้ลูกเต็มเปี่ยมไปกับการได้มาซึ่งการบรรลุผล” ลูกไม่ได้มีพร“ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามเสมอ” แต่ลูกมีพรของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ดวงวิญญาณที่ได้รับพร ที่ได้รับพรของการได้มาซึ่งการบรรลุผลจะไม่ตกอยู่ในความประมาท ดังนั้นพวกเขาไม่ต้องใช้ความเพียรพยายาม ดังนั้นลูกเข้าใจใหม่ว่าลูกต้องกลับมาเป็นอะไร?

ในท้องพระโรง เวลานั้นเป็นสิ่งที่ชัดเจนแล้วว่าคุณสมบัติพิเศษของการมีสิทธิในอาณาจักรคืออะไรใช่หรือไม่? ลูกมีสิทธิในอาณาจักรใช่หรือไม่? หรือลูกยังคงคิดว่าลูกมีสิทธินี้หรือไม่? ลูกได้กลายเป็นลูกของผู้ประทานโชคและผู้ประทานพร ราชามายังถึงผู้ประทานโชค, ผู้ให้ หากลูกไม่ขาดสิ่งใดแล้วลูกจะยังต้องการรับอะไรอีก? ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่? ลูกคนใหม่ต้องอยู่ในประสบการณ์นี้ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการต่อสู้ ถ้าลูกสูญเสียเวลาของลูกไปกับการต่อสู้ ลูกจะต่อสู้ในเวลาสุดท้ายของลูกเช่นกัน แล้วจากนั้นลูกจะเป็นอะไร? ลูกจะเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาลหรือลูกจะเข้าไปอยู่ในสุริยวงส์? ผู้ที่ต่อสู้จะเข้าไปในจักรวาล “นั่นกำลังเคลื่อนไป, นั่นกำลังทำสิ่งนี้, มันจะเกิดขึ้น, มันจะไปถึงที่นั่น” อย่าได้มีเป้าหมายประเภทนี้ในเวลานี้ ถ้าไม่ใช้เวลานี้จะไม่มีอีกแล้ว หากลูกกำลังจะกลายเป็นบางสิ่ง, ต้องเป็นในตอนนั้น หากลูกจะบรรลุบางสิ่งจะต้องเป็นในเวลานี้ ผู้ที่มีความจริงใจและกระตือรือร้นเท่านั้นที่จะไปถึง

จุดหมายปลายทางที่สมบูรณ์พร้อมของพวกเขาได้ตรงเวลา ไม่มีใครพร้อมที่จะเป็นรามและสีดาในยุคเงินเมื่อลูกต้องการเข้าไปสู่สุริยวงศ์ของยุคทอง ดังนั้นสุริยวงศ์หมายถึงการเป็นนายผู้ประทานโชคและผู้ประทานพรอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ผู้ที่มีความปรารถนาที่จะรับ “ฉันควรได้รับความช่วยเหลือ มันจะดีมากถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้น แล้วฉันจะได้รับอันดับที่ดีในความพยายามของฉัน” ไม่ใช่เลย ลูกกำลังได้รับความช่วยเหลือ ทุกสิ่งกำลังเกิดขึ้น สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นลูกที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง, เป็นนายของตนเอง ลูกต้องการก้าวไปข้างหน้าหรือไม่? หรือว่าเป็นเพราะลูกมาทีหลัง ลูกจึงอยากอยู่ข้างหลัง? วิธีที่ง่ายดายในการก้าวไปข้างหน้าคือการกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายและเป็นธรรมชาติ มันง่ายดายมาก เมื่อมีพ่อผู้เดียวเมื่อไม่มีใครอื่นแล้วลูกจะไปที่ไหน? เมื่อมีการบรรลุผลเหนือการบรรลุผลเหตุใดจึงต้องใช้ความเพียรพยายาม? ดังนั้นจึงใช้ประโยชน์ของเวลาของการได้มาซึ่งการบรรลุผล จงกลายเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ลูกเข้าใจหรือไม่? บัพาดาต้องการให้ลูกแต่ละคน แม้กระทั่งคนสุดท้าย ตลอดจนผู้ที่มาตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง ลูกทุกคนให้เป็นอันดับหนึ่ง กลายเป็นราชา ไม่ใช่ปวงประชา อัจชะ

กลุ่มที่มาจากมหाराชตระและมัธยประเทศได้มาแล้ว ดูซิว่าคำว่า “มหา” (ยิ่งใหญ่) ช่างดีเหลือเกิน สถานที่ที่มหाराชตระมีคำว่า “มหา” อยู่ด้วย และดังนั้นลูกต้องกลับมายิ่งใหญ่ด้วย ลูกได้กลับมายิ่งใหญ่แล้วใช่ไหม? เพราะการเป็นของพ่อหมายถึงการกลับมายิ่งใหญ่ ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ บราห์มินหมายถึงยิ่งใหญ่ ทุกการกระทำของลูกยิ่งใหญ่, ทุกคำพูดยิ่งใหญ่ และทุกความคิดยิ่งใหญ่ พวกเขากลายเป็นทางจิตวิญญาณใช่หรือไม่? ดังนั้นลูกที่มาจากมหाराชตระเป็นตัวของสำนักที่ว่าลูกยิ่งใหญ่เสมอ บราห์มินหมายถึงลูกที่ยิ่งใหญ่ใช่หรือไม่?

มัธยประเทศคือผู้ที่รักษาความซาบซึ่งในมาเดย์จีบาฟเสมอ (ผู้อยู่ตรงกลาง, วิษณุ) พร้อมกับ “มานมานะบาฟ” ลูกยังได้รับพรของ “มาเดย์จีบาฟ” เช่นกัน ดังนั้นรูปที่เป็นสวรรค์ของลูกจึงเรียกว่า “มาเดย์จีบาฟ” ลูกคือผู้ที่คงความซาบซึ่งของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ที่สูงส่งของลูก นั่นคือลูกเป็นผู้ที่มีความมั่นคงในรูปของมนตรา “มาเดย์จีบาฟ” ลูกก็ยิ่งใหญ่เช่นกัน ถ้าลูกเป็น “มาเดย์จีบาฟ” แล้วลูกก็จะเป็น “มานมานะบาฟ” อย่างแน่นอนเช่นกัน ดังนั้นมัธยประเทศจึงหมายถึงผู้ที่กลายเป็นตัวของมนตราที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นลูกทั้งสองจึงยิ่งใหญ่ด้วยคุณสมบัติพิเศษของตัวเอง ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกคือใคร? ตั้งแต่เวลาที่ลูกเริ่มบทเรียนแรก ลูกเพียงแค่ทำให้ “ฉันคือใคร?” มั่นคง พ่อเตือนลูกในสิ่งเดียวกันเช่นกัน ไตรตรองสิ่งนี้ มีเพียงสำนวนเดียว “ฉันคือใคร?” แต่มีคำตอบมากมาย จงทำรายการ “ฉันคือใคร?” อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดจากทุกหนแห่งที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด, ถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดที่มีสิทธิ์ในท้องพระโรงทางจิต ถึงดวงวิญญาณพิเศษผู้ที่ได้นำประกายทางจิตวิญญาณมาใช้อย่างสม่ำเสมอ, ถึงโยคีที่เป็นธรรมชาติสม่ำเสมอและ โยคีที่ง่ายดาย ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด โปรดยอมรับความรักที่เต็มไปด้วยการจดจำระลึกถึงจากบัพาดา ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด

อะแนด บัพาดา พบดับเบิลฟอเรนเนอร์บราเธอร์และซิสเตอร์

“ดับเบิลฟอเรนเนอร์” หมายถึงผู้ที่มีสำนึกถึงรูปดั้งเดิมของตนเอง ดินแดนดั้งเดิมของตนเอง อำนาจในการปกครองตนเองและอาณาจักรดั้งเดิมของตนเองอยู่เสมอ ดับเบิลฟอเรนเนอร์ต้องทำงานรับใช้อะไรเป็นพิเศษ? ตอนนี้ลูกต้องให้ดวงวิญญาณได้สัมผัสกับพลังแห่งความเจียบสงบเป็นพิเศษ นี่เป็นงานรับใช้พิเศษเช่นกัน เช่นเดียวกับที่พลังของวิทยาศาสตร์เป็นที่รู้จักกันดี ลูกแต่ละคนรู้ว่าวิทยาศาสตร์คืออะไร ในทำนองเดียวกันพลังแห่งความเจียบสงบยิ่งสูงยิ่งกว่าวิทยาศาสตร์ด้วยซ้ำ วันนั้นก็จะมาถึงด้วยเช่นกัน การเปิดเผยพลังแห่งความเจียบหมายถึงการเปิดเผยพ่อ เช่นเดียวกับที่วิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นข้อพิสูจน์

ที่มองเห็นได้ ในทำนองเดียวกันชีวิตของลูกทุกคนก็เป็นเครื่องพิสูจน์พลังแห่งความเจียมในทางปฏิบัติ เมื่อลูกทุกคนมองเห็นได้อย่างเป็นข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติแล้วแม้ว่าจะขัดกับความปรารถนาของพวกเขา ลูกก็จะมองเห็นได้อย่างง่ายดาย เช่นเดียวกับปีที่แล้วที่ลูกได้ดำเนินโครงการสันติภาพและได้แสดงให้เห็นจริงในทางปฏิบัติบนเวที ในลักษณะเดียวกันให้เห็นแบบจำลองสันติภาพเคลื่อนที่ สายตาของนักวิทยาศาสตร์จะทอดมองมายังผู้ที่มีความเจียมสงบอย่างแนบแน่น ลูกเข้าใจไหม? มีสิ่งประดิษฐ์ของวิทยาศาสตร์ในต่างประเทศมากขึ้น ดังนั้นเสียงของพลังแห่งความเจียมก็จะแพร่กระจายออกไปจากที่นั่นได้อย่างง่ายดาย ถึงอย่างไรเป้าหมายของการรับใช้ยังมีอยู่และลูกทุกคนก็มีความจริงจังและกระตือรือร้นเช่นกัน ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ทำงานรับใช้ เช่นเดียวกับที่คนไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากอาหาร ในทำนองเดียวกันลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ทำงานรับใช้ และด้วยเหตุนี้ที่เองบรรพดาพอลอ อัจชะ

อะแวนด์ บัพดาพอบกลุ่ม:

ลูกสัมผัสว่าตนเองกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองหรือไม่? ลูกมีสายตาของตนเองใช่หรือไม่? การรู้จักตัวเองหมายถึงการมีสายตาที่มองเห็นตนเอง และมีความรู้เกี่ยวกับวงจรหมายถึงการเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เมื่อลูกกลายเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง การควบคุมประเภทอื่น ๆ ทั้งหมดจะจบสิ้น การควบคุมของจิตสำนึกที่เป็นร่าง การควบคุมของความสัมพันธ์ การควบคุมของปัญหา ทั้งหมดนี้เป็นการควบคุมของมายามากมายหลายประเภท! อย่างไรก็ตามด้วยการเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง การควบคุมทุกประเภทเหล่านี้จะจบสิ้น ลูกจะออกมาจากการควบคุมทุกประเภท มิฉะนั้นลูกจะติดกับอยู่ในโยงโย ก้อนหนานี้ลูกติดอยู่ในกับดักและเวลานี้ลูกได้ออกมาแล้ว เป็นเวลา 63 ชาติเกิดลูกยังคงติดกับการควบคุมมากมายหลายประเภท และในเวลานี้ลูกได้ออกมาจากการควบคุมเหล่านั้นแล้ว และลูกจะต้องไม่ติดกับดักนั้นอีกครั้ง ลูกเคยสัมผัสกับสิ่งนั้นและเห็นมันด้วยตัวลูกเองใช่หรือไม่? ด้วยการติดอยู่ในการควบคุมประเภทต่างๆทั้งหมดจึงทำให้ลูกสูญเสียทุกอย่าง และด้วยการเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกได้พบพอลูกพบทุกสิ่ง ดังนั้นจึงเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเสมอ เป็นผู้เอาชนะมายาและก้าวหน้าต่อไป ด้วยการทำเช่นนั้นจะทำให้ลูกอยู่อย่างเบาสบายและไม่ต้องประสบกับภาระประเภทใด ๆ ภาระทำให้ลูกตกลงมา แต่ด้วยความเบาลูกจะเฝ้าแต่ไต่บิณต่อไปได้สูง ลูกคือผู้ที่ไต่บิณใช่ไหม? ลูกไม่ได้อ่อนแอใช่ไหม? หากปีกข้างใดข้างหนึ่งอ่อนแอมันจะทำให้ลูกตกลงมาและไม่ยอมให้ลูกไต่บิณ ดังนั้นจึงทำให้ปีกทั้งสองแข็งแรงและลูกจะไต่บิณต่อไปได้โดยอัตโนมัติ การเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองหมายถึงการไต่บิณไปเรื่อยๆในสภาพที่สูงขึ้น อัจชะ

ลูกเป็นราชาโยคีดวงวิญญาณที่สูงส่งใช่ไหม? จากการมีชีวิตที่ธรรมดา ลูกกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายและราชาโยคี ดวงวิญญาณโยคีที่สูงส่งเช่นนี้จะแกว่งไกวอยู่ในซึ่งซ้ำของความทุกข์ที่เหนือประสาทสัมผัสอยู่เสมอ หรือโยคีทำให้ร่างกายของเขาลอยได้ด้วยหระโยคะและฝึกฝนที่จะบิน ในความเป็นจริงลูกราชาโยคีมีประสบการณ์กับสภาพที่สูง โดยการลอกเลียนสิ่งนี้พวกเขาทำให้ร่างกายของพวกเขาลอย อย่างไรก็ตามไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนลูกจะอยู่ในสภาพสูง และดังนั้นจึงมีการกล่าวกันว่าโยคีอยู่อย่างสูงขึ้นไป สถานที่ของสภาพของจิตใจสูงเพราะลูกกลายเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่า ไม่ว่าในกรณีใดสำหรับเทวดานางฟ้ามีการกล่าวกันว่าเท้าของพวกเขาไม่เคยอยู่บนพื้นดิน เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่เท้าของสติปัญญาไม่ได้อยู่บนพื้นดิน ผู้ที่ไม่มีสำนึกเป็นร่าง อยู่สูงเสมอห่างจากสำนึกเป็นร่าง ลูกได้กลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นนั้น นั่นคือราชาโยคี ตอนนี้ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆกับโลกเก่านี้ การทำงานรับใช้เป็นเรื่องที่แตกต่างกัน แต่อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นใดๆ การเป็นโยคีหมายถึง“ พอกับฉัน” ไม่มีบุคคลที่สาม ดังนั้นจึงรักษาความตระหนักรู้ในการเป็นราชาโยคีและเทวดานางฟ้าไว้เสมอ ด้วยความตระหนักนี้ลูกจะยังคงก้าว

ต่อไปอย่างสม่ำเสมอ ราชายโยคีเป็นนายแห่งความไม่มีขีดจำกัดเสมอ ไม่ใช่ชายที่มีขีดจำกัด ลูกได้มาจากที่มีขีดจำกัด ลูกได้รับสิทธิ์ที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นจงอยู่อย่างมีความสุขกับสิ่งนี้ เช่นเดียวกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดดังนั้นเช่นกันจงมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและความซาบซึ้งที่ไม่มีขีดจำกัด อัจชะ

ในช่วงเวลาแห่งการอำลา:

ถึงลูก ๆ ทุกคนที่ได้รับพรในอมฤตเวลา โปรดรับความรักและการระลึกถึงที่เป็นเช่นทองจากพ่อผู้ประทานพร นอกจากนั้นถึงผู้ที่ไต่ตรงแผนงานของการทำงานรับใช้ในการสร้างโลกยุคทองอยู่เสมอ ผู้ที่ซื่อสัตย์ในงานรับใช้ด้วยความรักมากมายด้วยหัวใจและชีวิตของพวกเขา ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่ร่วมมือด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา บัณฑิตากาลังกล่าวอรุณสวัสดิ์ อรุณสวัสดิ์ยามเช้าที่เป็นเช่นเพชรกับลูกทุกคน จงเป็นเพชรเสมอและรับเอาความพิเศษของยุคเพชรนี้อย่างเป็นพรและมรดก แล้วลูกจะอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่เป็นเช่นทองและลูกจะมอบประสบการณ์ที่คล้ายกันให้กับผู้อื่นต่อไปเช่นกัน ดังนั้นอรุณสวัสดิ์ยามเช้าเช่นเพชรถึงลูกผู้เป็นนักแสดงเอกเป็นสองเท่าในทุกหนแห่ง อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีความรู้สึกเมตตา ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และความคิดที่เป็นบวกต่อผู้อื่น และยกระดับผู้ที่ประณามลูก
ไม่ว่าดวงวิญญาณประเภทใดจะเข้ามามีการติดต่อกับลูก ไม่ว่าจะเป็นซาโตคุนิหรือทาโมคุนิ ลูกคือคนที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกเสมอสำหรับพวกเขา นั่นคือลูกยกระดับผู้ที่ดูถูกลูก อย่าได้มีสายตาที่ไม่ชอบต่อดวงวิญญาณใดๆ เพราะลูกรู้ว่าดวงวิญญาณนั้นตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความไม่รู้ นั่นคือเขาไม่เข้าใจ ขอให้มีความเมตตาและความรักไม่ใช่ความเกลียดชังสำหรับดวงวิญญาณนั้น ดวงวิญญาณที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และความคิดที่เป็นบวกต่อผู้อื่นไม่เคยคิดว่า: ทำไมคนนี่ถึงทำเช่นนี้? พวกเขา มักจะคิดเสมอว่าพวกเขาจะทำประโยชน์ให้ดวงวิญญาณนั้นได้อย่างไร นี่คือขั้นตอนของผู้ปรารถนาดี

คติพจน์: ด้วยพลังของทาปาเซียทำให้สิ่งที่เป็นไปไม่ได้เป็นไปได้และกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***

11-01-2021

มอร์นิ่ง มูฟลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีพบาบาผู้เป็นที่รักที่สุดได้มาเพื่อให้ลูกๆ เป็นนายของโลก ดังนั้นทำตามศรัทธาของท่าน
- คำถาม:** มีสองสิ่งที่ขัดแย้งกันอย่างสิ้นเชิงที่เกี่ยวข้องกับพ่อสูงสุดที่ผู้คนบอกกันและกันคืออะไร?
- คำตอบ:** : ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านเป็นแสงที่เป็นนิรันดร์และในอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม สองประเด็นนี้ขัดแย้งกัน เนื่องจากไม่รู้จักรท่านอย่างถูกต้องพวกเขาจึงกลับมาไม่บริสุทธิ์ต่อไป เมื่อพ่อมาท่านก็ให้คำแนะนำที่แท้จริงของท่าน
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน...

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว เมื่อใครบางคนตายเขาก็ถือกำเนิดกับพ่อ มีคำกล่าวว่าเขาได้ถือกำเนิดกับพ่อของเขา พวกเขาไม่ได้กล่าวถึงชื่อของแม่ การแสดงความยินดีนั้นให้กับพ่อ เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าลูกๆ คือดวงวิญญาณ นั่นคือประเด็นของร่างกาย ดวงวิญญาณละร่างของเขาและไปหาพ่อคนต่อไปของเขา ใน 84 ชาติเกิดลูกก็มีพ่อทางร่าง 84 คน ในความเป็นจริงลูกคือลูกๆ ของพ่อดั้งเดิมที่ไม่มีตัวตน ลูกดวงวิญญาณเป็นลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ในความเป็นจริงลูกคือผู้อาศัยของสถานที่ซึ่งเรียกว่าดินแดนนิพพานและดินแดนแห่งความสงบ ดั้งเดิมลูกคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น พ่อก็อาศัยอยู่ที่นั่นด้วย ลูกมาที่นี่และกลายเป็นลูกของพ่อทางร่างและลูกก็ลืมพ่อนั้น ในยุคทองที่ลูกมีความสุขลูกก็ลืมพ่อเหนือโลก ไม่มีใครจดจำพ่อเมื่อพวกเขามีความสุข พวกเขาจดจำท่านเมื่อพวกเขาไม่มีความสุขและเป็นดวงวิญญาณที่จดจำท่าน เมื่อมีการจดจำพ่อทางร่างสติปัญญาก็ตรงไปที่ร่างกาย เมื่อบาบา (บราห์มาบาบา) จดจำบาบานั้นท่านก็พูดว่า “โอบาบา” ทั้งสองคือบาบา คำพูดที่ถูกต้องคือ “บาบา” ผู้เดียวนั้นคือพ่อและผู้นี้ก็เป็นพ่อด้วยเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณจดจำพ่อทางจิตนั้น สติปัญญาของเขาก็ไปที่นั่น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ เวลาที่ลูกเข้าใจว่าบาบาได้มาแล้วและทำให้ลูกเป็นของท่าน พ่อพูดว่า: เมื่อพ่อส่งลูกไปสวรรค์ในตอนแรกลูกมีพลาณมัยดีมาก ในขณะที่เวลานี้หลังจากที่ใช้ 84 ชาติเกิดตามแผนของละคร ลูกก็ไม่มีความสุข เวลานี้ตามแผนของละครโลกเก่าต้องจบสิ้นลง ลูกดวงวิญญาณและเครื่องแต่งกายทางร่างกายของลูกเคยสะโตประธาน แล้วลูกดวงวิญญาณก็ไปจากยุคทองสู่ยุคเงินและดังนั้นร่างกายของลูกจึงกลายเป็นยุคเงิน จากนั้นลูกก็ไปสู่ยุคทองแดง เวลานี้ลูกดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และดังนั้นร่างของลูกจึงไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เช่นที่ไม่มีใครชอบทอง 14 กระรัตเพราะทองจะมัวหมอง ดังนั้นเวลานี้ลูกก็กลับมามัวหมองและเป็นยุคเหล็กด้วย เวลานี้ดวงวิญญาณและร่างกายที่นำเกลียดมากจะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งได้อย่างไร? เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์พวกเขาจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? โดยการอาบน้ำในคงคาหรือ? ไม่เลย! ลูกเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! เป็นดวงวิญญาณที่พูดเช่นนั้น สติปัญญานั้นก็ตรงไปหาพ่อเหนือโลก “โอบาบา!” ดูลีว่าคำว่า “บาบา” นั้นหวานขึ้นแค่ไหน เป็นเพียงในบาร์ดเท่านั้นที่ลูกพูดว่า “บาบา บาบา!” เวลานี้ลูกเป็นของบาบาและกำลังจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: พ่อส่งลูกไปสวรรค์ ลูกได้นำร่างใหม่มาใช้ ตอนนี้ลูกกลายเป็นอะไร? ลูกควรที่จะเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในตัวลูกเสมอ ลูกควรจะจดจำพ่อเท่านั้น ลูกจดจำท่าน: โอ บาบา เราดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์! เวลานี้ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์ด้วย! บทบาทนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงร้องเรียกหา ตามแผนของละครท่านจะมาที่นี่เพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อโลกเก่าต้องกลับมาใหม่อีกครั้ง ดังนั้นท่านต้องมาในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน ลูกๆ มีศรัทธาว่าบาบาเป็นที่รักที่สุด มีคำกล่าวว่า: อ่อนหวาน อ่อนหวานกว่า และอ่อนหวานที่สุด! เวลานี้

ใครอ่อนหวาน? ในความสัมพันธ์ทางโลก ประการแรกเป็นพ่อที่ให้กำเนิดลูก แล้วก็มิดู เขาเป็นคนดี ลูกศึกษาเล่าเรียนกับเขาและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ มีคำกล่าวว่า: ความรู้คือแหล่งแห่งรายได้ ญาณคือความรู้และโยคะคือการจดจำระลึกถึง แล้วลูกก็ลืมพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่าชีพบาบามาอย่างไร ได้มีการแสดงไว้อย่างชัดเจนในภาพว่าชีพบาบาได้ทำการก่อตั้งด้วยบราห์มา กฎณะจะสามารถสอนราชาโยคะได้อย่างไร? การสอนราชาโยคะสำหรับยุคทอง ดังนั้นพ่อจะสอนสิ่งนี้ในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน เป็นบาบาที่ก่อตั้งยุคทอง ชีพบาบาดำเนินการด้วยผู้นี้ ท่านคือคารันการวันฮา (ผู้ที่กระทำและกระทำผ่านผู้อื่น) ผู้คนเหล่านั้นกล่าวถึงตรีมูรติบราห์มา ชีวานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้นี้มีตัวตน ในขณะที่ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตน โลกมีอยู่ที่นี้ วงจรของโลกนี้ยังคงหมุนไป วงจรนั้นเฝ้าแต่ซ้ำรอย ไม่มีการกล่าวถึงวงจรของโลกในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เป็นประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกของมนุษย์ที่ซ้ำรอย ไม่มีวงจรในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาพูดถึงการซ้ำรอยของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลก สิ่งนั้นหมายถึงเวลานี้ มียุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดง และยุคเหล็ก ยุคบรรจบพบกันเป็นสิ่งที่แน่นอนอย่างแน่นอนในระหว่างนั้น ไม่เช่นนั้นใครจะทำให้ยุคเหล็กกลายเป็นยุคทอง? พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเพื่อเปลี่ยนผู้อยู่อาศัยของนรกให้เป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ นี่คือการรับของพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ทรงอำนาจสูงสุดและดรามาราชก็อยู่กับท่านด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณพูดว่า: “ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม!” ผู้คนพูดเช่นนี้เมื่อพวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเทพในวัด พวกเขาควรจะต้องสิ่งนี้กับพ่อ พวกเขาว่างท่านไว้ก่อนแล้วก็ไปพูดสิ่งนี้กับพี่น้อง เทพเหล่านั้นคือพี่น้องกัน ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากพี่น้อง (เทพ) ในขณะที่กำลังกราบไหว้บูชาพี่น้อง ลูกก็ลงมาเรื่อยๆ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าบาบามาแล้วและลูกได้รับมรดกจากท่าน ผู้คนไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อและพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บางคนพูดว่าท่านคือธาตุแสงที่เป็นนิรันดร์ ผู้อื่นก็พูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม ในเมื่อท่านคือรูปของแสงที่เป็นนิรันดร์ท่านจะสามารถอยู่เหนือรูปและนามได้อย่างไร? เนื่องจากการไม่รู้จักรักพ่อผู้คนจึงกลับมาไม่บริสุทธิ์ ทุกคนต้องกลับมาตาโมประธาน และเมื่อพ่อมาท่านก็ทำให้ทุกคนสะอาด ประธาน ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่กับพ่อในโลกที่ไม่มีตัวตนแล้วพวกเขาก็มาที่นี่และเล่นบทบาทของพวกเขาผ่านสภาพสะอาด ราโจ และตาโมของพวกเขา ดวงวิญญาณจดจำพ่อ พ่อมาและพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของร่างกายของบราห์มา นี่คือนาฬิกานี้ โชคดี ไม่สามารถมีนาฬิกาโดยที่ไม่มีดวงวิญญาณ มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่านี่คือสายฝนแห่งความรู้ นี่คือน้ำความรู้ อะไรเกิดขึ้นผ่านสิ่งนี้? โลกที่ไม่บริสุทธิ์ก็กลับมาบริสุทธิ์ แม่น้ำคงคาและแม่น้ำยมุนาจะมีอยู่ในยุคทองด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่ากฎณะเล่นอยู่บนฝั่งแม่น้ำคงคา ไม่มีอะไรเช่นนั้น เขาเป็นเจ้าชายของยุคทองและได้รับการดูแลเป็นอย่างดีมากเพราะเขาเป็นดอกไม้ ดอกไม้เป็นสิ่งที่ดีและสวยงาม ทุกคนมาและดมกลิ่นหอมจากดอกไม้ ไม่มีใครดมกลิ่นหอมจากหนาม เวลานี้เป็นป่าหนาม พ่อมาและทำให้ป่าหนามนี้กลายเป็นสวนดอกไม้และด้วยเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นบาบูลนาถ (เจ้าแห่งหนาม) เนื่องจากท่านนั่งที่นี้และเปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ท่านจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นบาบาผู้ที่เปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ เวลานี้ลูกๆ ควรจะมีความรักต่อพ่ออย่างมาก! พ่อทางร่างนั้นก็โยนลูกลงไปสู่ท่อน้ำทิ้ง! พ่อให้ลูกให้บริสุทธิ์และนำลูกออกมาจากท่อน้ำทิ้งเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พวกเขาทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองดวงวิญญาณจึงจดจำพ่อที่อยู่เหนือโลกนี้แม้กระทั่งขณะที่มีพ่อทางโลก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกยังคงจดจำพ่อมาถึงครั้งวงจร พ่อมา อย่างแน่นอน ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา ลูกรู้ว่าลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกมีความสัมพันธ์กับท่านและกับพ่อทางโลกของลูกด้วยเช่นกัน โดยการจดจำพ่อที่อยู่เหนือทุกสิ่งลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าพ่อเหล่านั้นคือพ่อทางโลกของลูกและผู้เดียวนั้นคือพ่อจากเหนือโลก แม้กระทั่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาดวงวิญญาณก็เข้าใจสิ่งนี้ ด้วยเหตุนี้ดวงวิญญาณจึงร้องเรียกหา: โอพระเจ้า! โอพระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ดวงวิญญาณจดจำพ่อที่ไม่สูญสลายแต่ไม่มีใครเข้าใจว่าพ่อมาและก่อตั้งสวรรค์ ในคัมภีร์พวกเขาได้ให้ระยะเวลาที่ยาวนานกับทุกยุค ไม่เข้าไปสู่ความคิดของใครว่าพ่อมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และท่านจะต้องมาในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน พวกเขาได้เขียนว่าระยะเวลาของวงจรนั้น

ยาวนานหลายแสนปีและโยนผู้คนเข้าไปสู่ความมืดมิดอย่างสมบูรณ์! พวกเขาเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเพื่อจะบรรลุถึงพระเจ้า พวกเขาพูดว่า: ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายย่อมบรรลุถึงพระเจ้าอย่างแน่นอน ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดควรจะพบท่านก่อนอย่างแน่นอน พ่อได้แสดงบัญชีที่ชัดเจนแก่ลูก ลูกเป็นผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก่อน ดังนั้นลูกควรจะได้รับความรู้จากพระเจ้าก่อนเพื่อที่ลูกจะสามารถไปและปกครองในโลกใหม่ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้ความรู้แก่ลูกๆ ไม่มีเรื่องของความยากลำบากเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ลูกจงจำพอมมาถึงครึ่งวงจร ไม่มีใครจดจำพ่อเมื่อพวกเขาอยู่ในความสุข เป็นเพียงเมื่อทุกคนไม่มีความสุขในตอนท้ายที่พามาและทำให้ลูกมีความสุข เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ ดูสิว่าบังกะโลชั่นหนึ่งของรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นอย่างไร ที่นั่นวิวและเฟอร์นิเจอร์ ฯลฯ ทั้งหมดจะขึ้นหนึ่ง ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ (เทพ)! ลูกกำลังกลายเป็นเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เป็นนายแห่งสวรรค์ ที่นั่นพระราชวังของลูกจะประดับด้วยเพชรพลอย ที่นั่นเฟอร์นิเจอร์ของลูกจะขึ้นหนึ่งและประดับด้วยทองคำ ที่นั่นแม้กระทั่งชิงช้า ฯลฯ ก็มีคุณภาพต่ำมาก ที่นั่นทุกสิ่งจะขึ้นหนึ่งและประดับด้วยเพชรพลอย นี่คือไฟบูชาญูของความรู้ของรูตรา ชีวาก็เรียกว่ารูตราด้วยเช่นกัน เมื่อความเลื่อมใสศรัทธามาถึงจุดสิ้นสุดพระเจ้าก็สร้างไฟบูชาญูของรูตรา ในยุคทองไม่มีเรื่องของไฟบูชาญูหรือความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นพ่อสร้างไฟบูชาญูที่ไม่มีวันสูญสลายของรูตราซึ่งได้รับการจดจำในเวลาต่อมา ความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้ดำเนินไปตลอดเวลา มีความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางวันและความรู้คือกลางวัน พามาและนำกลางวันมา ดังนั้นลูกๆ ควรมีความรักต่อพอมากมาย บาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก! ท่านคือบาบาที่เป็นที่รักที่สุด ไม่สามารถมีใครน่ารักไปกว่าท่านอีกแล้ว ลูกจงจำจะลึกถึงท่านมาถึงครึ่งวงจรแล้ว: บาบามาและขจัดความทุกข์ของเราด้วย! เวลานั้นพามาแล้วและอธิบายว่า: ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกจะอยู่ที่นั่นกับบาบาได้เป็นเวลานานแค่ไหน? ลูกสามารถอยู่กับบาบาในอาณาเขตสูงสุดเท่านั้น ลูกๆ มากมายไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ ครูจะสามารถถามคำถามได้อย่างไร? ลูกจะสามารถตอบคำถามกับลำโพงหรือ? ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงสอนกับนักเรียนเพียงไม่กี่คนเท่านั้นต่อหนึ่งครั้ง มีวิทยาลัยมากมายและจากนั้นทุกคนต้องทำการสอบ ได้มีการทำบัญชีรายชื่อ ที่นี้มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่กำลังสอนลูก ลูกต้องอธิบายว่าทุกคนนั้นจดจำพ่อจากเหนือโลกนี้ในเวลาแห่งความทุกข์ เวลานั้นพามาที่นี้ สงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่อยู่เบื้องหน้าลูก ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ากฤษณะมาในเวลาของสงครามมหาภารตะ สิ่งนั้นเป็นไปได้! ผู้คนนั้นสับสนอย่างแท้จริง ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ยังคงจดจำกฤษณะต่อไป เวลานั้นเช่นเดียวกับชีวา กฤษณะก็เป็นที่รักมากที่สุด อย่างไรก็ตามเขามีตัวตนในขณะที่ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตน พ่อที่ไม่มีตัวตนคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ทั้งสองนั้นเป็นที่รักที่สุด กฤษณะคือนายของโลกเช่นกัน เวลานั้นลูกสามารถตัดสินใจด้วยตนเองว่าใครน่ารักกว่ากัน มีเพียงชีพบาบาเท่านั้นที่ทำให้ลูกมีค่าเช่นนั้น กฤษณะทำอะไร? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้เขากลายเป็นเช่นนั้นและดังนั้นพอนั้นควรได้รับการยกย่องมากกว่า พวกเขาได้แสดงการร้ายราของชางก้าร์ในความเป็นจริงไม่มีเรื่องของความร้ายรา ฯลฯ พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้ว: ลูกทั้งหมดคือปาวตี ชีวาเจ้าแห่งความเป็นอมตะกำลังบอกเรื่องราวแก่ลูก นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น พ่อจะสร้างโลกที่มีกิเลสหรือ? มีความทุกข์ในกิเลส ผู้คนก็เรียนรู้หุโยคะหลายประเภท พวกเขาไปและนั่งอยู่ในถ้ำ พวกเขาแม้กระทั่งเดินลุยไฟ มีพลังลึกลับมากมาย มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ถูกทำให้เกิดขึ้นโดยผ่านเวทมนตร์ พระเจ้านั้นเรียกได้ว่าเป็นนักมายากล พ่อคำเพชรและนักธุรกิจเช่นกัน ดังนั้นท่านต้องมีชีวิตอย่างแน่นอน ท่านพูดว่า: พ่อจะมา ท่านเป็นนักมายากล ท่านเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพและขอท่านเป็นเจ้าชาย ลูกเคยเห็นเวทย์มนต์เช่นนั้นหรือไม่? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไปยังสวนดอกไม้ ดังนั้นจงกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม อย่าได้ทำให้ใครมีความทุกข์ มีทุก
ความสัมพันธ์กับพ่อเหนือโลกผู้เดียว

2. ชีพบาบาคือผู้ที่น่ารักที่สุด มีความรักต่อท่านผู้เดียวเท่านั้น จดจำระลึกถึงพ่อผู้ประทานความสุข

พร:

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนกที่โบยบิน เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นกับโลกนี้และท่อง
ไปในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน

เพื่อที่จะท่องไปในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตนด้วยเครื่องบินแห่งสติ
ปัญญาของลูก จงกลายเป็นนกที่โบยบิน ไปทุกที่ที่ลูกต้องการ ทุกเมื่อที่ลูกต้องการด้วย
สติปัญญาของลูก สิ่งนี้เป็นไปได้ก็ต่อเมื่อลูกเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นกับโลกนี้
โลกนี้ช่างไร้รสชาติและเมื่อลูกไม่มีอะไรจะทำกับโลกที่ไร้รสชาตินี้ที่ไม่มีการบรรลุผลลูก
ควรหยุดไปที่นั่นด้วยสติปัญญาของลูก นี่คือการกั้นขังของนรก และดังนั้นอย่าให้มีความคิด
หรือความฝันที่จะเข้ามาในโลกนี้

คติพจน์:

การให้ประสบการณ์ของสัจจะและมารยาทโดยผ่านใบหน้าและกิจกรรมของลูกคือความ
ยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***

12-01-2021

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤบัน

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เกือบจะเป็นประวัติของทั้งการศึกษาของลูกและอุปนิสัยที่สูงส่งของลูกไว้ ตรวจสอบทุกวันว่าลูกได้ทำความผิดหรือไม่

คำถาม: โดยการทำความเพียรพยายามใดที่ลูกๆ ได้รับติลัคสำหรับอาณาจักร?

คำตอบ: 1. เพียรพยายามที่จะอยู่อย่างเชื่อฟังอย่างสม่ำเสมอ ในยุคบรรจบพบกัน ถ้าลูกให้ติลัคของการเป็นผู้ที่เชื่อฟังคำสั่ง ลูกจะได้รับติลัคสำหรับอาณาจักร การไม่เชื่อสัตย์หมายถึงการเป็นผู้ที่ไม่เชื่อฟังคำสั่ง คนเช่นนั้นไม่สามารถได้รับติลัคสำหรับอาณาจักร 2. อย่าปิดบังซ่อนเร้นความเจ็บป่วยใดๆ จากัลแพทย์ ถ้าลูกซ่อนเร้นสิ่งใด สถานภาพของลูกจะลดลง จงกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเช่นเดียวกับพ่อ และลูกจะได้รับติลัคสำหรับอาณาจักรนั้น

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต: การศึกษาหมายถึงการเข้าใจ ลูกๆเข้าใจว่าการศึกษานี้ง่ายดายนมาก สูงมาก และให้สถานภาพที่สูงแก่ลูก เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้ว่าลูกกำลังศึกษาการศึกษาเพื่อกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นผู้ที่กำลังศึกษาควรมีความสุขอย่างมาก นี่เป็นการศึกษาที่สูงส่งเช่นนี้ นี่คือบทตอนเดียวกันของกิตะ นี่เป็นยุคบรรจบพบกันด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกๆ ได้ตื่นขึ้นแล้ว ในขณะที่ทุกคนที่เหลือทั้งหมดยังคงหลับอยู่ มีคำยกย่องว่า ผู้คนยังคงหลับในการหลับของมายา บาบามีมาแล้วและปลุกลูกให้ตื่นขึ้น ท่านอธิบายเพียงหนึ่งสิ่งแก่ลูกว่า: ลูกๆที่แสนหวาน ด้วยพลังของการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกสามารถปกครองทั้งโลก เช่นเดียวกับที่ลูกได้ทำเมื่อวงจรที่แล้ว พ่อเตือนลูกถึงสิ่งนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกได้จดจำว่า: ทุกวงจรเรากลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะนี้ และเรายังได้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องใส่ใจกับโยคะอย่างเต็มที่ ด้วยพลังโยคะนี้ลูกๆจะพัฒนาคุณธรรมที่สูงส่งโดยอัตโนมัติ นี่คือการสอบที่แท้จริงเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ลูกมาที่นี้เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพด้วยพลังโยคะ ลูกก็รู้ด้วยว่าทั้งโลกจะกลับมาริสุทธ์ด้วยพลังโยคะของลูก โลกเคยบริสุทธ์และเวลานี้ได้กลับมาไม่บริสุทธ์ ลูกๆเข้าใจความลับของทั้งวงจร และสิ่งนี้ก็อยู่ในหัวใจของลูก แม้ว่าจะมีคนใหม่เข้ามาสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่เข้าใจได้ง่ายมาก ลูกผู้เป็นเทพมีค่าควรแก่การกราบไหว้แล้ว ลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ตาโมประธาน ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ พ่อบอกลูกอย่างชัดเจนว่า: นั่นคือหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา และนี่คือหนทางแห่งความรู้ เวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธาอยู่ในอดีต อย่าได้จดจำสิ่งที่ผ่านมาในอดีต เหล่านั้นคือสิ่งที่ทำให้ลูกตกต่ำลง เวลานี้พ่อกำลังบอกลูกถึงสิ่งที่ทำให้ลูกสูงขึ้น ลูกๆรู้ว่าลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแนบแน่น ลูกควรเขียนชาร์ทของลูกทุกวัน: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน? ฉันทำความผิดอะไร? ใครก็ตามจะได้รับความเจ็บปวดอย่างมากจากความผิดที่เขาทำ ในการศึกษาเหล่านั้นมีการพิจารณาลักษณะนิสัยของแต่ละคนด้วยเช่นกัน ที่นี้เช่นกันลักษณะนิสัยของลูกมองเห็นได้ พ่อกำลังบอกสิ่งนี้กับลูกเพื่อประโยชน์ของลูกเท่านั้น ที่นี้เช่นกันมีการเกือบจะเป็นประวัติของการศึกษาและลักษณะนิสัยของลูกไว้ ที่นี้เช่นกัน ลักษณะนิสัยของลูกๆ ต้องได้รับการทำให้สูงส่ง ลูกต้องระมัดระวังว่าลูกจะไม่ทำความผิด ฉันไม่ได้ทำความผิดอะไรเลยใช่ไหม? ด้วยเหตุนี้จึงมีการตั้งศาล ไม่มีการตั้งศาลในโรงเรียนอื่นๆ ลูกต้องถามหัวใจของลูก พ่อได้อธิบายแล้วว่า เป็นเพราะมายาจึงมีรูปแบบของความไม่เชื่อฟังอย่างใดอย่างหนึ่ง เคยมีการตั้งศาลในตอนเริ่มต้นด้วยเช่นกัน เด็กๆจะบอกความจริง พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกอย่างต่อเนื่อง: ถ้าลูกไม่บอกความจริง ความผิดเหล่านั้นก็จะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ และลูกจะได้รับการลงโทษมากขึ้นสำหรับความผิดของลูกโดยไม่มีเหตุผล โดยการไม่บอกความผิดของลูกแก่บาบา ลูกจะได้รับติลัคของการไม่เชื่อฟัง แล้วลูกจะไม่สามารถ

ได้รับดีลสำหรับอาณาจักรได้ ถ้าลูกไม่เชื่อฟังคำสั่งและลูกไม่ซื่อสัตย์ ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรได้ ศัลยแพทย์ยังคงอธิบายกับลูกต่อไปในรูปแบบต่างๆ ถ้าลูกซ่อนความเจ็บป่วยของลูกจากศัลยแพทย์สถานภาพของลูกจะลดลง ลูกจะไม่ถูกดีดด้วยการบอกศัลยแพทย์ พ่อจะพูดเพียงคำว่า ระวัง! ถ้าลูกทำความผิดเช่นนั้นอีกครั้งลูกจะต้องสูญเสีย สถานภาพของลูกจะต่ำมาก ที่นั่นพวกเขาจะมีกิจกรรมที่สูงส่งอย่างเป็นธรรมชาติ ที่นี้ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกต้องไม่สอบตกซ้ำๆ พ่อพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้ทำผิดใดๆ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักมากมาย ลูกๆ ต้องกลายเป็นเช่นนั้นเช่นกัน พ่อเป็นเช่นใด ลูกก็เป็นเช่นนั้น ราชาและราชินีเป็นเช่นใดปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น บาบามีไรราชา ลูกรู้ว่าบาบากำลังทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกันกับที่ท่านเป็น คำสรรเสริญที่มีการร้องให้แก่พ่อก็ควรเป็นคำสรรเสริญของลูกด้วย ลูกต้องกลับมาทักทายกับบาบา มายามีพลังมาก เธอไม่ปล่อยให้ลูกเก็บทะเบียนประวัติของลูก ลูกติดกับอยู่ในกรงเล็บของมายาอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่สามารถออกมาจากกรงขังของมายาได้ ลูกไม่ได้บอกความจริง ดังนั้น พ่อพูดว่า: จงรักษาราชการแห่งการจดจำระลึกถึงที่ลูกต้องแม่นยำ ตื่นขึ้นมาแต่เช้าตรู่และจดจำบาบาสรรเสริญเพียงพ่อเท่านั้น บาบา ท่านทำให้เราเป็นนายของโลก และดังนั้นพวกเราจะยกย่องท่าน ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ไม่มีการยกย่องเทพคำยกย่องเป็นของลูกบราห์มิน เป็นพ่อผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นแก่ทุกคน ท่านคือผู้สร้างและเป็นผู้อำนวยความสะดวกด้วยเช่นกัน ท่านทำงานรับใช้และอธิบายแก่ลูกๆ ด้วย ท่านบอกทุกสิ่งแก่ลูกในทางปฏิบัติ ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่ฟังคำพูดในแบบฉบับของพระเจ้าจากคัมภีร์ พวกเขาได้อ่านก็ตะ แต่พวกเขาได้รับอะไรจากสิ่งนั้น? พวกเขาตั้งใจและศึกษาสิ่งนั้นด้วยความรักอย่างมาก พวกเขาแสดงความเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาไม่รู้พวกเขาจะได้รับอะไรจากสิ่งนั้น พวกเขาไม่รู้พวกเขายังคงลงบันไดมาเรื่อยๆ วันแล้ววันเล่าพวกเขาจะต้องกลับมาตาโมประธาน สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถบอกความลับของบันไดนี้ให้แก่ลูกได้ เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่อธิบายแก่ลูกโดยผ่านบราห์มา ผู้นี้ก็เข้าใจเช่นกันจากผู้เดียวนั้นแล้วท่านก็อธิบายแก่ลูก พ่อคือครูอาวุโสหลักและศัลยแพทย์ ลูกต้องจดจำท่านเท่านั้น ท่านไม่ได้บอกลูกให้จดจำครูบราห์มินของลูก ลูกต้องจดจำเพียงผู้เดียวนั้นเท่านั้น อย่ามีความผูกพันยึดมั่นกับใคร รับคำสอนจากพ่อเพียงผู้เดียวนั้น ลูกต้องเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกมีการวางเฉยในโลกเก่า โลกนี้จบสิ้นไปเรียบร้อยแล้ว ลูกไม่มีความรักหรือแรงดึงดูดใดๆต่อโลกเก่านี้ พวกเขายังคงสร้างอาคารใหญ่โตมากมาย ฯลฯ ต่อไป พวกเขาไม่รู้ว่ามีโลกเก่านี้จะคงอยู่อีกนานแค่ไหน เวลานี้ลูกๆ ได้ตื่นขึ้นแล้ว และลูกต้องปลุกผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อแค่ปลุกดวงวิญญาณให้ตื่น พ่อบอกลูกซ้ำๆว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ โดยการพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกายก็เหมือนราวกับว่าลูกยังคงหลับอยู่ พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อด้วยเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์เขาได้รับร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์เขาได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่า: ลูกเป็นของสกุลเทพนั้นแล้วลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง สิ่งนี้ง่ายดายมาก ทำไมเราไม่จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น? ตื่นขึ้นมาในตอนเช้าและจดจำพ่อ บาบานี้เป็นความอัศจรรย์ของท่าน ท่านทำให้เราเป็นเทพที่สูงส่งมาก และจากนั้นท่านก็ไปและนั่งในดินแดนนิพพาน ไม่มีใครอื่นสามารถทำให้เราสูงส่ง ท่านบอกทุกสิ่งกับเราอย่างง่ายดายมาก พ่อพูดว่า: ไม่ว่าลูกจะมีเวลาใดแม้ขณะทำงานของลูก ลูกสามารถจดจำระลึกถึงพ่อได้ เป็นเพียงการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ทำให้เรือของลูกข้ามฟากไป นั่นคือการจดจำระลึกถึงจะพาลูกจากยุคเหล็กไปสู่ดินแดนของชีวา ลูกต้องจดจำดินแดนของชีวาซึ่งเป็นสวรรค์ที่ชีพบาบาได้ก่อตั้ง ดังนั้นลูกจดจำทั้งสองอย่าง เราจะเป็นนายของสวรรค์โดยการจดจำชีพบาบา การศึกษานี้สำหรับโลกใหม่ พ่อมาที่นี่เพื่อก่อตั้งโลกใหม่ พ่อจะมาและทำงานบางอย่างอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน ลูกสามารถเห็นว่าพ่อกำลังเล่นบทบาทของพ่อตามแผนของละคร พ่อกำลังบอกลูกๆ ถึงความลับของการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงและตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของ 5000 ปี ลูกรู้ว่าบาบาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกทุก 5000 ปี เป็นดวงวิญญาณที่พูด ร่างกายไม่ได้พูด พ่อให้คำสอนแก่ลูกๆ: เป็นดวงวิญญาณที่ต้องทำให้บริสุทธิ์ เป็นเพียงครั้งเดียวที่ดวงวิญญาณจะ

ต้องกลับมาบริสุทธิ์ บาบาสอนลูกหลายครั้งและจะสอนลูกอีกครั้ง ไม่มีชานยาสดิเดสามารถพูด
สิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดว่า: ลูกๆ พ่อมาเพื่อสอนลูกตามแผนของละคร แล้วพ่อจะมาและสอนลูกใน
แบบเดียวกันในเวลา 5000 ปี เช่นเดียวกับที่พ่อได้สอนลูกในวงจรก่อนหน้านี้และก่อตั้งอาณาจักร พ่อ
ได้สอนลูกหลายครั้งและก่อตั้งอาณาจักร สิ่งเหล่านี้ซึ่งพ่ออธิบายนั้นน่าอัศจรรย์ยิ่ง ศรีมีทสูงส่งมาก เป็น
ด้วยศรีมีทเท่านั้นที่ลูกกลายเป็นนายของโลก นี่เป็นสถานภาพที่สูงมาก เมื่อใครบางคนถูกล็อตเตอรี่
รางวัลใหญ่ หัวของเขาก็เสีย บางคนสิ้นหวังในขณะที่ก้าวไป: ฉันไม่สามารถศึกษาได้อีกต่อไป: ฉันจะ
สามารถประกาศสิทธิ์ในอำนาจของการปกครองโลกได้อย่างไร? ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก บาบาสอน:
ถามลูกๆ ของพ่อเกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัสและความสุข! ลูกไปบอกเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ
ของความสุขให้กับทุกคน ลูกเคยเป็นนายของโลก และจากนั้นหลังจากการใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็กลายเป็น
ทาส พวกเขาร้องเพลงว่า “ฉันเป็นทาสของท่าน ฉันเป็นทาสของท่าน” พวกเขาเชื่อว่าการเรียกตนเองว่า
ต่ำต้อยและพิจารณาว่าตนเองนั้นเล็กน้อยไม่สำคัญนั้นเป็นสิ่งที่ดี ดูสิว่าพ่อคือใคร ไม่มีใครรู้จักท่าน เวลา
นี้เพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักท่าน บาบามาและอธิบายแก่ลูกๆ ทั้งหมด และเรียกลูกว่า “ลูก ลูก!” นี่คือการ
พบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด เราได้รับอำนาจการปกครองสวรรค์จากท่าน ไม่มีใคร
สามารถได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์โดยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ลูกได้อาบน้ำในแม่น้ำคงคามามากมาย
หลายครั้ง ในความเป็นจริงน้ำมาจากมหาสมุทร แต่ฝนที่ตกลงมาอย่างไรก็เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ของ
ธรรมชาติเช่นกัน เวลานั้นพ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูก เป็นดวงวิญญาณที่ซึมซับ ไม่ใช่ร่างกาย ลูกสามารถรู้สึก
ว่า “ที่จริงแล้วดูสิว่าบาบาได้ทำให้ฉันเป็นอะไรจากสิ่งที่ฉันเคยเป็น!” เวลานั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ จงเมตตาต่อ
ตนเอง อย่าไม่เชื่อฟัง อย่ามีสำนึกเป็นร่าง ลูกจะสูญเสียสถานภาพของลูกโดยไม่มีเหตุผล ครูจะอธิบายแก่
ลูก ลูกรู้ว่าพ่อคือครูที่ไม่มีขีดจำกัด มีหลายภาษาในโลก ถ้ามีการพิมพ์อะไรควรพิมพ์สิ่งนั้นในทุกภาษา
เมื่อลูกมีการตีพิมพ์เอกสารจงส่งสำเนาให้ทุกคน ควรส่งสำเนาหนึ่งชุดให้กับห้องสมุดด้วยเช่นกัน ไม่มี
เรื่องของการค่าใช้จ่ายในสิ่งนี้ กล่องทรัพย์ของบาบาจะเต็มเปี่ยมมาก ลูกจะทำอะไรโดยเก็บเงินไว้กับตัวลูก
เอง? ลูกจะไม่นำเงินนั้นติดตัวไปที่บ้านของลูก หากลูกนำสิ่งใดกลับบ้านไป นั่นจะเป็นการขโมยจากไฟ
บุญชัยของชีพบบา นั่นจะเป็นความผิดอย่างยิ่ง อย่าให้ใครมีสติปัญญาเช่นนั้น ไม่สามารถมีดวง
วิญญาณบาปใดที่บาปยิ่งกว่าผู้ที่ขโมยจากไฟบุญชัยของพระเจ้า เขาจะไปถึงสภาพที่ตกต่ำอย่างสมบูรณ์
พ่อพูดว่า: ทั้งหมดนี้เป็นบทบาทของละคร และแล้วลูกจะปกครอง และพวกเขาจะกลายเป็นคนรับใช้
อาณาจักรจะดำเนินต่อไปอย่างไรโดยไม่มีคนรับใช้? การก่อตั้งได้เกิดขึ้นในลักษณะเดียวกัน เวลานั้นพ่อ
พูดว่า: ถ้าลูกต้องการให้คุณประโยชน์ต่อตนเอง จงทำตามศรีมีท! สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง การโกรธ
ไม่ใช่คุณธรรมที่สูงส่ง นั่นเป็นลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจร้าย ถ้าใครบางคนกำลังโกรธ ลูกควรทำให้
เขาคนนั้นเงียบลง ลูกไม่ควรตอบสนองต่อผู้นั้น ลูกสามารถเข้าใจได้จากกิจกรรมของแต่ละคน ทุกคนมี
ลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจร้าย เมื่อบางคนโกรธ ใบหน้าของเขาแดงกร่ำราวกับทองแดง พวกเขาทั้ง
ระเบิดด้วยคำพูดของพวกเขา พวกเขาสร้างความสูญเสียให้กับตนเองและสถานภาพของพวกเขาถูก
ทำลาย ลูกควรมีความเข้าใจ พ่อพูดว่า: จงเขียนบาปที่ลูกได้กระทำไว้ โดยการบอกบาบาเกี่ยวกับบาป
เหล่านั้น ลูกจะได้รับการอภัยและการะของลูกจะเบาบางลง ลูกได้ช้องแะในกิเลสสมาชาติแล้วชาติเล่า ถ้า
ลูกทำบาปใดๆ ในเวลานี้จะมีสะสมการลงโทษถึงหนึ่งร้อยเท่า ถ้าลูกทำผิดเบื้องหน้าพ่อจะมีการลงโทษ
หนึ่งร้อยเท่า ถ้าลูกทำอะไรบางอย่างและไม่บอกบาบาเกี่ยวกับเรื่องนั้นมันก็จะเพิ่มขึ้น พ่ออธิบายว่า: อย่า
ได้สร้างความสูญเสียให้แก่ตนเอง พ่อได้มาแล้วเพื่อทำให้สติปัญญาของลูกๆ ดีมาก ท่านรู้ว่าลูกจะได้รับ
สถานภาพอะไร และนั่นก็เป็นเรื่องของ 21 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน ธรรมชาติของลูกที่เป็นประโยชน์ในงาน
รับใช้จะต้องมีความอ่อนหวานมาก บางคนบอกพ่อทันที: บาบาสอนความผิดนี้ บาบาสอนใจกับพวกเขา
ผู้เดียว นั่นคือพ่อ ครู และกูรู รวมทั้งสาม เมื่อพระเจ้ามีความสุขกับลูก ลูกต้องการอะไรอีก? มิฉะนั้นทั้ง
สามจะไม่พอใจ อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดี
ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อดดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลงระลึกถึง:

1. ทำตามศรัทธาและให้สติปัญญาของลูกอยู่อย่างดี อย่าได้ไม่เชื่อฟังคำสั่งใดๆ อย่าโกรธ และทิ้งระเบิด
ผ่านคำพูดของลูก อยู่อย่างเจียบสงบ

2. สรรเสริญพ่อผู้เดียวจากหัวใจของลูก อย่าได้มีแรงดึงดูดหรือความรักใดๆสำหรับโลกเก่านี้ จงเป็นผู้ที่
มีการวางแผนอย่างไม่มีขีดจำกัด และอยู่อย่างเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิimitที่ทำให้บรรยากาศอะแคว(ละเอียดย่อน)ด้วยรูปที่
อะแควและสงบของลูก
เช่นเดียวกับที่ลูกจัดทำโปรแกรมอื่น ๆ สำหรับงานรับใช้ ในทำนองเดียวกันจัดทำ
โปรแกรมสำหรับการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงตั้งแต่เช้าจนถึงค่ำ
และทุก ๆ ครั้งหยุดการจรรโลงในความคิดของลูกเป็นเวลาสองถึงสามนาที เมื่อมองเห็น
ใครบางคนมีจิตสำนึกที่หยาบอย่างมาก ดังนั้นโดยไม่ต้องพูดอะไรกับคนนั้นจงนำเอารูป
แบบที่อะแควและสงบมาใช้ ซึ่งคนนั้นจะเข้าใจได้จากสัญญาณ เมื่อลูกทำเช่นนั้นบรรยากาศ
จะยังคงอยู่อย่างอะแคว สิ่งที่พิเศษสุดจะปรากฏให้เห็นและลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่
ให้นิimit

คติพจน์: สำจะที่สมบูรณ์เป็นพื้นฐานของความบริสุทธิ์

*** โอม ชานติ ***

13-01-2021

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัฟฟาตา

มฤปัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้เพชรพลอยของความรู้ออกจากปากของลูกตลอดเวลา ใบหน้าของลูกจะต้องอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ

คำถาม: อะไรคือสิ่งที่บอกของลูกที่ซึมซับความรู้ในชีวิตบราห์มินของพวกเขา?

คำตอบ: 1. กิจกรรมของพวกเขาเป็นกิจกรรมเหมือนของเหล่าเทพ พวกเขาสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง 2. พวกเขาฝึกฝนการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขาไม่เคยไตร่ตรองสิ่งที่ชั่วร้ายนั่นคือชยะ 3. พวกเขาไม่ประณามและดูหมิ่นผู้อื่น 4. ใบหน้าของพวกเขาสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ

โอมชานติ ฟอน่งที่นี้และอธิบายเกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าไม่สามารถมีการหลุดพ้นผ่านความเลื่อมใสศรัทธาและไม่มีการแสดงความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทอง ลูกไม่ได้รับแม้กระทั่งความรู้ในยุคทอง กฎณะไม่ได้กราบไหว้บูชาใครหรือเป่าขลุ่ยแห่งความรู้ การเป่าขลุ่ย (มูร์ลี) หมายถึงการให้ความรู้ มีการจดจำว่ามีเวทย์มนต์ในขลุ่ย ดังนั้นจะต้องมีเวทย์มนต์บางอย่างอย่างแน่นอน การเป่าขลุ่ยเป็นเรื่องธรรมดาแม้แต่ขอทานเร่ร่อนก็ยังเป่าขลุ่ยต่อไป ขลุ่ยนี้มีเวทย์มนต์ของความรู้ ความไม่รู้ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเวทย์มนตร์ มูร์ลีเรียกว่าเวทย์มนต์ มนุษย์ธรรมดาถูกทำให้กลายเป็นเทพด้วยความรู้นี้ เมื่อเป็นยุคทองลูกมีมรดกของความรู้ ไม่มีการทำความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง เมื่อลูกเปลี่ยนจากเทพเป็นมนุษย์ มนุษย์ถูกเรียกว่าผู้ที่มีกิเลส และเทพคือผู้ที่ปราศจากกิเลส โลกของเทพเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ความรู้หมายถึงอะไร? ประการแรกความรู้คือการตระหนักรู้จักตนเองและพ่อ ประการที่สองคือความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก การหลุดพ้นได้รับมาผ่านความรู้ จากนั้นในเวลาต่อมาความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้น และนั่นคือสภาพที่ตกต่ำลง เพราะความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน และความรู้คือกลางวัน ความรู้นี้สามารถอยู่ในสติปัญญาของใครก็ได้ แต่ไม่ใช่ทุกคนจะสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งได้ หากใครบางคนมีคุณธรรมที่สูงส่งก็สามารถเข้าใจได้ว่าผู้นั้นได้ซึมซับความรู้แล้ว กิจกรรมของผู้ที่ซึมซับความรู้นี้จะกลายเป็นเหมือนกิจกรรมของเหล่าเทพ กิจกรรมของผู้ที่ดูดซับน้อยกว่าก็จะมีสิ่งเจือปน หากพวกเขาไม่ได้ดูดซับสิ่งใด นั่นหมายความว่าพวกเขาไม่ได้เป็นลูก(ของบาบา) มนุษย์ประณามพ่ออย่างมาก เมื่อลูกเข้ามาสู่สกุลบราห์มิน ลูกจะหยุดประณามและดูหมิ่นกันและกัน ลูกได้รับความรู้และด้วยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกจะได้รับน้ำทิพย์ หากลูกไม่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ลูกจะไตร่ตรองอะไร? ความคิดที่ชั่วร้าย มีเพียงชยะเท่านั้นที่จะออกมาจากสิ่งนั้น เวลานั้นลูกคือนักเรียนของพระเจ้า ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ เทพไม่ได้สอนการศึกษานี้ เทพไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ คุณธรรมที่สูงส่งสามารถสร้างสมได้ด้วยความรู้เท่านั้น เพียงในเวลาสั้นเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ ลูกไม่ได้รับสิ่งนี้ในยุคทอง เทพเหล่านั้นมีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกยังยกย่องพวกเขาว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมเช่นกัน ดังนั้นเวลานั้นลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องถามตนเองว่า: ฉันมีคุณธรรมที่สูงส่งอย่างเต็มเปี่ยมหรือกิจกรรมของฉันเป็นเช่นปีศาจหรือไม่? หากลูกมีกิจกรรมที่เป็นเช่นปีศาจลูกต้องละทิ้งสิ่งเหล่านั้น แล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะถูกเรียกได้ว่าเป็นเทพ มิฉะนั้นลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ เวลานั้นลูกๆ กำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกถ่ายทอดสิ่งที่ดีมากมาย นี่เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด เมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ดังนั้นบรรยากาศจะต้องดีมากมาย ไม่ควรจะมีคำพูดที่สกปรกออกมาจากริมฝีปากของลูก ไม่เช่นนั้นลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ สิ่งนี้สามารถรู้ได้อย่างรวดเร็วจากพฤติกรรมและบรรยากาศของลูก ให้ใบหน้าของลูก

สดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ ไม่เช่นนั้นก็จะกล่าวได้ว่าลูกไม่มีความรู้อะไรเลย เพชรพลอยของความรู้เท่านั้นที่ควรออกจากปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ มองดูใบหน้าของลักษมีและนารายณ์ ใบหน้าของพวกเขาสดชื่นแจ่มใสเพียงใด ดวงวิญญาณเหล่านั้นได้ดูดซับเพชรพลอยแห่งความรู้ มีเพียงเพชรพลอยแห่งความรู้เท่านั้นที่ออกจากปากของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ มีความสุขอย่างมากในการถ่ายทอดและรับฟังเพชรพลอยแห่งความรู้ เพชรพลอยแห่งความรู้ที่ลูกได้รับในเวลานี้จะกลายเป็นเพชรและอัญมณี ลูกประจำของเพชรพลอยทั้งเก้าไม่ใช่เพชรและอัญมณี เป็นลูกประจำของเพชรพลอยแห่งความรู้ ผู้คนเชื่อว่าสิ่งนั้นได้ทำขึ้นมาจากเพชรพลอยที่เป็นวัตถุและพวกเขาสวมแหวนที่ทำขึ้นจากสิ่งเหล่านั้น ลูกประจำของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ถูกสร้างขึ้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เพชรพลอยเหล่านี้จะทำให้ลูกมั่งคั่งเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในอนาคต ไม่มีใครสามารถรูดปล้นสิ่งเหล่านี้ไปจากลูกได้ ที่นั่นหากลูกสวมเพชรและอัญมณี ใครบางคนก็จะรูดปล้นสิ่งเหล่านั้นไปจากลูกอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้นลูกต้องรู้คิดอย่างมากและขจัดลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจออกไป ใบหน้าแย่งมากเนื่องจากลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ ใบหน้าของคนที่มีความโกรธก็จะแดงราวกับทองแดง ผู้ที่มีกิเลสตัณหาจะนั้นน่าเกลียด ลูกๆ ควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับทุกสิ่ง การศึกษานี้เป็นไปเพื่อการได้รับสมบัติมากมาย การศึกษาอื่นไม่มีค่าเช่นเพชรพลอย ใช้ผู้คนสามารถศึกษาความรู้นั้นและได้รับตำแหน่งสูง ดังนั้นการศึกษามีคุณประโยชน์ ไม่ใช่ทรัพย์สินสมบัติ การศึกษาคือทรัพย์สินสมบัติ ทรัพย์สินสมบัตินี้ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่ทรัพย์สินสมบัตินี้ไม่มีขีดจำกัด ใช้ทั้งสองนั้นคือการศึกษ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพ่อสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก การศึกษาเหล่านั้นเป็นเพียงชั่วคราวและมีค่าเพียงเล็กน้อยสำหรับชาติเกิดเพียงชาติเกิดเดียว จากนั้นในชาติเกิดต่อไปลูกจะต้องศึกษาใหม่ ที่นั่นไม่จำเป็นที่จะต้องศึกษาเพื่อทรัพย์สินสมบัติ ที่นั่นลูกได้รับสมบัติมากมายบนพื้นฐานของความเพียรพยายามของลูกในเวลานี้ ทรัพย์สินสมบัตินี้ไม่สูญสลาย เทพมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย พวกเขามีมากแค่ไหนเมื่อไปสู่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งหมายถึงอาณาจักรของราวัน? พวกเขาได้สร้างวัดมากมาย จากนั้นชาวมุสลิมก็มาปล้นทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา พวกเขา (เหล่าเทพ) มั่งคั่งมาก! ไม่มีใครสามารถกลายเป็นคนที่มั่งคั่งได้จากการศึกษาในปัจจุบัน เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกกำลังศึกษาการศึกษาที่สูงส่งซึ่งลูกจะกลายเป็นเทพ ดุสิตามนุษย์กลายเป็นอะไรจากการศึกษา: มั่งคั่งจากยากจน เวลานั้นบาร์ตักยากจนมากเช่นกัน ผู้ที่มั่งคั่งไม่มีเวลาเลย พวกเขามีความภาคภูมิใจในตัวเองที่เป็นผู้นั้นผู้นี้ ที่นั่นความภาคภูมิใจทั้งหมดต้องขจัดออกไป นั่นคือดวงวิญญาณและดวงวิญญาณไม่มีทรัพย์สินสมบัติหรือความมั่งคั่งหรือเพชรหรืออัญมณี พ่อพูดว่า: จงละทิ้งร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด! เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเขา ความมั่งคั่งเจริญรุ่งเรืองฯลฯทั้งหมดของพวกเขาก็จะสิ้น จงคิดว่าเขาจะได้ศึกษาและแสวงหาความมั่งคั่งของเขาอีกครั้ง หรือถ้าเขาได้ทำทานหรือให้การบริจจาคที่ดีมากในชาติเกิดก่อนหน้านั้น เขาก็จะไปเกิดในบ้านที่ร่ำรวย พวกเขาบอกว่า: นั่นคือผลของการกระทำในอดีตของเขา หากใครบางคนจัดให้มีการศึกษาแก่ผู้อื่น สร้างวิทยาลัยหรือบ้านพักสำหรับผู้จาริกแสวงบุญ เขาก็ได้รับผลของสิ่งนั้น แต่เป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น ที่นั่นลูกให้ทาน บริจจาค และทำบุญ ลูกไม่ได้ทำสิ่งนี้ในยุคทอง มีแต่การกระทำที่ดีเท่านั้นในยุคทอง เพราะลูกได้รับมรดกของเวลานี้นั้น ที่นั่นไม่มีใครทำกรรมที่เป็นบาปเพราะราวันไม่ได้อยู่ที่นั่น คนที่ยากจนที่นั่นไม่ทำกรรมที่เป็นบาปที่นั่นแม้แต่คนที่มั่งคั่งก็ทำกรรมที่เป็นบาป ด้วยด้วยเหตุนี้จึงมีความเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมาน ที่นั่นพวกเขาไม่ได้ซื้อแวนในกิเลส แล้วจะทำบาปได้อย่างไร? ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกรรมหรือการกระทำ นี่คือการอาณาจักรของมายา ราวัน ที่มนุษย์กลายเป็นผู้ที่มียกเลส พ่อมาและสอนลูกเพื่อทำให้ลูกปราศจากกิเลส พ่อทำให้ลูกปราศจากกิเลส และมายาก็ทำให้ลูกมียกเลส มีสงครามระหว่างราชวงศ์ของรามและราชวงศ์ของราวัน ลูกคือลูกของพ่อและพวกเขาก็เป็นลูกของราวัน ลูกที่ดีมากจำนวนมากมายได้พ่ายแพ้ต่อมายา มายามีพลังมาก ทั้งๆที่ยังคงมีความหวัง แม้แต่ผู้ที่ตกต่ำที่สุดก็ยังต้องได้รับการยกระดับ พ่อต้องยกระดับทั้งโลก หลายคนตกต่ำลงมา พวกเขากลายเป็นผู้ที่ตกต่ำโดยสิ้นเชิง พ่อยกระดับแม้กระทั่งลูกๆ เช่นนั้น ทุกคนในอาณาจักรของราวันตกต่ำ อย่างไรก็ตามพ่อช่วยชีวิตลูก แต่ลูกก็ตกต่ำลงมาเรื่อยๆ และกลายเป็นผู้ที่ตกต่ำ

ที่สุด แล้วลูกก็ไม่สามารถไต่ขึ้นไปได้สูง สำนักของลูกจะกักร่อนเพราะลูกได้มาถึงสภาพที่ตกต่ำที่สุด ว่ากันว่า “ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เราจดจำในเวลาสุดท้าย...” จะมีสถานภาพที่ต่ำที่สุดในสติปัญญาของคนๆ นั้น ดังนั้นพ่อจึงนั่งที่นั่นและอธิบายให้กับลูกว่า: ลูกเองที่กลายเป็นเทพทุกวงจร สัตว์จะกลายเป็นเช่นนั้นได้หรือไม่? มีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้และกลายเป็นเช่นนั้น ลักษณะและนารายณ์ก็มีจุมพและหู ฯลฯ เช่นกัน เพราะพวกเขาเป็นมนุษย์ อย่างไรก็ตามพวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงถูกเรียกว่าเทพ พวกเขากลายเป็นเทพที่สวยงามเช่นนั้นได้อย่างไร? แล้วพวกเขาคงต่ำลงมาได้อย่างไร? เวลานั้นลูกเข้าใจวงจรนี้แล้ว ทุกคนที่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้จะดูดซับสิ่งนี้ได้เป็นอย่างดี ผู้ที่ไม่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ก็กลายเป็นคนที่โง่เขลา (บุคคล) ผู้ที่อ่านมุรลิจะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และคิดเกี่ยวกับหัวข้อที่พวกเขาต้องอธิบาย พวกเขาจะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้โดยอัตโนมัติ ผู้คนที่หลากหลายกำลังจะมา ดังนั้นลูกต้องอธิบายให้พวกเขาฟังด้วยความกระตือรือร้น เป็นไปได้ว่าพวกเขาจะเข้าใจอะไรบางอย่าง ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับโชคของพวกเขา บางคนจะมีศรัทธาในทันทีในขณะที่คนอื่นไม่มี ความหวังถูกเก็บไว้สำหรับพวกเขา ถ้าไม่ใช่ตอนนี้แล้วพวกเขาจะเข้าใจในอนาคตอย่างแน่นอน คนเราต้องมีความหวังต่อไป การมีความหวังในพวกเขาหมายถึงการมีความใส่ใจที่จะรับใช้พวกเขา ลูกต้องไม่เหนื่อยล้า แม้ว่าจะมีใครบางคนเคยศึกษาเล่าเรียน แต่แล้วก็กลับมามากต่ำ เมื่อเขามา ลูกจะเชิญให้เขานั่งในห้องรับแขกหรือจะบอกให้เขาออกไป? ลูกจะถามเขาอย่างแน่อนว่าทำไมเขาไม่มาเป็นเวลาหลายวัน เขาอาจจะบอกว่าเขาป่วยแพ้อัฒยา หลายคนที่เป็นเช่นนั้นมาที่นี่ พวกเขาเข้าใจว่าความรู้ดีดีมาก แต่พยายามทำให้พวกเขาป่วยแพ้อัฒยา อย่างน้อยพวกเขาก็จำทุกสิ่งได้! ในความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีเรื่องของการได้รับชัยชนะหรือป่วยแพ้อัฒยา จะต้องมีการซึมซับความรู้ เวลานั้นลูกกำลังรับฟังกิตะที่แท้จริงจากพ่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพได้โดยไม่ต้องกลายเป็นบราห์มิน ไม่มีบราห์มิน(วรรณะ)ในหมู่ชาวคริสเตียน, ปาร์ซิส หรือมุสลิม ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในเวลานี้ ลูกรู้ว่าลูกต้องจดจำอัลฟา เป็นเพียงการจดจำอัลฟาเท่านั้นที่ลูกได้รับอาณาจักร เมื่อใดก็ตามที่ลูกพบใคร จงบอกเขาว่า: จดจำอัลฟา อัลลาล์ อัลฟากล่าวกันว่าเป็นผู้ที่สูงสุด ผู้คนขึ้นขึ้นข้างบนเพื่อบอกลือถึงอัลฟา อัลฟากล่าวได้ว่าคือผู้เดียวเช่นกัน มีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวและส่วนที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ พ่อคืออัลฟาเสมอ ท่านไม่ได้ปกครองอาณาจักร ท่านให้ความรู้แก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นลูกๆ ของท่านด้วย ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขมาก บาบากำลังรับใช้เราอย่างมาก ท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ท่านเองไม่ได้ไปยังโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครเชื่อเชิญท่านให้ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ มีเพียงผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่ร้องเรียกหาท่าน ท่านจะทำอะไรในโลกที่บริสุทธิ์? ชื่อของท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และดังนั้นหน้าที่ของท่านคือการทำให้โลกเก่านี้ใหม่ ชื่อของพ่อคือชีวา และลูกๆ ถูกเรียกว่าซาลิเกรม ท่านเป็นที่กราบไหว้บูชา ทุกคนจดจำท่านในฐานะที่เป็นชีพบบา ประการที่สองพวกเขายังคงเรียกบราห์มาว่า ‘บาบา’ ผู้คนมากมายพูดถึงประชาธิปไตยบราห์มา แต่ไม่มีใครรู้จักท่านอย่างถูกต้อง บราห์มาเป็นลูกของใคร? ลูกบอกว่าชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้นำท่านมาเลี้ยงดู ท่านเป็นผู้ที่มีร่างกาย ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของพระเจ้า ดวงวิญญาณมีร่างกายของตนเอง พวกเขาได้รับบทบาทของตนเองที่ต้องเล่น สิ่งนี้ได้ดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่โบราณกาล การคงอยู่ตลอดไปหมายถึงไม่มีจุดเริ่มต้น ตอนกลางหรือจุดสิ้นสุด เมื่อผู้คนได้ยินจุดจบ พวกเขาถึงกับสับสนว่าสิ่งนั้นจะถูกสร้างขึ้นอีกครั้งได้อย่างไร พ่ออธิบายว่า: สิ่งนี้คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ไม่มีคำถามว่าสิ่งนั้นถูกสร้างขึ้นเมื่อใด การทำลายอย่างสิ้นซากไม่เคยเกิดขึ้น นั่นเป็นเพียงเรื่องเล่าที่พวกเขาบอกเล่ากันมา เป็นเพราะมีมนุษย์จำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ที่พวกเขาบอกว่ามีการทำลายอย่างสิ้นซากเกิดขึ้น ความรู้ที่บาบามีอยู่นั้นปรากฏขึ้นมาในเวลานี้เท่านั้น มีคำกล่าวถึงท่านว่า: แม้ว่าท่านจะเปลี่ยนมหาสมุทรทั้งหมดให้เป็นน้ำหมึก ปาให้เป็นปากกา และผืนโลกให้เป็นกระดาษ ความรู้นี้ก็จะไม่หมดไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดี

ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊พดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรจำระลึกถึง:

1. ยกย่องชื่อเสียงเกียรติคุณของพ่อด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มใสของลูก รับฟังและถ่ายทอดเพชรพลอยแห่งความรู้เท่านั้น ให้ลูกประจำของเพชรพลอยแห่งความรู้เฝ้ารอบคอบของลูก จงจัดข้อบกพร่องที่ชั่วร้าย
2. อย่าได้เหนียวแน่นในการทำงานรับใช้ รักษาความหวังและรับใช้ด้วยความใสใจอย่างยิ่ง ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และรักษาความกระตือรือร้น

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยพลังทั้งหมดและสัมผัสกับความหัดเทียมกันเป็นการตอบแทนความรัก
ลูกๆ ที่หลอมรวมอยู่ในความรักที่มีต่อพ่ออยู่เสมอจะได้รับพรของการมีความหัดเทียมกับพ่อเป็นการตอบแทนความรักของพวกเขา ผู้ที่มีความรักและความถูกต้องในโยคะจะเต็มไปด้วยพลังทั้งหมดโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกมีพลังทั้งหมดอยู่กับลูกมีการรับประกันชัยชนะ ผู้ที่มีความตระหนักรู้ว่าพ่อผู้ทรงอำนาจคือมิตรร่วมทางของพวกเขาจะไม่ถูกรบกวนจากสถานการณ์ใด ๆ

คติพจน์: ผู้ที่อยู่อย่างพอใจและมีความสุขในชีวิตที่เพียรพยายามของพวกเขาจะมีโชคแห่งความสุข

***** โอม ชานติ *****

14-01-2021

มอริ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เก็บการศึกษาที่พ่อกำลังสอนลูกไว้ในสติปัญญาของลูก และสอนทุกคนให้คำแนะนำของพ่อและวงจรโลกแก่ทุกคน
- คำถาม:** ดวงวิญญาณเล่นบทบาทในยุคทองและในยุคเหล็กด้วยเช่นกัน แต่อะไรคือความแตกต่าง?
- คำตอบ:** เมื่อดวงวิญญาณเล่นบทบาทในยุคทอง พวกเขาไม่มีการกระทำใดๆที่เป็นบาป ทุกการกระทำที่นั่นมีความเป็นกลางเพราะราวันไม่ได้มีอยู่ที่นั่น และจากนั้นเมื่อดวงวิญญาณเล่นบทบาทของเขาในยุคเหล็กทุกการกระทำเป็นบาปเพราะกิเลสมีอยู่ที่นั่น เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันและลูกมีความรู้ทั้งหมด

โอมชานติ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา บาบาก็รู้เช่นกันว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่าน ลูกก็รู้ด้วยว่าพ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูกซึ่งลูกต้องสอนให้แก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อเพราะทุกคนได้ลิ้มพ้อและคำสอนของท่านไปแล้วคำสอนที่พ่อกำลังสอนลูกอยู่ในขณะนี้จะให้อีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ สิ่งหลักคือคำแนะนำของพ่อ แล้วลูกต้องอธิบายว่าเราทุกคนเป็นพี่น้องกัน ทุกดวงวิญญาณของทั้งโลกเป็นพี่น้องด้วยเช่นกัน ทุกคนกำลังเล่นบทบาทที่เขาได้รับโดยผ่านร่างกายของเขา เวลานั้นพ่ามาเพื่อส่งลูกไปยังโลกใหม่ซึ่งเรียกว่าสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเราทุกคนพี่น้องที่ไม่บริสุทธิ์ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดให้บริสุทธิ์ นี่คือโลกของราวันที่ไม่บริสุทธิ์ เต็มไปด้วยกิเลสและอคติอง ราวันหมายถึงกิเลสทั้งห้าของผู้หญิงและกิเลสทั้งห้าของผู้ชาย บาบออธิบายอย่างง่ายมาก ลูกก็สามารถอธิบายได้ในลักษณะเดียวกัน ดังนั้นก่อนอื่นใดอธิบายว่าท่านคือพ่อของเราดวงวิญญาณ เราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน ถามพวกเขาว่าสิ่งนี้โอเคหรือไม่ บอกพวกเขาให้เขียนลงไปว่าเราทั้งหมดเป็นพี่น้องกันและพ่อของเราคือผู้เป็นหนึ่งเดียว ท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุดของพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านเรียกว่าพ่อ ทำให้สิ่งนี้นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเราอย่างมั่นคง และแล้วความคิดของการอยู่ในทุกหนทุกแห่งที่พวกเขาได้มีอยู่สามารถถูกขจัดออกไปได้ ก่อนอื่นใดสอนพวกเขาเกี่ยวกับอัลฟา บอกพวกเขาว่าเขียนสิ่งนี้ลงไปอย่างชัดเจนว่าก่อนหน้านั้นฉันเคยพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน แต่เวลานี้ฉันเข้าใจแล้วว่าท่านไม่ได้ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และเราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน ทุกดวงวิญญาณพูดถึงพระเจ้า พ่อ พ่อสูงสุด ก่อนอื่นใดจงปลุกฝังศรัทธาในพวกเขาว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุด และพระเจ้าไม่ได้อยู่ในเรา ดวงวิญญาณมีอยู่ในแต่ละคน ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของพวกเขาด้วยการค้าจุนของร่างกายของพวกเรา จงทำสิ่งนี้ให้มั่นคงมาก อัจชะ แล้วพ่อก็ให้ความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกแก่เราด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นรู้ว่าอายุของวงจรโลกนี้เป็นอย่างไร มีเพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้แก่เราในขณะที่ท่านนั่งอยู่ในรูปของครู ไม่ใช่เป็นเรื่องของหลายแสนปี วงจรนี้ถูกต้องแม่นยำและถูกกำหนดเอาไว้แล้ว ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้ จดลงไปว่ายุคทองและยุคเงินเวลานี้ได้กลายเป็นอดีตไปแล้ว ทั้งสองยุคเรียกว่าสวรรค์และกึ่งสวรรค์ซึ่งมีอาณาจักรของเทพ หนึ่งในนั้นมี 16 องค์ และอีกหนึ่งมี 14 องค์ องค์ค่อยๆลดลงไปที่ละน้อย โลกกลับมาเก่าอย่างแน่นอน ผลกระทบของยุคทองยิ่งใหญ่มาก ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์โลกใหม่ ลูกเพียงแค่ออกกำลังกาย ในโลกใหม่มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น ประการให้คำแนะนำของพ่อและวงจรโลก ลูกมีรูปภาพด้วยเช่นกันเพื่อทำให้พวกเขามีศรัทธา วงจรโลกนี้ยังคงหมุนต่อไป ในยุคทองเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ และในยุคเงินเป็นอาณาจักรของรามและสีดา นั่นคือครึ่งหนึ่งของวงจร หลังจากที่สองยุคนั้นได้ผ่านไป ยุคทองแดงและยุค

เหล็กก็มาถึง อาณาจักรของราวันเริ่มในยุคทองแดง ระบบของกิเลสถูกสร้างขึ้นเมื่อเทพไปสู่หนทางบาป ในยุคทองและยุคเงินทั้งหมดปราศจากกิเลส มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่นั่นแสดงรูปภาพ เหล่านี้ให้ทุกคนเห็นและอธิบายให้กับพวกเขาด้วยปากเปล่าเช่นกันว่าพอกลายเป็นครูของเราอย่างไรและ สอนเราในวิธีนี้อย่างไร พ่อเองมาและให้คำแนะนำของท่านเอง ท่านเองพูดว่าพ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่ บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อต้องการร่างกายอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นพ่อจะพูดอย่างไร? พ่อคือผู้มีชีวิต ผู้ เป็นสัจจะ และผู้เป็นอมตะ ดวงวิญญาณผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์ และและไม่บริสุทธิ์ และด้วยเหตุนี้จึงมีคำกล่าวว่าดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ ชัน สการ์ทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ ชันสการ์ของการกระทำในอดีตที่เป็นบาปดำเนินโดยดวงวิญญาณ ใน ยุคทองไม่มีการกระทำที่เป็นบาปใดๆ ลูกเล่นบทบาทของลูกด้วยการทำกรรม แต่การกระทำเหล่านั้น เป็นกลาง คำเหล่านั้นยังกล่าวถึงในกิตติด้วยเช่นกันและเวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านั้นในทางปฏิบัติแล้ว ลูก รู้ว่าบาปได้มาเพื่อเปลี่ยนโลกเก่าและทำให้โลกใหม่ โดยที่การกระทำทั้งหมดเป็นกลางเรียกว่ายุคทอง และเมื่อทุกการกระทำเป็นบาปเรียกว่ายุคเหล็ก เวลาลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน บาบอบอกลูกทุกสิ่ง เกี่ยวกับทั้งสองด้าน ยุคทองและยุคเงินคือโลกที่บริสุทธิ์ที่ซึ่งไม่มีบาปใดๆ ไม่มีการกล่าวถึงกิเลสที่นั่น บาปเริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้น รูปภาพของอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันอยู่ เบื้องหน้าลูก พ่ออธิบายว่านี่คือการศึกษาเล่าเรียน ไม่มีใครนอกจากพ่อที่รู้อะไร การศึกษานี้ควรจะอยู่ใน สติปัญญาของลูก เมื่อลูกจดจำพ่อ วงจรก็เข้ามาสู่สติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ลูกจดจำทุกสิ่งได้ในหนึ่ง วินาที ให้ความนานกว่าจะพูดถึงสิ่งนั้น ต้นไม้เป็นแบบนี้และมีสามน้ำพุออกมาจากต้นไม้ นั่น ลูกสามารถ จดจำต้นไม้และเมล็ดของต้นไม้ในหนึ่งวินาที เช่นที่มีเมล็ดของต้นไม้ นั่นๆ และผลไม้เหล่านั้นจะเติบโตจาก ต้นไม้ นั่น ดังนั้นลูกจึงอธิบายถึงนัยสำคัญว่านี่คือต้นไม้โลกมนุษย์ที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างไร ทุกสิ่งได้อธิบาย กับลูกๆ ว่าราชวงศ์ดำเนินไปเป็นเวลาครึ่งวงจรรอบๆ และจากนั้นก็มีอาณาจักรของราวันได้อย่างไร แล้ว ผู้ที่เป็นผู้อาศัยของยุคทองและยุคเงินจะกลายเป็นผู้อาศัยของยุคทองแดง ต้นไม้ยังคงเติบโตต่อไป อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นหลังจากครึ่งวงจรรอบๆ เมื่อทุกคนมีกิเลส มรดกที่ลูกได้รับจากพ่ออยู่กับลูกเป็นเวลา ครึ่งวงจรรอบๆ ท่านให้ความรู้และให้มรดกของลูกแก่ลูก นั่นคือลูกสัมผัสกับรางวัลซึ่งหมายความว่าลูกประสบ กับความสุขในยุคทองและยุคเงิน นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ยุคทอง ไม่มีความทุกข์ ที่นั่น ทุกสิ่ง ลูกอธิบายแก่ลูกในวิธีที่เรียบง่ายเช่นนี้ ไม่ว่าลูกจะอธิบายให้กับหนึ่งคนหรือหลายคน ลูกต้องใส่ใจ เมื่อ ลูกอธิบายแม้ว่าพวกเขาจะพยักหน้าเห็นด้วย ลูกต้องบอกพวกเขาให้จดลงไปด้วยเช่นกัน และถ้าพวกเขา มีความสงสัยใดๆ พวกเขาสามารถถามเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ เรากำลังอธิบายกับคุณถึงสิ่งที่ไม่มีความรู้ พวก เขาไม่รู้อะไรเลยและดังนั้นพวกเขาจะถามอะไร? บาบอบอกลูกถึงนัยสำคัญของต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูก เข้าใจความรู้ในเวลานี้ พ่อได้บอกลูกว่าลูกจะไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร จดสิ่งนี้ลงไปอย่าง ระมัดระวังมากแล้วลองคิดถึงสิ่งนี้ เช่นที่ครูให้เรียงความเพื่อทบทวนที่บ้านแก่ลูก ในทำนองเดียวกันให้ ความรู้แก่ผู้อื่นแล้วดูว่าเกิดอะไรขึ้น ฝ่าแต่ถามคำถามพวกเขา อธิบายทุกประเด็นและแต่ละประเด็นแก่ พวกเขาอย่างชัดเจนมาก อธิบายหน้าที่ของพ่อและครูแล้วหน้าที่ของลูก ลูกร้องเรียกหาท่านให้มาและ ชำระล้างเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์พวกเขาจะได้รับรางวัลที่บริสุทธิ์ เช่น เดียวกับทองคำ เครื่องประดับที่ทำจากทองคำนั้นก็เป็นเช่นนั้น ถ้าลูกใช้ทอง 24 กะรัตและไม่ใช้โลหะ ผสม เครื่องประดับที่ทำจากทองคำนั้นจะสะอาดประจักษ์ด้วยเช่นกัน เพราะอัลลอยได้ปะปนเข้าไปในลูก ลูกจึงกลับมาตาโมประจักษ์ ในตอนเริ่มแรกบาร์ตเป็นนกกะจอกทองคำ 24 กะรัต นั่นคือเป็นโลกใหม่ที่ สะอาดประจักษ์ และจากนั้นก็กลับมาตาโมประจักษ์ พ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ ไม่มีมนุษย์หรือครูรู้อะไร ลูก ร้องเรียกหาท่านให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามนั่นเป็นงานของครู เมื่อผู้คนถึงสภาพของการ ปลดเกษียณ พวกเขาก็มีครู สถานที่ที่อยู่เหนือเสียงคือโลกที่ไม่มีตัวตนที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ นี่คือนิรันดร์ ที่มีตัวตน นี่คือการพบกันของทั้งสอง ที่นั่นไม่มีร่างกาย ไม่มีการกระทำที่นั่น พ่อมีความรู้ทั้งหมด ตาม แผนของละครท่านถูกเรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้ เพราะว่าท่านเป็นผู้มีชีวิต เป็นสัจจะ และผู้ที่มีความปิติ

สุข ท่านเรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกเรียกท่านว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเต็มไปด้วยความรู้ ชีพ บาบ่า ชื่อของท่านคือชีพเสมอ ดวงวิญญาณทั้งหมดลงมาและนำชื่อต่างๆมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา พวกเขาเรียกหาพ่อ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย แน่หนว่าจะต้องมีพาหนะที่โชคดีในผู้ที่พ่อ สามารถเข้ามาและพาพวกเขาไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อจึงอธิบายว่า: ลูกที่แสนหวาน พ่อมาในร่างของผู้นี้ ที่ เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของหลายๆชาติเกิด เขาใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อต้องมาในพาหนะที่โชคดี ศรี กฤษณะเป็นอันดับหนึ่ง เขาคือนายของโลกใหม่ แล้วเขาก็ลงมา หลังจากยุคทอง เขาผ่านยุคเงิน ทองแดง และเหล็ก เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นทองจากเหล็ก พ่อพูดว่า: เพียงจดจำฉัน พ่อของลูก! ไม่มีความรู้ใน ดวงวิญญาณที่พ่อเข้ามาในร่างกาย เป็นเพราะพ่อเข้ามาในเขา เขาจึงเรียกว่าพาหนะที่โชคดี มิฉะนั้นผู้ที่ สูงส่งที่สุดคือลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นพ่อควรเข้ามาหนึ่งในพวกเขา อย่างไรก็ตามพระเจ้าไม่ได้เข้ามา ในพวกเขา เหตุนี้เองพวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าพาหนะที่โชคดี ท่านมาชำระล้างผู้ไม่บริสุทธิ์โดยเข้ามา ในพาหนะนี้ ดังนั้นผู้นี้จะต้องอยู่ในยุคเหล็กและดาโมประธานอย่างแน่อน ตัวท่านเองพูดว่า: พ่อมาใน ตอนท้ายของหลายชาติเกิดของผู้นี้ คำเหล่านี้ถูกกล่าวถึงในกิตะอย่างถูกต้องแม่นยำ กิตะถูกเรียกว่าเพชร พลอยที่สูงส่งที่สุดของทุกคัมภีร์ ในยุคบรรจบพบกันนี้ที่พ่อมาและก่อตั้งสกุลบราห์มินและสกุลเทพ พ่อมา ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิด นั่นคือพ่อมาในยุคบรรจบพบกัน ท่านพูดว่า: พ่อคือเมล็ด กฤษณะ คือผู้อาศัยอยู่ในยุคทอง เขาไม่สามารถพบเห็นได้ในสถานที่อื่นใด ในขณะที่เขาใช้ชาติเกิดใหม่ ชื่อ รูป ดินแดน และเวลาทั้งหมดเปลี่ยนไป แม้กระทั่งรูปลักษณะก็เปลี่ยนไป ในตอนแรกเด็กเล็กๆสวยงามมาก แล้วเขาก็เติบโตขึ้น แล้วเขาก็จากร่างและใช้ร่างที่เล็กอีกครั้ง การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้าและ ถูกกำหนดในละคร เมื่อเขาใช้ร่างถัดไป เขาไม่สามารถถูกเรียกว่ากฤษณะอีกต่อไป ร่างถัดไปจะใช้ชื่อที่ แตกต่างไป เวลา รูปลักษณะ วันที่ ช่วงเวลา ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเปลี่ยนไป ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของ โลกช้ารอยเหมือนเดิม ดังนั้นละครนี้เฝ้าแต่ช้ารอย ลูกต้องไปผ่านสภาพสะโต ราโจ และดาโม ชื่อของ โลกและชื่อของยุคเฝ้าแต่เปลี่ยนไป เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน พ่อมาในยุคบรรจบพบกัน พ่อบอกลูกถึง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลก ไม่มีใครรู้ทุกสิ่งตั้งแต่ต้นจนจบ เนื่องจากการไม่รู้ช่วงระยะเวลา ของยุคทอง พวกเขาจึงพูดว่าเป็นแสนปี ทุกสิ่งเหล่านั้นเวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ทำให้สิ่งนี้มั่นคงใน ตัวลูกเองว่า: พ่อคือพ่อ ครู และสัสตคุรุ และท่านให้วิธีการที่ดีมากกับเราที่จะกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง ยังมีการกล่าวในกิตะด้วยเช่นกันว่า: ละทิ้งศาสนาทางร่างกายทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูก และพิจารณา ว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ! ลูกต้องกลับบ้านอย่างแน่อน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขา เพียรพยายามอย่างมากที่จะบรรลุถึงพระเจ้า นั่นคือดินแดนแห่งการหลุดพ้นที่พวกเขาเป็นอิสระจากการ ต้องกระทำ เขาไปและนั่งในโลกที่ไม่มีตัวตน เมื่อนักแสดงกลับบ้าน เขาจะเป็นอิสระจากบทบาทของเขา ทุกคนต้องการที่จะได้รับการหลุดพ้น ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไปชั่วนิรันดร์ ละครนี้คง อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และไม่สูญสลาย บางคนพูดว่าพวกเขาไม่ชอบบทบาทของการมาและไป อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องนั้นได้ ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครสัก คนเดียวสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไป ทุกสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มนุษย์กำหนดขึ้นเองประเภทต่างๆ มี หนทางที่สูงส่งที่จะทำให้ลูกสูงส่งที่สุด มนุษย์ไม่ควรถูกเรียกว่าสูงส่ง(ศรี) เทพถูกเรียกว่าสูงส่ง ทุกคนก้ม ลงให้พวกเขา(รูปบูชา) นั่นเป็นเพราะพวกเขาสูงส่ง กฤษณะคือเทพ เจ้าชายแห่งสวรรค์ เขาจะมาที่นี่ อย่างไร? เขาไม่ได้พูดกิตะ ผู้คนไปเบื้องหน้าของชีวาและขอการหลุดพ้นกับท่าน ท่านไม่ได้ไปสู่ทั้งการ หลุดพ้นในชีวิตหรือเข้าไปในบ่วงพันธะในชีวิต ดังนั้นผู้คนจึงร้องเรียกหาท่านเพื่อการหลุดพ้น ท่านได้ ให้การหลุดพ้นในชีวิตด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดี ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลง:

1. ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน ทำให้บทเรียนนี้มั่นคงและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน ทำให้ชั้นสการของลูกบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยการจรรโลงถึง
2. เพื่อที่จะกลายเป็นทองคำที่บริสุทธิ์ 24 กะรัต (สะอาดประจักษ์) รักษาปรัชญาของการกระทำที่ลึกล้ำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาปไว้ในสติปัญญาของลูก และอย่าได้กระทำการที่เป็นบาปใดๆ อีกต่อไป

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองของประสบการณ์ที่ใช้คุณธรรมและพลังทั้งหมดของลูกในเวลาที่คุณต้องคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินคือประสบการณ์ หากประสบการณ์ของคุณธรรมหรือพลังเดียวขาดหายไปแล้วในเวลาใดเวลาหนึ่งลูกจะได้รับอิทธิพลจากอุปสรรคอย่างแน่นอน เวลานี้เริ่มหลักสูตรของประสบการณ์ ใช้สมบัติที่มีค่าของคุณธรรมและพลังทั้งหมด เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการคุณธรรมใดโดยเฉพาะให้กลายเป็นตัวของคุณธรรมนั้นในเวลานั้น อย่าเพียงแค่เก็บสมบัติที่มีค่าในรูปของความรู้ไว้ในตู้เก็บของสติปัญญาของลูก แต่จงใช้สิ่งนั้นและลูกจะสามารถได้รับชัยชนะและเฝ้าแต่ร้องเพลงอยู่เรื่อยๆ “ วาเร มี” (ความมหัศจรรย์ของตัวเอง)

คติพจน์: เพียงผู้ที่จะจบความคิดที่ละเอียดอ่อนและสร้างความคิดที่มีพลังแทนที่จะเป็นแสงสว่าง

***** โอม ขานติ *****

15-01-2021

มอร์นิ่ง มูฟลี

โอม ซานติ

บัพดาตา

มฤปัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อผู้ที่ถูกกราบไหว้บูชามาเป็นเวลาครึ่งวงจรถูกกำลังสอนลูกด้วยตัวท่านเองในเวลานี้ ด้วยการศึกษาที่ลูกจะกลายเป็นเทพ

คำถาม: ความมหัศจรรย์ของลิปทของพลังโยคะคืออะไร?

คำตอบ: ลูกๆ ขึ้นไปในลิปทของพลังโยคะในหนึ่งวินาที นั่นคือลูกได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ลูกรู้ว่าลูกต้องใช้เวลา 5000ปี ในการลงบันไดมาและลูกขึ้นไปในหนึ่งวินาที นี่คือการมหัศจรรย์ของพลังโยคะ บาบทั้งหมดของดวงวิญญาณจะถูกตัดออกไปโดยการจจจระลึกถึงพ่อ และลูกจะกลับมาสะอาดประฐาน

โอมซานติ: พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายให้กับลูกๆ ทางจิต การยกย่องของพ่อทางจิตก็ได้บอกกับลูกๆ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ สัจจะ ผู้มีชีวิตและ ผู้ที่มีความปิติ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านได้รับการยกย่องอย่างไม่มีขีดจำกัดทั้งหมด พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกรู้ว่าเวลานั้นมนุษย์ทั้งหลายคือมหาสมุทรแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดได้รับความเคารพ ในเวลานี้ในยุคเหล็กมีความเลื่อมใสศรัทธาและความทุกข์ ในขณะที่ในยุคทองมีความสุขของความรู้ ไม่ใช่ว่าพวกเขามีความรู้ที่นั่น การยกย่องนี้เป็นเพียงสำหรับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ซึ่งก็เป็นการยกย่องลูกๆ ด้วยเช่นกัน เพราะพ่อมาสอนลูกๆ นั่นคือท่านสอนการจาริกแสวงบุญนี้แก่พวกเขา พ่อได้อธิบายว่ามีการจาริกแสวงบุญสองอย่าง ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็ไปจาริกแสวงบุญและไปยังสถานที่จาริกแสวงบุญหลักทั้งสี่แห่งสำหรับช่วงเวลาของการจาริกแสวงบุญของพวกเขา พวกเขาไม่ข้องแวะในกิเลส ไม่ดื่มแอลกอฮอล์หรือรับประทานสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์ บางครั้งพวกเขาไปบาตรินาถ และบางครั้งก็ไปคาสี พวกเขากราบไหว้บูชาพระเจ้า เป็นพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น พวกเขาไม่ควรเร่ร่อนไปทั่วทุกหนแห่ง (แสวงหาท่าน) พวกเขาก็ยังคงไปจาริกแสวงบุญต่อซึ่งพบาบา การจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ได้รับการจจจคือพาราณสี ซึ่งเรียกว่าสถานที่ของชีวิตด้วยเช่นกัน พวกเขาไปในทุกทิศทาง แต่ไม่มีใครรู้ถึงชีวิตประวัติหรือหน้าที่การงานของผู้ที่พวกเขาไปเพื่อได้รับนิมิตหรือเพื่อผู้ที่พวกเขากราบไหว้บูชา ด้วยเหตุนี้สิ่งนั้นจึงเรียกว่าศรัทธาถึงมงาย การกราบไหว้ใครบางคนและก้มลงให้กับใครคนนั้นโดยที่ไม่รู้จักชีวิตประวัติของเขาเรียกว่าศรัทธาถึงมงาย พวกเขาเฉลิมฉลองสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดที่บ้านและกราบไหว้บูชาเทพเจ้าเป็นอย่างมาก! พวกเขาทำเทพเจ้าจากดินเหนียวและตกแต่งเป็นอย่างมากมาย ตัวอย่างเช่น พวกเขาทำภาพลักษณะที่ไม่มีชีวิตของลักษมี เมื่อลูกถามพวกเขาว่า “ชีวิตประวัติของเธอเป็นอย่างไร” พวกเขา ก็ตอบว่าเธอเป็นจักรพรรดินีของยุคทองหรือสีดาของยุคเงิน แต่พวกเขาปกครองเป็นเวลานานเท่าไร? แล้วอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ปกครองอยู่มาตั้งแต่เมื่อไรถึงเมื่อไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนก็ไปจาริกแสวงบุญ หนทางทั้งหมดนั้นคือการได้พบกับพระเจ้า การศึกษาคัมภีร์ก็เป็นวิธีที่จะพบพระเจ้าเช่นกัน อย่างไรก็ตามพระเจ้าอยู่ที่ไหน? พวกเขาพูดว่า ท่านอยู่ในทุกหนแห่ง ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเทพจากการศึกษานี้ พ่อเองมาและสอนลูก หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะพบพ่อนั้นคงอยู่มาเป็นเวลาครึ่งวงจรถูก ลูกพูดว่า: บาบ ทำให้พวกเราบริสุทธิ์และให้คำแนะนำของท่านแก่เราว่าท่านคือใคร บาบได้อธิบายว่า ลูกดวงวิญญาณเป็นจุด ดวงวิญญาณได้รับร่างกายที่นี้ ดังนั้นดวงวิญญาณกระทำกรรมที่นี้ เหล่าเทพกล่าวกันว่าพวกเขาปกครองในยุคทองในอดีต ชาวคริสเตียนมีความเชื่อว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ได้มาก่อนตั้งสัจธรรมจริงๆ แต่ตอนนั้นพวกเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น สวรรค์คงอยู่ในบาร์ต สติปัญญาของพวกเขาดี ผู้คนของบาร์ตกลับมาสะอาดประฐานและพวกเขาก็กลับมาดาโมประฐานด้วยเช่นกัน ชาวคริสเตียนไม่ได้เห็นความสุขมากหรือความทุกข์มากเท่า ผู้ที่มาเวลานี้ในตอนท้าย มีความสุขอย่าง

มาก! ก่อนหน้านั้นพวกเขาากจน คนเราสามารถหารายได้เป็นอย่างมากด้วยการทำงานหนัก แรกเริ่มพระคริสต์ลงมาก่อนเพียงลำพังและก่อตั้งศาสนาของเขาซึ่งเติบโตขึ้นเรื่อยๆ จากหนึ่งเป็นสองแล้วเป็นสี่ แล้วก็ค่อยๆ ขยายออกไปมากขึ้นในลักษณะนั้น ดูสิว่าต้นไม้ของชาวคริสต์เดียนั้นก็กลับมาใหญ่โตแค่ไหน รากฐานนั้นคือสกุลเทพ ซึ่งกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นที่นั่นเวลานี้ ก่อนอื่นมีเพียงบราห์มาผู้เดียวและจากนั้นจำนวนของลูกๆ บราห์มินที่ถูกนำเลี้ยงดูก็เพิ่มขึ้น เมื่อพ่อสอน บราห์มินมากมายก็ถูกสร้างขึ้นมา ตอนแรกก็มีเพียงผู้หนึ่งเท่านั้น การเติบโตเกิดขึ้นอย่างมากมาผ่านผู้หนึ่ง และก็จะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอีกมาก อย่างไรก็ตามเมื่อมีเทพแห่งสุริยวงศ์และจันทรวงศ์มากก็ต้องมีจำนวนบราห์มินมากเท่านั้น ตอนแรกมีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณของท่านคงอยู่ตลอดเวลา พ่อมีลูกๆ ดวงวิญญาณมากเท่าไร? พ่อของพวกเรา ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพ่อที่คงอยู่ตลอดไปผู้เดียวและวงจรโลกก็ยังคงหมุนต่อไป ไม่ใช่มนุษย์ทุกคนที่จะคงอยู่ตลอดเวลา ดวงวิญญาณต้องเล่นบทบาทอันหลากหลายของพวกเรา ลำต้นของต้นไม้ที่ปรากฏออกมาก่อนคือของเทพ และกิ่งก้านสาขาที่ออกมาจากลำต้นนั้น ดังนั้นพ่อหนึ่งท่านและอธิบายให้กับลูกๆ ว่า พ่อทำอะไรเมื่อพ่อมา เป็นดวงวิญญาณที่ดูดซับทุกสิ่ง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่าพ่อมาอย่างไร ลูกทั้งหมดจดจำพ่อเมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองและยุคเงินลูกมีความสุข ลูกไม่ได้จดจำพ่อ เมื่อความทุกข์เริ่มเพิ่มขึ้นในยุคทองแดง ลูกเรียกหาพ่อ: โอ บาบ! พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ไข่ลูกๆ พ่อไต่ยีนลูก ลูกต้องการอะไร? บาบ! โปรดมาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์! บาบ! เราไม่มีความสุขและไม่บริสุทธิ์อย่างมาก! มาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์! จงมีความเมตตาต่อเรา! ให้พรฉัน! ลูกเรียกหาพ่อ: บาบ! มาและทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์! ยุคทองนั้นเรียกว่าบริสุทธิ์ พ่อเองหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งนี้ตามแผนของละคร เมื่อเป็นยุคบรรจบพบกัน เมื่อโลกกลับมาเก่า แล้วพ่อก็มา ลูกเข้าใจว่ามีชั้นยาสีสองประเภท พวกเขาคือหฐโยคี พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าราชาโยคี การสละละทิ้งของพวกเขามีขีดจำกัด พวกเขาทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาและไปอาศัยอยู่ในป่า พวกเขากลายเป็นสาวกของกुरु พวกเขากล่าวถึงเรื่องราวของกษัตริย์โกปีชัน (King Gopichand) เขากล่าวว่า: ทำไมท่านทิ้งบ้านของท่าน? ท่านกำลังจะไปไหน? มีเรื่องราวต่างๆ มากมายในคัมภีร์ศาสนา ลูก BK ก็เช่นกันไปหาราชและสอนความรู้และโยคะแก่พวกเขา มีคัมภีร์กิตะที่ชื่ออัชทวากระ (Ashthavakra) ซึ่งเป็นภาวาดราชาที่มีการวางเฉยต่อโลก เขาบอกว่า: ฉันต้องการใครสักคนที่ช่วยให้ฉันบรรลุถึงพระเจ้า เขาป่าวประกาศสิ่งนี้ไปทั่วทั้งอาณาจักร นี่เป็นเวลาเดียวกัน ลูกไปและให้ความรู้แก่ราชาทั้งหลายเพื่อให้พวกเขาสามารถพบพ่อได้ เช่นที่ลูกได้พบพ่อแล้ว ดังนั้นลูกพยายามให้ผู้อื่นได้พบพ่อด้วยเช่นกัน ลูกบอกพวกเขาว่า: เราจะทำให้ท่านไปเป็นนายของสวรรค์และให้การหลุดพ้นและหลุดพ้นในชีวิต แล้วลูกบอกพวกเขาว่า จดจำชีพบบา ผู้เดียวเท่านั้นและไม่จดจำคนอื่น! ในตอนเริ่มต้น ลูกเคยมองกันและกันและเข้ามาน เป็นความอัศจรรย์ใจอย่างยิ่ง! พ่ออยู่ในผู้หนึ่งและดังนั้นท่านแสดงให้เห็นความอัศจรรย์นั้น พ่อเคยดึงเชือกของทุกคน บัฟ และดาดากลายเป็นหนึ่งเดียว เราเคยสร้างสุสานที่ทุกคนจะไปนอนในการจดจำระลึกถึงพ่อและพวกเขาทั้งหมดก็จะเข้ามาน ทั้งหมดนั้นเป็นความฉลาดเฉลียวของชีพบบา บางคนก็เริ่มคิดว่านั้นเป็นมายากล นี่คือเกมของชีพบบา พ่อคือนักมายากล นักธุรกิจ พ่อค้าเพชรพลอย พ่อเป็นคนชักผ้า ช่างทอง และนักกฎหมายด้วยเช่นกัน: พ่อได้ปลดปล่อยทุกคนออกจากกรงขังของราวัน ทุกคนเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โอ ผู้อาศัยในดินแดนไกลโพ้น ได้โปรดมาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์ด้วย! เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ และทำให้พวกเราบริสุทธิ์! เวลานี้ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ พ่อมาและบอกลูก: ลูกได้เรียกหาพ่อให้มาสู่ดินแดนของราวัน พ่อกำลังนั่งอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกเรียกหาพ่อให้เข้ามาในนรก ดินแดนของราวัน เพื่อก่อตั้งสวรรค์ ลูกพูดว่า: เวลานี้พาเราไปยังดินแดนแห่งความสุข! เวลานี้พ่อกำลังพาลูกๆ ไป ดังนั้นนี่คือละคร อาณาจักรที่พ่อให้ลูกได้สิ้นสุดลงและอาณาจักรของราวันคงอยู่เรื่อยมาตั้งแต่ยุคทองแดง ลูกตกลงไปสู่กิเลสทั้งห้าและมีภาพของสิ่งนั้นที่จากานาทปรี ผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งที่ใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้เป็นอันดับสุดท้าย เขาคือผู้ที่ต้องไปเป็นอันดับหนึ่งอีกครั้ง บราห์มานี้หนึ่งท่าน วิษณุหนึ่งท่านเช่นกัน ความเกี่ยวข้องระหว่างพวกเขาคืออะไร? ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งนี้ สรัสวดีและบรา

หม้ออันที่จริงแล้วคือลักษมีและนารายณ์ นายแห่งสวรรค์ เวลาที่พวกเขาเป็นนายแห่งนรก เวลาที่พวกเขา กำลังทำทาสเพื่อที่จะกลับมาเป็นลักษมีและนารายณ์ มีอนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำของสิ่งนี้ในวัดดิล วาลา พ่อมาที่นี้และเหตุนี้เองจึงได้มีการเขียนไว้ว่า: อาบู่เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดใน บรรดาสถานที่จาริกแสวงบุญทั้งหมดของทุกศาสนา เพราะพ่อได้มาที่นี้และให้การหลุดพ้นกับผู้คนของ ทุกศาสนา ลูกไปยังดินแดนแห่งความสงบก่อนแล้วจึงไปสวรรค์ คนอื่นๆทั้งหมดจะไปอยู่ในดินแดนแห่ง ความสงบ อนุสรณ์นั้นไม่มีชีวิตในขณะนั้นคือรูปที่มีชีวิต เมื่อลูกกลับมาเป็นรูปที่มีชีวิตของสิ่งนั้น วัด เหล่านั้นทั้งหมดๆ จะถูกทำลาย จากนั้นอนุสรณ์เหล่านั้นจะถูกสร้างขึ้นมานบนหนทางความเลื่อมใส ศรัทธาอีกครั้งหนึ่ง เวลาที่ลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ ผู้คนเชื่อว่าสวรรค์อยู่ข้างบน เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่า บา รัตนี้เคยเป็นสวรรค์และเวลานี้คือนรก เมื่อลูกมองไปที่วงจร ความรู้ทั้งหมดก็เข้ามาในสติปัญญาลูก ศาสนาอื่นเริ่มเข้ามาในยุคทองแดง ดูซิว่าเวลานี้มีศาสนามากมายแค่ไหน! นี่คือนยุคเหล็ก เวลาที่ลูกอยู่ใน ยุคบรรจบพบกัน ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะไปสู่ยุคทอง ในยุคเหล็กทุกคนมีสติปัญญาเป็นหิน ในยุค ทองทุกคนมีสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกคือผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งและกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เวลาที่ ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งอีกครั้ง พ่อพูดว่า: ลูกเรียกหาพ่อและตั้งนั้นเวลานี้พ่อก็มาแล้ว พ่อ บอกลูกว่า: เอาชนะตัณหาโรคและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก! นี่คือนิกเลสลัก ทุกคนในยุคทองปราศจาก นิกเลส ในยุคเหล็กพวกเขามีนิกเลส พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลาที่จงปราศจากนิกเลส! ลูกได้ช่องแหวะอยู่ในนิกเลสเป็น เวลา 63 ชาติ เวลาที่ในชาติสุดท้ายจงกลับมาบริสุทธิ์! เวลาที่ทุกคนต้องตาย พ่อมาเพื่อก่อตั้งสวรรค์ ตั้ง นั้นเวลานี้ทำตามศรัทธาของพ่อ! ฟังสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกกับลูก! เวลาที่ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะเปลี่ยน สติปัญญาของลูกที่เป็นหินมาเป็นสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกทั้งหมดลงบันไดมาแล้วก็ปีนขึ้นไป ลูกเป็นเหมือนจิ นี มีเรื่องราวของจีนีผู้ที่ร้องขอราชาเพื่อให้งานบางอย่างแก่เขาทำ ดังนั้นราชาจึงบอกให้เขาขึ้นลงบันได หลายคนพูดว่า: สำหรับพระเจ้าที่ท่านทำให้เราขึ้นลงบันไดคืออะไร? เกิดอะไรขึ้นกับพระเจ้าที่ท่านสร้าง บันไดเช่นนั้น? พ่ออธิบายว่า: นี่คือนิละครที่คงอยู่ตลอดไป ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดใน 5000 ปี ลูกต้องใช้ เวลา 5000 ปีในการลงมา และจากนั้นก็ขึ้นไปในหนึ่งวินาที นี่คือนิภพของพลังโยคะของลูก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป! เมื่อพ่อมา ลูกจะขึ้นไปในหนึ่งวินาทีและจากนั้นลูกก็ลงมาว่า 5000 ปี องค์ของลูกยังคงลดลงเรื่อยๆ ลูกมีลัทธิที่ลูกขึ้นไป “การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที” ลูกต้อง กลับมาสะโตประธาน จากนั้นลูกจะค่อยๆ กลับมาตาโมประธานทีละน้อย ซึ่งต้องใช้เวลา 5000 ปี อัจชะ จากนั้นลูกก็ต้องกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานในหนึ่งชาติเกิด เวลาที่พ่อมาให้อำนาจการ ปกครองสวรรค์แก่ลูก ลูกจะไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์หรือ? อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาไม่ได้รับยาพิษผู้ที่มีความ โกรธและตัณหาโรคจะดับตีกรรยาของตน พวกเขาโยนเธอออกไปข้างนอกหรือจุดไฟเผาเธอ ผู้เป็นแม่ที่ ไร่เพียงสาที่นางสาวก็ถูกทำร้ายร่างกายอย่างมาก! สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาที่ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดี ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นนายและประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลก จงเอาชนะนิกเลสลักของตัณหา ราคะ ลูกต้องกลับมาปราศจากนิกเลสอย่างสมบูรณ์อย่างแน่นอน
2. เช่นที่ลูกได้พบพ่อ ลูกต้องพยายามทำให้ทุกคนได้พบพ่อด้วยเช่นกัน ให้คำแนะนำของพ่อ สอนพวกเขาดังการจาริกแสวงบุญที่แท้จริง

พร: ขอให้ลูกเข้าสู่ความสันโดษและพบวิธีแก้ปัญหายุ่งยากทุกปัญหาในหนึ่งวินาทีด้วยพลังแห่งความ

เจ็บ

เมื่อสิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่ทรงพลังถูกสร้างขึ้นก็จะทำได้ดิน ที่นี้การอยู่อย่างสันโดษคือการอยู่
ใต้ดิน ไม่ว่าลูกจะมีเวลาใดก็ตามแม้ในขณะที่ทำกิจกรรมของลูก ในขณะที่ฟังและ
ถ่ายทอดความรู้ ในขณะที่ให้การชี้แนะ ให้เข้าไปสู่ความเจ็บเหนื่อยจากโลกทางกายภาพนี้
และเหนือจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูก การฝึกฝนนี้และสภาพของการประสบสิ่งนี้และการให้
ประสบการณ์นี้แก่ผู้อื่นจะทำให้ลูกแก้ไขปัญหาค้นคว้าได้ทุกปัญหา การทำเช่นนั้นลูกจะให้
ประสบการณ์แห่งความสงบและพลังกับผู้อื่นในหนึ่งวินาที ใครก็ตามที่มาอยู่ตรงหน้าลูก
จะได้สัมผัสกับการมีนิมิตผ่านสภาพนี้

คติพจน์:

การก้าวออกไปจากความคิดที่ไร้ประโยชน์และเป็นบาปและอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่มี
จิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณคือการเป็นโยคยูกต์

***** โอม ชานติ *****

16-01-2021

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤปัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว ไม่เช่นนั้นแล้วมาจะทำให้ลูกล้มละลาย ดวงตาของลูกหลอกลวงลูกอย่างมากและดังนั้นลูกต้องระมัดระวังอย่างยิ่งเกี่ยวกับดวงตา

คำถาม: มาจะทำให้ลูกคนไหนทำกรรมที่เป็นบาป? ลูกคนไหนที่กลายเป็นอุปสรรคในวัยกะ?

คำตอบ: : ผู้ที่มีความหยิ่งยโสของตัวเองนั้นลูกมาทำให้ทำกรรมที่เป็นบาปมากมาย ผู้ที่มีความหยิ่งยโสจะไม่แม้กระทั่งศึกษามูร์ลี ด้วยการสิ่งเหล่านั้นทำให้พวกเขาทำความผิด มายาตอบตีพวกเขาและทำให้พวกเขาไม่มีค่าแม้เศษสตางค์ ผู้ที่มีการนิโทษและมีขยะในสติปัญญาของพวกเขากลายเป็นอุปสรรคในวัยกะ นิสนี้เลวร้ายอย่างยิ่ง

โอมชานติ พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตแล้วว่า ที่แน่นอนนอนที่ลูกๆ ต้องนั่งด้วยความคิดที่ว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครูและครูสูงสุด ลูกตระหนักรู้ด้วยเช่นกันว่าด้วยการจดจำพ่อลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วจะไปสู่ดินแดนที่บริสุทธิ์ พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกได้ลงมาจากดินแดนที่บริสุทธิ์ เริ่มแรกลูกเคยสะโตประธานและแล้วลูกก็ได้ไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกได้ตกลงมา ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และลูกเข้าใจจากความรู้ที่ลูกได้ก้าวอห่างจากทุกสิ่งอื่น หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา แผ่นดินของชีวานั้นก็อยู่ไม่ไกลเลย หากลูกไม่จดจำชีพบาบาเลยและแล้วแผ่นดินของชีวานั้นก็ไกลมาก และแล้วก็ต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษและลูกนั้นก็กลับมาทางไกลอย่างยิ่ง พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆมากนักแก่ลูกๆ อันดับแรกท่านบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกนั้นต้องกลับมาบริสุทธิ์ในความคิด คำพูดและการกระทำของลูก ดวงตาเหล่านี้หลอกลวงลูกอย่างมาก ลูกต้องระมัดระวังอย่างยิ่งขณะที่กำลังเคลื่อนไหว บาบาได้อธิบายแล้วว่าการเข้ามานและโยคะนั้นแยกห่างจากกันอย่างสิ้นเชิง โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง ลูกสามารถจดจำขณะที่เปิดตา การเข้ามานไม่เรียกว่าโยคะ เมื่อใครบางคนเข้ามาน นั้นก็ไม่ได้เรียกว่าความรู้หรือโยคะ มายามากมายก็จู่โจมผู้ที่เข้ามาน ดังนั้นลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่งกับสิ่งนั้น ต้องมีการจดจำระลึกถึงพ่อที่เป็นระบบอย่างยิ่ง หากลูกทำการกระทำใดที่ไม่ถูกกฎ มายาก็จะทำให้ลูกนั้นตกลงมา ลูกต้องไม่มีความปรารถนาใดที่จะเข้ามาน กลายเป็นผู้ที่ไม่รู้ต่อความรู้ของความปรารถนาทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ ลูกต้องไม่มีความปรารถนาใดๆ เลย พ่อเติมเต็มความรู้ความปรารถนาของลูกทุกคนโดยลูกไม่ได้ร้องขอสิ่งใด เพียงแต่ลูกทำตามการกำหนดของท่านเท่านั้น หากลูกไม่เชื่อฟังการกำหนดของท่านและใช้หนทางที่ผิด และแล้วก็เป็นไปได้ที่แทนที่จะไปสวรรค์ลูกก็จะตกลงไปสู่นรก มีเพลงที่ว่า: จระเข้นั้นได้กลืนช้าง ผู้ที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้คนมากมายและผู้ที่เคยออฟเฟอร์ไบค์ก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป เพราะพวกเขาไม่เชื่อฟังกฎเกณฑ์ทั้งหมด พวกเขาจึงจากไปและกลายเป็นของมายาอย่างสมบูรณ์ ขณะที่กำลังกลายเป็นเทพ พวกเขากลายเป็นปีศาจ เหตุนี้เองลูกต้องระมัดระวังอย่างยิ่งในหนทางนี้ ลูกต้องควบคุมตนเอง พ่อนั้นก็เตือนลูกๆ ว่า อย่าได้ไม่เชื่อฟังศรัทธา เป็นไปด้วยการทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจที่ลูกนั้นได้ไปสู่สภาพที่ตกต่ำ จากการเป็นผู้ที่สูงมาก ดูซิว่าเวลานี้ลูกได้มาถึงที่ใด ! ลูกได้มาถึงกันถึงที่สุด! หากแม้กระทั่งเวลานี้ลูกไม่ทำตามศรัทธาแต่อยู่อย่างไม่ระมัดระวัง สถานภาพของลูกนั้นก็ถูกทำลาย บาบาได้อธิบายแล้วเมื่อวานนี้ด้วยเช่นกัน: เมื่อลูกทำบางสิ่งโดยที่ไม่มีศรัทธา การทำลายงานรับใช้มากมายก็จะเกิดขึ้น หากลูกทำบางสิ่งโดยที่ไม่มีศรัทธาลูกนั้นก็จะมีแต่ตกลงมา ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นบาบาได้ทำให้ผู้เป็นแม่เป็นเครื่องมือ เพราะเป็นผู้เป็นแม่ที่ได้รับโห มีเพลงที่ว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่! บาบานี้ได้ก่อตั้งคณะกรรมการจากผู้เป็นแม่และยกมอบทุกสิ่งให้แก่พวกเธอ ลูกสาวนั้นมีค่าควรแก่การไว้วางใจ โดยทั่วไปแล้วเป็นผู้ชายที่ล้มละลาย ดังนั้นพ่อจึงวางโให้ให้ผู้เป็นแม่ทั้งหลาย บนหนทางของความรู้นี้ แม้กระทั่งผู้เป็นแม่ก็ล้มละลายได้ ผู้ที่กำลังจะกลับมามีโชคหลายล้านเท่าสามารถ

พ่ายแพ้มายาและล้มละลายได้ ที่นี้ทั้งหญิงและชายสามารถล้มละลาย ภายนอกมีเพียงผู้ชายที่ล้มละลาย ที่นี้ดูซิว่ามากมายได้พ่ายแพ้และจากไป สิ่งนี้หมายความว่าพวกเขาเหล่านั้นล้มละลาย พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายว่า ผู้คนของบาร์ตันนี้ได้ล้มละลายอย่างสมบูรณ์ มายามีพลังอย่างยิ่ง! พวกเขาไม่เข้าใจถึงสิ่งที่พวกเขาเคยเป็น และจากที่ใดที่พวกเขาเหล่านั้นได้ตกลงมาอย่างสมบูรณ์ ที่นี้ด้วยขณะที่กำลังไต่ขึ้นไปพวกเขาก็ล้มศรีมัท และเริ่มทำตามการกำหนดของเขาเองและเหตุนี้เองจึงล้มละลาย ดังนั้นสภาพของพวกเขาจะเป็นเช่นไร? ภายนอกพวกเขานั้นล้มละลายและแล้วหลังจาก 5-7 ปีพวกเขาก็ได้กลับมาตื่นตัวอีกครั้ง ที่นี้พวกเขาล้มละลายถึง 84 ชาติเกิด และไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พวกเขาเฝ้าแต่ล้มละลาย มหารติจำนวนมากมายเคยยกกระต๊อบผู้คนมากมาย แต่แล้วพวกเขาเองก็ไม่ได้อยู่ที่นี้ในวันนี้อีกต่อไป พวกเขาไม่ได้ล้มละลาย ที่นี้มีผู้ที่สถานภาพสูงมาก กระนั้นก็ตาม หากเขาไม่อยู่อย่างระมัดระวัง เขาก็สามารถตกลงมาต่ำสุดจากส่วนบนที่สุด มายาก็กลืนเขาไปอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ ต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่จะได้รับมาด้วยการตั้งคณะกรรมการและทำตามการกำหนดของลูกเอง เชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ด้วยการทำเช่นนี้ลูกจะกลับมาสะอาดปรุชาน หากหลังจากที่เป็นของพ่อ ลูกไม่มีโยคะกับพ่อ แต่ไม่เชื่อฟังศรีมัทลูกก็ตกลงมาอย่างสมบูรณ์ และแล้วสายโยนนั้นก็ขาดตอน หากสายโยนนั้นขาดตอนลูกควรจะถามตนเองว่าเหตุใดมายาจึงกำลังรบกวนลูกอย่างมากมาย ลูกควรจะพยายามเชื่อมโยงสายโยนกับพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้วแบตเตอรี่ของลูกจะได้รับการชาร์จได้อย่างไร? แบตเตอรี่นั้นได้อยู่อย่างหมดกำลังเมื่อลูกทำกรรมที่เป็นบาป ลูกตกลงมาขณะที่กำลังไต่เต้าขึ้นไป บาบารู้ว่ามีมากมายที่เป็นเช่นนั้น ในตอนเริ่มต้นผู้คนมากมายได้มาและเป็นของบาบา พวกเขาได้เข้ามาสู่บัพติ แต่พวกเขาอยู่ที่ไหนในวันนี้? พวกเขาได้ตกลงมาเพราะพวกเขาได้จดจำโลกเก่า พ่อพูดว่า: เวลาที่พ่อกำลังสนใจลูกให้มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ผูกพันหัวใจของลูกกับสวรรค์ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายามบางประการ! โยคะของสติปัญญาของลูกควรจะเชื่อมโยงกับพ่อเดียว มีการวางเฉยในโลกเก่า เป็นสิ่งดีที่ลูกได้ลืมโลกเก่า แต่ลูกควรจดจำอะไร? ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข จดจำพ่อมากเท่าที่จะเป็นไปได้ ขณะที่ลูกกำลังเดินเหิน นั่งและเคลื่อนไหวไปมา จดจำสวรรค์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง เมื่อลูกไปในทิศทางตรงข้ามของทั้งคำสอนทั้งสอง สถานภาพของลูกนั้นก็ถูกทำลาย ลูกมาที่นี้เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ลูกบอกทุกคนว่าพวกเขานั้นต้องกลับมาสะอาดปรุชานจากตาโมปรุชาน เพราะนี่คือการเดินทางกลับบ้าน การชำระรอยของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ โลกหมายความว่าสวรรค์นั้นเปลี่ยนไปเป็นนรก และแล้วนรกก็เปลี่ยนไปเป็นสวรรค์ วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป พ่อได้บอกลูกแล้วให้หนึ่งที่เป็นผู้วางกองจักรแห่งการสำนึกในตนเอง อยู่ในการจดจำระลึกถึงสิ่งนี้ เราได้เคยวนไปรอบวงจรนี้มาหลายครั้ง เราคือผู้วางกองจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เวลาที่เรา กำลังจะกลายเป็นเทพอีกครั้ง ไม่มีใครในโลกรู้ถึงความเป็นนี้ เทพไม่ได้ไปรับฟังความรู้นี้ พวกเขาไม่บริสุทธิ์อยู่แล้ว พวกเขาไม่ได้มีความรู้เช่นนั้นที่พวกเขาเหล่านั้นจะเป่าหอยสังข์ เพราะพวกเขานั้นบริสุทธิ์อยู่แล้ว ไม่มี ความจำเป็นที่จะให้สัญลักษณ์สำหรับสิ่งนี้แก่พวกเขา ได้มีการให้สัญลักษณ์เมื่อทั้งสองร่วมกันนั้นเกิดเป็นรูปสัญลักษณ์สี่มือ ไม่ได้มีการให้สัญลักษณ์แก่ลูก เพราะวันนี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพแต่พรุ่งนี้ลูกก็ตกลงมา มายาทำให้ลูกตกลงมา พ่อทำให้ลูกกลายเป็นเทพ และมายาทำให้ลูกกลายเป็นปีศาจ มายาทดสอบลูกในหลายๆ วิธีการ เป็นเพียงเมื่อพ่ออธิบายทุกสิ่งเท่านั้นที่ลูกตระหนักรู้ว่าแท้จริงแล้วลูกได้ตกลงมาจากสภาพของลูก ดวงวิญญาณที่สิ้นหวังที่นำเสนอจำนวนมากมายที่เคยสะสมทุกสิ่งทุกอย่างที่มีในคลังสมบัติของชีพบบา แต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้น ในบางครั้งพวกเขาก็พ่ายแพ้มายา เมื่อลูกนั้นเป็นของชีพบบาแล้วเหตุใดลูกจึงล้มเหลว? การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงคือสิ่งหลักในสิ่งนี้ เป็นเพียงด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ พร้อมกันกับความรู้ความบริสุทธิ์ก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน ลูกเรียกหา: บาบาได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เกิดเพื่อที่พวกเราจะสามารถไปสวรรค์ได้! การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นเป็นไปสำหรับลูกที่จะกลับมาบริสุทธิ์และ

ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง แม้แต่ผู้ที่จากไปก็จะไปสู่ดินแดนของชีวาอย่างแน่นอนเพราะพวกเขาเคยได้ยืมความรู้บางประการ สถานภาพอะไรก็ตามที่พวกเขาประกาศสิทธิพวกเขาก็จะมาอย่างแน่นอน หากพวกเขาได้เคยจดจำพ่อแม่เพียงหนึ่งครั้ง พวกเขาก็จะไปสวรรค์ แต่พวกเขาจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูงอย่าได้เป็นสุขเพียงด้วยการได้ยืมชื่อสวรรค์ หลังจากที่ถูกสอบตก ลูกต้องไม่เป็นสุขกับสถานภาพที่มีค่าเพียงแค่มิเกลสตางค์ แม้ว่านั่นคือสวรรค์ ก็ยังมีระดับที่แตกต่างกันมากมายของสถานภาพ ลูกจะมีความรู้สึกว่าคุณนั้นเป็นผู้รับใช้หรือเป็นคนทำความสะอาด ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้สัมผัสของสิ่งที่คุณกำลังจะกลายเป็น ฉันได้ทำบาปใดที่ฉันได้ไปถึงสภาพนี้? เหตุใดฉันจึงไม่กลายเป็นจักรพรรดิ? ด้วยการอยู่อย่างระมัดระวังในทุกย่างก้าว ขณะที่ลูกก้าวหน้าไป ลูกก็สามารถกลายเป็นอภิมหาเศรษฐี หากลูกไม่มีความระมัดระวังลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นอภิมหาเศรษฐีได้ ได้มีการแสดงเหล่าเทพไว้ในวัดพร้อมกับสัญลักษณ์ดอกบัว ลูกสามารถเข้าใจความแตกต่าง มีความแตกต่างอย่างมากภายในสถานภาพ แม้แต่เวลานี้ มองดูชีวาที่มีระดับของสถานภาพที่แตกต่างกันมากมายเพียงใด พวกเขามีความโอฬารตระการตาอย่างมากมาย ทั้งหมดนั้นคือความสุขชั่วคราว พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดยกมือของลูกที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ดังนั้นอย่างแน่นอนต้องมีการทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น แม้แต่บางคนผู้ที่ได้ยกมือของพวกเขานั้นก็จบสิ้นลง และแล้วผู้อื่นก็ถาม: บุคคลเหล่านี้หรือที่กำลังจะกลายเป็นเทพ? ขณะที่กำลังทำความเพียรพยายามพวกเขานั้นก็จบสิ้นลง! เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะยกมือของลูก และง่ายที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นมากมายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม มหารตบบางคนก็ได้หายไปด้วยเช่นกันขณะที่กำลังอธิบายแก่ผู้อื่น ขณะที่ให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นพวกเขาเป็นเหตุของการสูญเสียแก่ตนเอง เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: อยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง กลับมาสำรวจตรวจสอบภายในตนเองและจดจำพ่อ อย่างไร? บาบานั้นคือพ่อ ครูและสัตบุรุษของเรา พวกเรากำลังจะไปสู่บ้านที่แสนหวานของเรา ลูกควรจะมีความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ภายในของลูก พ่อมีทั้งความรู้และโยคะ และลูกก็ควรจะมีสิ่งทั้งสองเหล่านี้ด้วย ลูกรู้ว่าชีพบาบา กำลังสอนลูก ดังนั้นนั่นคือความรู้พร้อมกันกับการจดจำระลึกถึง ความรู้และโยคะทั้งสองนั้นต้องอยู่ด้วยกัน ไม่ใช่ว่าลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาเท่านั้นและลืมเกี่ยวกับความรู้ ขณะที่พ่อกำลังสอนโยคะแก่ลูก ท่านลืมความรู้นี้หรือ? ความรู้ทั้งหมดนั้นคงอยู่ภายในท่าน ลูกๆควรมีความรู้นี้ ลูกควรศึกษาเล่าเรียนความรู้ ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ฉันทำ ผู้อื่นเห็นฉันจะทำเช่นเดียวกัน หากฉันไม่ศึกษามูรลี และแล้วผู้อื่นก็จะไม่ศึกษามูรลีด้วย หากฉันนั้นไปสู่ความตกต่ำ ผู้อื่นก็จะทำเช่นนั้นด้วย และฉันก็จะกลายเป็นเครื่องมือในการทำให้ผู้อื่นนั้นตกลง ลูกๆ มากมายไม่ได้ศึกษามูรลีและมีความหลงทะนงตนที่หลอกลวง ในไม่ช้ามายาก็จะโจมตีพวกเขา ศรีมัทนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นในทุกย่างก้าว ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะมีการทำกรรมที่เป็นบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง ลูกๆ มากมายก็ทำความผิดมากมายและแล้วทุกสิ่งถูกทำลาย เมื่อลูกทำความผิดมายาก็ตบตีลูกและทำให้ลูกไม่มีค่าแม้หนึ่งสตางค์ ต้องอาศัยความเข้าใจอย่างมากมายสำหรับสิ่งนี้ เมื่อลูกนั้นอยู่อย่างหยิ่งยโส มายาก็ทำให้ลูกทำกรรมที่เป็นบาปมากมาย เมื่อลูกตั้งคณะกรรมการ อย่างแน่นอนที่ควรจะมีผู้หญิงหนึ่งหรือสองคนเป็นหัวหน้า ทุกสิ่งสามารถเสร็จสิ้นได้ด้วยคำแนะนำของพวกเธอ ให้ลูกให้ไว้กับลักษมี ได้มีการจดจำกันว่า: เมื่อได้มีการแจกจ่ายน้ำทิพย์ แม้แต่ปีศาจก็มาเพื่อดื่ม มีผู้ที่สร้างอุปสรรคในยกยะ มีผู้ที่สร้างอุปสรรคหลายรูปแบบ ตลอดทั้งวันพวกเขาก็เพียงแต่มีการซุบซิบนินทาในสติปัญญาของพวกเขานั้น สิ่งนั้นไม่ดีอย่างยิ่ง ให้รายงานพ่อทุกสิ่งที่เกิดขึ้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถแก้ไขลูกใหม่ ลูกต้องไม่ถือกฎไว้ในมือของลูกเอง เพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและให้คำแนะนำของท่านแก่ทุกคน และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถกลายเป็นเช่นพวกเขา(ลักษมีและนารายณ์)ได้ มายานั้นก็เข้มแข็งอย่างยิ่ง เธอไม่ได้ทิ้งใครไว้ตามลำพัง ให้เขียนข่าวของลูกแก่พ่อเสมอ เฝ้าแต่รับการกำหนดจากท่าน ลูกได้รับการกำหนดสำหรับทุกสิ่งแล้ว ลูกๆ นั้นคิดว่าเป็นเพราะบาบาได้อธิบายบางสิ่งเกี่ยวกับบางคน ท่านเองนั้นต้องเป็นอันตรายามิ (ผู้ที่ล่องรู้ถึงภายในของทุกคน) อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า: ไม่เลย พ่อสอนความรู้แก่ลูก ไม่มีเรื่องของการเป็นอันตรายามิในสิ่งนี้ ใช่ พ่อฉันรู้ว่าลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อ แต่ละดวงวิญญาณเป็นลูกของพ่อ ไม่ใช่ว่าพ่อฉันปรากฏอยู่ในแต่ละคน ผู้คนนั้นก็เข้าใจสิ่งนี้อย่างผิดๆ

พ่อพูดว่า: พ่อรู้ว่าแต่ละคนนั้นคือดวงวิญญาณ และกำลังนั่งบนบัลลังก์ของเขา ประเด็นเหล่านี้ง่ายดายอย่างยิ่ง ทั้งที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาก็ลืมสิ่งนี้และพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เนื่องจากการทำความผิดเดี๋ยวนี้ทุกคนจึงได้ตกลงมาอย่างมาก! ลูกกำลังดูถูกดูหมิ่นผู้เดียวที่กำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: เมื่อใดก็ตามที่มีความรู้ศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุดในบาริตพ่อก็จะมา พ่อได้มาที่นี่ ดังนั้น ลูกๆ ควรที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างดีมาก หาเวลาที่จะไตร่ตรองความรู้นี้อย่างดีมาก และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกก็จะสามารถให้ประโยชน์ตนเองได้ ในสิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องของเงินทอง ไม่มีใครกำลังจะอดตาย ไม่ว่าลูกแต่ละคนสะสมสิ่งใดก็ตามกับพ่อ ลูกก็สร้างโชคของลูกตามนั้น พ่อได้อธิบายแล้วว่าหลังจากความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา และก็มีการวางแผน การวางแผนหมายถึงการลืมทุกสิ่ง ลูกควรที่จะละวางตนเอง: นั่น ดวงวิญญาณนี้กำลังจะจากร่างนี้ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. มีการควบคุมเหนือตนเองอย่างมาก อย่าได้อู้อย่างไม่ระมัดระวังในการทำตามศรัทธา คงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก อย่าได้ทำผิดกฎใด

2. อยู่อย่างสำรวจตน และเชื่อมสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์นี้ เก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่าผู้อื่นนั้นจะลบล้างการกระทำใดก็ตามที่พวกเขาเห็นลูกกระทำ

พร: ขอให้ลูกมีความเคารพตนเองที่สูงส่ง และทำให้มายาอุทิศตน โดยการอยู่อย่างมั่นคงบนที่นั่งของความเคารพตนเองของลูก

ความเคารพตนเองที่สูงส่งที่สุดของยุคบรรจบพบกันคือการอยู่ในสำนึกของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ เมื่อเจ้าหน้าที่อาวโสหรือราชานั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองของเขา ผู้อื่นก็จะแสดงถึงความเคารพตนเองด้วยเช่นกัน ถ้าเขาไม่นั่งบนที่นั่งของเขา ก็ไม่มีใครที่จะทำตามคำสั่งของเขา เช่นเดียวกัน เมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่มีความเคารพตนเองและคงนั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองของลูกด้วยเช่นกัน มายาจะอุทิศให้แก่ลูก

คติพจน์: ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของผู้สังเกตการที่ละวางและมีประสบการณ์มิตรร่วมทางของผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ คือดวงวิญญาณผู้ที่ถูกดูดซับอยู่ในความรัก

*** โอม ซานติ ***

ชีวิตบราห์มินคือชีวิตที่จะได้สัมผัสกับความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อ

วันนี้บัฟดาตาได้มาพบปะกับลูกๆของท่านอีกครั้งที่ได้เฉลิมฉลองการพบปะหลายครั้งและได้พบกับท่านมาหลายวงจร การพบปะทางจิตนี้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้แม้ในยุคทองที่สวยงามในอดีต เพียงช่วงเวลาของยุคพิเศษนี้เท่านั้นที่มีพรของการพบกันระหว่างพ่อกับลูก ด้วยเหตุนี้จึงเรียกยุคนี้ว่ายุคบรรจบพบกัน นั่นคือยุคที่จะเฉลิมฉลองการพบปะ ในยุคนี้เป็นลูกดวงวิญญาณที่เป็นนักแสดงพิเศษที่เฉลิมฉลองการพบปะที่สูงส่งเช่นนี้ บัฟดาตาก็ยินดีเช่นกันที่ได้เห็นลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งและมีโชคจำนวนหนึ่งกำมือจากดวงวิญญาณหลายๆล้าน - และท่านเตือนลูกถึงความจริงนี้ บาบาเตือนลูกอย่างดังแต่ต้นจนจบ? หากลูกจำสิ่งเหล่านี้ได้รายการที่ยาวจะปรากฏขึ้น ท่านเตือนลูกถึงหลายสิ่งหลายอย่างที่คุณทุกคนกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง บนหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธายังคงมีการจดจำระลึกถึงเรื่อยมาอยู่ทุกขณะอันเป็นอนุสรณ์ของลูกดวงวิญญาณซึ่งเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง พวกเขายังคงจดจำความพิเศษของทุกการกระทำของลูกดวงวิญญาณซึ่งเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่อง ความพิเศษของความเลื่อมใสศรัทธาคือการจดจำนั่นคือการร้องเพลงสรรเสริญ ในขณะที่มีการจดจำระลึกถึงพวกเขาก็หลุดหายไปในความซาบซึ้งนั้นอย่างมากในช่วงเวลาสั้นๆ พวกเขาไม่มีสำนึกรู้อะไรเลย ในขณะที่จดจำ, พวกเขาก็หลุดหายไปในเรื่องนั้นนั่นคือพวกเขาสัมผัสอยู่กับสิ่งนั้น ประสบการณ์ที่พวกเขามีในช่วงเวลาสั้น ๆ นั้นน่ารักและพิเศษสุดสำหรับดวงวิญญาณเหล่านั้น ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น? เพราะดวงวิญญาณที่พวกเขาจดจำได้หลอมรวมอยู่ในความรักที่มีต่อพ่ออยู่ตลอดเวลา ดวงวิญญาณเหล่านั้นหลุดหายไปในการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดที่พวกเขาได้รับจากพ่ออยู่ตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้เมื่อดวงวิญญาณเช่นนั้นได้รับการจดจำ ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นจะได้รับประสบการณ์เล็กน้อยในช่วงเวลาสั้นๆจากลูกดวงวิญญาณที่ได้รับพร ลองคิดดูสิว่าถ้าดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาที่จดจำพวกเขามีประสบการณ์ทางจิตเช่นนั้น แล้วลูกดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึง เป็นผู้ประทานพร และประทานโชคจะมีประสบการณ์ในชีวิตในทางปฏิบัติของลูกมากแค่ไหน? ฝ่าแต่ก้าวต่อไปกับประสบการณ์เหล่านี้เสมอ

ในทุกย่างก้าวฝ่าแต่สัมผัสกับการเป็นตัวของสำนึกในรูปแบบต่างๆ สัมผัสกับการเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงที่ปรากฏออกมาตามเวลาและตามกิจกรรม ตัวอย่างเช่นในเวลาอมฤต เมื่อวันเริ่มต้นขึ้นและฉันกำลังเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อ ฉันเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง เป็นนายผู้ประทานพรที่ได้รับพรจากผู้ประทานพร ฉันเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคหลายล้านเท่าที่ได้รับโชคโดยตรงจากผู้ประทานโชค นำรูปที่สูงส่งนี้มาสู่สำนึกของลูก เป็นช่วงเวลาที่ได้รับพรและลูกมีผู้ประทานพรและผู้ประทานโชคอยู่กับลูก ในฐานะที่เป็นนายผู้ประทานพร, ตัวลูกเองก็กลับมาเติมเปี่ยมและลูกเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับพรซึ่งทำให้ดวงวิญญาณอื่นๆได้รับพร ทำให้สำนึกในรูปแบบนี้ปรากฏออกมา อย่าคิดว่าลูกเป็นแบบนี้แล้ว แต่สัมผัสกับสำนึกในรูปแบบที่แตกต่างกันตามเวลาและลูกจะกลายเป็นคลังสมบัติที่มีค่าของความสุขที่พิเศษสุดมากมายหลายประเภทและการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่พิเศษสุด และแล้วบทเพลงแห่งการได้มาซึ่งการบรรลุผลจะปรากฏขึ้นในหัวใจของลูกตลอดเวลาในคำพูดที่ไม่ได้พูดออกมาว่า "ฉันได้มาซึ่งสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว" ด้วยวิธีนี้จึงฝ่าแต่สัมผัสกับการเป็นตัวของสำนึกในรูปแบบต่างๆ ตามเวลาและกิจกรรม เมื่อฟังมูรลี จงตระหนักว่าลูกมีชีวิตนักเรียนของพระเจ้า นั่นคือลูกเป็นนักเรียนของพระเจ้าและพระเจ้าเองได้มาจากดินแดนสูงสุดโดยเฉพาะเพื่อสอนลูก การบรรลุผลที่พิเศษคือการที่พระเจ้ามาด้วยตัว

ท่านเอง เมื่อลูกฟังมรลึ อย่างเป็นตัวของสำนักนี้ลูกจะมีความซาบซึ้งมาก ถ้าคนที่อ่านมรลึ อ่านแบบธรรมดาตามระเบียบวินัย และคนที่กำลังฟังอยู่ก็ฟังด้วยวิธีนั้นแล้วลูกก็จะไม่มีความซาบซึ้งมากขนาดนั้น อย่างไรก็ตามจงตระหนักถึงรูปแบบของลูก - ว่าลูกเป็นนักเรียนของพระเจ้า - แล้วฟังและลูกจะสัมผัสกับความซาบซึ้งทางจิต ลูกเข้าใจไหม?

จะมีความซาบซึ้งอย่างมากของสำนักนี้ในรูปแบบที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลา ด้วยวิธีนี้ให้เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องทั้งวันในทุกกิจกรรม บางครั้งสัมผัสกับพระเจ้าในฐานะเพื่อนหรือมิตรร่วมทาง บางครั้งในฐานะคู่ชีวิตของลูก บางครั้งพระเจ้าเป็นลูกที่ลูกรักเป็นพิเศษนั่นคือผู้ที่มิสทิธเป็นทายาทคนแรกของลูก เมื่อลูกสวยงามและมีค่าพ่อแม่ก็จะรู้สึกซาบซึ้งมากที่ลูกของตนเป็นที่ปองแสงของครอบครัวผู้ที่เชิดชูเกียรติและชื่อเสียงของครอบครัว ชื่อเสียงของใครบางคนที่มีลูกเป็นพระเจ้าจะได้รับ การสรรเสริญอย่างมาก ตระกูลของพวกเขาจะได้รับประโยชน์มากมาย ดังนั้นเมื่อบางครั้งลูกรู้สึกท้อแท้ตนเองเหงาหรือเศร้าสร้อยกับบรรยากาศของโลกหรือปัญหาต่างๆ ให้เล่นกับลูกที่สวยงามเช่นนี้ เล่นกับท่านในฐานะเพื่อนของลูก เมื่อบางครั้งลูกเหนื่อยล้าก็ไปนอนในตักของแม่ หลอมรวมอยู่ในตักของเธอ ในเวลาที่ลูกรู้สึกท้อแท้จึงสัมผัสกับการเป็นตัวของสำนักนี้ของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่อยู่กับผู้ทรงพลังอำนาจ และแล้วจากความท้อแท้ หัวใจของลูกก็จะกลับมามีความสุข ในเวลาที่แตกต่างกันและในความสัมพันธ์ที่ต่างกันจะมีสำนักถึงรูปแบบต่างๆที่เกิดขึ้นและลูกจะได้สัมผัสกับมิตรร่วมทางที่สม่ำเสมอของพ่อโดยอัตโนมัติ แล้วลูกจะได้สัมผัสกับชีวิตบรรพบุรุษในยุคบรรจบพบกันอันล้ำค่าต่อไปเรื่อยๆอยู่เสมอ

อีกประการหนึ่งคือลูกจะต้องอยู่อยู่กับการเติมเต็มความรับผิดชอบของความสัมพันธ์ทั้งหมดนี้ซึ่งมาจะไม่มีความมหาลูก ผู้ที่ดูแลครอบครัวใหญ่มักบอกว่าพวกเขายุ่งมากกับการดูแลครอบครัวใหญ่เช่นนั้นอยู่เสมอที่พวกเขาไม่ได้จดจำอะไรเลย ดังนั้นกิจกรรมของพระเจ้าของลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษในการเติมเต็มความรับผิดชอบของความรักต่อพระเจ้าจึงยิ่งใหญ่! กิจกรรมแห่งความรักที่ลูกมีต่อพระเจ้ายังคงดำเนินต่อไปแม้ในยามที่ลูกหลับ เมื่อลูกอยู่ในสภาพของโยคะในการนอนหลับของลูก นั้นไม่ใช่การนอนหลับแต่เป็นการมีโยคะในยามหลับ แล้วลูกจะได้พบกับพระเจ้าแม้กระทั่งในยามหลับ โยคะหมายถึงการพบปะ การนอนในโยคะหมายถึงการได้สัมผัสกับสภาพที่ปราศจากร่าง ดังนั้นนี่คือความรักที่มีต่อพระเจ้าด้วยเช่นกันใช่ไหม? ดังนั้นจึงไม่มีใครทำกิจกรรมได้มากเท่าลูก ลูกไม่มีเวลาว่างแม้แต่วันเดียว บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในรูปแบบของผู้เลื่อมใสศรัทธาลูกเฝ้าแต่ร้องเพลงอยู่เรื่อยๆเกี่ยวกับวิธีที่ลูกได้พบกับท่านหลังจากผ่านไปหลายวันและดังนั้นลูกจะรับคืนจากท่านได้อย่างไร ดังนั้น ลูกเป็นผู้ที่ใช้เวลาทุกวินาทีอย่างมีคุณค่า ลูกเติมเต็มเรื่องราวของวงจรทั้งหมดในการพบปะของชาติเกิดเล็กนี้ เมื่อเทียบกับ 5,000 ปีชาติเกิดเล็กนี้ก็เหมือนกับไม่กี่วันใช่หรือไม่? ดังนั้นในเวลาเพียงไม่กี่วันลูกต้องชำระสะสางบัญชีของช่วงเวลาที่ยาวนานเช่นนี้ และด้วยเหตุนี้ลูกจึงได้รับการบอกให้จดจำระลึกถึงในทุกลมหายใจ ผู้เลื่อมใสศรัทธาสวดมนต์ในขณะที่ลูกกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ดังนั้นลูกมีเวลาว่างแม้แต่วันเดียวหรือไม่? เป็นกิจกรรมที่ยิ่งใหญ่มาก กิจกรรมของครอบครัวเล็กนั้นจะไม่ดึงดูดลูกให้ห่างไปจากกิจกรรมนี้ และลูกจะสามารถกลายเป็นผู้อุทิศความผูกพันยึดมั่นกับความสัมพันธ์ทางร่างกายรวมถึงร่างกายของลูกเองและทรัพย์สินสมบัติทางกายและการบรรลุผลทางร่างกายได้อย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติ และจากนั้นจึงกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ข้อสอบสุดท้ายนี้จะทำให้ลูกกลายเป็นลูกประจำของสายประจำตามลำดับกันไป

เมื่อลูกมีประสบการณ์ของสำนักในรูปแบบต่างๆตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงสภาพของการมีโยคะในยามหลับแล้วประสบการณ์ของการเป็นตัวของสำนักนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะทำให้ลูกสอบผ่านไปด้วย

เกียรตินิยมในเรื่องของการเป็นตัวของการจตุรจักรถึง ลูกจะสัมผัสกับชีวิตที่สนุกสนานมากเพราะมนุษย์ทุกคนต้องการมีชีวิตที่หลากหลาย ดังนั้นตลอดทั้งวันสัมผัสกับความสัมพันธ์ต่างๆที่หลากหลาย และรูปแบบของสำนึกที่แตกต่างกัน ในโลกก็เช่นกันผู้คนพูดว่าพอเป็นสิ่งจำเป็นอย่างแน่นอน แต่ถ้าพร้อมแล้วลูกไม่มีประสบการณ์ของมิตรร่วมชีวิตในกรณีนั้นชีวิตก็จะถือว่าไม่สมบูรณ์เช่นกัน ถ้าแม้ว่าลูกไม่มีลูก ก็กล่าวว่ชีวิตไม่สมบูรณ์ ก็ต่อเมื่อมีทุกความสัมพันธ์เท่านั้นที่ชีวิตจะสมบูรณ์ ดังนั้นชีวิตบราห์มินี่จึงเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ซึ่งลูกจะได้สัมผัสกับทุกความสัมพันธ์กับพระเจ้า อย่าได้พลาดแม้แต่ความสัมพันธ์เดียว ถ้าหากขาดความสัมพันธ์กับพระเจ้าแม้แต่ความสัมพันธ์เดียวแล้วดวงวิญญาณใดดวงวิญญาณหนึ่งจะดึงลูกเข้าหาตนเองผ่านความสัมพันธ์นั้น บางครั้งลูกบางคนพูดว่า: มีความสัมพันธ์กับพ่อ แต่ความสัมพันธ์ของเพื่อนนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ 'เล็ก' (น้อย) และลูกต้องการดวงวิญญาณอื่นสำหรับสิ่งนั้น เพราะพ่อนั้น 'ใหญ่' อย่างไรก็ตามหากในขณะที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ความสัมพันธ์เล็ก น้อยหรือเบา ๆ กับดวงวิญญาณอื่นจะปะปนกับสิ่งนั้น แล้วคำว่า "ทั้งหมด" ก็จะจบสิ้นลง และลูกจะเข้ามา อยู่ในแถวของการเป็น "ตามความสามารถ" ในภาษาของบราห์มินคำว่า "ทั้งหมด" ใช้กับทุกสิ่ง ที่ใดมี "ทั้งหมด"เท่านั้น ที่นั่นมีความสมบูรณ์ ถ้าน้อยกว่าสององศาลูกจะกลายเป็นลูกประจำของสายประจำที่ สอง ดังนั้นจึงกลายเป็นตัวของสำนึกของความสัมพันธ์ทั้งหมด ลูกเข้าใจไหม? เนื่องจากพระเจ้าเสนอที่จะให้ลูกได้สัมผัสกับความสัมพันธ์ทั้งหมดลูกจึงควรรับข้อเสนอนั้นใช่ไหม? พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้ ข้อเสนอพิเศษนี้แก่ลูกได้ในเวลานี้ ไม่มีในเวลาไหนที่ใครจะสามารถให้ข้อเสนอนี้ให้ลูกได้ เป็นไปได้หรือไม่ที่ใครบางคนจะเป็นพ่อของลูกและเป็นลูกของลูกด้วย? นี่คือการสรรเสริญของผู้เดียวเท่านั้น นี่คือการยิ่งใหญ่ของผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น ดังนั้นจึงกลายเป็นตัวของการจตุรจักรถึงในความสัมพันธ์ทั้งหมด มีความสุขในสิ่งนี้ใช่ไหม? มีชีวิตบราห์มินเพื่ออะไร? เพื่ออยู่อย่างมีความสุขและสนุกกับตนเอง ดังนั้นจึงเฉลิมฉลองด้วยความสุขทางจิตนี้ สัมผัสชีวิตแห่งความสุข อัจชะ

วันนี้ผู้ที่มาจากราชสำนักเดลีมาที่นี่ ลูกเป็นผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของราชสำนักหรือไม่? หรือลูกเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ของราชสำนักเท่านั้น? ในราชสำนักมีทั้งสองกลุ่มกำลังนี้: ผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของศาลและผู้ที่เป็นผู้สังเกตการณ์ของศาล ลูกทั้งหมดคือใคร? เดลีมีคุณสมบัติพิเศษสองอย่าง 1. เดลีอยู่ในหัวใจของผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ 2. จากที่นั่นอาณาจักรถูกปกครอง มันอยู่ที่หัวใจแล้วใครจะอยู่ในหัวใจของลูก? ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ ดังนั้นผู้ที่อาศัยอยู่ในเดลีจึงเป็นผู้ที่ทำให้ผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจอยู่ในหัวใจของพวกเขาอยู่เสมอ ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์และลูกมีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองและอำนาจในการปกครองโลกในอนาคตด้วยเช่นกัน เมื่อลูกมีผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจอยู่ในหัวใจของลูก ลูกก็มีสิทธิ์ในอาณาจักรเวลานี้ และลูกจะมีสิทธิ์นั้นเสมอ ดังนั้นควรตรวจสอบอยู่เสมอเพื่อดูว่าลูกมีคุณสมบัติพิเศษทั้งสองนี้ในชีวิตของลูกหรือไม่: การมีผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจอยู่ในหัวใจของลูกและมีสิทธิ์ด้วยเช่นกัน ผู้ที่รับโอกาสทองเช่นนี้ ไม่ใช่แค่โอกาสทองเท่านั้น แต่เป็นผู้ที่ได้รับโอกาสเพชรนั้น โชคดีมาก อัจชะ

เวลานี้ลูกได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีมากสำหรับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดไม่ว่าจะอยู่ในดินแดนนี้หรือในต่างประเทศ ชื่อเป็นอย่างไรงานก็สวยงามตามนั้นเช่นกัน เมื่อได้ยินชื่อ ทุกคนก็มีความกระตือรือร้น - "Global Co-operation for a Better World - โครงการร่วมกันสรรค์สร้างโลก" นี่เป็นงานที่ยาวนานมาก จะใช้เวลานานกว่าหนึ่งปี ดังนั้นคนที่ทุกคนมีความกระตือรือร้นทันทีที่พวกเขาได้ยินชื่อโครงการ ในทำนองเดียวกันพวกเขาก็จะทำงานด้วยความกระตือรือร้น เช่นเดียวกับที่ลูกทุกคนมีความสุขเมื่อได้ยินชื่อที่สวยงาม ในทำนองเดียวกันเมื่องานเสร็จสิ้นลูกจะมีความสุขเสมอ ลูกได้รับการบอกว่ามันแห่งการเปิดเผยได้เริ่มเคลื่อนไหวแล้วนั่นคือพื้นฐานที่มันจะเปิดออกมาได้ลูกสร้างขึ้นและจะลูกสร้างต่อไป เช่นเดียวกับชื่อของงาน "Global Co-operation" ลูกก็จะกลายเป็นตัวของสิ่งนั้นและ

จะดำเนินงานต่อไปได้อย่างง่ายดาย แล้วลูกจะได้สัมผัสว่าความพยายามเป็นเพียงความพยายามแต่ในนามเท่านั้นและจะประสบความสำเร็จหลายล้านเท่า ลูกจะรู้สึกว่าการวันฮาร์ได้ทำให้ลูกเป็นเครื่องมือและทำให้ลูกทำสิ่งนั้น ลูกจะไม่รู้สึกว่ "นั่นกำลังทำอยู่" ผู้คนจะไม่ให้ความร่วมมือกันเมื่อลูกมีสำนึกรู้ นั้น การวันฮาร์กำลังทำให้ลูกทำสิ่งนั้น ผู้เดียวที่ทำทุกสิ่งกำลังดำเนินงาน ในทำนองเดียวกันลูกทุกคนจำกัดพจน์ของจะกัตต์มบาที่ว่: ผู้ที่ออกคำสั่งกำลังทำให้เราดำเนินการนั้น รักษาคติพจน์นี้ไว้ในสำนึกรู้ของลูกเสมอและลูกจะประสบความสำเร็จต่อไปเรื่อยๆ มีความจริงจังและกระตือรือร้นในทุกทิศทาง เมื่อมีความจริงจังและกระตือรือร้นความสำเร็จก็เข้ามาใกล้และกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอก ลูก งานที่ไม่มีขีดจำกัดนี้จะทำให้ดวงวิญญาณมากมายร่วมมือและนำพวกเขาเข้ามาใกล้มากขึ้น เพราะหลังจากม่านแห่งการเปิดเผยเปิดออกผู้คนจากทุกอาชีพจะต้องถูกเปิดเผยบนเวทีที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ทุกภูมิหลังหมายถึงคอลเล็กชั่นของต้นไม้ของดวงวิญญาณที่หลากหลายของทั้งโลก ไม่ควรมีอาชีพใดถูกละทิ้งที่พวกเขาจะมาพำนักบนว่าไม่ได้รับสาสน์ ดังนั้นภูมิหลังทั้งหมดจึงหมายถึงตั้งแต่ผู้นำไปจนถึงชาวสลัม การทำงานรับใช้คือการให้ความรู้แก่นักวิทยาศาสตร์ที่มีการศึกษาดีเลิศและแก่ผู้ที่ไม่มีการศึกษาเช่นกัน ดังนั้นทุกวิถีชีวิตหมายความว่าสาสน์นี้ต้องไปถึงทุกดวงวิญญาณของโลก นี่เป็นงานที่ยิ่งใหญ่มาก ไม่มีใครในโลกสามารถพูดได้ว่าลูกไม่ได้รับโอกาสในการทำงานรับใช้ ถ้าหากใครบางคนป่วย แล้วคนป่วยก็สามารถรับใช้คนที่ป่วยได้ คนที่ไม่มีการศึกษาสามารถทำงานรับใช้ผู้ที่ไม่มีการศึกษาได้ ไม่ว่าใครสามารถทำอะไรได้ก็มีโอกาสนี้ อัจชะ ถ้าลูกไม่สามารถพูดได้แล้วด้วยความคิดของลูกจงสร้างทัศนคติแห่งความสุขและด้วยสภาพที่มีความสุขของลูกจึงทำให้โลกมีความสุข ไม่มีใครในโลกสามารถแก้ตัวได้ว่าลูกไม่สามารถทำอะไรได้หรือไม่เเวลา ในขณะที่นั่งหรือเคลื่อนไหวไปมาทำงานรับใช้แม้กระทั่ง 10 นาที ลูกจะให้น้ำของความร่วมมือใช่ไหม? หากลูกไม่สามารถไปไหนได้ หากสุขภาพของลูกไม่ดี ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ขณะนั่งอยู่ที่บ้าน เป็นสิ่งสำคัญสำหรับลูกที่จะต้องให้ความร่วมมือ แล้วเมื่อนั้นลูกจะได้รับความร่วมมือจากทุกคน อัจชะ

บรรดาตาพอใจที่ได้เห็นความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูก ลูกทุกคนมีความปรารถนาในหัวใจที่จะเปิดม่านแห่งการเปิดเผยและเปิดเผยสิ่งที่อยู่เบื้องหลัง สิ่งนี้ได้เริ่มเกิดขึ้นและมันจะกลายเป็นเรื่องง่ายต่อไป แผนการของลูกๆ ในต่างประเทศมาถึงบรรดาตาอย่างต่อเนื่อง พวกเขาเองก็มีความกระตือรือร้นนี้ และพวกเขายังคงได้รับความร่วมมือจากทุกคนอย่างต่อเนื่องด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น ที่ได้มีความจริงจังลูกจะได้รับความจริงจังและที่ได้มีความกระตือรือร้นลูกจะได้รับความกระตือรือร้น ดังนั้นการพบปะนี้จึงเกิดขึ้น ดังนั้นจงทำทั้งงานนี้ก้าวหน้าไปด้วยความโอฬารตระการตาและงดงาม ไม่ว่าลูกจะทำอะไรลูกก็ทำด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น และด้วยความร่วมมือ, ความปรารถนาดีและความรู้สึกอันบริสุทธิ์ของพ่อและบรรพบุรุษทั้งหมดก็จะเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปมากยิ่งขึ้น อัจชะ

ถึงลูกที่สูงส่งในทุกหนแห่งที่มีความจริงจังและความกระตือรือร้นในการจดจำระลึกถึงและในการทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ที่ได้สัมผัสกับการเป็นตัวของตัวเองในทุกระการกระทำ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งสัมผัสกับความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อในทุกการกระทำอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่ใช้ชีวิตบราห์มินของพวกเขาอย่างมีความสุข โปรดยอมรับการระลึกถึงของบรรดาตาที่เต็มไปด้วยความรักอันลึกซึ้ง

พร: ขอให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่าและได้รับผลตอบแทนหนึ่งร้อยเท่าในยุคบรรจบพบกัน ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นคือยุคที่ลูกได้รับผลในทางปฏิบัติหนึ่งร้อยเท่าจากหนึ่ง เมื่อลูกเพียงแค่มิมีความคิดว่า “ฉันเป็นของพ่อ ฉันเป็นนายผู้ทรงอำนาจ” ลูกจะได้สัมผัสกับความซาบซึ้งของการเป็นผู้เอาชนะมายาและของการได้รับชัยชนะ การมีความคิดที่สูงส่งนี้เป็นเมล็ดและผลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั่นก็คือพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดท่านเองมาในร่างมนุษย์เพื่อพบ

คติพจน์:

ลูก ผลทั้งหมดรวมอยู่ในผลนี้

บราห์มินที่แท้จริงคือผู้ที่มิไบนหน้าและอุปนิสัยที่ให้ประสบการณ์ของบุคลิกภาพและความ
สูงศักดิ์แห่งความบริสุทธิ์

***** โอม ชานติ *****

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สามที่จะมีชั่วโมงโยคะแห่งการทำสมาธิโลก ตั้งแต่เวลา 6.30 ถึง 19.30
น. เมื่อบราเธอร์และซิสเตอร์ทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนั่งเพื่อมีโยคะทาปาเซียและด้วยความคิดของลูกที่
เต็มไปด้วยความปรารถนาดี จงทำงานรับใช้ของการให้กระแสดิจของความสงบและพลังแก้ดวงวิญญาณ
ทั้งหมดของโลกและรวมถึงวัตถุต่างๆ ด้วย

ซึ่งเป็นวันแห่งการทรงจำระลึกถึงปีศาจ

ลูกที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่สูงสุดด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวและตั้งนั้นอย่าได้จดจำใครอื่นแม้จะโดยไม่ตั้งใจ

โอม ซานติ พ่อไม่มีขีดจำกัดทั้งที่นี้และอธิบายให้กับลูกๆ: ลูกๆที่แสนหวานพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงฉันผู้เป็นพ่อของลูกและจดจำระลึกถึงบ้านของลูก ที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าหอคอยแห่งความเจียบสงบ, หอคอยแห่งความสุข หอคอยนั้นสูงมาก ลูกกำลังพยายามที่จะไปที่นั่น พ่อผู้อาศัยอยู่ในหอคอยสอนวิธีที่จะไปยังหอคอยแห่งความสงบที่สูงที่สุดอย่างไรแก่ลูก ลูกๆจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณนี้เป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ นั่นคือบ้านของพ่อ ลูกต้องปลุกฝังนิสัยนี้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข พ่อรู้ว่าคุณมีความพยายามในสิ่งนี้ ผู้ที่อยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเรียกว่ามหาวิระ โดยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นมหาวิระผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด ผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดหมายถึงมีพลัง

ลูกๆควรมีความสุขที่บาบาผู้ทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์และนายของโลกกำลังสอนลูก สติปัญญาของดวงวิญญาณไปหาพ่อ นี่คือการรักของดวงวิญญาณที่มีต่อพ่อ ตั้งแต่เข้าสู่และมีการสนทนาที่แสนหวานกับพ่อ บาบาฉันเป็นความอัศจรรย์ของท่าน! ฉันไม่เคยแม้แต่จะฝันมาก่อนเลยว่าท่านจะทำให้ฉันกลายเป็นนายแห่งสวรรค์! บาบาฉันจะปฏิบัติตามคำสอนของท่านอย่างแน่นอน ฉันจะไม่กระทำความบาปใดๆ ไม่ว่าบาบาจะพยายามเพียงใดท่านก็แบ่งปันสิ่งนั้นกับลูกๆ ชีพบาบาฉันมากมายดังนั้นท่านจะต้องมีความเป็นห่วงอย่างแน่นอนใช่ไหม? มีลูกจำนวนมากมายที่ได้รับการดูแล ที่นั่นลูกกำลังนั่งอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า พ่อฉันอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ฉันรับประทานกับท่าน ฉันนั่งกับท่าน ... ลูกรู้ว่าชีพบาบาฉันในผู้นี้และพูดว่า: ลูกที่แสนหวานจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ! ลืมความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกรวมถึงร่างกายของลูกเองด้วย นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก โลกเก่าและร่างกายเก่านี้จะจบสิ้น มีคำกล่าวว่า: เมื่อลูกตาย, โลกก็ตายไปแล้วสำหรับลูก มีเพียงช่วงเวลาสั้นๆของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นสำหรับลูกที่จะเพียรพยายาม ลูกๆถามว่า: บาบาการศึกษานี้จะดำเนินต่อไปจนถึงเมื่อใด? บาบาจะแบ่งปันความรู้กับเราต่อไปจนกว่าอาณาจักรเทพจะก่อตั้งขึ้น จากนั้นลูกจะถูกย้ายไปยังโลกใหม่ นี่เป็นร่างเก่าและยังคงมีกรรมที่ต้องทนทุกข์ทรมานอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปอย่างแน่นอน ลูกต้องไม่มีความหวังใดๆว่าบาบาจะช่วยลูกในสิ่งนี้ หากลูกล้มละลายหรือล้มป่วยพ่อจะพูดว่า นั่นเป็นปัญหกรรมของลูก อย่างไรก็ตาม ใช่ ช่วงอายุขัยของลูกจะเพิ่มขึ้นด้วยโยคะ จงใช้ความพยายามของลูกเอง อย่าร้องขอความเมตตา ยิ่งลูกจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าไร ก็จะมีประโยชน์มากขึ้นเท่านั้น มากเท่าที่เป็นไปได้ให้ทำทุกสิ่งด้วยพลังของโยคะ มีเพลงร้องด้วยว่า: ซ่อนฉันไว้ในเปลือกตาของท่าน บางสิ่งที่เป็นที่รักกล่าวกันว่าเป็น “แสงสว่างของดวงตา” หรือ “รักยิ่งกว่าชีวิต” พ่อฉันน่ารักมากแต่ท่านก็แฝงตัว ความรักที่ลูกมีต่อท่านจะต้องเป็นเช่นนั้น อย่าแม้แต่จะถาม! ลูกๆต้องซ่อนพ่อไว้ในเปลือกตาของลูก “เปลือกตา” ไม่ได้หมายถึงเปลือกตาของร่างกาย เป็นเรื่องของจดจำระลึกถึงด้วยสติปัญญา พ่อที่ไม่มีตัวตนผู้เป็นที่รักที่สุดกำลังสอนเรา ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข มหาสมุทรแห่งความรัก จะต้องมีความรักมากมายสำหรับพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดเช่นนี้ ท่านรับใช้ลูกๆเป็นอย่างมากโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ท่านเข้ามาในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์และทำให้ลูกเป็นเหมือนเพชร บาบาฉันอ่อนหวานมาก! ลูกก็ต้องกลายเป็นเช่นนั้นเช่นกัน บาบาฉันใช้ลูกๆในขณะที่ไม่มีความหลงทะนงตน ดังนั้นลูกๆ ก็ต้องทำงานรับใช้ให้มากเช่นกัน ลูกต้องทำตามศรัทธา หากลูกแสดงการกำหนดของลูกเอง ลูกจะขัดแย้งของลูก ลูกบราห์มินเป็นลูกของพระเจ้า ลูกของบราห์มาเป็นบราเธอร์และซิสเตอร์เป็นพี่น้องกัน ลูกเป็นหลานของพระเจ้า ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน ลูกทำความพยายามมากแค่ไหนลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้น ลูกต้องฝึกฝนอย่างมากในการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางในสิ่งนี้ บาบาพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน โอ ดวงวิญญาณ จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ แม้โดยไม่ได้ตั้งใจอย่าจดจำใครอื่นนอกจากพ่อ ลูกได้สัญญาว่า: บาบาท่านผู้เดียวเท่านั้นเป็นของฉัน! ฉันเป็นดวงวิญญาณและท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ฉันต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกจากท่าน ฉันกำลังเรียนรู้ราชโยคะจากท่านซึ่งฉันจะประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักร

ลูกที่แสนหวานรู้ว่านี่คือละครที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ เกมแห่งชัยชนะและความพ่ายแพ้ยังคงดำเนินต่อไปในสิ่งนี้ สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นก็เป็นสิ่งที่ดี ผู้สร้างจะชอบละครของเขาอย่างแน่นอนใช่ไหม? ดังนั้นลูกๆของพระเจ้าผู้สร้างก็ต้องชอบเช่นกัน ในละครนี้พ่อมาหาลูกๆเท่านั้นเพียงครั้งเดียวเพื่อรับใช้ลูกจากส่วนลึกของหัวใจของท่านด้วยความรักมากมาย พ่อรักลูกๆของท่านทั้งหมด ลูกรู้ว่าทุกคนในยุคทองรักกันมาก มีความรักในบรรดาสัตว์ด้วย คงไม่มีสัตว์ชนิดใดที่ไม่มีความรัก ดังนั้นลูกๆ ต้องกลายเป็นนายมหาสมุทรแห่งความรักที่นี้ ถ้าลูกกลายเป็นสิ่งนั้นที่นั่นชั้นสการ์นั้นจะไม่สูญสลาย พ่อพูดว่า: พ่อมาอย่างแน่นอนเหมือนที่พ่อมาเมื่อวงจรที่แล้วเพื่อทำให้ลูกน่ารักอีกครั้ง เมื่อใดก็ตามที่พ่อได้ยินเสียงแห่งความโกรธมาจากลูกคนใดก็ตามท่านก็ให้คำสอนว่า: ลูกๆ มันไม่ดีที่จะมีความโกรธ เพราะตัวลูกเองจะประสบกับความทุกข์และคนอื่นๆ ก็จะได้รับทุกข์เช่นกัน พ่อให้ความสุขตลอดกาลกับลูก ดังนั้นลูกๆ จะต้องเป็นเหมือนพ่อ ลูกต้องไม่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ซึ่งกันและกัน

ลูกๆ รู้ว่าชีพบาบาคือเจ้าแห่งรุ่งอรุณ ผู้ที่เปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวันนั้นคือรุ่งอรุณ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า มีเพียงผู้เดียวที่เป็นในบาบา เจ้าแห่งรุ่งอรุณ เจ้าผู้ไร้เดียงสา ชีพบาบา ชื่อของท่านคือเจ้าผู้ไร้เดียงสา ท่านวางใจแห่งความรู้บนกุมาลีและผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสา ท่านทำให้พวกเธอกลายเป็นนายของโลก ท่านแสดงวิธีที่ง่ายดายเช่นนี้ ท่านหล่อเลี้ยงลูกด้วยความรักด้วยความรักมากมาย จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เพื่อที่จะชำระล้างดวงวิญญาณของลูกให้บริสุทธิ์ ลูกต้องอาบน้ำในโยคะ ความรู้คือการศึกษา บาปจะถูกเผาไปโดยการอาบน้ำในโยคะ ผักฝืนที่จะพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณต่อไปเรื่อยๆ เพื่อที่ว่าความหิวยโสของร่างกายจะสลายไปโดยสิ้นเชิง โดยการมีโยคะเท่านั้นที่ลูกสามารถกลับมารับรู้และสะโตประธานและไปหาบาบา ลูกบางคนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ดีนัก พวกเขาไม่ได้แสดงชาร์ทอย่างซื่อสัตย์ พวกเขาอยู่ในโลกแห่งความเท็จมาครั้งวงจรแล้วและเหมือนกับว่าความเท็จได้ติดอยู่ในพวกเขาเหล่านั้น ลูกต้องแสดงชาร์ทของลูกต่อพ่อด้วยความซื่อสัตย์ ตรวจสอบว่า: ฉันนั่งเป็นเวลา 45 นาที แล้วฉันพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงพ่อในเวลานั้นได้นานแค่ไหน? บางคนละอายใจที่จะบอกความจริง พวกเขาจะบอกลูกอย่างรวดเร็วว่าพวกเขาทำงานรับใช้มากแค่ไหน อธิบายไปไปมากแค่ไหน แต่ชาร์ทแห่งการจดจำระลึกถึงของพวกเขา พวกเขาจะไม่บอกความจริงเกี่ยวกับสิ่งนั้น เนื่องจากการไม่อยู่ในความทรงจำระลึกถึง ลูกศรของลูกจึงไม่สามารถยิงถูกใครได้และไม่มีพลังในดาบแห่งความรู้ บางคนก็บอกว่าอยู่ในความทรงจำระลึกถึงเสมอ บาบาพูดว่า: ลูกยังไม่มีสภาพนั้น ถ้าลูกจดจำระลึกถึงอยู่เสมอลูกจะอยู่ในสภาพที่เหนือปวงกรรม ต้องใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อให้การรู้แจ้งในความรู้ปรากฏให้เห็น ลูกจะไม่กลายเป็นนายของโลกในลักษณะนั้น อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว แม้แต่ร่างกายนี้ก็ไม่ควรจดจำ ลูกจะมีสภาพนี้ในเวลาสุดท้าย ลูกจะได้รับบารายได้อย่างต่อเนื่องด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง หากลูกต้องละร่างของลูก ลูกจะไม่สามารถหารายได้ใดๆได้เลย แม้ว่าลูกดวงวิญญาณจะพาชั้นสการ์เหล่านั้นไปกับลูก แต่ก็ยังจำเป็นต้องมีครูเพื่อเตือนลูก พ่อยังคงเตือนลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า มีลูกจำนวนมากมายที่อาศัยอยู่ที่บ้าน มีงานทำ และทำตามศรัทธาเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงและยังสะสมต่อไปเพื่ออนาคตของพวกเขาเช่นกัน พวกเขายังคงรับคำแนะนำจากพ่ออย่างต่อเนื่อง ถ้าลูกมีเงิน ลูกจะใช้สิ่งนั้นอย่างมีค่าได้อย่างไร? บาบาบอกว่า: เปิดศูนย์ที่หลายคนสามารถได้รับประโยชน์ ผู้คนบริจาคทำทานและทำบุญและได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไป ลูกก็จะได้รับโชคของอาณาจักรสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูกเช่นกัน นี่คือการอันดับหนึ่งของลูก ให้เครดิตบุญชี้ของลูกด้วยสี่แอนนา (หนึ่งเพนนี่) และลูกจะได้รับเป็นพันในอนาคต หินจะเปลี่ยนเป็นทอง ทุกสิ่งของลูกจะกลับมาสูงส่ง บาบาพูดว่า: ลูกๆที่แสนหวาน หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงให้ทำตามแม่และพ่ออย่างเต็มที่และควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสทางกายของลูก หากลูกไม่ควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสและกิจกรรมของลูกมันก็ไม่ดี ลูกจะถูกตัดสิทธิ์จากสถานภาพที่สูง ลูกต้องปฏิรูปหรือเปลี่ยนแปลงกิจกรรมของลูก อย่าได้มีความปรารถนามากมาย

บาบาประดับประดาลูกอย่างมากด้วยความรู้และทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งยุคทอง สำหรับสิ่งนี้จำเป็นต้องมีคุณธรรมของความอดทนอย่างมาก อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายมากเกินไป ทำทุกสิ่งด้วยพลังของโยคะ บาบาโอบอุ้มแต่ท่านก็ยังคงต้องเฝ้าอยู่ในการทำงานงานรับใช้อยู่ตลอดเวลา ท่านตกแต่งลูกๆด้วยความรู้และโยคะและทำให้ลูกมีค่า เวลาลูกกำลังนั่งอยู่บนตักของพระเจ้า อยู่บนตักของแม่และพ่อ พ่อให้กำเนิดลูกผ่านปากของบราห์มา และเขาก็กลายเป็นแม่ อย่างไรก็ตามสติปัญญาของลูกยังคงมุ่งไปที่ชีพบาบา: ท่านคือแม่และพ่อ และเราเป็นลูกของท่าน... ลูกต้องเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดที่นี้ อย่าพ่ายแพ้ต่อมายาครั้งแล้วครั้งเล่า อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพาน ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และสวัสดิ์

ตอนเช้า จากแม่และพ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตกล่าวนมัสตกับลูกทางจิต

คำพูดที่ส่งไปที่อะวาค:

ลูกทุกคนทำงานของลูกในขณะที่มีความมั่นคงในสภาพโยคยุคตและยุคตียุคตหรือไม่? นั่นเป็นเพราะในปัจจุบันความคิดคำพูด และการกระทำของลูก ทั้งสามสิ่งนี้ต้องเป็นยุคตียุคต และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมได้ ให้บรรยากาศทุกหนแห่งเป็นโยคยุคตและยุคตียุคต ในสนามรบเมื่อนักรบทุกคนยืนอยู่ต่อหน้าศัตรูเพื่อเข้าสู่สนามรบ พวกเขาให้ความใส่ใจกับตนเองและอาวุธของพวกเขามาก นั่นคือพลังของพวกเขา ขณะนี้เวลาก็ใกล้เข้ามาเรื่อยๆ ลูกรู้ว่าตอนนี้เป็นเวลาที่จะมาอยู่เบื้องหน้าสนามรบ ในเวลาเช่นนั้นลูกต้องให้ความใส่ใจกับทุกหนแห่งและทุกพลังของลูก หากลูกให้ความใส่ใจน้อยลงแม้แต่เล็กน้อยแล้ว เมื่อความตึงเครียดเพิ่มขึ้นตามเวลา, ผลกระทบของบรรยากาศแห่งความตึงเครียดในทุกหนแห่งก็สามารถมีอิทธิพลต่อพื้นดาวาสทางจิตที่เข้าร่วมในการสู้รบได้เช่นกัน นับวันเมื่อเวลาแห่งความสมบูรณ์พร้อมใกล้เข้ามาเรื่อยๆ ความตึงเครียดในโลกก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ มันจะไม่ลดลง ทุกหนแห่งพวกเขาจะประสบกับชีวิตแห่งการต่อสู้ดิ้นรนราวกับว่าพวกเขาถูกดึงไปในทุกทิศทาง ด้านหนึ่งจะมี ความตึงเครียดของภัยพิบัติทางธรรมชาติเล็กน้อย อีกด้านหนึ่งจะมี ความตึงเครียดของกฎหมายที่เข้มงวดของรัฐบาล ในด้านที่สามจะมี ความตึงเครียดของบางสิ่งที่ขาดหายไปในความสัมพันธ์ และในด้านที่สี่ความรู้สึกของความสุขเล็กๆน้อยๆที่ลูกมีกับญาติทางโลกของลูก เพราะความรักและอิสระจะจบสิ้นลงและจะมี ความตึงเครียดของความกลัวนี้ ความตึงเครียดจากทุกทิศทางจะเพิ่มขึ้นในผู้คน ดวงวิญญาณจะหมดหวังท่ามกลางความตึงเครียดในทุกหนแห่ง ไม่ว่าพวกเขาจะไปที่ไหนก็จะมีแต่ความตึงเครียดเมื่อเส้นประสาทส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายถูกดึงมันทำให้เกิดความทุกข์มาก รู้สึกราวกับว่าศีรษะของลูกถูกดึง ในทำนองเดียวกันบรรยากาศนี้ก็จะเพิ่มขึ้นด้วย จุดหมายปลายทางจะไม่ปรากฏให้เห็นว่าตอนนี้ต้องทำอะไร ถ้าลูกพูดว่า “ใช่” ก็มีการต่อสู้ดิ้นรน และถ้าลูกพูดว่า “ไม่” ก็มีการต่อสู้ดิ้นรน หากลูกหารายได้ก็มีความยากลำบากและหากลูกไม่ได้หารายได้ก็มีความยากลำบาก ถ้าลูกสะสมก็มีความยากลำบาก และถ้าลูกไม่สะสมก็มีความยากลำบาก บรรยากาศเช่นนั้นจะถูกสร้างขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงเวลาเช่นนั้นอย่าให้มีผลกระทบจากความตึงเครียดในกองทัพพื้นดาวาสทางจิตในทุกหนแห่ง แม้ว่าจะไม่มีปัญหาเกี่ยวกับตนเองที่มีความตึงเครียดใดๆ แต่อิทธิพลของบรรยากาศก็สร้างผลกระทบต่อดวงวิญญาณที่อ่อนแอได้อย่างง่ายดาย มีความกลัวว่าจะเกิดอะไรขึ้นหรือจะเกิดขึ้นอย่างไร และเพื่อไม่ให้ได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านั้นขอให้มีโปรแกรมอย่างเป็นทางการสำหรับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงพระเจ้าที่ส่งมาจากมฐันเป็นครั้งคราวเพื่อให้ป้อมปราการของดวงวิญญาณยังคงแข็งแรง

ตอนนี้งานรับใช้จะเพิ่มขึ้นมาก แต่ด้วยการเพิ่มขึ้นนี้ลูกต้องอยู่อย่างยุคตียุคตมาก เวลานี้จะมีผู้คนจำนวนมากขึ้นที่สร้างความสัมพันธ์หรือมีสายใยกับลูก จะมีไม่กี่คนที่กลายเป็นตัวเป็นตน ไม่ใช่ทุกคนที่ปรากฏออกมาแล้วจะเหมือนกัน นับวันคุณภาพจะเป็นของดวงวิญญาณที่อ่อนแอ นั่นคือจะมีจำนวนมากขึ้น พวกเขาต้องการเพียงแค่สิ่งเดียว พวกเขาไม่ต้องการสองสิ่ง พวกเขาจะไม่มีศรัทธาในทุกสิ่ง ดังนั้นแม้กระทั่งสำหรับผู้ที่มีการติดต่อกันก็ยังคงติดต่อกับพวกเขาต่อไปโดยให้สิ่งที่พวกเขาต้องการ เมื่อเวลาที่มีความเปราะบางมากขึ้น, ตามปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วก็จะเป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขาที่จะเป็นนักเรียนประจำ อย่างไรก็ตามหลายคนก็จะมาติดต่อกับลูกเพราะนี่เป็นช่วงเวลาสุดท้าย ดังนั้นท่าสุดท้ายจะเป็นเช่นไร? จะมีคลื่นของความจริงและความกระตือรือร้นในตัวลูกในตอนเริ่มแรก ตอนนี้แทบไม่มีใครมี ผู้ที่มาร่วมใหญ่จะเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์หรือมีสายใย ดังนั้นความใส่ใจนี้เป็นสิ่งจำเป็น อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่เนื่องจากลูกไม่รู้จักร่างดวงวิญญาณที่จะมีสายใยนั้นลูกก็ตัดสิทธิ์พวกเขาจากสิ่งนั้นเช่นกัน อย่าให้ใครกลับไปมือเปล่า แม้ว่าพวกเขาจะไม่สามารถทำตามระเบียบวินัยได้ แต่พวกเขาปรารถนาที่จะอยู่ในสายใยที่มีความรัก ให้ความสนใจกับดวงวิญญาณเหล่านี้อย่างแนบแน่น เข้าใจว่ากลุ่มนี้อยู่ในสภาพที่สาม และดังนั้นพวกเขาต้องได้รับการจัดการที่เหมาะสม อังชะ โอม ซานติ

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของพลังที่ส่งเวทความอ่อนแอทั้งหมดของลูกด้วยความรัก
สิ่งซึ่งบอกของความรักคือการส่งเวท การส่งเวทบางสิ่งทีมาจากความรัก แม้กระทั่งสิ่งที่ยากหรือเป็นไปได้ก็เป็นไปได้และง่ายดาย ดังนั้นด้วยพรของการเป็นตัวของพลัง จงส่งเวทความอ่อนแอทั้งหมดของลูกที่ไม่ใช่มาจากการบีบบังคับ แต่ด้วยหัวใจของลูก เพราะพ่อผู้เป็นสัจจะเท่านั้นที่ยอมรับผู้ที่มิสัจจะ ดังนั้นอย่าเพียงแต่ร้องเพลงแห่งความรักของพ่อเท่านั้น แต่ให้กลายเป็นตัวของสภาพที่อะวาคเช่นเดียวกับพ่อ และทุกคนจะร้องเพลงของลูก

คติพจน์: เมื่อมีการจดจำระลึกถึงผู้พลบโยนหัวใจในความคิดและความฝันของลูก ลูกจะได้รับการกล่าวว่า เป็นทา

ปาสวีที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานจดจำพ่อที่แสนหวานของลูกและลูกจะกลายเป็นเทพที่สะอาดประจักษ์ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับ การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง
- คำถาม:** เช่นที่ลูกๆ สัมผัสกับแรงดึงดูดของพ่อ ในทำนองเดียวกันทุกคนจะสัมผัสกับการถูกดึงดูดจากลูกคนไหน?
- คำตอบ:** จากผู้ที่กลายเป็นดอกไม้ เช่นที่เด็กเล็กๆ เป็นดอกไม้และไม่ตระหนักรู้ในกิเลสและดังนั้นทุกคนจึงถูกดึงดูดเข้าหาพวกเขา ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกๆ กลายเป็นดอกไม้ นั่นคือเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ทุกคนก็จะถูกดึงดูด ไม่ควรจะมีหนามของกิเลสในตัวลูก

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตรู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกสามารถเห็นใบหน้าที่สูงส่งที่สุดในอนาคตของลูกหรือไม่? ลูกสามารถเห็นเครื่องแต่งกายที่สูงส่งที่สุดของลูกหรือไม่? ลูกจะรู้สึกหรือไม่ว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่ยุคทองในราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์อีกครั้งนั่นคือไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและลูกจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด? ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกมีความคิดเหล่านี้หรือไม่? เมื่อนักเรียนกำลังศึกษาเล่าเรียนสติปัญญาของพวกเขาที่มีสำนึกรู้ว่าพวกเขากำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในชั้นไหน “ฉันจะเป็นนักกฎหมาย” หรือ “ฉันจะกลายเป็นผู้หนึ่งผู้นี้” ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกนั่งที่นี้ลูกก็ตระหนักรู้ว่าลูกจะไปสู่ราชวงศ์วิษณุ สองรูปของวิษณุคือลักษมีและนารายณ์ เทวา และเทวี เวลานั้นสติปัญญาของลูกเป็นไปในทางจิต สิ่งเหล่านี้จะไม่หม่นอยู่ในสติปัญญาของใครอื่น สิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ นี่ไม่ใช่สัจธรรมดา (ความเป็นมิตรของสัจจะ) ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ด้วยความเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งในความเป็นมิตรของบาบาที่แท้จริงที่เรียกว่าชีวา ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้าง ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างและท่านให้ความรู้แก่นักเรา ราวกับว่าท่านกำลังบอกเรื่องราวของเมื่อวานนี้แก่พวกเรา ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกต้องจดจำว่าลูกมาที่นี่เพื่อที่จะได้รับการฟื้นคืนสู่สภาพเดิมนั่นคือการเปลี่ยนร่างกายของลูกให้กลายเป็นร่างของเทพ ดวงวิญญาณพูดว่า: นี่คือการร่างเก่าที่ตาโมประธานของฉันซึ่งฉันต้องเปลี่ยนและกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นสูงส่งมาก ครูที่กำลังสอนลูกจะฉลาดมากกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอย่างแน่นอน ท่านกำลังให้การศึกษากับเราและกำลังสอนเราให้ทำกรรมดีและดังนั้นท่านต้องสูงส่งอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าพระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดกำลังสอนเรา ในอนาคตเราจะกลายเป็นเทพเช่นพวกเขา สิ่งที่เราที่กำลังศึกษาเล่าเรียนนี้เป็นไปเพื่อโลกใหม่ในอนาคต ไม่มีใครอื่นแม้กระทั่งรู้เกี่ยวกับโลกใหม่ เวลานั้นเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลักษมีและนารายณ์เป็นนายของโลกใหม่ สิ่งนี้ต้องชำระรอยแน่นอน พ่ออธิบาย: พ่อสอนลูกและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ แน่แน่นอนมันจะตามลำดับกันไป ในบรรดาเทพเช่นกัน เป็นอาณาจักรที่สูงส่งใช่หรือไม่? ตลอดทั้งวันลูกต้องมีความคิดว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ ฉันซึ่งเป็นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์มากและเวลานี้กำลังจดจำระลึกถึงพ่อผู้บริสุทธิ์เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องเข้าใจความหมายของการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณจดจำพ่อที่แสนหวานของเขา พ่อพูดเองว่า: ลูกๆ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลายเป็นเทพที่สะอาดประจักษ์ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับ การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พ่อจะถามอย่างแน่อนว่า: ลูกจดจำพ่อเป็นเวลานานแค่ไหน? ในการจดจำระลึกถึงที่มีการต่อสูรกับมายา ลูกเองก็สามารถเข้าใจได้ด้วยเช่นกันว่าเมื่อไม่ใช้การจาริกแสวงบุญแต่เหมือนการรบบามากกว่า มีอุปสรรคมากมายในสิ่งนี้ มายาสรางอุปสรรคให้ลูกในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง นั่นคือเธอทำให้ลูกลืมนะ ลูกพูดว่า: บาบา เรามีพายุของมายามากมายในขณะที่กำลังอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่าน พายุอันดับหนึ่งคือสำนักที่เป็นร่าง แล้วก็เป็นตัณหาหาคะ จากนั้นก็เป็นความโกรธ ความละโมภ ความผูกพันยึดมั่น และความหลงทะนงตน ลูกๆ พูดว่า: บาบา เราพยายามอย่างมากที่จะไม่ให้มีอุปสรรคเมื่อเราอยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังมีความพายุ วันนี้เป็นพายุแห่งความโกรธหรือวันนี้มีพายุของความละโมภ วันนี้สภาพของฉันดีมากและฉันก็ไม่มีพายุใดๆ ฉันอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงทั้งวันและฉันมีความสุขมาก ฉันจดจำบาบาอย่างมาก น้ำตาแห่งความรักก็ไหลรินอยู่เรื่อยๆ ในการจดจำระลึกถึง โดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะกลับมาอ่อนหวาน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกไปถึงที่ใดแล้วโดยการพายุแพ่ต่อมายา ลูกบางคนนั้นก็คำนวณว่ามีกี่เดือนและกี่วันอยู่ในวงจร มันเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าถ้าใครบางคนพูดว่าระยะเวลาของวงจรนั้นเป็นเวลาหลายแสนปีก็ไม่มีใครสามารถคำนวณอะไรได้ พ่ออธิบายว่า วงจรโลกนี้ยังคงหมุนต่อไป ลูกรู้ว่าลูกใช้ชีวิตรเกิดในทั้งวงจรและลูกเข้าไปสู่ราชวงศ์ได้อย่างไร สิ่งเหล่านี้ใหม่โดยสิ้นเชิง เป็นความรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ สวรรค์เรียกว่าโลกใหม่ ลูกจะพูดว่าลูกคือมนุษย์ในปัจจุบันและกำลังจะกลายเป็นเทพ สถานภาพเทพนั้นสูงส่ง ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับความรู้ที่พิเศษที่สุด ผู้เดียวที่สอนเรานั้นพิเศษ

สุด ที่ปราศจากภาพลักษณ์ ท่านไม่มีภาพลักษณ์ที่มีตัวตน ท่านไม่มีตัวตนเสมอ เพียงแค่ดูว่าท่านมีบทบาทที่ดีมากในละครอย่างไร พ่อสอนเราอย่างไร? พ่อบอกลูกเองว่า: พ่อเข้ามาในร่างนั้นร่างนี้ ท่านยังบอกลูกด้วยเช่นกันว่าท่านเข้ามาในร่างใด ผู้คนสับสนว่า: ท่านเข้ามาในร่างเดียวกันเสมอหรือไม่? อย่างไรก็ตามนี่คือละคร ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในสิ่งนี้ได้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รับฟังสิ่งเหล่านี้และซึมซับสิ่งเหล่านี้ แล้วจึงถ่ายทอดกับผู้อื่นด้วยวิธีที่ซับซ้อนสอนลูก แล้วพวกเราก็จะสอนดวงวิญญาณอื่นๆ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น ดวงวิญญาณมีคุณค่าที่สุด ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและเป็นอมตะ เป็นเพียงร่างกายเท่านั้นที่ถูกทำลาย เราดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้จากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของเรา เรากำลังได้รับความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างและ 84 ชาติเกิด ใครกำลังได้รับความรู้? ดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ความผูกพันยึดมั่นควรจะเป็นกับสิ่งที่ไม่สูญสลายเท่านั้น ไม่ใช่สิ่งที่สูญสลาย ลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายที่สูญสลายมาเป็นเวลานานแล้ว เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณและลูกต้องละทิ้งจิตสำนึกของร่างกาย ลูกบางคนเขียนว่า: ฉันดวงวิญญาณทำงานนี้ ฉันดวงวิญญาณให้คำบรรยายนี้ในวันนี้ ฉันดวงวิญญาณจดจำบาปอย่างมากในวันนี้ ผู้เดียวที่นั่นคือดวงวิญญาณสูงสุดที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านกำลังให้ความรู้มากมายแก่ลูก ลูกรู้จักโลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้คนไม่มีสำนึกในสิ่งใดในสติปัญญาของเขา สติปัญญาของลูกตระหนักรู้ว่าใครคือผู้สร้าง ผู้สร้างของโลกมนุษย์นี้ได้รับการจดจำและดังนั้นท่านต้องมาที่นี่เพื่อทำหน้าที่อย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าไม่มีมนุษย์คนใดจดจำดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุดได้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ โดยการพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกายลูกก็ได้ห้อยกลับหัวลง ดวงวิญญาณคือสัจจะ ผู้มีชีวิต และเป็นตัวของความปิติ การยกย่องสรรเสริญสูงสุดเป็นของดวงวิญญาณ มีการยกย่องสรรเสริญของดวงวิญญาณของพ่อผู้เดียวมากมาย ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ยุงจะไม่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขหรือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่เลย นี่คือการยกย่องสรรเสริญของพ่อ ลูกแต่ละคนคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุขด้วยเช่นกันเพราะลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ผู้จัดความทุกข์ของทุกคนและให้ความสุขแก่พวกเขาใช่หรือไม่? และนั่นก็เป็นไปถึงครั้งจริงด้วย ไม่มีใครอื่นมีความรู้ นี่เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ เราไม่มีความรู้ ถ้าเราไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อผู้เดียว เราจะมีความรู้อะไรอื่นอีกไหม? เวลาที่ลูกรู้สึกว่าคุณเป็นผู้ที่ได้รับความรู้นี้ก่อน ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้อะไรเลย ทารกไม่มีความรู้หรือข้อบกพร่องใดๆ เพราะทารกบริสุทธิ์จึงกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งเด็กอายุน้อยมากเท่าไร ก็จะยิ่งเป็นดอกไม้อันดับหนึ่งมากเท่านั้น ที่เกือบจะเหมือนราวกับว่าเขาอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของเขา เขาไม่ได้รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับการกระทำหรือการกระทำที่เป็นบาป ทารกก็เพียงแค่อำนาจตนเอง เขาเป็นดอกไม้และดังนั้นจึงดึงดูดทุกคน เช่นเดียวกับที่เวลานี้บาปกำลังดึงดูดพ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกทุกคนเป็นดอกไม้ ลูกมีหนามที่ไม่ดีมากในตัวลูกด้วยเช่นกัน มีหนามของกิเลสทั้งห้า เวลาที่ลูกมีความรู้ของดอกไม้และหนาม มีป้าหนามด้วยเช่นกัน ป้าของพุ่มบาปูลนั้นมีความหมายใหญ่หลวง หลายสิ่งหลายอย่างทำขึ้นมาจากหนามเหล่านั้น หนามเปรียบได้กับมนุษย์ พ่ออธิบายว่า: เวลาที่มีหนามของมนุษย์มากมายที่เป็นสาเหตุของความทุกข์มากมาย ด้วยเหตุนี้เองโลกนี้จึงเรียกว่าโลกแห่งความทุกข์ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: พ่อคือผู้ประทานความสุข มายาราวนั้นเป็นผู้ประทานความทุกข์ จากนั้นในยุคทองจะไม่มีมายาและสิ่งเหล่านี้จะไม่ได้อยู่ที่นั่นเช่นกัน ในละครจะไม่เล่นบทบาทเดียวกันซ้ำสองครั้ง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าทุกบทบาทการที่แสดงนั้นใหม่ ลองคิดว่า ตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนนี้ วันเวลาเปลี่ยนไปและกิจกรรมทั้งหมดก็เปลี่ยนไป บันทึกของกิจกรรมของ 5000 ปีที่สมบูรณ์นั้นลูกบันทึกไว้ในลูกดวงวิญญาณและสิ่งนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของตนเองบันทึกไว้ ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเดียวกัน เวลาที่ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ นี่คือการเรียนใช่หรือไม่ ลูกต้องรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก นี่คือการเรียนที่จะจดจำพ่อและจะกลับมายบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ก่อนหน้านี้ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น? พ่ออธิบายทุกอย่างชัดเจนมาก ลูกเป็นเช่นนั้นในตอนแรกแล้วลูกก็ค่อยๆ ลงมาที่ละเอียดและเวลานี้ลูกได้กลายเป็นเช่นนั้น ดูสิว่าโลกนี้กลายเป็นอย่างไร! มีมนุษย์มากมายเหลือเกิน ลองคิดว่าอาณาจักรของลัทธิและนารายณ์จะเป็นอย่างไร พระราชวังที่พวกเขาอยู่นั้นจะประดับด้วยอัญมณีและเพชร สิ่งนี้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ ที่นั่นลูกจะสร้างพระราชวังของตัวเอง ไม่ใช่ดาวาราก้า (เมืองทองคำของกษัตริย์) จะปรากฏออกมาจากเบื้องล่างตามที่ปรากฏในพระคัมภีร์ คำว่า “คัมภีร์” ยังคงดำเนินต่อไป พวกเขาไม่สามารถเรียกสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่อื่นใดได้ หนังสืออื่นๆ ใช้สำหรับการศึกษาเล่าเรียน หนังสืออีกประเภทหนึ่งคือนวนิยาย อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านี้เรียกว่าคัมภีร์หรือหนังสือทางศาสนา หนังสืออื่นนั้นก็เป็นไปเพื่อจะศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์เรียกว่าผู้เลื่อมใสศรัทธา มีสองสิ่ง ความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ มีการวางเฉยในสิ่งใด ความเลื่อมใสศรัทธาคือความรู้?แน่นอนย่อมกล่าวได้ว่าเป็นความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่ลูกๆ ได้รับความรู้ที่จะทำให้ลูกกลับมาสูงส่ง เวลาที่พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นผู้ประทานความสุข ดินแดนแห่งความสุขนั้นเรียกว่า

สวรรค์ ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและดังนั้นท่านจึงสอนลูก เป็นลูก ดวงวิญญาณที่รับฟังความรู้นี้ ดวงวิญญาณไม่ได้มีศาสนา ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายศาสนาทางร่างกายจะแตกต่างกัน ศาสนาของดวงวิญญาณคืออะไร? ดวงวิญญาณเป็นเหมือนจุดและเป็นตัวแห่งความสงบ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งการหลุดพ้น เวลานี้พ่ออธิบายว่า: ลูกทั้งหมดมีสิทธิ์ มีลูกมากมายที่ได้แปรเปลี่ยนไปนับถือศาสนาอื่นแล้วพวกเขาก็จะปรากฏออกมาและกลับมาสู่ศาสนาดั้งเดิมของพวกเขา ผู้ที่ออกจากศาสนาเทพและไปสู่ศาสนาอื่นทั้งหมดจะกลับมาสู่สถานที่ของตนเอง ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ก่อนอื่นให้คำแนะนำของพ่อ เป็นในสิ่งนี้ที่ทุกคนสับสน เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าใครกำลังสอนลูก พ่อกำลังสอนลูก กฎณะคือผู้มีร่างกาย ผู้นี้(บราห์มา) เรียกว่าดาต้า ทั้งหมดเป็นพี่น้องกันและทั้งหมดก็ขึ้นอยู่กับสถานภาพ นี่คือการร่างของพี่น้องชาย(บราเธอร์)และนี่คือการร่างของพี่น้องหญิง(ซิสเตอร์) เวลานี้ลูกๆรู้สิ่งนี้เช่นกัน ดวงวิญญาณเป็นเพียงดวงดาวเล็กๆ ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในดวงดาวเล็กๆ ดวงดาวไม่สามารถพูดได้หากไม่มีร่างกาย ดวงดาวต้องการอวัยวะที่จะใช้เพื่อเล่นบทบาท โลกของดวงดาวนั้นแยกห่างกัน จากนั้นดวงวิญญาณก็มาที่นี้และรับร่างกายมาใช้ นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเป็นจุดเล็กๆ ในขณะที่ร่างกายเป็นสิ่งที่ใหญ่ ดังนั้นผู้คนจึงจดจำสิ่งนั้น(ร่างกาย)อย่างมาก เวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อสูงสุด วิญญาณสูงสุด ผู้เป็นหนึ่งเดียว ท่านคือสัจจะ เมื่อหุมนุมของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดเกิดขึ้น ก็ได้มีการจดจำด้วยเช่นกันว่า ดวงวิญญาณได้อยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน เราได้อยู่แยกห่างจากบาบา ลูกจำได้หรือไม่ว่าลูกนั้นแยกห่างมาเป็นเวลานานแค่ไหน? พ่อมาและบอกลูกในสิ่งที่ท่านบอกลูกทุกวงจร ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้แม้แต่น้อยในสิ่งนั้น ทุกการกระทำที่เกิดขึ้นในแต่ละวินาทีนั้นเป็นสิ่งใหม่ รวากับว่าลูกทั้งหมดทุกวินาทีที่ผ่านไปและทุกนาทีที่ผ่านไป สิ่งเหล่านั้นยังคงผ่านไปเรื่อยๆ เพื่อที่ลูกจะได้พูดว่า: ลูกได้ไปผ่านมาหลายปี หลายวัน หลายนาที่ และหลายวินาที จะเป็น 5000 ปีเต็ม แล้วจะเริ่มต้นจากหนึ่ง มีบัญชีที่ลูกต้อง ทุกนาทีและวินาทีลูกบันทึกไว้ หากบางคนถามลูกว่า บางคนใช้ก็ชาติเกิด ลูกสามารถคำนวณและตอบได้ กฎณะใช้ชาติเกิดอันดับหนึ่ง ลูกไม่สามารถคำนวณทุกนาทีและทุกวินาทีสำหรับชีวา มีการกล่าวถึงวัน เวลาและนาที่สำหรับกฎณะ สามารถมีความแตกต่างของนาที่หรือวินาทีในนาฬิกาของมนุษย์ แต่จะไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงแม้แต่น้อยในช่วงเวลาที่ชีพบาบาอวตารลงมาแม้แต่นิดเดียว ลูกไม่สามารถบอกได้ด้วยซ้ำว่าท่านมาเมื่อใด ไม่ใช่ว่าท่านมาเมื่อบาบามีนิมิต ไม่ใช่เลย เราสามารถประมาณได้เท่านั้น ไม่ใช่ว่าท่านนั้นได้เข้ามาในช่วงเวลาที่บาบามีนิมิตที่ท่านจะกลายเป็นผู้หนึ่งผู้นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข จงกลายเป็นผู้ประทานความสุข ขจัดความทุกข์ของทุกคนและให้ความสุขกับพวกเขา อย่างกลายเป็นหนามที่เป็นเหตุของความทุกข์
2. ดวงวิญญาณในร่างที่สูญสลายนี้มีคุณค่าที่สุด เป็นอมตะและไม่สูญสลาย ดังนั้นจงมีความรักต่อสิ่งที่ไม่สูญสลาย จบสิ้นสำนึกของร่างกาย

พร: ขอให้ลูกกล้าหาญและบนพื้นฐานของหนึ่งพละกำลังและหนึ่งการคำนึงถึงสัมผัสสุดท้ายปลายทางของลูก ได้อย่างใกล้ชิด

ก่อนที่จะลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทางสูงสุด จะต้องมีความเพียรและพยายามอย่างแน่วแน่ เพื่อที่จะข้ามไปยังอีกฝั่งหนึ่ง เรือกลไฟจะต้องผ่านตรงกลางมหาสมุทร ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัว เหนื่อยล้าหรือหยุดอย่างรวดเร็ว ให้มิตรร่วมทางของลูกอยู่กับลูกและความยากลำบากทั้งหมดจะกลายเป็นเรื่องง่ายดาย จงกล้าหาญ และมีค่าที่จะได้รับความช่วยเหลือของพ่อ เก็บบทเรียนของหนึ่งพละกำลังและหนึ่งการคำนึงถึงไว้อย่างมั่นคง เสมอแล้วลูกจะสามารถผ่านน้ำวน (กลางมหาสมุทร) ได้อย่างง่ายดาย และสัมผัสกับจุดหมายปลายทางของลูกได้อย่างใกล้ชิด

คติพจน์: ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกคือผู้ที่มีความปรารถนาดีต่อทุกดวงวิญญาณและวัตถุต่างๆ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นยุคที่สูงส่งที่สุดของทั้งวงจร ในยุคนี้ที่ลูกๆ กลับมาสะโตประธาน โดยการจดจำระลึกถึงหัวน้ำตาล
- คำถาม:** อะไรคือสาเหตุที่คำถามหลายประเภทเกิดขึ้น และอะไรคือวิธีแก้ปัญหาคำถามทั้งหมดนั้น ?
- คำตอบ:** ความสงสัยถูกสร้างขึ้นเมื่อมีสำนึกที่เป็นร่าง และคำถามหลายประเภทเกิดขึ้นเนื่องจากสิ่งนั้น บาบาพูดว่า: เมื่อลูกยังคงข้องแวะอยู่ในธุรกิจ พ่อให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์และคำถามทั้งหมดจะจบสิ้นลง
- เพลง:** เมื่อบรรลุถึงท่านแล้วเราได้บรรลุทั้งโลก ผืนดิน ท้องฟ้าและทุกสิ่งเป็นของเรา

โอมชานติ ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานที่สุดได้ยินเพลงนี้แล้ว ใครพูดว่า: ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานที่สุด? ต้องเป็นพ่อทางจิตอย่างแน่นอนที่พูดสิ่งนี้ เวลาที่ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานที่สุดกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวและท่านกำลังอธิบายด้วยความรักมากมาย เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าไม่มีมนุษย์คนใดในโลกนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อทางจิตเท่านั้นที่สามารถให้ความสงบและความสุขกับทุกคนและปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเฝ้าแต่จดจำพ่อในเวลาของความทุกข์ ลูก ๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกเข้าใจว่าบาบากำลังทำให้ลูกมีค่าควรกับดินแดนแห่งความสุข ลูกได้มาอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวที่กำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขอยู่เสมอเวลานี้ลูกเข้าใจว่ามีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการฟังเป็นการส่วนตัวและการฟังจากระยะไกล ลูกมาที่มรุตเพื่อมาพบปะพ่อซึ่งหน้า มรุตเป็นที่รู้จักกันดีมาก พวกเขาได้แสดงภาพของกฤษณะในมรุต อย่างไรก็ตามกฤษณะไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ลูกเข้าใจว่าสิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า ฉันดวงวิญญาณกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของฉันจากพ่อ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นตลอดทั้งวงจร ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นยุคที่สวยงามที่สุดของทั้งวงจร เรียกว่าเป็นยุคที่สูงส่งที่สุด นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่มนุษย์ทุกคนกลับมาสูงส่งมากที่สุด ปัจจุบันดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดตาโมประธาน และเวลานี้พวกเขากำลังกลับมาสะโตประธาน เมื่อลูกสะโตประธานลูกก็สูงส่ง เมื่อมนุษย์กลับมาตาโมประธานพวกเขาก็ตกต่ำ ดังนั้นเวลานี้พ่อมาและอธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณเป็นการส่วนตัว ดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่เล่นบทบาททั้งหมด เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกแล้วว่า ลูกดวงวิญญาณดั้งเดิมเป็นผู้อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ และไม่มีใครสามารถอธิบายได้ เวลานี้ลือคสติปัญญาของลูกได้เปิดออกแล้ว ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดอย่างแท้จริง นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน และนี่คือโลกที่มีตัวตน เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือนักแสดงที่นี่ เราคือผู้ที่มาเล่นบทบาทของเราก่อน และจากนั้นคนอื่นก็ลงมาตามลำดับ ไม่ใช่ว่านักแสดงทุกคนจะมาพร้อมกันในเวลาเดียวกัน นักแสดงทุกประเภทที่แตกต่างกันยังคงลงมาอย่างต่อเนื่อง ลูกทั้งหมดมารวมกันเมื่อการละเล่นสิ้นสุดลงเท่านั้น เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้รับการตระหนักรู้แล้วว่าดั้งเดิมลูกเป็นผู้อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ และจากนั้นลูกก็ลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก พ่อไม่ได้มาตลอดเวลาเพื่อเล่นบทบาทของท่าน เพียงเราเท่านั้นที่เล่นบทบาทอย่างต่อเนื่องและกลับมาตาโมประธานจากสะโตประธาน เวลานี้ลูกๆ สัมผัสกับความสงบเป็นอย่างยิ่งที่ได้ฟังท่านโดยตรง ลูกไม่สัมผัสกับความสงบมากนักเพียงแค่อ่านมูวส์ เพราะลูกอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าบาบา ลูกๆ เข้าใจว่าบาร์ตเคยเป็นสถานที่อยู่ของเทพบุตรและเทพธิดาและก็ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป ลูกสามารถเห็นภาพลักษณ์ของพวกเขาเพราะต้องเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน เราเป็นผู้อยู่อาศัยในสถานที่นั้น ในตอนแรกเราเป็นเหล่าเทพ ลูกจะจดจำบทบาทของลูกได้หรือลูกจะลืมสิ่งนั้น? พ่อพูดว่า: ลูกเล่นบทบาทของลูกที่นี่ นี่คือการ โลกใหม่กลายเป็นโลกเก่าอย่างแน่นอน เมื่อลูกดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบนในตอนแรก ลูกเข้ามาสู่ยุคทอง ลูกมีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ ลูกเป็นนายของโลก จักรพรรดิและจักรพรรดินี ลูกมีอาณาจักร แต่อาณาจักรนั้นไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้ว เวลานี้ลูกกำลังศึกษาวิธีการปกครองอาณาจักร ไม่มีที่ปรึกษาที่นั่น ไม่จำเป็นต้องให้ใครมาให้คำแนะนำที่นั่นเพราะพวกเขากลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดโดยการทำตามศรัทธาเวลานี้ จากนั้นพวกเขาก็ไม่จำเป็นต้องรับคำแนะนำจากใครอีก หากพวกเขาจะรับคำแนะนำจากคนอื่นก็จะเข้าใจได้ว่าสติปัญญาของพวกเขาอ่อนแอ ศรัทธาที่ลูกได้รับเวลานี้จะยังคงอยู่ในยุคทองด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าในตอนแรกมีอาณาจักรของเทพเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้ลูกดวงวิญญาณกำลังกลับมาสดชื่น ไม่มีใครนอกจากดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณได้ เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกมาจากดินแดนแห่งความสงบและเข้ามาสู่ “เสียง” ที่นี้

ลูกไม่สามารถแสดงการกระทำได้โดยปราศจากการเข้ามาสู่ “เสียง” เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เช่นที่พ่อมีความรู้ทั้งหมด ลูกดวงวิญญาณก็มีความรู้เช่นกัน ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันนอกจากร่างนี้และรับอีกร่างหนึ่งตามชั้นสการ์ของฉัน มีการกลัปซามาเกิดใหม่อย่างแน่นอน ดวงวิญญาณยังคงเล่นบทบาทตามที่พวกเขาได้รับต่อไป ดวงวิญญาณยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อยู่เรื่อยๆตามชั้นสการ์ของพวกเขา องค์ของความบริสุทธิ์ของดวงวิญญาณลดลงเรื่อยๆในแต่ละวัน คำว่า “ไม่บริสุทธิ์” ใช้ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ถึงอย่างนั้นแน่นอนว่ามีความแตกต่างเล็กน้อย เมื่อลูกสร้างบ้านใหม่หลังจากผ่านไปหนึ่งเดือนจะต้องมีความแตกต่างอย่างแน่นอน เวลาลูกเข้าใจว่าบาบา กำลังให้มรดกแก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้มรดกของลูกแก่ลูก ลูกแต่ละคนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามความพยายามที่ลูกทำ ไม่มีความแตกต่างเท่าที่พ่อใส่ใจ ท่านรู้ว่าท่านกำลังสอนดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อ ไม่มีสายตาที่มองเห็นความเป็นชายหรือหญิงที่นี้ ลูกทั้งหมดคือลูกและกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน พี่น้องเพศชาย พ่อกำลังสอนลูกและกำลังให้มรดกของลูกแก่ลูก มีเพียงพ่อเท่านั้นที่พูดกับลูกๆ ทางจิต: ลูกที่น่ารัก ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกเล่นบทบาทของลูกมาเป็นเวลานานแล้วและในที่สุดเวลานี้ก็ได้พบพ่อเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน บทบาทที่ได้ถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกผู้เป็นนักแสดงก็แสดงต่อไปในขณะที่ลูกเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและมีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกไว้ในพวกเขา ดวงวิญญาณเปลี่ยนจากบริสุทธิ์เป็นไม่บริสุทธิ์เมื่อพวกเขาเปลี่ยนร่างกายไปเรื่อยๆ ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองดวงวิญญาณบริสุทธิ์ นี่เรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อเป็นอาณาจักรของเทพก็เป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป นี่คือการละเล่น โลกใหม่กลายเป็นโลกเก่า และโลกเก่ากลายเป็นโลกใหม่ เวลานั้นดินแดนแห่งความสุขกำลังถูกก่อตั้งสำหรับลูก และดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะไปและอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น การละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดเวลานี้กำลังจะสิ้นสุดลงและดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับบ้านเหมือนฝูงยุง คุณค่าของดวงวิญญาณที่เข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้เป็นอย่างไร? ผู้ที่ไปสู่โลกใหม่ในตอนแรกเท่านั้นที่มีคุณค่า ลูกรู้ว่าโลกที่เคยใหม่นั้นเวลานี้ได้กลับมาเก่าอีกครั้ง ในโลกใหม่มีเพียงพวกเราเหล่าเทพเท่านั้น ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ที่นั่น ที่นี้มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อมาและปลดปล่อยลูกออกจากโลกแห่งความทุกข์ โลกเก่านี้จะต้องเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจว่าเราเคยเป็นนายของยุคทองอย่างแท้จริง และเรากลายเป็นเช่นนี้หลังจากใช้ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: เวลานั้นจดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์! แล้วเหตุใดเราจึงไม่มีศรัทธาว่าเราเป็นดวงวิญญาณ และจดจำระลึกถึงพ่อ? ต้องใช้ความพยายามบางอย่าง ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อ เป็นความอัศจรรย์ของมายาที่เธอทำให้ลูกลืมหืมแล้วแล้ว จะต้องสร้างวิธีขึ้นมาสำหรับสิ่งนี้ อย่าคิดว่าการจดจำจะมั่นคงเพียงแค่ได้เป็นของพ่อ แล้วลูกจะเพียรพยายามอะไรอีก? ไม่เลย ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ ลูกต้องทำความเพียรพยายามและเฝ้าแต่ดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ ลูกเข้าใจว่านี่คือ ชาติเกิดสุดท้ายของลูก จงละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและกลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและแน่นอนว่าลูกต้องทำความเพียรพยายาม เพียงแค่มีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! “ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ” การยกย่องทั้งหมดนี้มาจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเพียงแค่มองจดจำอัลฟาผู้เดียวเท่านั้น นี่คือน้ำตาลที่มีแต่ความหวาน ละทิ้งทุกสิ่งอื่นและจดจำหัวหน้าตาล(พ่อ)ผู้เดียวนี้ เวลาลูกดวงวิญญาณได้กลับมาตาโมประธาน เพื่อที่จะทำให้ดวงวิญญาณสะโตประธานจงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง บอกทุกคนว่า: จงประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสุขจากพ่อ! ในยุคทองเท่านั้นที่มีความสุข บาบาคือผู้ก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะจดจำพ่อ แต่มีการต่อต้านอย่างมากจากมายา ดังนั้นพยายามที่จะจดจำระลึกถึงฉันผู้เป็นพ่อแล้วอัลลอยด์จะถูกขจัดออกไป “การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที” ได้รับการจดจำ เราดวงวิญญาณเป็นลูกของพ่อทางจิตวิญญาณ เราคือผู้ที่อาศัยอยู่ในสถานที่แห่งนั้น แล้วเราจะต้องเล่นบทบาทของเราซ้ำอีก บทบาทของเราในละครนี้ เราได้รับความสุขที่สุดด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ศาสนาเทพของลูกเป็นศาสนาที่ทำให้ความสุขมากมาย ผู้อื่นจะไปยังดินแดนแห่งความสงบโดยอัตโนมัติหลังจากชำระสะสางปัญชิกรรมแล้วทำไมเราไปสู่การขยายตัวมากเกินไป? พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ท่านพาทุกคนกลับไปเหมือนฝูงยุง ในยุคทองมีผู้คนจำนวนน้อยมาก ทั้งหมดนี้ได้ถูกกำหนดไว้ในละคร ร่างกายจะถูกทำลาย และดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายจะชำระสะสางปัญชิกรรมของพวกเขาและกลับบ้าน ไม่ใช่ดวงวิญญาณจะถูกทำให้บริสุทธิ์โดยการถูกเผาไฟ ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงไฟของโยคะ นี่คือน้ำของโยคะ อย่างไรก็ตามพวกเขานั่งและสร้างละครขึ้นมาที่นางสีดาลุยไฟ ไม่มีใครที่จะถูกทำให้บริสุทธิ์ในไฟ พ่ออธิบายว่า: เวลาลูกทั้งหมดผู้เป็นสีดาไม่บริสุทธิ์ ลูกอยู่ในอาณาจักรของราวัน เวลาลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์โดยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว มีเพียงรามผู้เดียวเท่านั้น เมื่อได้ยินคำว่า “ไฟ” พวกเขาคิดว่านางสีดาเดินลุยไฟ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างไฟของโยคะและไฟอื่นๆ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์โดยการมีโยคะกับพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ในนรกสีดา

ทั้งหมดอยู่ในคุกของราวัน ในกระท่อมของความทุกข์ ความสุขที่นี้เป็นเหมือนมูลของอีกาหยดหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับกับ
สิ่งนั้นความสุขในยุคทองนั้นไม่มีที่สิ้นสุด เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้หมั่นหมำกับชีวาผู้เป็นเจ้าบ่าวแล้ว ดังนั้นลูกดวง
วิญญาณจึงเป็นเพศหญิง ชีพบาบาพูดว่า: เพียงแค่จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสงบ
และจากนั้นไปยังดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นลูกควรเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกต้องไม่มีความ
สงสัยประเภใด เมื่อลูกกลับมาจะมีสำนักที่เป็นร่าง คำถามประเภทต่างๆ มากมายเกิดขึ้น และลูกก็ไม่ได้ทำธุรกิจที่พ่อให้กับ
ลูก สิ่งหลักคือลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ วางเรื่องอื่นไว้ก่อน ไม่ว่าจะมีขนบธรรมเนียมประเพณีใดใน
อาณาจักร สิ่งนั้นจะดำเนินต่อไป เช่นเดียวกับที่ปราสาทราชวังถูกสร้างขึ้นมาและดังนั้นสิ่งนี้ก็จะถูกสร้างขึ้นมาอีกครั้ง สิ่ง
หลักคือต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โดยการกลับมาบริสุทธิ์ลูกก็จะกลับมามีความสุข ผู้ที่
บริสุทธิ์ที่สุดคือเทพ เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ที่สุดเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พวกเขาถูกเรียกว่าบริสุทธิ์และ
ปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง ลูกต้องทำตามศรัทธาที่พ่อให้แก่ลูก ไม่จำเป็นต้องมีความคิดใดๆเกี่ยวกับสิ่งนี้ ก่อนอื่นจงกลับ
มาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์! ผู้คนร้องเรียกหา: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์!” แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่เข้าใจเลย
ด้วยซ้ำว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือใคร นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์และนั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาไม่
เข้าใจเลยว่าใครจะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ พวกเขาเรียกร้องให้ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แต่เมื่อลูกบอกว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็
ขุ่นมัวไม่พอใจ ไม่มีใครพิจารณาว่าตนเองมีกิเลส พวกเขาพูดว่า: ทุกคนอาศัยอยู่ในครัวเรือน ลักษณะและนารายณ์ก็มี
ลูกเช่นกัน เด็ก ๆ ที่นั่นเกิดจากพลังของโยคะ พวกเขาได้ลืมนั้นไปแล้ว โลกนั้นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลสแห่ง
สวรรค์ นั่นคือวัดของชีวา พ่อพูดว่า: ไม่มีคนบริสุทธิ์แม้แต่คนเดียวในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อคือพ่อ ครู และสัจกูรู ที่ประทาน
หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ที่อื่นๆ เมื่อถูกร้างไป บัลลังก์ของเขาจะถูกมอบให้แก่ลูกชายของเขา เขาจะ
สามารถนำใครไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานหลุดพ้นจากบาป
และความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน ในยุคทองมีเพียงเทพเท่านั้น ดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดจะไปยังดินแดนแห่งความสงบ
พวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากอาณาจักรของราวัน พ่อชำระล้างทุกคนให้บริสุทธิ์และพาพวกเขาทั้งหมดกลับบ้าน ไม่มี
ใครกลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ในทันที พวกเขาทั้งหมดลงมาเรื่อยๆตามลำดับกันไป จากสะโตประธาน พวกเขาต้อง
ผ่านสภาพของสะโต ราโจ และตาโม วงจรของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้ลูกเป็นเช่นประภาคาร ลูกเข้าใจ
ความรู้ของวงจรนี้ ลูกเข้าใจว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไร เวลานี้ลูกๆ ต้องแสดงหนทางให้กับผู้คนอื่น ทั้งหมดคือเรือ ลูกคือ
นักบินที่แสดงให้เห็นหนทาง จงบอกกับทุกคนว่า: จงจดจำระลึกถึงดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข
และลืมนึกถึงดินแดนของความทุกข์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. トラバเท่าที่ลูกยังมีชีวิตอยู่จงเฝ้าแต่ดื่มน้ำทิพย์ของความรู้ต่อไป เติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ อย่า
ได้ตั้งคำถามใดๆ โดยมีความสงสัย
2. ชำระล้างดวงวิญญาณผู้เป็นสิดาให้บริสุทธิ์ในไฟของโยคะ อย่าได้เข้าไปสู่การขยายตัวเกี่ยวกับสิ่งใดมากเกินไป แต่
เพียรพยายามที่จะกลับมาสำนักเป็นดวงวิญญาณ จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเล่น
บทบาทพิเศษเสมอ
ทุกการกระทำของลูก ๆ ที่เป็นนักแสดงพิเศษจะมีความพิเศษ ไม่มีการกระทำของพวกเขาที่ธรรมดา ดวง
วิญญาณธรรมดาจะแสดงการกระทำใดๆในขณะที่มีจิตสำนึกเป็นร่าง ในขณะที่ดวงวิญญาณพิเศษจะแสดง
ทุกการกระทำในจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่แสดงการกระทำในขณะที่มั่นคงในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
จะอยู่อย่างพอใจในตนเองและทำให้ผู้อื่นพอใจอยู่เสมอ และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับพรของการเป็นเพชร
พลอยแห่งความพอใจโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: เป็นดวงวิญญาณที่มีการทดลองและเพิ่มสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกเรื่อยๆด้วยการทดลองของโยคะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาที่นี่เพื่อรับพลังจากพ่อผู้ทรงอำนาจ นั่นคือลูกได้มาเพื่อที่จะทะนุบำรุงแห่งความรู้ลงไปในตะเกียงของลูก
- คำถาม:** เหตุใดจึงมีการยกย่อง “ขบวนแห่ของชีวา”?
- คำตอบ:** เพราะเมื่อชีพบาบากลับไป ผ่องดวงวิญญาณก็วิ่งตามท่าน ในอาณาเขตสูงสุดนั้นราวกับว่าดวงวิญญาณอยู่ในรังผึ้ง ลูกๆ ที่กลับมาริสุทธีกลับไปพร้อมกับพ่อ มีการยกย่องของขบวนแห่ เพราะความเป็นมิตรร่วมทางของท่าน

โอมซานติ ก่อนอื่นใดลูกๆ ควรเข้าใจประเด็นเดียว: เราทุกคนเป็นที่นั่งกันและท่านเป็นพ่อของเรา ท่านถูกเรียกว่าผู้ทรงอำนาจ ลูกมีพลังทั้งหมดและลูกเคยปกครองโลก เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ด นั่นคือเคยเป็นอาณาจักรของลูกๆ ลูกเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์ นั่นคือวงศ์สกุลหรือราชวงศ์ของลูก พวกเขาทั้งหมดปราศจากกิเลส ใครปราศจากกิเลส? ดวงวิญญาณปราศจากกิเลส เวลานั้นลูกกำลังกลับมาปราศจากกิเลสอีกครั้งหนึ่ง ราวกับว่าลูกกำลังจดจำพ่อผู้ทรงอำนาจและได้รับพลังจากท่าน พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกดวงวิญญาณเล่นบทบาทเป็นเวลา 84 ชาติเกิด พลละกำลังที่สะโตประธานที่ลูกมีก็ลดลงเรื่อยๆ ในแต่ละวัน ลูกกลับมาตาโมประธานจากสะโตประธาน เช่นที่พลังงานในแบตเตอรี่ลดลง, รถยนต์ก็หยุด; แบตเตอรี่หมด แบตเตอรี่ของดวงวิญญาณไม่เคยหมดไปอย่างสมบูรณ์ ยังคงมีพลังเล็กน้อยอยู่เสมอ ตะเกียงดินเผาจะถูกจุดให้สว่างขึ้นเมื่อมีใครบางคนตาย พวกเขาเทน้ำมันลงไปเรื่อยๆ เพื่อที่น้ำมันจะได้ไม่หมดไป เมื่อประจุไฟฟ้าของแบตเตอรี่ลดลง แบตเตอรี่ก็จะถูกชาร์จใหม่ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจแล้วว่าลูกดวงวิญญาณเป็นผู้ทรงอำนาจ เวลานั้นลูกเชื่อมต่อสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้ทรงอำนาจอีกครั้ง เพื่อให้พลังของท่านเข้ามาในลูกเพราะพลังของลูกลดลง ยังคงมีพลังเพียงเล็กน้อยเหลืออยู่อย่างแน่นอน ถ้าพลังนั้นหมดสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ ร่างกายของลูกจะไม่คงอยู่ ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์โดยการจดจำระลึกถึงพ่อ ในยุคทองแบตเตอรี่ของลูกได้รับการชาร์จอย่างเต็มที่ แล้วมันก็ลดลงทีละน้อย มิเตอร์ลดลงอย่างช้าๆ จนถึงยุคเงิน นั่นเรียกว่าองศาด้วยเช่นกัน แล้วก็มีการกล่าวกันว่า ดวงวิญญาณที่สะโตประธานนั้นก็ได้มาถึงสภาพที่สะโต พลละกำลังของพวกเขาก็ลดลง ลูกเข้าใจว่าในยุคทองลูกได้กลายเป็นเทพจากมนุษย์ พ่อพูดว่า: เวลานั้นให้จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน เวลานั้นลูกกลับมาตาโมประธานและลูกก็ล้มละลายในพลละกำลัง เวลานั้นโดยการจดจำระลึกถึงพ่ออีกครั้ง ลูกจะได้รับพลละกำลังอย่างเต็มที่ ลูกเข้าใจว่าร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกกำลังจะจบสิ้นลง แล้วลูกจะได้รับอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อฉันไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นท่านจึงให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกเช่นกัน เวลานั้นลูกไม่บริสุทธิ์และลูกมีพลละกำลังน้อยมาก โอ ลูกๆ, เวลานั้นจดจำพ่อ! พ่อคือผู้ทรงอำนาจ ลูกได้รับอาณาจักรที่ทรงอำนาจจากพ่อ ในยุคทองเทพเป็นนายของทั้งโลก; พวกเขาบริสุทธิ์และมีคุณธรรมที่สูงส่ง พวกเขาไม่มีคุณธรรมที่สูงส่งนั้นอีกต่อไป เวลานั้นแบตเตอรี่ของทุกคนเกือบจะหมดโดยสิ้นเชิง เวลานั้นแบตเตอรี่ของทุกคนกำลังถูกชาร์จ ไม่มีแบตเตอรี่ของใครที่สามารถชาร์จได้โดยที่ไม่มีโยคะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อฉันบริสุทธิ์เสมอ ที่นี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกบริสุทธิ์แบตเตอรี่ของลูกจะยังคงได้รับการชาร์จ ดังนั้นพ่อพูดว่า: จดจำผู้เดียวเท่านั้น! ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า และที่เหลือทั้งหมดเป็นสิ่งที่สร้าง สิ่งสร้างไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง มีเพียงผู้สร้างเดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่ออื่นๆ ทั้งหมดนั้นมีขีดจำกัด ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดลูกได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกๆ ควรรู้ในหัวใจของลูกว่าบาบากำลังก่อตั้งโลกใหม่แห่งสวรรค์สำหรับลูก ตามแผนของละคร สวรรค์กำลังถูกก่อตั้งขึ้น ลูกรู้ว่ายุคทองกำลังจะมาถึง มีความสุขเสมอในยุคทอง ลูกได้รับสิ่งนั้นได้อย่างไร? พ่อฉันที่นี้และอธิบายว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อบริสุทธิ์เสมอ พ่อไม่เคยใช้ร่างกายมนุษย์ พ่อไม่ได้ใช้ร่างกายของเทพหรือของมนุษย์ นั่นคือพ่อไม่เคยเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย พ่อเพียงแค่มาและเข้าสู่ร่างกายของผู้นี้เมื่อเขาอายุ 60 ปีซึ่งเป็นวัยของการปลดเกษียณ เพื่อที่จะให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก เป็นผู้ที่กลับมาตาโมประธานจากการเป็นผู้ที่สะโตประธานอย่างสมบูรณ์ อันดับหนึ่งคือพระเจ้าที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด จากนั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นบราห์มา, วิษณุและชางก้า ซึ่งเป็นผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ที่ลูกได้รับนิมิต อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคืออาณาเขตที่อยู่ตรงกลางซึ่งไม่สามารถมีร่างกายที่มีตัวตนใดๆ ร่างที่ละเอียดอ่อนมองเห็นได้ด้วยเทพนิมิต โลกมนุษย์มีอยู่ที่นี้ อย่างไรก็ตามเหล่านั้นคือเทวดานางฟ้าเพียงประโยชน์ของนิมิตเท่านั้น เมื่อลูกๆ กลับมาริสุทธีอย่างสมบูรณ์ในเวลาสุดท้าย จะมีนิมิตของลูก ลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นนั้น แล้วลูกจะมาที่นี่ในยุคทองและกลายเป็น

นายของโลก บราห์มานี้ไม่ได้จดจำวิชา ผู้ที่จดจำชีพบาบาและกลายเป็นวิชาเช่นกันดังนั้นลูกควรเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร? ไม่มีสงครามอะไรที่นั่น เทพจะมีความก้าวร้าวรุนแรงได้อย่างไร? ไม่ว่าใครจะเชื่อในสิ่งนี้หรือไม่ เวลานี้ลูกๆ จดจำพ่อและประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูก สิ่งนี้ถูกกล่าวไว้ในกิตะเช่นกันว่า: โอ ลูก ละทิ้งร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างกายทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! พระเจ้าไม่มีร่างกายที่ท่านจะมีความผูกพันยึดมั่น ท่านพูดว่า: พ่อยืมร่างของผู้อื่นมาใช้ในช่วงเวลาสั้นๆ ไม่เช่นนั้นพ่อจะให้ความรู้ได้อย่างไร? พ่อคือเมล็ด พ่อมีความรู้ของทั้งต้นไม้มัน ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ โลกมีระยะเวลายาวนานเท่าใด? โลกได้รับการก่อตั้ง การหล่อเลี้ยง และการทำลายอย่างไร? มนุษย์ต้องรู้สิ่งนี้ เป็นมนุษย์ที่ศึกษาเล่าเรียน สัตว์จะไม่ศึกษาเล่าเรียน ผู้คนเหล่านั้นศึกษาการศึกษาที่มีขีดจำกัด พ่อกำลังสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกซึ่งท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของความไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกต้องอธิบายว่าไม่มีมนุษย์คนใดหรือผู้ที่มียาร่างกายใดสามารถเรียกว่าพระเจ้าได้ บราห์มา วิชาและซึ่งการมีร่างที่ละเอียดอ่อน ชื่อของพวกเขาแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า ร่างกายนี้คือบัลลังก์ของดวงวิญญาณของดาด้า มีบัลลังก์อมตะ เวลานี้เป็นบัลลังก์ของพ่อซึ่งเป็นภาพลักษณ์อมตะ ในอมฤตสาพวกเขาเป็นบัลลังก์อมตะ คนที่มีชื่อเสียงไปที่นั่นและนั่งบนบัลลังก์อมตะ เวลานี้พ่ออธิบายกับลูก: ร่างกายทั้งหมดนี้เป็นบัลลังก์ของดวงวิญญาณอมตะ ดวงวิญญาณเป็นอมตะและไม่สามารถถูกกินโดยความตาย อย่างไรก็ตามบัลลังก์นั้นก็เปลี่ยนไปเรื่อยๆ ภาพลักษณ์อมตะนี้ ดวงวิญญาณนี้ นั่งอยู่บนบัลลังก์นี้ ตอนแรกบัลลังก์มีขนาดเล็กแล้วมันก็เติบโต ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ดวงวิญญาณเป็นอมตะ แต่มีชั้นสสารที่ดีและไม่ดี และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ว่า: นั่นคือผลกรรมของเขา ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณ ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้ บาบาถ่ายทอดสิ่งต่างๆ จากคัมภีร์ให้กับลูกหรือไม่? ไม่มีใครสามารถกลับบ้านโดยการศึกษาคัมภีร์ได้ ทุกคนจะกลับบ้านในเวลาสุดท้าย เช่นเดียวกับฝูงต๊กแตหรือฝูงผึ้ง นอกจากนี้ยังมีราชินีของผึ้งด้วยเช่นกัน; พวกมันทั้งหมดจะตามเธอไป เมื่อพ่อกลับไป ดวงวิญญาณทั้งหมดก็จะกลับตามหลังท่านไป ในอาณาจักรสูงสุดนั้นราวกับว่าดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่ที่นั่นในรูปของรังผึ้ง ในขณะที่ที่นี่มีฝูงชนของมนุษย์อยู่มากมาย วันหนึ่งฝูงชนนี้จะต้องวิ่งกลับบ้านเช่นกัน พ่อมาและพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน “ชบวนแห่งของชีวา” ได้รับการจดจำ ลูกสามารถเรียกว่าลูกหรือเจ้าสาว พ่อมาให้ความศึกษาแก่ลูกๆ และสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับไปได้หากไม่กลับมาบริสุทธิ์ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสงบก่อน ลูกทั้งหมดไปและอาศัยอยู่ที่นั่น จากนั้นเมื่อลูกค่อยๆ ลงมาที่นี่จากที่นั่นที่ละน้อย จำนวนของลูกก็เพิ่มขึ้น ลูกจะวิ่งตามหลังพ่อก่อน ลูกมีโยคะกับพ่อหรือลูกๆ เจ้าสาวมีโยคะกับเจ้าบ่าว อาณาจักรต้องมีการสร้างขึ้นมามีลูกทั้งหมดไม่ได้ลงมาด้วยกันพร้อมๆ กัน ที่นั่นเป็นโลกของดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกลงมาตามลำดับกันไปอย่างต่อเนื่อง ต้นไม้เติบโตอย่างช้าๆ เริ่มแรกมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่พ่อก่อตั้งขึ้น ท่านทำให้เราเป็นบราห์มินก่อนเป็นสิ่งแรก ท่านคือราชาบิดาบราห์มา ในฐานะปวงประชาของท่าน ลูกกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย มีบราห์มา กุมารและกุมารีมากมาย สติปัญญาของพวกเขามีศรัทธาอย่างแนบแน่น ด้วยเหตุนี้เองจึงมีพวกเขามากมาย มีบราห์มินมากมายแค่ไหน? เข้มแข็งและอ่อนแอไหม? บางคนได้รับคะแนน 99% และคนอื่นได้รับคะแนนเพียง 10% เท่านั้น นั่นหมายความว่าพวกเขาสงบแอ ในบรรดาลูกเช่นกันผู้ที่เข้มแข็งจะมาในตอนเริ่มต้นอย่างแนบแน่น ในขณะที่ผู้ที่อ่อนแอจะมาใกล้ถึงเวลาสุดท้าย นี่คือโลกของนักแสดงและยังคงหมุนต่อไป ยุคทอง ยุคเงิน เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด เวลานี้พ่อได้อธิบายสิ่งนี้ให้กับเรา ก่อนหน้านี้เราเข้าใจผิดว่าระยะเวลาของแต่ละวงจรนั้นยาวนานเป็นหลายแสนปี เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่เราว่า ครบวงจรคือ 5000 ปี ครึ่งวงจรเป็นอาณาจักรของราม และอีกครึ่งวงจรเป็นอาณาจักรของราวัน หากวงจรเป็นเวลาหลายแสนปีมันจะไม่สามารถเป็นครั้งต่อครั้งได้ ความสุขและความทุกข์ถูกกำหนดไว้ในโลก เราได้รับความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ชีพบาบาไม่ได้มีชื่อทางร่างกาย ร่างกายนี้เป็นของดาด้า บาบาอยู่ที่ไหน? บาบาได้ยืมร่างนี้มาใช้ในช่วงเวลาสั้นๆ บาบาพูดว่า: พ่อต้องการปาก ที่นั่นเช่นกัน(ในอาบุ) มีการสร้างเกมูกซ์ (ปากของวัว) น้ำไหลไปทุกหนแห่งจากภูเขา พวกเขาได้พบปากของวัวที่นั่นจากที่น้ำได้ไหล พวกเขาคิดว่านั่นเป็นน้ำของคงคา แม่น้ำคงคาจะสามารถมาอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไม่จริง กล่าวกันว่า: ร่างกายเป็นของไม่จริงแท้, มายาไม่จริงแท้ และโลกนี้ก็ไม่จริงแท้ เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์เรียกว่าดินแดนแห่งสัจจะ และเมื่อบาร์ตเก่าลงก็เรียกว่าดินแดนแห่งความไม่จริงแท้ เมื่อทุกคนในดินแดนแห่งความไม่จริงแท้กลับมาไม่บริสุทธิ์, พวกเขาก็ร้องเรียกหา: บาบาได้โปรดชำระล้างเราให้บริสุทธิ์และพาเราออกไปจากโลกเก่านี้! พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดของพ่อได้กลับมาแล้วเกลียดจากการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาราคะ พ่อที่นั่งที่นั่นและบอกลูกๆ ว่า: ลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ใช่ไหม? ลูกจำสิ่งนั้นได้ไหม? ท่านอธิบายให้กับลูกๆ ท่านไม่ได้อธิบายให้กับคนทั้งโลก ท่านอธิบายเพียงกับลูกเท่านั้น เพื่อที่ลูกจะรู้ว่าใครคือพ่อของลูก โลกนี้เรียกว่าปาหนามหนามที่ใหญ่ที่สุดที่หุ้มแทงลูกคือตัณหาราคะ แม้ว่าที่นี่จะมีผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เป็นมั่งสวัตีมากมาย ก็ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะไม่ข้องแวะในกิเลส มีผู้คนมากมายที่ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด พวกเขาไม่ได้กินอาหารที่ไม่บริสุทธิ์ตั้งแต่วัยเด็ก แม้กระทั่ง

ชั้นยาสั่งพูดว่า: จงกลับมาปราศจากกิเลส! พวกเขาสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนมีการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด พวกเขารับผิดชอบต่อชีวิตของตัวเอง, แล้วก็ทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาแล้วจากไป เทพเช่นกฤษณะ ฯลฯ ทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาหรือไม่? ไม่เลย! การสละละทิ้งของพวกเขาไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่การสละละทิ้งของลูกไม่มีขีดจำกัด ลูกละทิ้งทั้งโลก รวมทั้งญาติมิตรทั้งหมดของลูก ฯลฯ เวลานี้สวรรค์กำลังมีการก่อตั้งสำหรับลูก สติปัญญาของลูกควรไปสู่สวรรค์เท่านั้น ดังนั้นลูกต้องจดจำชีพบาบา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: “จดจำพ่อ! มานมานะบาฟ! มาเดย์จีบาฟ!” และลูกจะกลายเป็นเทพ สิ่งนี้คือบทเดียวกันของกิตะ นี่เป็นยุคบรรจบพบกันด้วยเช่นกัน ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อมาและพูดความรู้ให้กับลูก แน่ละพ่อสอนราชาโยคะให้กับลูกในยุคบรรจบพบกันในช่วงเวลาที่แล้ว โลกนี้เปลี่ยนไปและลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด เมื่อเรากลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน เข้าใจทุกอย่างชัดเจนมากและมีศรัทธาที่มั่นคง ไม่ใช่มนุษย์ที่พูดสิ่งนี้ นี่คือศรัทธาซึ่งเป็นคำแนะนำและแนวทางที่สูงส่งที่สุดของพระเจ้า ส่วนที่เหลือทั้งหมดคือการขึ้นของมนุษย์ ด้วยการทำตามการกำหนดของมนุษย์ลูกก็ตกลงมา เวลานี้โดยการทำตามศรัทธาทุกก็จะขึ้นไป พ่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ การกำหนดของเทพคือการกำหนดของชาวสวรรค์ ในขณะที่การกำหนดอื่น ๆ นั้นเป็นการกำหนดของชาวโลก สิ่งเหล่านั้นเรียกว่าการกำหนดของราวัน อาณาจักรของราวันก็ไม่ค่อยเลย เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันทั่วทั้งโลก นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด (ลังกา) ซึ่งมีอาณาจักรของราวัน จากนั้นก็จะกลายเป็นอาณาจักรที่บริสุทธิ์ของเทพ ที่นั่นมีความสุขมากมาย มีค่ายของสวรรค์มากมาย! พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: “ผู้นั้นผู้นี้ได้ไปสวรรค์” ดังนั้นเขาต้องอยู่ในนรกแน่นอน ถ้าเขาไปจากนรก เขาจะต้องกลับมาที่นรกอย่างแน่นอน สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในขณะนี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงไว้ได้ในคัมภีร์ใดๆ เวลานี้พ่อกำลังให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูกและซาร์จแบตเตอร์ของลูก และแล้วมายาก็จัดการเชื่อมโยง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลับมาบริสุทธิ์ในความคิดคำพูดและการกระทำของลูก และซาร์จแบตเตอร์ของดวงวิญญาณของลูก จงเป็นบราห์มินที่มั่นคง
2. ละทิ้งการทำตามการกำหนดของจิตใจของลูกเองและของมนุษย์คนอื่น ทำตามคำแนะนำและแนวทางของพ่อผู้เดียว และทำให้ตนเองสูงส่ง กลับมาสะโตประธานและโบยบินกลับบ้านพร้อมกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดและประสบกับความสุข,พลังและความสำเร็จโดยการทำตามศรัทธาของลูก ๆ ที่พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และยังคงเคลื่อนไหวไปตามศรัทธาของผู้ที่ไม่ได้ปะปนการกำหนดของจิตใจของตนเองหรือการกำหนดของผู้อื่นกับศรัทธาแม้แต่เล็กน้อยจะประสบกับความสุข,พลังและความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกใช้ความพยายามน้อยลงหรือไม่ต้องทำงานหนักมากและในเวลาเดียวกันก็บรรลุมากมาย ซึ่งกล่าวได้ว่าลูกกำลังทำตามศรัทธาอย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตามมายาก็ปะปนการกำหนดของตัวเองและการกำหนดของผู้อื่นเข้ากับศรัทธาของพระเจ้าในรูปที่สูงส่ง และดังนั้นลูกจึงไม่สามารถสัมผัสกับการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดได้ สำหรับนี้จึงซึมซับพลังในการแยกแยะและตัดสินใจและลูกจะไม่ถูกหลอกลวง

คติพจน์: ลูกและนาย คือผู้ที่ทำให้พ่อผู้ประทานโชคเป็นของเขาด้วยพลังของตาปาเซีย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาหาพ่อเพื่อจะได้รับความสดชื่น จดจำพ่อและมรดกแล้วลูกจะอยู่อย่างสดชื่นอย่างสม่ำเสมอ
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกหลักของลูกที่รู้จัก?
- คำตอบ:** ผู้ที่รู้จักมีความสุขที่ไม่สิ้นสุด ถ้าไม่มีความสุขพวกเขาก็โง่เขลา ผู้ที่รู้จักหมายถึงผู้ที่ทำให้สติปัญญาของพวกเขาสูงส่ง พวกเขาทำให้สติปัญญาของผู้อื่นสูงส่งด้วยเช่นกัน พวกเขาอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงาน รับใช้ทางจิตและไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ได้ให้คำแนะนำของพ่อ

โอมซานติ พ่อหนึ่งนี้และอธิบาย ดาด้านี้ก็เข้าใจด้วยเพราะพ่อหนึ่งนี้และอธิบายผ่านดาด้า เช่นที่ลูกเข้าใจ ดังนั้นดาด้านี้ก็เข้าใจในลักษณะเดียวกันเช่นกัน ดาด้าไม่ได้เรียกว่าพระเจ้า คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้า สิ่งหลักที่พ่ออธิบายคืออะไร? กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เหตุใดท่านถึงพูดสิ่งนี้? เพราะเรากำลังลูกทำให้บริสุทธิ์โดยผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด โดยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก อธิบายสิ่งนี้แก่ทุกคน ผู้คนเรียกว่า: เรานั้นไม่บริสุทธิ์ โลกใหม่จะบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เป็นพ่อผู้สร้างโลกใหม่; ท่านคือผู้ที่ก่อตั้งโลกนั้น ท่านคือผู้ที่พวกเขาเรียกว่า บาบาส ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านนั้นเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และพ่อด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่ร้องเรียกหาพ่อ ร่างกายไม่ได้ร้องเรียกหา พ่อของเราดวงวิญญาณคือพ่อเหนือโลก ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกควรจดจำอย่างดีมากว่านั่นคือโลกใหม่และนี่คือโลกเก่า ลูกเข้าใจสิ่งนี้ใช่ไหม? มีผู้ที่โง่เขลาบางคน(บุคคล) ที่รู้สึกว่าคุณมีความสุขไม่มีที่สิ้นสุด พวกเขา รู้สึกว่าคุณกำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ อย่างไรก็ตามลูกต้องเข้าใจด้วยว่ายุคเหล็กไม่สามารถเรียกว่าสวรรค์ ชื่อที่แท้จริงคือยุคเหล็ก โลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ มีความแตกต่างใช่ไหม? แม้แต่สิ่งนี้ก็ไม่ได้ อยู่ในสติปัญญาของมนุษย์ พวกเขาได้มาถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างแท้จริง เมื่อเด็กๆ ไม่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขาจะบอกว่า: เรามีสติปัญญาที่เป็นหิน บาบาก็เขียนด้วยเช่นกันว่า: ผู้คนในหมู่บ้านของลูกมีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย เพราะพวกเขาไม่อธิบายแก่ผู้อื่น หากลูกเองกลายเป็นใครบางคนที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกก็ควรทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับลูกด้วย ลูกควรเพียรพยายาม ไม่มีเรื่องของการเขินอายเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากมนุษย์มีคำพูดหรือการแสดงออกที่ไม่ถูกต้องในสติปัญญาของพวกเขามาถึงครั้งวงจร พวกเขาจึงไม่ลืมสิ่งเหล่านั้น พวกเขาจะลืมได้อย่างไร? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีพลังที่จะทำให้พวกเขาลืมทั้งหมดนั้นได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้แก่ลูก นั่นหมายความว่าทุกคนไม่มีความรู้ จนกระทั่งพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาและพูดความรู้ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะได้รับความรู้ได้อย่างไร? “ตาโมประธาน” หมายถึงโลกของผู้ที่ไม่มีความรู้ “สะโตประธาน” หมายถึงโลกที่สูงส่ง มีความแตกต่าง เทพกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ เวลาผ่านไปเรื่อยๆ และสติปัญญาก็กลับมาอ่อนแอลงเรื่อยๆ ไม่ว่าลูกจะได้รับพลังอะไรก็ตามด้วยการเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะก็เป็นอันจบสิ้น เวลานี้พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกและดังนั้นลูกจึงกลับมาสดชื่นมาก ลูกได้รับความสดชื่นและในสภาพของการพักผ่อน พ่อก็เขียนด้วยว่า: ลูกๆ มาที่นี่และกลับมาสดชื่นและมีการพักผ่อนด้วยเช่นกัน หลังจากที่ได้รับความสดชื่นแล้วลูกก็ไปสู่ดินแดนแห่งการพักผ่อนในยุคทอง ที่นั่นลูกจะได้รับการพักผ่อนอย่างเต็มที่ ลูกได้รับความสงบ ความสุข ความเจริญรุ่งเรือง ฯลฯ ที่นั่น ลูกได้รับทุกสิ่งที่นี่ ดังนั้นลูกมาที่นี่หาบาบาเพื่อกลับมาสดชื่นและได้พักผ่อน ชีพบาบาทำให้ลูกสดชื่น ลูกได้รับการพักผ่อนเช่นกันเมื่อลูกอยู่กับบาบา การพักผ่อนนั้นหมายถึงความสงบ เมื่อลูกรู้สึกเหนื่อยล้าลูกก็พักผ่อน บางคนไปสถานที่หนึ่งและคนอื่นไปสถานที่อื่นเพื่อที่จะพักผ่อน ไม่มีเรื่องของความสดชื่นในสิ่งนั้น เมื่อลูกมาที่นี่พ่อก็อธิบายแก่ลูกทุกวันและลูกก็กลับมาสดชื่น ด้วยการจดจำระลึกถึงท่านลูกก็กลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลับมาสะโตประธาน ลูกต้องเพียรพยายามอะไรเพื่อสิ่งนี้? ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อ! พ่อได้ให้คำสอนทั้งหมดแก่ลูกแล้วว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร และลูกได้รับการพักผ่อนอย่างไร ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งเหล่านี้ ดังนั้นลูกต้องอธิบายให้ผู้อื่นด้วยเช่นกัน เพื่อที่พวกเขาจะกลับมาสดชื่นเช่นกันเหมือนกับลูก หน้าที่ของลูกคือให้สาสน์กับทุกคน ลูกต้องกลับมาสดชื่นตลอดเวลาและพักผ่อนตลอดเวลาด้วยเช่นกัน ให้สาสน์นี้กับทุกคน เพียงแค่เตือนพวกเขาให้จดจำระลึกถึงพ่อและมรดกของพวกเขา นี่เป็นเรื่องที่ง่ายมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสร้างสวรรค์ ท่านให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกรู้เกี่ยวกับคำสาปของมายาและมรดกของพ่อ เมื่อลูกถูกสาปโดยมายา, ราวัน ความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุขทั้งหมดของลูกก็จบสิ้น ดังนั้นแม้กระทั่งความมั่งคั่งของลูกก็จบสิ้น พ่อได้บอกลูกด้วยเช่นกันว่าทุกสิ่งจะค่อยๆ จบลงอย่างไร สิ่งนั้นใช้กี่ชาติเกิด? ไม่

สามารถมีการพักผ่อนใดๆ ในดินแดนแห่งความทุกข์ ในดินแดนแห่งความสุขไม่มีสิ่งใดนอกจากการพักผ่อนตลอดเวลา ความเลื่อมใสศรัทธาทำให้ผู้คนเหนื่อยล้ามาก! ความเลื่อมใสศรัทธาทำให้พวกเขาเหนื่อยล้าชาติแล้วชาติเล่า มันทำให้พวกเขาอยากจนขึ้นแค้น เวลานี้พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูก เมื่อมีคนใหม่มาจะมีการอธิบายให้แก่พวกเขาอย่างมากมาย ผู้คนก็คิดมากเกี่ยวกับทุกสิ่ง พวกเขาคิดว่าบางทีอาจจะมีความหมายที่นี้ อย่างไรก็ตามลูกก็พูดถึงนักมายากล ดังนั้นพ่อก็พูดเช่นกันว่าพ่อเป็นนักมายากล แต่ไม่ใช่ความหมายที่เปลี่ยนสัตว์จากสิ่งหนึ่งไปเป็นอีกสิ่งหนึ่ง นี่ไม่ใช่เรื่องของสัตว์ สิ่งนี้สามารถเข้าใจได้ด้วยสติปัญญา มีเพลงที่ร้องว่า: “พระเจ้ารู้อะไรเกี่ยวกับเสียงสวรรค์?” ในเวลานั้นมนุษย์ก็เป็นเหมือนแกะ สิ่งเหล่านั้นอ้างถึงที่นี้ สิ่งเช่นนั้นไม่ได้มีการพูดถึงในยุคทอง สิ่งเหล่านั้นเป็นที่จดจำในเวลานี้ มีชุมนุมมากมายของชาวดิคา (เทวีสัปเหร่อ) ถามพวกเขาว่าเธอเป็นใครและพวกเขาจะตอบว่าเธอเป็นเทวี อย่างไรก็ตามชื่อเหล่านั้นไม่ได้มีอยู่ที่นั่น ในยุคทองชื่อของพวกเขาจะเป็นสิริมงคลเสมอ: ศรีรามจันทร์ ศรีกฤษณะ ใครบางคนที่สูงส่งก็เรียกว่าศรี ชุมชนในยุคทองนั้นกล่าวได้ว่าสูงส่ง ชุมชนที่มีกิเลสของยุคเหล็กจะสามารถเรียกว่าสูงส่งได้อย่างไร? ศรีหมายถึงสูงส่ง ผู้คนในทุกวันนี้ไม่สูงส่ง มีการจดจำกันว่าพระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ และแล้วพวกเขาก็เปลี่ยนจากเทพเป็นมนุษย์ด้วยการช้อนแฉะในกิเลสทั้งห้า ในอาณาจักรของราวันทั้งหมดคือมนุษย์ ที่นั่นพวกเขาทั้งหมดเป็นเทพ นั่นเรียกว่าโลกเทพและนี่เรียกว่าโลกมนุษย์ โลกเทพเรียกว่ากลางวัน และโลกมนุษย์เรียกว่ากลางคืน ความสว่างเรียกว่ากลางวันและความมืดเรียกว่ากลางคืน ลูกเข้าใจความแตกต่างนี้ ลูกรู้ว่าก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้อะไรเลย เวลานี้ลูกมีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก เมื่อฤๅษีและมุนีถามพวกเขาว่าพวกเขารู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างหรือไม่ พวกเขา ก็เพียงแต่พูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าก่อนหน้านี้ลูกไม่เชื่อในพระเจ้า เพราะลูกไม่รู้จักร่างที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือบาบาตั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ท่านคือบาบาของดวงวิญญาณ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่ไม่มีวันถูกเผาไหม้ ที่นั่นทั้งหมดถูกเผาไหม้เพราะพวกเขามีร่างกาย แม้แต่ราวันก็ถูกเผาไหม้ ไม่มีใครสามารถเผาดวงวิญญาณได้ พ่อกำลังให้ความรู้ที่แผ่ทั่วแก่ลูกที่มีเพียงท่านเท่านั้นที่มีความรู้และความรู้ที่แผ่ทั่วนี้อยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเองก็แผ่ทั่วเช่นกัน ดวงวิญญาณพูดผ่านปากของเขา ด้วยเหตุนี้พ่อจึงพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง! จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! มิฉะนั้นจะเหมือนราวกับว่าลูกได้กลับหัวกลับหาง ลูกลืมนึกว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องเข้าใจอย่างดีมากด้วยเช่นกันถึงนัยสำคัญของละคร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครก็จะซำรอยเหมือนเดิมทุกประการ ไม่มีใครรู้อะไร สติปัญญาของลูกมีความรู้ด้วยเช่นกันว่าละครนั้นเคลื่อนไปอย่างไรในแต่ละวินาที ไม่มีใครสามารถไปถึงปลายฟ้าหรือจุดสิ้นสุดของท้องฟ้า พวกเขาสามารถไปถึงจุดสิ้นสุดของโลกได้ ท้องฟ้านั้นละเอียดอ่อนและโลกนั้นหยาบ ลูกไม่สามารถไปถึงจุดสิ้นสุดของหลายสิ่งหลายอย่าง พวกเขาพูดว่ามีเพียงท้องฟ้าในทุกหนแห่งเบื้องบนและมีเพียงโลกในทุกหนแห่งเบื้องล่าง พวกเขาเคยได้ยินสิ่งเหล่านี้จากคัมภีร์ ดังนั้นพวกเขาจึงขึ้นไปข้างบนเพื่อจะดูทั้งหมดนั้นที่นั่น พวกเขาแม้กระทั่งพยายามที่จะสร้างโลกขึ้นที่นั่นบนนั้น พวกเขาได้ขยายโลกไปมากมาย ในบาร์ตมีศาสนาเทพเพียงศาสนาเดียว ไม่มีประเทศอื่นที่นั่น แล้วพวกเขาก็สร้างโลกขึ้นมามากมาย ลองคิดถึงสิ่งนี้! เทพอาศัยอยู่บนที่ดินผืนเล็กๆเช่นนั้นในบาร์ต พวกเขาอาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมุนา เดลลีเคยเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า (ปารีสถาน) นี่เรียกว่าสุสาน (คาปรีสถาน) ที่ซึ่งมีความตายก่อนเวลาอันควรอยู่เรื่อยๆ ดินแดนแห่งความเป็นอมตะถูกเรียกว่าดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า ที่นั่นมีความงามตามธรรมชาติมากมาย ในความเป็นจริงบาร์ตจะถูกเรียกว่าดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า ลักชมีและนารายณ์เป็นนายของดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า พวกเขาสวยงามมาก; พวกเขานั้นสะอาดประจักษ์ พวกเขามีความงามตามธรรมชาติ ดวงวิญญาณเหล่านั้นยังคงเปล่งประกายต่อไปด้วยเช่นกัน บาบาก็ได้แสดงให้เห็นว่าการเกิดของกฤษณะนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร ราวกับว่าทั้งห้องนั้นเริ่มเปล่งประกาย ดังนั้นพ่อนั่งและอธิบายแก่ลูกๆ เวลานี้ลูกๆ กำลังทำความเข้าใจพยายามที่จะไปสู่ดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า สิ่งนี้ต้องตามลำดับกันไป ทุกคนไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันได้ ลองคิดว่าดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กน้อยนั้นเล่นบทบาทที่ใหญ่โตเช่นนั้นอย่างไร เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างของเขา ดูสิว่าร่างกายนั้นจะกลายเป็นอะไร! นักแสดงทั้งหมดของทั้งโลกเล่นบทบาทที่ถูกสร้างขึ้นชั่ววินาทีเดียว โลกนี้คงอยู่ตลอดไปเช่นกัน บทบาทของแต่ละคนที่อยู่ภายในตัวเขาก็คงอยู่ตลอดไปชั่ววินาทีเดียว เพราะลูกเข้าใจว่านี่คือต้นไม้อะไร ลูกจึงสามารถเรียกได้ว่าความมหัศจรรย์เท่านั้น! พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ถึงอย่างนั้น ไม่ว่าเวลาที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครจะนานแค่ไหนเพื่อให้ลูกแต่ละคนเข้าใจ นั่นคือลูกจะใช้เวลานานแค่ไหนในการทำความเข้าใจ มีความแตกต่างระหว่างสติปัญญาของแต่ละคน แต่ละดวงวิญญาณมีจิตใจและสติปัญญา แต่มีความแตกต่างกันมากระหว่างแต่ละดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าลูกต้องได้รับทุนการศึกษา ดังนั้นมีความสุขในหัวใจของลูก ที่นั่นเช่นกันทันทีที่ลูกเข้ามาข้างในลูกก็สามารถเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก มีความสุขนั้นแน่นอนใช่ไหม? ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาเพื่อที่จะกลายเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา มิฉะนั้นจะไม่มีใครมาที่นี่ นี่คือนิยามและวัตถุประสงค์ของลูก ไม่มีโรงเรียนที่ไหนที่ลูกสามารถเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของชาติเกิดต่อ

ไปของลูก ลูกสามารถเห็นได้ว่าพวกเขาเป็นนายของสวรรค์และเราจะกลายเป็นเช่นนั้น เวลานี้เราอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เราไม่ได้เป็นของอาณาจักรนั้นหรืออาณาจักรนี้ เราอยู่ระหว่างกลางและกำลังจะไปที่นั้น คนพายเรือนั้นไม่มีตัวตนและเรือก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน ท่านจึงเรือข้ามฟากไปและพาเรือนั้นไปสู่อาณาจักรสูงสุด พ่อที่ไม่มีตัวตนกำลังพาลูกที่ไม่มีตัวตนไป เพียงพ่อเท่านั้นที่พาลูกไปกับท่าน วงจรนี้มาถึงจุดสิ้นสุดจากนั้นจะต้องชำระเหมือนเดิมทุกประการ ลูกสร้างหนึ่งและรับอีกหนึ่ง ลูกกลับมาเล็กแล้วก็กลับมาใหญ่อีกครั้ง เมื่อลูกหว่านเมล็ดมะม่วง ต้นมะม่วงก็ปรากฏออกมา นั่นคือต้นไม้ที่มีชีวิตจำกัด ในขณะที่นี่คือต้นไม้มนุษย์ซึ่งเรียกว่าเป็นต้นไม้ที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ลูกยังคงเล่นบทบาททั้งหมดของลูกต่อไปตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก ลูกดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายเล่นบทบาทในวงจรของ 84 ชาติเกิด ลักษณะและนารายณ์เคยมีอยู่ เวลานี้พวกเขาไม่ได้มีอยู่ พวกเขาได้วนไปรอบวงจรและกลายเป็นสิ่งเหล่านั้น มีการกล่าวว่าก่อนหน้านี้พวกเขาคือลักษณะและนารายณ์ เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของพวกเขา ทุกคนรวมทั้งบราห์มาและสวัสดิต้องกลับบ้านอย่างแน่นอน ไม่มีผู้คนมากมายนักในสวรรค์ ไม่มีนักแสดงของศาสนาอิสลามหรือศาสนาพุทธที่นั่น มีเพียงเทพที่นั่น ไม่มีใครอื่นมีความเข้าใจนี้ ผู้ที่กลายเป็นคนที่รู้คิดควรได้รับสมญา มากเท่าที่ใครบางคนศึกษาเล่าเรียนและตามความเพียรพยายามที่เขาทำ เขาจึงได้รับสถานภาพตามลำดับกันไป ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขเมื่อลูกมาที่นี่และเห็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ความสุขของลูกไม่มีขีดจำกัด นี่คือนี่ที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยควรจะเป็น เป็นสิ่งที่แผ่ตัวอย่างมาก! อย่างไรก็ตามนี่เป็นมหาวิทยาลัยที่ยิ่งใหญ่มาก ยิ่งการศึกษาสูงเท่าไร วิทยาลัยก็ยิ่งใหญ่ขึ้นเท่านั้น ที่นั่นลูกมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด ดวงวิญญาณต้องศึกษาเล่าเรียนแล้วนั่งบนบัลลังก์ทองคำหรือบนบัลลังก์ไม้ ลูกๆ ควรมีความสุขมากเพราะคำพูดเหล่านั้นเป็นของพระเจ้าชิวา! ผู้นี้คือเจ้าชายอันดับหนึ่งของโลก ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อมาและให้คำแนะนำของท่านเองทุกวงจร พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนลูกๆ ทุกคน เทพไม่มีความรู้นี้ เมื่อลูกกลายเป็นเทพด้วยความรู้ก็ไม่จำเป็นสำหรับการศึกษานี้ จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลมากเพื่อทำความเข้าใจสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรโลงรักถึง:

1. ชัดโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก ลืมร่างเก่าของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างและเชื่อมสติปัญญาของลูกกับพ่อและสวรรค์
2. เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของการพักผ่อนชั่วฉับนิรันดร์ จงตระหนักถึงพ่อและมรดกของลูก ให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคนและทำให้พวกเขาสดชื่น อย่าอายุที่จะทำงานรับใช้ทางจิตวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกไม่รู้เหนื่อยและเป็นอิสระจากความเกียจคร้านโดยอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวและประสบการณ์ความสุข หากลูกรู้สึกท้อแท้หรือไม่ระมัดระวังในการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารหรือธรรมชาติประเภทใดๆ นี่เป็นรูปแบบหนึ่งของความเหนื่อยล้า ดังนั้นจงไม่รู้เหนื่อยในสิ่งนี้ การไม่รู้เหนื่อยหมายถึงการไม่มีความเกียจคร้านใดๆ ลูกที่ปราศจากความเกียจคร้านประเภทนี้จะอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวเสมอและประสบการณ์ความสุข พวกเขาไม่เคยมีคลื่นแห่งความทุกข์ในจิตใจ ดังนั้นจงอยู่เบื้องหน้าพ่ออยู่เสมอและประสบการณ์ความสุข

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ จงสะสมบุญอยู่เรื่อยๆ ด้วยทุกความคิดและพรด้วยทุกคำพูดของลูก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เผาแต่ทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว อย่าได้้อย่างสับสนว่าการกำหนดเหล่านี้เป็นของบราห์มาหรือของชีพ บาบ
- คำถาม:** สิ่งทีลึกล้ำใจทีลูกๆ ผู้ทีมีสมองดีจะเข้าใจได้อย่างงายดาย?
- คำตอบ:** ลูกๆ ผู้ทีมีสมองดีจะเข้าใจได้อย่างงายดายว่า เป็นบราห์มาบาบาหรือชีพบาบาทีกำลังอธิบาย บ้างก็สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ บาบพูดว่า: ลูกๆ บัพและดาดาทั้งสองนั้นอยู่ด้วยกัน ดังนั้นอย่าได้สับสน เผาแต่เคลื่อนไปขณะที่คิดว่านั้นเป็นศรัทธา ชีพบาบานี้รับผิชอบต่อการกำหนดใดก็ตามทีลูกได้รับจากบราห์มา

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ลูกเข้าใจว่าเพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นทีตระหนักรู้จักพ่อทางจิต ไม่มีมนุษย์ใดในโลก รู้จักพ่อทางจิต ผู้เดียวทีถูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ และพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นเพียงเมื่อพ่อทางจิตมาเท่านั้นทีท่านสามารถให้การตระหนักรู้แก่ลูกๆ ทางจิต ความรู้นี้ไม่ได้คงอยู่ในตอนเริ่มต้นของโลกหรือตอนจบของโลก เวล่านี้อูกได้รับความรู้แล้วว่านี่คือการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของโลกเก่าและตอนเริ่มต้นของโลกใหม่ เมื่ออูกไม่ได้รับรู้จักยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ อูกจะสามารถรู้จักพ่อได้อย่างไร? พวกเขาพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เถิด! อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ว่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือใครหรือเมื่อไรทีท่านมา พ่อพูดว่า: ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างทีพ่อเป็นหรือสิ่งทีพ่อเป็น เป็นเพียงเมื่อพ่อมาและให้คำแนะนำของพ่อเท่านั้นทีใครจะรู้จักพ่อ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันทีพ่อให้คำแนะนำของตัวพ่อเองแก่ลูกและของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก พ่อมาครั้งเดียวในทุกวงจร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามทีพ่ออธิบายแก่ลูกต่อมาก็หายไป ไม่มีมนุษย์ใดตั้งแต่ยุคทองถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กรู้จักฉัน พ่อสูงสุดและพวกเขาไม่รู้จักบราห์มา วิษณุและชางกา เป็นมนุษย์ทีเรียกหาพ่อ บราห์มา วิษณุและชางกาไม่ได้เรียกหาพ่อ เป็นเมื่อมนุษย์มีประสบการณ์ของความทุกข์ทีพวกเขาเรียกหา ไม่มีเรื่องของสิ่งนี้ในอาณาจักรทีละเอียดอ่อน พ่อทางจิตมาและนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตของท่าน นั่นคือแก่ผู้เป็นจิต(spirits) อัจชะ อะไรคือชื่อของพ่อทางจิต? ผู้เดียวทีถูกเรียกว่าบาบาต้องมีชื่ออย่างแน่นอน อย่างแท้จริงทีมีเพียงชื่อชิวาเดียวทีได้รับการจดจำ ชื่อของผู้เดียวนี้อัดดังอย่างยิง แต่มนุษย์นั้นก็ได้ให้ชื่อแก่ท่านมากมาย ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ถึงแม้ว่ชื่อนั้นยังคงเป็นชิวา พวกเขาก็ได้สร้างรูปลึงกัมจากสติปัญญาของพวกเขาเอง พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อมาและให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตของอูกแก่อูก แม้ว่ามนุษย์พูดถึงดินแดนของการหลุดพ้นและดินแดนนิพพาน พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาไม่รู้จักทั้งพ่อและเหล่าเทพ ไม่มีใครเข้าใจว่พ่อมาในบาร์ตและก่อตั้งอาณาจักรอย่างไร ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นอูกอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ พ่อสูงสุดมาอย่างไรและก่อตั้งศาสนาเทพอย่างไร? ไม่ใช่ว่เหล่าเทพในยุคทองจะมีความรู้ซึ่งได้หายไปแล้ว; ไม่เลย หากเหล่าเทพได้มีความรู้นี้ สิ่งนั้นก็จะดำเนินมาตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา ความรู้ของผู้คนของอิสลามและพุทธนั้นก็ได้อำเนินมา อูกทั้งหมดเข้าใจว่ความรู้นี้หายไป เมื่อพ่อมาพ่อชำระดวงวิญญาณผู้ทีกลับมาไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และผู้ทีสูญเสียอาณาจักรของเขา เคยมีอาณาจักรของอูกในบาร์ต ดังนั้นอูกสูญเสียสิ่งนั้นไปอย่างไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: สติปัญญาของอูกๆ นั้นได้กลับมามากอย่างยิง พ่อมาและให้ความรู้แก่ลูกๆ และแล้วให้ผลรางวัลของอูกแก่อูก และแล้วอูกทั้งหมดก็ลืมทุกสิ่ง อูกลืมทุกสิ่งเกี่ยวกับพ่อมาอย่างไร และให้คำสอนทั้งหมดแก่อูกอย่างไร สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ลูกๆ จำเป็นต้องมีสติปัญญาทีกว้างใหญ่ทีจะใช้เพื่อไต่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อพูดว่า: อูกไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ในยุคทองและยุคเงิน อูกศึกษาภายหลัง คัมภีร์เหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่น อูกได้ลืมความรู้นี้ ดังนั้น กิตะและคัมภีร์ฯลฯ นั้นมาจากที่ใด? ผู้ทีเคยได้ยินกิตะและได้มาซึ่งสถานภาพก็ไม่เข้าใจสิ่งใด ดังนั้น ผู้อื่นเหล่านั้นจะสามารถเข้าใจสิ่งใดได้อย่างไร? แม้แต่เหล่าเทพก็ไม่สามารถรู้ว่พวกเขาได้เปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพอย่างไร บทบาทของการทำความเพียรพยายามของอูกมาถึงจุดจบและผลรางวัลของอูกก็เริ่มขึ้น ความรู้นี้จะสามารถคงอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? พ่ออธิบาย: อูกกำลังได้รับความรู้นี้อีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอนเช่นทีอูกเคยทำในวงจรทีแล้ว อูกสอนราชาโยคะและแล้วได้รับรางวัล ไม่ได้มีความตกต่ำทีนั้น ดังนั้นเรื่องของการรู้ไม่สามารถเกิดขึ้นทีนั้น ความรู้นี้เป็นไปเพื่อการได้มาซึ่งการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ทีไม่มีกิเลส เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นทีให้สิ่งนี้แก่อูก คำว่า “การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ทีไม่มีกิเลส” และ “การตกต่ำ” นั้นเกิดขึ้นที่นี้ เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นทีได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ทีไม่มีกิเลส พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อได้สร้างสวรรค์ พวกเขาไม่ได้รับรู้สิ่งใดว่เมื่อไรทีได้มีการสร้างสิ่งนั้น ในคัมภีร์มีการอ้างอิงถึงหลายแสนปี พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อกำลังให้ความรู้แก่อูกอีกครั้งหนึ่ง และแล้วเมื่อ

ความรู้นี้หายไป ความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้น เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีความรู้และเป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรที่
ความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้เช่นกัน พวกเขาได้ให้ระยะเวลาหลายแสนปีแก่ยุคทอง ดังนั้น พวกเขาจะสามารถ
เข้าใจสิ่งใดได้อย่างไร? หากพวกเขาได้ล้มทุกสิ่งแม้กระทั่งเกี่ยวกับ 5000 ปีพวกเขาจะสามารถรู้สิ่งใดเกี่ยวกับหลายแสนปี
ได้อย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่ออธิบายทุกอย่างง่ายดายนมาก ระยะเวลาของวงจรนั้น 5000 ปีและก็มีเพียงสี่
ยุคในนั้น ทั้ง 4 ยุคนั้นก็มีระยะเวลาเท่ากัน 1250 ปีในแต่ละยุค นี่คือยุคที่เล็กที่สุดของบราห์มิน เมื่อเปรียบเทียบกับสี่ยุค
ยุคนั้นสั้นมาก พ่ออธิบายประเด็นใหม่ๆ แก่ลูกในวิธีต่างๆ มากมาย ดังนั้นลูกต้องเข้าถึงประเด็นความรู้เหล่านั้น! ลูกต้อง
ทำความเข้าใจพยายามด้วยเช่นกัน! สิ่งใดก็ตามที่ท่านอธิบายแก่ลูกนั้นเป็นบทบาทที่ท่านเดินไปตามละคร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตาม
ที่พ่อบอกลูกในวันนี้ นั่นคือสิ่งที่พ่อกำลังบอกลูก สิ่งนั้นเฝ้าแต่ปรากฏขึ้น ลูกเฝ้าแต่ได้ยินสิ่งนั้น ลูกต้องเข้าถึงและคลไคล
ให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกันนั้นด้วย พ่อไม่ต้องเข้าถึงสิ่งนั้น พ่อพูดกับลูกและคลไคลลูกให้เข้าถึงสิ่งนั้น เป็นดวงวิญญาณของพ่อ
ที่มีบทบาทของการชำระของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พ่อเคยอธิบายในวงจรที่แล้วก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น ถึง
แม้ว่าดวงวิญญาณนี้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อก็ไม่รู้ล่วงหน้าถึงสิ่งที่พ่อกำลังจะบอกลูก เป็นประเด็นที่ลึกล้ำ
อย่างยิ่งว่าเป็นผู้ที่ไตร่ตรองทุกสิ่งและพูดกับลูกหรือเป็นบิดาที่พูด สิ่งนี้ต้องอาศัยสมองที่ดีมาก ผู้ที่อยู่อย่างไม่วางเว้น
ในการทำงานรับใช้ก็จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างต่อเนื่อง ในความเป็นจริงกุมารีนั้นเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ
พวกเขาสามารถอยู่อย่างไม่วางเว้นในการศึกษาทางจิตนี้ เพราะพวกเขาไม่ได้มีบ่วงพันธะใด กุมาริสามารถรับความรู้นี้ได้
อย่างมาก พวกเขาต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น พวกเขานั้นไม่จำเป็นต้องหารายได้ เมื่อกุมาริเข้าใจความรู้เป็นอย่างดี
มากพวกเขาก็สามารถกลายเป็นผู้ที่ดีมาก หากพวกเขอนั้นรู้คิด พวกเขาก็คจะทำให้ตนเองไม่วางเว้นในการหารายได้นี้
บ้างก็ศึกษาการศึกษาทางโลกด้วยความสนใจอย่างมาก ได้เคยมีการอธิบายแล้วว่า ไม่มีคุณประโยชน์ใดในการศึกษานั้น
ลูกสามารถศึกษาการศึกษาทางจิตนี้ที่นี้และอยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้ การศึกษานั้นไม่มีประโยชน์ใด พวก
เขาเพียงแต่ศึกษาเล่าเรียนและแล้วก็กลายเป็นแม่บ้าน และทำให้ตัวเองไม่วางกับภาระกิจของครัวเรือน กุมารินั้นควรจะ
ทำให้ตนเองไม่วางเว้นด้วยความรู้นี้ ลูกต้องทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว และแล้วก็ทำให้ตนเองไม่วางเว้นในการเข้าถึง
ทั้งหมดนี้ มามาได้มาในตอนเริ่มต้นและทำให้ตัวท่านเองไม่วางเว้นในการศึกษานี้ กุมาริมากมายเวลานี้ไม่ปรากฏ กุมาริมี
โอกาสที่ดีมาก หากลูกทำตามศรัทธาทุกก็สามารถกลายเป็นผู้ที่ขึ้นหนึ่งอย่างยิ่ง. ผู้คนมากมายได้อยู่อย่างสับสนด้วยการ
ประหลาดใจว่านี่คือศรัทธาหรือการกำหนดของบราห์มา อย่างไรก็ตามนี่คือพาหนะของบิดา หากลูกทำตามศรัทธาและผู้นี้
ทำความผิดและแล้วผู้เดียวนั้นเองก็จะแก้ไขให้ทุกสิ่งนั้นลูกต้อง เพียงด้วยผู้นี้เท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับศรัทธา จดจำเสมอ
ว่าลูกกำลังได้รับศรัทธา และแล้วไม่ว่าอะไรเกิดขึ้นท่านเองนั้นรับผิดชอบ หากบางสิ่งเกิดขึ้นด้วยผู้นี้และแล้วบิดาที่พูดว่า:
พ่อนั้นรับผิดชอบ ความสับสนนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ท่านสามารถปรับปรุงแก้ไขผู้นี้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านเป็น
พ่อ! บัพและดาดาทั้งสองนั้นอยู่ด้วยกัน เหตุนี้เองลูกจึงสับสนและพูดว่า “ฉันไม่รู้ว่ชีพบบากำลังพูดสิ่งนี้หรือบราห์มา
บิดาพูดสิ่งนี้” หากลูกเชื่อว่าเพียงชีพบบาเท่านั้นที่ให้การกำหนดแก่ลูก ลูกจะไม่มีวันขึ้นลง ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ชีพบบา
อธิบายนั้นลูกต้อง ลูกพูดว่า: บิดาท่านเป็นพ่อ ครูและครูของฉัน ดังนั้นลูกควรจะทำตามศรัทธาใช่ไหม? ลูกต้องทำตามสิ่ง
ใดก็ตามที่ท่านบอกลูก จดเสมอว่าเป็นชีพบบาที่กำลังพูดกับลูก ท่านคือผู้ให้คุณประโยชน์ ความรับผิดชอบของผู้นี้ก็อยู่
กับผู้เดียวนั้น ผู้นี้คือพาหนะของท่าน เหตุใดลูกจึงได้อยู่อย่างสับสนละพูดว่า ฉันไม่รู้ว่ี่นี่คือคำแนะนำของบราห์มาหรือ
ของชีพบบา? เหตุใดลูกจึงไม่เข้าใจว่าเป็นเพียงชีพบบาเท่านั้นที่อธิบายทุกสิ่ง? เฝ้าแต่ทำสิ่งที่ศรัทธาทบอกลูก เหตุใดลูกจึง
ทำตามการกำหนดของผู้อื่น? เมื่อลูกทำตามศรัทธาทุกจะไม่วันสับสน อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถทำตามศรัทธาเพราะลูก
นั้นสับสน บิดาพูดว่า: มีศรัทธาในศรัทธาและพ่อจะรับผิดชอบ หากลูกไม่มีศรัทธาพ่อก็ไม่รับผิดชอบ เข้าใจเสมอว่าลูกต้อง
ทำตามศรัทธา เมื่อมีการร้องเพลงว่า “ไม่ว่าท่านจะรักเราหรือว่าท่านจะทุบตีเรา...” นั่นก็เป็นการร้องเพลงเกี่ยวกับผู้เดียวนั้น
นี้ ไม่มีเรื่องของการเตะใครในสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องยากมากสำหรับใครที่จะมีศรัทธา หากลูกนั้นจะมีศรัทธาที่
สมบูรณ์ ลูกก็จะไปถึงสภาพของการอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก แต่ต้องอาศัยเวลาที่จะไปถึงสภาพนั้น นั่นจะเป็นสภาพของ
ลูกในเวลาสุดท้าย ศรัทธาของลูกจำเป็นต้องไม่สั่นคลอนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ชีพบบาไม่สามารถทำความเข้าใจได้ ผู้นี้สามารถ
ทำความผิด ท่านทั้งสองนั้นอยู่ด้วยกัน อย่างไรก็ตามลูกต้องมีศรัทธาด้วยเช่นกันว่าชีพบบากำลังอธิบายและลูกนั้นต้องทำ
ตามสิ่งที่ท่านพูด ดังนั้นเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปในขณะคิดว่ี่นั้นเป็นศรัทธาของบิดาและแล้วสิ่งใดก็ตามที่ผิดนั้นจะถูกทำให้ลูก
ต้อง ในบางกรณีก็มีความเข้าใจผิด มวลีของชีพบบาและบราห์มาบิดาต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก ไม่เป็นไรไม่ว่า
บิดาพูดหรือผู้นี้พูด ไม่ใช่ว่าบราห์มานั้นไม่ได้พูดเลย อย่างไรก็ตามบิดาได้อธิบายสิ่งนั้นแล้ว เพียงแต่เข้าใจว่าบราห์มา
บิดาไม่รู้สิ่งใดและเป็นชีพบบาที่กำลังพูดทุกสิ่ง “พ่อกำลังอาบน้ำให้กับพาหนะของชีพบบา พ่อกำลังรับใช้ในห้องครัว
ของชีพบบา” หากลูกเพียงแต่จดจำสิ่งนี้ นั่นก็เป็นสิ่งที่ดีมากด้วย ทำทุกสิ่งขณะที่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบบาแล้ว
ลูกก็จะสามารถล้าหน้าทุกคนมากมาย สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงชีพบบา: อัลฟาและเบต้าและที่เหลือทั้งหมดคือราย

ละเอียด ให้ความใส่ใจกับสิ่งใดก็ตามที่พ่ออธิบาย เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงท่านเท่านั้นที่เปลี่ยนศูทรที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลายเป็นบราห์มิน ท่านเท่านั้นชำระบราห์มินให้บริสุทธิ์ ท่านไม่ได้ชำระศูทรให้บริสุทธิ์ ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้กล่าวถึงในภควัทธาล คำพูดบางคำก็ได้มีการกล่าวถึงในคัมภีร์เหล่านั้น ผู้คนไม่ได้แม้กระทั่งเข้าใจว่าราได้และกฤษณะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ผู้คนนั้นสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ เหล่าเทพคือส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ และจันทรวงศ์ มีราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ และของรามและสีดา พ่อพูดว่า: โอ ผู้คนของบารัต ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงแต่จดจำสิ่งนี้! ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปี เป็นเพียงเรื่องของเมื่อวานนี้ เมื่อลูกๆ นั้นเคยได้รับอาณาจักร ลูกนั้นเคยได้รับทรัพย์สินสมบัติและความเจริญรุ่งเรืองมากมาย พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก ไม่ได้มีประเทศอื่นใดในเวลานั้น ดังนั้นอะไรได้เกิดขึ้นกับลูก? ไม่มีนักปราชญ์หรือบัณฑิตใดเลย ที่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดว่า: โอ ผู้คนของบารัต พ่อฉันได้ให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูกแล้ว ลูกบอกผู้อื่นด้วยเช่นกันว่า: ชีพบาบาพูดว่า: พ่อให้ทรัพย์สินสมบัติมากมายแก่ลูก! ดังนั้นลูกสูญเสียทั้งหมดนั้นไปทำไม? มรดกของพ่อฉันยิ่งใหญ่! พ่อเองนั้นกำลังถามลูก! หลังจากพ่อของลูกได้จากไป (ตาย) เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกก็ถามลูกว่า: ลูกได้ทำอะไรกับทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดที่พ่อของลูกได้ทิ้งให้ลูกไว้? ผู้นี้คือพ่อที่ไม่มีชีวิตจากัด พ่อได้ทำให้ลูกกลายเป็นเพชรจากเปลือกหอย ท่านได้ให้อาณาจักรเช่นนั้นแก่ลูก! ดังนั้นสมบัติเหล่านั้นทั้งหมดไปอยู่ที่ไหน? ลูกจะตอบท่านอย่างไร? ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งใด ลูกๆ เข้าใจว่าสิ่งที่บาบากำลังถามนั้นลูกต้อง ลูกกลายเป็นผู้ที่ยากจนขึ้นแค้นได้อย่างไร? เริ่มแรกทุกสิ่งนั้นสะอาดบริสุทธิ์ และแล้วองศาที่เฝ้าแต่ลดลง ดังนั้นทุกสิ่งอื่นนั้นก็เฝ้าแต่ลดลงไปด้วยเช่นกัน ในยุคทองลูกเคยสะอาดบริสุทธิ์ เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ชื่อ “ลักษมีและนารายณ์” นั้นโด่งดังมากยิ่งขึ้นกว่าชื่อของ “ราได้และกฤษณะ” ไม่มีการประณามลักษมีและนารายณ์ ได้มีการเขียนคำประณามเกี่ยวกับผู้อื่นๆ ทั้งหมด ไม่ได้มีการแสดงปิตาใจในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ บาบากำลังเติมอารมณ์ของลูกด้วยทรัพย์สินสมบัติของความรู้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ระวังตัวไว้นั้น! อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เป็นผู้ที่รู้จักและทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นอยู่กับงานรับใช้ที่แท้จริง พ่อผู้เดียวนั้นรับผิดชอบ ดังนั้นอย่าได้มีความสงสัยเกี่ยวกับศรัทธา มีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอน

2. ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และใส่ใจทุกสิ่งที่พ่อพูด สร้างสมความรู้ในตนเองและแล้วถ่ายทอดความรู้นั้นแก่ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกมีโชคที่สูงส่ง และเปิดเผยพ่อด้วยการเป็นตัวอย่อย่างในทางปฏิบัติของลูก เพื่อที่จะทำให้การคิดชัดเจน ประเภทของการพิสูจน์มากมายได้ถูกทำให้ไว้ อย่างไรก็ตาม การพิสูจน์ที่สูงส่งที่สุดคือการเป็นตัวอย่อย่างในทางปฏิบัติของลูก การเป็นตัวอย่อย่างในทางปฏิบัติหมายถึงการอยู่ในสำนักกูรูของลูกเป็นใครและลูกเป็นของใคร ลูกๆ ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในรูปที่เป็นอมตะและแท้จริงกลายเป็นเครื่องมือที่จะเปิดเผยพ่อ เมื่อผู้อื่นมองดูโชคของพวกเขา พวกเขาจะจดจำผู้ที่สร้างโชคของพวกเขา

คติพจน์: ผู้ที่เปลี่ยนแปลงทุกดวงวิญญาณด้วยสายตาของความเมตตาของพวกเขาคือดวงวิญญาณบุญ

*** โอม ชานติ ***

เครื่องประดับของชีวิตบราห์มินคือความบริสุทธิ์

วันนี้ บัฟฟาโลกำลังมองดูลูกๆของท่านจากทุกหนแห่งในโลกที่จะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นพิเศษ จากทั้งโลกมีเพียงไม่กี่คนที่กลายเป็นเพชรพลอยอันล้ำค่าที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เพียงดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเท่านั้นที่จะกลายเป็นแสงสว่างพิเศษของโลก เช่นเดียวกับที่ไม่มีแสง (ชีวิต) ในร่างกายก็ไม่มีโลก ในทำนองเดียวกันถ้าในโลกนี้ไม่มีลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกผู้เป็นแสงสว่างของโลก โลกนี้ก็จะไม่มีความสำคัญ ยุคทองยุคแรกและยุคสະโตปะธาน, โลกใหม่เริ่มต้นขึ้นด้วยลูกดวงวิญญาณพิเศษ ลูกดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาคือภาพลักษณ์ของการดำรงสำหรับโลกใหม่ ดังนั้น ลูกดวงวิญญาณจึงมีความสำคัญมาก ลูกดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาคือแสงใหม่สำหรับโลก สภาพของการขึ้นไปของลูกกลายเป็นเครื่องมือที่จะพาโลกไปสู่สภาพที่สูงส่ง เมื่อลูกเข้าสู่สภาพที่ตกต่ำลงมา โลกก็เข้าสู่สภาพของการตกต่ำลงมาเช่นกัน เมื่อลูกมีการเปลี่ยนแปลง โลกก็มีการเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่มีความสำคัญเช่นนี้

วันนี้ บัฟฟาโลกำลังมองดูลูกๆ ทุกคน การเป็นบราห์มินหมายถึงการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเพราะบราห์มินจะกลายเป็นเทพ และเทพหมายถึงการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เทพทั้งหมดมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามพวกเขาตามลำดับกันอย่างแน่นอน บางเทพได้รับการกราบไหว้บูชาเป็นประจำสม่ำเสมอด้วยวิธีการที่ถูกต้องและบางเทพไม่ได้เป็นเช่นนั้น ทุกการกระทำของเทพบางองค์ได้รับการกราบไหว้บูชา ในขณะที่เทพอื่นๆไม่เชื่อว่าทุกการกระทำของพวกเขาจะได้รับการกราบไหว้บูชา บ้างได้รับการตกแต่งอย่างลูกวิธีทุกวัน ในขณะที่บางเทพก็ไม่ได้รับการตกแต่งทุกวัน; พวกเขาได้รับการตกแต่งอย่างผิวเผิน แต่ไม่ใช่ด้วยวิธีที่ถูกต้อง เบื้องหน้าเทพบางองค์จะมีการร้องเพลงสัการะบูชาตลอดเวลา ในขณะที่เพลงเหล่านั้นจะร้องเพียงบางครั้งเบื้องหน้าเทพอื่นๆ เหตุผลทั้งหมดนี้คืออะไร? ลูกทั้งหมดถูกเรียกว่าบราห์มิน ลูกทั้งหมดศึกษาความรู้และโยคะ แล้วทำไมถึงมีความแตกต่างกัน? มีความแตกต่างในดาร์นา อย่างไรก็ตามลูกรู้หรือไม่ว่าบนพื้นฐานของดาร์นาพิเศษใดโดยเฉพาะที่ตามลำดับกันไป?

พื้นฐานพิเศษของการกลับมาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาคือความบริสุทธิ์ ยิ่งลูกนำความบริสุทธิ์ทุกประเภทมาใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในทุกวิธีมากเท่านั้น ผู้ที่นำความบริสุทธิ์มาใช้ได้อย่างง่ายดายด้วยวิธีการที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมออย่างเป็นคุณธรรมดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของพวกเขาคือผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วยวิธีการที่ถูกต้อง ความบริสุทธิ์ทุกประเภทคืออะไร? ดวงวิญญาณเหล่านั้นเต็มเต็มความรับผิดชอบของพวกเขาได้อย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติในทุกสายใยและความสัมพันธ์กับทุกดวงวิญญาณ ไม่ว่าจะในความรู้หรือไม่มีความรู้โดยผ่านทุกความคิด, คำพูดและการกระทำของพวกเขาด้วยทัศนคติ, สายตาและกระแสดิจที่บริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอกล่าวได้ว่ามีความบริสุทธิ์ทุกประเภท แม้กระทั่งในความฝันของลูกก็ไม่ควรมีสิ่งใดขาดหายไปในการนำความบริสุทธิ์ทุกประเภทมาใช้เพื่อตัวเองและเพื่อผู้อื่น ตัวอย่างเช่นถ้าพรหมจรรย์ถูกทำลายแม้กระทั่งในความฝันของลูกหรือหากลูกแสดงการกระทำหรือพูดกับดวงวิญญาณอื่นภายใต้อิทธิพลของความอิจฉาหรือความโกรธ ถ้าปฏิสัมพันธ์ของลูกกับบุคคลนั้นอยู่บนพื้นฐานของร่องรอยของความโกรธ นั่นก็ถือได้ว่าเป็นการทำลายคำปฏิญาณของความบริสุทธิ์ ลองคิดดูสิว่า: ถ้าแม้แต่ความฝันมีผลกระทบเช่นนั้น แล้วการกระทำที่เกิดขึ้นโดยผ่านร่างกายจะมีผลกระทบมากแค่ไหน? ด้วยเหตุนี้รูปเคารพที่แตกหักหรือเสียหายจึงไม่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา รูปเคารพที่แตกหักจะไม่ถูกวางไว้ในวัดแต่จะอยู่ในพิพิธภัณฑสถานในวันนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะไม่ไปที่นั่น มีเพียงคำยกย่องของพวกเขาว่า “เหล่านี้เป็นรูปเคารพที่เก่าแก่มาก” แค่นั้นเอง พวกเขาเรียกว่าความเสียหายจากการแตกหักของแขนขาในร่างกาย แต่ในความเป็นจริงหากมีการแตกหักของการรักษาความบริสุทธิ์ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดก็ตาม ดวงวิญญาณนั้นจะถูกตัดสิทธิ์จากการได้รับสภาพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ในทำนองเดียวกันถ้ารักษาความบริสุทธิ์ทั้งสี่ประเภทในทางที่ถูกต้องแล้วการกราบไหว้บูชาก็เป็นไปในทางที่ถูกต้องเช่นกัน

ความบริสุทธิ์ในจิตใจ, คำพูดและการกระทำ – ความสัมพันธ์และสายใยรวมอยู่ในการกระทำ - และความฝันของลูกเรียกว่าความบริสุทธิ์สมบูรณ์ เพราะความไม่ระมัดระวัง ลูกบางคนก็พยายามทำและเคลื่อนไปพร้อมกับผู้ที่แก่กว่าหรือผู้ที่อายุน้อยกว่าโดยพูดว่า “ความตั้งใจของฉันดีมาก แต่คำพูดเพ่งออกมา” หรือ “นั่นไม่ใช่เป้าหมายของฉัน แต่สิ่งนั้นก็เกิดขึ้น”

หรือ “ฉันแค่พูดสิ่งนั้น หรือทำสิ่งนั้นแค่เป็นเรื่องตลกเท่านั้น” นี่ก็เป็นการกระทำ”เช่นกัน และด้วยเหตุนี้การกราบไหว้บูชาของลูกเป็นเพียงแค่การทำเท่านั้น ความไม่ระมัดระวังนี้ทำให้ลูกตามลำดับกันไปในสภาพของการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างเต็มที่ สิ่งนี้ก็จะสมในบัญญัติความไม่บริสุทธิ์เช่นกัน ลูกได้รับการบอกแล้วว่าสิ่งบ่งบอกของดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาคือความบริสุทธิ์ทั้งสี่ประเภทของพวกเขาจะเป็นไปอย่างธรรมชาติ, ง่ายดายและสม่ำเสมอ พวกเขาไม่ต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ แต่ดารนำของความบริสุทธิ์จะทำให้ความคิด, คำพูด, การกระทำและความฝันของพวกเขาถูกต้องโดยอัตโนมัติ ประการแรกความถูกต้องหมายถึงโยคยুক্ত และประการที่สองความถูกต้องหมายความว่าทุกความคิดจะมีความหมาย มันจะไม่ไร้ความหมาย ลูกจะไม่พูดว่า “ฉันพูดไปเช่นนั้นก็เพื่อประโยชน์ของมัน; มันก็ออกมาเอง; ฉันเพิ่งทำสิ่งนั้นหรือสิ่งนั้นเพิ่งเกิดขึ้น ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เช่นนั้นจะอยู่อย่างถูกต้องและถูกต้องอย่างสม่ำเสมอในทุกการกระทำ นั่นคือผ่านกิจกรรมตลอดทั้งวันของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ทุกการกระทำของดวงวิญญาณเช่นนั้นจึงได้รับการกราบไหว้บูชา นั่นคือกิจกรรมทั้งวันของพวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชา การดูจะได้รับจากกิจกรรมที่แตกต่างกันทั้งหมดตั้งแต่เวลาตื่นนอนจนถึงเวลาเข้านอน

หากการกระทำใดไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นไปตามตารางเวลาที่ลูกสร้างขึ้นสำหรับชีวิตบราห์มินแล้วเนื่องจากความแตกต่างนั้นจะมีความแตกต่างในวิธีการที่ลูกได้รับการกราบไหว้บูชา ยกตัวอย่างเช่นถ้าใครบางคนไม่มีระเบียบวินัยที่ต้องตื่นขึ้นมาในเวลาอมฤตแล้วในการกราบไหว้บูชาของพวกเขาเช่นกัน ผู้ที่กราบไหว้บูชาพวกเขาจะแปรปรวนในการกราบไหว้บูชาพวกเขาเช่นกัน นั่นคือผู้กราบไหว้บูชาจะไม่ตื่นในเวลาที่ต้องและกราบไหว้บูชาพวกเขา; พวกเขาจะกราบไหว้บูชาเมื่อเหมาะสมกับพวกเขาเท่านั้น หรือไม่อย่างนั้นถ้าพวกเขาไม่ได้สัมผัสกับสภาพที่ตื่นขึ้นมาในอมฤตเวลา หากบางครั้งพวกเขานั่งอยู่ภายใต้การบีบบังคับหรือบางครั้งด้วยความเกียจคร้านและบางครั้งด้วยความตื่นตัวแล้ว ผู้กราบไหว้บูชาก็จะกราบไหว้บูชาพวกเขาภายใต้การบีบบังคับหรือความเกียจคร้านเช่นกัน; พวกเขาจะไม่กราบไหว้บูชาด้วยวิธีการที่ต้องด้วยวิธีนี้ทุกการกระทำของตารางเวลาจึงมีผลกระทบต่อการกลับมาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา การไม่เคลื่อนไหวไปในทางที่ต้อง, การแปรปรวนในส่วนใดส่วนหนึ่งของตารางเวลานับว่าเป็นร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ เพราะความเกียจคร้านและความไม่ระมัดระวังเป็นกิเลสเช่นกัน การกระทำใดไม่ถูกต้องเป็นกิเลส ดังนั้นนั่นคือร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ใช่หรือไม่? เพราะด้วยเหตุนี้ลูกจึงตามลำดับกันไปในการบรรลุสถานะภาพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดังนั้นรากฐานคืออะไร? ความบริสุทธิ์

ดารนำของความบริสุทธิ์นั้นลึกซึ้งมาก แนวทางและวิธีการของการกระทำอยู่บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงแค่เรื่องหยาบๆเท่านั้น เพียงแค่รักษาทรมจรรย์หรืออยู่อย่างเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นนั้นไม่ได้เรียกว่าความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์เป็นเครื่องประดับของชีวิตบราห์มิน ให้ผู้อื่นได้สัมผัสกับเครื่องประดับของความบริสุทธิ์จากใบหน้าของลูกและกิจกรรมของลูกในทุกขณะ ให้เครื่องประดับของความบริสุทธิ์ได้รับการเปิดเผยในทางปฏิบัติในดวงตาของลูก, ปาก, มือและเท้าของลูกอยู่เสมอ ให้ใครก็ตามที่มองดูใบหน้าของลูกควรสัมผัสกับความบริสุทธิ์จากบุคลิกของลูก เช่นเดียวกับที่พวกเขาพูดถึงบุคลิกประเภทอื่นๆ ในทำนองเดียวกันให้พวกเขาพูดว่าความบริสุทธิ์นั้นปรากฏให้เห็นในบุคลิกของลูก นั่นคือมีประกายของความบริสุทธิ์ในดวงตาของลูกและรอยยิ้มของความบริสุทธิ์บนริมฝีปากของลูก อย่าให้พวกเขาเห็นสิ่งอื่น สิ่งนี้เรียกว่าเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับการประดับตกแต่งด้วยเครื่องประดับของความบริสุทธิ์ลูกเข้าใจไหม? ความบริสุทธิ์นั้นลึกซึ้งมากที่ลูกจะได้ยินเพิ่มเติมในภายหลัง เช่นที่ปรัชญาของกรรมนั้นลึกซึ้ง ดังนั้นค่านิยมของความบริสุทธิ์ก็ลึกซึ้งมากเช่นกัน และความบริสุทธิ์ก็เป็นรากฐาน อ้อชะ

วันนี้ผู้ที่มาจากกุรราชได้มา ผู้มาจากกุรราชมักจะร่ายรำและร้องเพลงด้วยความเบาสบายอยู่เสมอ ไม่ว่าร่างกายของพวกเขาจะหนักแค่ไหน พวกเขาก็เบาสบายและร่ายรำ คุณสมบัติพิเศษของกุรราชคืออยู่อย่างเบาสบายเสมอ พวกเขาร่ายรำอยู่ในความสุขเสมอและเฝ้าแต่ร้องเพลงถึงพ่อและการบรรลุผลที่พวกเขาได้รับ ตั้งแต่เด็กพวกเขาร้องเพลงและร่ายรำได้ดีมาก พวกเขาทำอะไรในชีวิตบราห์มิน? ชีวิตบราห์มินหมายถึงชีวิตที่มีความสุข เมื่อลูกมีกาบ้า-ราส (ร่ายรำอย่างเป็นหนึ่งเดียวในวงกลม) ตัวลูกเองสนุกก็ใช่ไหม? ถ้าตัวลูกเองไม่สนุกลูกก็จะไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้นาน เมื่อลูกเองมีความสุขและซาบซึ้ง ลูกจะไม่รู้สึกเหนื่อย; ลูกไม่รู้จึกเหน็ดเหนื่อย ดังนั้นชีวิตบราห์มินจึงหมายถึงชีวิตที่อยู่อย่างมีความสุขอยู่ตลอดเวลา สิ่งอื่นๆคือความสุขทางกายในขณะที่ชีวิตบราห์มินคือความสุขของจิตใจ ให้จิตใจเฝ้าแต่ร่ายรำและร้องเพลงอยู่ในความสุขอยู่เสมอ ผู้คนเหล่านั้นมีการฝึกที่จะอยู่อย่างเบาสบายและร่ายรำและร้องเพลง ดังนั้นพวกเขาจึงไม่พบว่าเป็นเรื่องยากที่จะเป็นแสงและเบาสบาย(ดับเบิลไลต์)ในชีวิตบราห์มินของพวกเขา ดังนั้นผู้ที่มาจากกุรราชหมายถึงผู้มีการ

ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างเบาสบายอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่ได้รับพรเสมอ ดังนั้นชาวกรุงราชทั้งหมดได้รับพรของการอยู่อย่างเป็นแสง และเบาสบายนี้ ลูกได้รับพรผ่านเมอร์ลีย์เช่นกันใช่ไหม?

ลูกได้รับการบอกว่าทุกสิ่งในโลกของลูกเกิดขึ้นตามความสามารถและเวลา ความสามารถเป็นเช่นไร ผลลัพธ์ก็เป็นเช่นนั้น ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนไม่มีภาษาสำหรับอะไรเลยที่เป็นไปตามความสามารถและอื่นๆ ที่นี้ต้องพิจารณาทั้งกลางวัน และกลางคืน ที่นั้นไม่มีทั้งกลางวันและกลางคืน; ไม่มีทั้งพระอาทิตย์ขึ้นหรือพระจันทร์ มันอยู่เหนือทั้งสองอย่าง ลูกต้องไปที่นั่นใช่ไหม? ในการสนทนาจากใจถึงใจของลูก ลูกๆ ถามว่า: จนถึงเมื่อไหร่? บัพาดาตอบว่า: ถ้าลูกๆ พูดว่าลูกพร้อมแล้ว บัพาดาก็สามารถทำสิ่งนั้นได้เดี๋ยวนี้อย่างเดียวแล้ว จะไม่มีคำถามว่าเมื่อไหร่ คำถาม“เมื่อไหร่”จะเกิดขึ้นตราบนาทีที่ลูกประกาศทั้งหมดยังไม่พร้อม เวลานี้เมื่อลูกนั่งดูรายชื่อต่างๆ แล้วแม้แต่ 108 ลูกก็ต้องคิดว่าจะรวมรายชื่อของใครบางคนหรือไม่ ขณะนี้ในลูกประกาศ 108 ทุกคนควรให้ชื่อ 108 ชื่อเหมือนกัน อย่างไรก็ตามจะมีความแตกต่าง บัพาดาสามารถปรับมือได้ในขณะนี้ และทุกสิ่งจะเริ่มเกิดขึ้นได้ทันทีในขณะนี้ด้วยวัตถุธาตุและผู้คนเช่นกัน สิ่งนั้นใช้เวลาไม่นาน อย่างไรก็ตามพ่อรักลูกๆ ทั้งหมด ท่านจะจับมือของลูก แล้วเมื่อนั้นลูกจะไปกับท่าน การวางมือของลูกไว้ในมือของท่านหมายถึงการกลับมาหัดเทียมกัน ลูกจะพูดว่า: ไม่ใช่ทุกคนที่จะหัดเทียมกัน หรือไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นอันดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามต่อจากอันดับหนึ่งคืออันดับที่สอง; ลูกปิดนั้นอาจไม่หัดเทียมกับพ่อ แต่อย่างน้อยจะหัดเทียมกับลูกปิดอันดับหนึ่ง ลูกปิดอันดับสามจะหัดเทียมกับลูกปิดอันดับสอง ลูกปิดอันดับที่สี่จะเหมือนกับลูกปิดอันดับที่สาม อย่างน้อยพวกเขาคควรหัดเทียมกันในลักษณะนั้น; และเมื่อแต่ละคนเข้ามาใกล้ชิดกัน ก็จะมีการเตรียมลูกประกาศ การไปถึงสภาพเช่นนั้นหมายถึงการหัดเทียมกัน ลูกปิดที่ 108 จะคล้ายกับลูกปิดที่ 107 หากพวกเขามีคุณสมบัติพิเศษเหมือนพวกเขาเหล่านั้น (เหมือนกันและกัน) ลูกประกาศจะลูกเตรียมขึ้นมา จะต้องเป็นไปตามลำดับ ลูกเข้าใจไหม? พ่อถามว่า ตอนนี้ใครสามารถรับประกันได้และบอกว่าใช้ทุกคนพร้อมแล้ว? บัพาดาใช้เวลาเพียงวินาทีเดียวเท่านั้น ลูกเคยแสดงให้เห็นจากเหล่านั้นเมื่อบาบาปรบมือนางฟ้าก็จะมา อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้สูงสุดทั้งหมด ถึงดวงวิญญาณที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นที่บรรลุเป้าหมายของความบริสุทธิ์สมบูรณ์ทุกประเภทของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่กลายเป็นตัวแทนความสำเร็จโดยการทำการกระทำในทางที่ถูกต้อง ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่ได้รับการประดับตกแต่งด้วยเครื่องประดับของความบริสุทธิ์ในทุกขณะ ความทรงจำระลึกถึงที่เต็มไปด้วยความรักของบัพาดา

บัพาดาพบกลุ่ม:

ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ที่มีโชคที่สุดในโลกหรือไม่? ทั้งโลกกำลังร้องเรียกหาโชคที่สูงส่งนั้น ที่โชคของพวกเขาควรจะเปิดออกมา ในขณะที่โชคของลูกได้เปิดออกแล้ว อะไรจะให้ความสุขมากไปกว่านี้? ลูกมีความสุขซึ่งที่ผู้ประทานโชคนั้นคือพ่อของลูกใช่ไหม? ลองนึกดูสิว่าผู้ที่มีพ่อเป็นผู้ประทานโชคจะเป็นอย่างไร! จะมีโชคที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีกไหม? ดังนั้นจึงมีความสุขเสมอว่าโชคนั้นเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก ลูกมีสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดที่เป็นของพ่อ แล้วผู้ประทานโชคมีอะไร? สมบัติแห่งโชค เวลานี้ลูกมีสิทธิ์ในสมบัติเหล่านั้น ดังนั้นจงเฝ้าแต่ร้องเพลงอยู่เสมอว่า “ว่า! โชคของฉัน และพ่อของฉันผู้ประทานโชค” และโอบอ้อมในความสุข ผู้ที่มีโชคที่สูงส่งเช่นนี้จะต้องการอะไรอีก? ทุกสิ่งรวมอยู่ในโชคของลูก ผู้ที่มีโชคมีทุกสิ่ง: ร่างกาย, จิตใจ, ทรัพย์สินสมบัติและผู้คน (ความสัมพันธ์) โชคที่สูงส่งหมายความว่าไม่มีสิ่งใดที่ไม่สามารถบรรลุได้ ลูกขาดอะไรไหม? “ฉันต้องการบ้านที่ดี, ฉันต้องการรถยนต์ที่ดี...” ไม่เลย ใครบางคนที่ได้พบกับความสุขในจิตใจได้มาซึ่งทุกสิ่ง ไม่เพียงแค่อรถยนต์ แต่คนนั้นได้พบสมบัติมากมาย ดังนั้นไม่มีสิ่งใดที่ไม่ได้บรรลุมา ลูกเป็นผู้ที่มีโชคเช่นนั้น! จะมีประโยชน์อะไรกับการมีความปรารถนาในสิ่งที่สูญสลาย? สิ่งที่มีอยู่ในวันนี้จะไม่อยู่ในวันพรุ่งนี้แล้วเหตุใดจึงมีความปรารถนาในสิ่งนั้น? ดังนั้นจงอยู่อย่างมีความสุขเสมอของสมบัติที่ไม่มีวันดับสูญที่อยู่กับลูกในเวลานี้และจะไปกับลูก อาคารสิ่งปลูกสร้าง, รถยนต์และเงินเหล่านั้นจะไม่ไปกับลูก แต่สมบัติที่ไม่มีวันดับสูญเหล่านั้นจะไปกับลูกหลายต่อหลายชาติเกิด ไม่มีใครสามารถช่วงชิงสิ่งเหล่านั้นไปจากลูกได้ ไม่มีใครสามารถปล้นสิ่งเหล่านั้นได้ ตัวลูกเองกลายเป็นอมตะและได้พบสมบัติที่ไม่มีวันดับสูญสลาย รางวัลที่สูงส่งนี้จะอยู่กับลูกชาติแล้วชาติเล่า นับเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่มาก! ที่ใดไม่มีความปรารถนา ที่นั้นลูกจะไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับความปรารถนา เป็นเพราะลูกได้รับโชคที่สูงส่งเช่นนั้นจากพ่อผู้ประทานโชค

พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่ดับเบิลโลห์(เป็นแสงและเบาสบาย)ที่ให้นานคุณธรรมผ่านการกระทำของลูก

ใบหน้าและการกระทำของลูกๆ ที่ให้ทานคุณธรรมผ่านการกระทำของพวกเขามองเห็นเหมือนเป็นใบหน้าของเทวดานางฟ้า พวกเขาสัมผัสว่าตนเองนั้นดั่งเปลวไฟ นั่นคือพวกเขาเป็นแสง (สว่างไสว) และเบาสบาย (ไร้น้ำหนัก) ด้วย พวกเขาไม่รู้สึกราวไรเป็นภาระ พวกเขาสัมผัสกับความช่วยเหลือในทุกการกระทำราวกับว่าพลังบางอย่างกำลังทำให้พวกเขาเคลื่อนไหวไป เนื่องจากการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ในทุกการกระทำพวกเขาจึงได้รับพรและความปรารถนาดีจากทุกคน

คติพจน์:

จงกลายเป็นดวงดาวแห่งความสำเร็จในงานรับใช้ อย่าได้อ่อนแอ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดากลายเป็นเทพ ด้วยเหตุนี้เองจึงมีคัมภีร์ของศรัทธาของท่าน ศรัทธาทกวัตคีตา เพชรพลอยแห่งคัมภีร์ทั้งหมด
- คำถาม:** ทำไมทุกสิ่งในยุคทองถึงดีที่สุดและสะอาดประจักษ์?
- คำตอบ:** เพราะมนุษย์มีความสะอาดประจักษ์ในตัวเอง เมื่อผู้คนดีทุกสิ่งรอบตัวก็ดีขึ้นไปด้วยและเมื่อผู้คนไม่ดีทุกสิ่งรอบตัวก็จะเป็นอันตราย ในโลกที่สะอาดประจักษ์ไม่มีอะไรที่ไม่สามารถบรรลุได้และลูกไม่จำเป็นต้องร้องขออะไรจากใคร

โอมชานติ บาบากำลังอธิบายผ่านร่างนี้ ผู้ที่เรียกว่าผู้มีชีวิตและมีดวงวิญญาณอยู่ภายในเขา ลูกๆ รู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก็อยู่ในผู้นี้ด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดสิ่งนี้ควรจะมีมั่นคงมาก ด้วยเหตุนี้เองผู้นี้จึงเรียกว่าดาต้าเช่นกัน ลูกๆ มีศรัทธาและลูกก็เล่นไปด้วยศรัทธา บาบเองพูดถึงผู้ที่ท่านได้เข้ามาจุติอวตารว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ในตอนท้ายของชาติเกิดสุดท้ายในหลายๆ ชาติเกิดของเขา มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่านี่คือความรู้ของกิตะเป็นคัมภีร์ที่สูงส่งที่สุดซึ่งเป็นเพชรพลอยของคัมภีร์ศาสนาทั้งหมด ศรัทธาหมายถึงคำแนะนำสั่งสอนหรือแนวทางที่สูงส่งที่สุด คำแนะนำที่สูงส่งมาจากพระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ด้วยการทำตามศรัทธาของท่านลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดากลายเป็นเทพ จากการเป็นมนุษย์ที่คดโกงตกต่ำลูกจะกลายเป็นเทพที่สูงส่ง เหตุนี้เองลูกจึงมาที่นี่ พ่อเองพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นเทพที่สูงส่งและปราศจากกิเลส ความหมายของ “เปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นเทพ” ต้องเป็นที่เข้าใจ ท่านมาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ที่มีกิเลสให้กลายเป็นเทพที่ปราศจากกิเลส ผู้ที่อยู่ในยุคทองเป็นมนุษย์เช่นกันแต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานี้ในยุคเหล็กมีผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขาทั้งคู่ออยู่ในโลกมนุษย์ แต่ผู้คนเหล่านั้นมีสติปัญญาที่สูงส่งในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นมีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ มีความรู้ที่นั่นและความเลื่อมใสศรัทธาที่นี่ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาที่แตกต่างกัน ดูสิว่ามีหนังสือเกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธาและหนังสือเกี่ยวกับความรู้มากมายเพียงใด พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมีหนังสือเพียงเล่มเดียวเท่านั้น ใครก็ตามที่ก่อตั้งศาสนาควรมีหนังสือเพียงเล่มเดียวเท่านั้น นั่นเรียกว่าหนังสือศาสนา หนังสือศาสนาเล่มแรกคือกิตะ: ศรัทธาทกวัตคีตา ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าในตอนเริ่มต้นนั้นมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและไม่ใช้ศาสนาอื่นดู ผู้คนเชื่อว่าศาสนาอื่นได้รับการก่อตั้งขึ้นผ่านกิตะและกฤษณะเป็นผู้พูดกิตะ หากลูกถามใครก็ตามเขาก็จะพูดว่ากฤษณะนั้นพูดกิตะตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา “พระเจ้าชีวาพูด” ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ใดๆ เลย พวกเขาเขียนว่า “พระเจ้าศรีกฤษณะพูด” ผู้ที่ได้ศึกษา กิตะจะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้อย่างง่ายดาย เวลานี้ลูกเข้าใจว่ามนุษย์กลายเป็นเทพได้อย่างไรด้วยความรู้ของกิตะที่พ่อให้ลูกเวลานี้ ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านกำลังสอนความบริสุทธิ์ให้กับลูกด้วยเช่นกัน ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นี่คือนิสัยที่ทำให้ลูกพ่ายแพ้ ด้วยการเอาชนะตัณหาราคะเวลานี้ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก นั่นคือลูกจะกลายเป็นนายของโลก นี่เป็นเรื่องที่ง่ายมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นที่นั่นและสอนลูกผ่านผู้เดียวนี้ ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของมนุษย์ทั้งหมด ชื่อของท่านคือประชาบิดาบรรพมา หากลูกขอให้บางคนบอกชื่อพ่อของบรรพมาเขาจะสับสน บรรพมา วิษณุ และชังการคือสิ่งสร้าง จะต้องมีคนบางคนเป็นพ่อของทั้งสามนี้ ลูกแสดงให้เห็นว่าพ่อของทั้งสามนี้คือชีวาที่ไม่มีตัวตนได้อย่างไร บรรพมา วิษณุ และชังการถูกแสดงไว้ว่าเป็นเทพของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ชีวาอยู่เหนือกว่าพวกเขา ลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดผู้เป็นลูกๆ ของชีวาบรรพมามีร่างกายเป็นของตนเอง ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเสมอ ลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกายว่า: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ง่ายเช่นนั้น! นี่เรียกว่าอัลฟาและเบต้า ใครกำลังสอนลูก? ใครเป็นผู้ที่พูดความรู้ของกิตะ? พ่อที่ไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้สวมมงกุฎใดๆ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เมล็ด และมีความรู้สึก ลูกคือดวงวิญญาณที่มีชีวิตด้วยเช่นกัน ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งต้นไม้อัน แม้ว่าลูกจะไม่ได้เป็นคนสวน ลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าเมล็ดถูกหว่านอย่างไร และต้นไม้อันเติบโตจากสิ่งนั้นได้อย่างไร เหล่านี้คือต้นไม้อันที่ไม่มีชีวิตในขณะที่นี่คือต้นไม้อันที่มีชีวิต ลูกดวงวิญญาณมีความรู้นี้ ไม่มีดวงวิญญาณอื่นที่มีความรู้นี้ พ่อคือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้อันโลกมนุษย์ที่มีชีวิต ดังนั้นต้นไม้อันเป็นของมนุษย์ นี่คือนิสัยสร้างที่มีชีวิต มีความแตกต่างระหว่างเมล็ดและสิ่งสร้าง เมื่อลูกเพาะเมล็ดมะม่วงลูกจะได้รับผลมะม่วงหลังจากที่ต้นไม้นั้นโตมากขึ้น ในท่านองเดียวกันมนุษย์มากมายก็เติบโตจากเมล็ดของมนุษย์ ต้นไม้อันที่ไม่มีชีวิตไม่มีความรู้ ผู้เดียวนี้คือเมล็ดที่มีชีวิต ท่านมีความรู้ของต้นไม้อันของทั้งโลก ท่านรู้ว่าต้นไม้อันถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร ได้รับการ

บำรุงรักษาอย่างไร และถูกทำลายไปอย่างไร ต้นไม้ใหญ่ที่ถูกทำลายอย่างไร แล้วต้นไม้ใหม่เติบโตขึ้นมาอย่างไรทั้งหมดนั้นแฝงตัว ความรู้ที่ลูกได้รับนั้นแฝงตัว พ่อมาอย่างแฝงตัวเช่นกัน ลูกรู้ว่าต้นอ่อนกำลังได้รับการเพาะหว่าน เวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ อ้อจะ ใครคือใบไม้แรกที่ปรากฏออกมาจากเมล็ด? ศรีภคชะ ไม่ใช้ลักษณะหรือนารายณ์ที่กล่าวว่าใบไม้แรกของยุคทอง ใบไม้ใหม่นั้นมีขนาดเล็กในตอนแรกและจากนั้นก็ใหญ่ขึ้น ดังนั้นจึงมีคำสรรเสริญเมล็ดนั้นอย่างมาก เมล็ดนั้นมีชีวิตและใบอื่นๆ ก็ปรากฏออกมา พวกเขาก็ได้รับการยกย่องด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเทพ ลูกกำลังซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง สิ่งหลักคือลูกต้องซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งและกลายเป็นเช่นพวกเขา มีภาพลักษณ์ของพวกเขา ถ้าลูกไม่มีรูปภาพ ความรู้นี้ก็จะไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก รูปภาพเหล่านี้มีประโยชน์มาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธารูปภาพเหล่านี้ก็ได้รับการกราบไหว้บูชา ในขณะที่ในหนทางของความรู้ลูกได้รับความรู้จากรูปภาพเพื่อที่ลูกจะกลายเป็นเช่นพวกเขา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกไม่คิดว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา วัดมากมายถูกสร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา วัดที่ดีที่สุดถูกสร้างให้กับใคร? แนนอนสร้างเพื่อชีบบาบาผู้ที่เป็นเมล็ด จากนั้นก็มีวัดที่สร้างขึ้นเพื่อสิ่งสร้างแรก ลักษณะและนารายณ์เป็นสิ่งสร้างแรก หลังจากชีวาแล้วก็ยังเป็นพวกเขาที่ได้รับการกราบไหว้บูชามากที่สุด ผู้เป็นแม่ให้ความรู้ พวกเขาไม่ได้รับการกราบไหว้บูชา พวกเขาเพียงแค่อสอน พ่อกำลังสอนลูก ลูกไม่กราบไหว้บูชาใคร ลูกต้องไม่กราบไหว้บูชาผู้ที่กำลังสอนลูกในเวลานี้ หลังจากการศึกษานี้สิ้นสุดลง เมื่อการศึกษานี้ได้ถูกลืม การกราบไหว้บูชาก็เกิดขึ้น ลูกกำลังกลายเป็นเทพองค์เดียวกันนั้น มีเพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นพวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชาเป็นอันดับแรกและจากนั้นลูกก็ได้รับการกราบไหว้บูชาตามลำดับ จากนั้นด้วยการตกต่ำลงมาลูกเริ่มกราบไหว้บูชาแม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้า ร่างกายทำมาจากวัตถุธาตุทั้งห้า ไม่ว่าลูกจะกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุทั้งห้าหรือร่างกายก็เป็นสิ่งเดียวกัน สติปัญญาของลูกมีความรู้ว่ามีลักษณะและนารายณ์เป็นนายของโลก เคยเป็นอาณาจักรของเทพในโลกใหม่ แต่ผู้คนไม่เข้าใจว่าเป็นเช่นนั้นเมื่อใด พวกเขาพูดถึงหลายแสนปี สิ่งที่เป็นของหลายแสนปีไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของใครได้ เวลานี้ลูกตระหนักแล้วว่าเมื่อ 5,000 ปีก่อนวันนี้นี้ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพแล้วก็เปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นๆ ลูกไม่ควรพูดว่ามันเป็นศาสนาอื่นดู อย่างไรก็ตามเนื่องจากพวกเขาไม่บริสุทธิ์จึงรู้สึกว่าจะไม่ถูกต้องที่จะเรียกพวกเขาว่าเทพ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ ผู้คนกราบไหว้บูชาเทวี่ที่บริสุทธิ์ ดังนั้นพวกเขาเองต้องไม่บริสุทธิ์อย่างแนนอน เหตุนี้เองพวกเขาจึงก้มลงให้กับผู้ที่บริสุทธิ์ ในบาร์ตพวกเขาก้มลงให้กับกุมาริเป็นพิเศษ พวกเขาไม่ก้มลงให้กับกุมาร พวกเขาไม่ก้มลงให้กับผู้หญิง ทำไมพวกเขาไม่ก้มลงให้กับผู้ชาย? เพราะผู้เป็นแม่คือผู้ที่ได้รับความรู้ก่อนในเวลานี้ พ่อเข้ามาในผู้นี้ ผู้นี้นั้นก็เข้าใจเช่นกันว่าเขาคือแม่น้ำแห่งความรู้ที่ใหญ่ ท่านคือแม่น้ำแห่งความรู้และก็เป็นผู้ชายด้วยเช่นกัน ท่านคือแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุด แม่น้ำพรหมบุตรพบกับมหาสมุทรใกล้กับกัลกาด้า นั่นคือแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุด การชุมนุม (เมลา) เกิดขึ้นที่นั่น อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจว่านี่คือการชุมนุมของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด นั่นเป็นเพียงแม่น้ำของสายน้ำที่พวกเขาตั้งชื่อว่าพรหมบุตร พวกเขาบอกว่าธาดูบราห์มคือพระเจ้าและนั่นคือสาเหตุที่พวกเขาคิดว่าแม่น้ำพรหมบุตรนั้นมีความบริสุทธิ์มาก เป็นแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดและจะบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันอย่างแนนอน อันที่จริงพรหมบุตรไม่ใช่คนค่าที่ควรจะเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เป็นการชุมนุมของแม่น้ำนี้ที่เกิดขึ้น นี่เป็นการพบกันของมหาสมุทรและแม่น้ำบราห์มาด้วยเช่นกัน สิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับการนำมาเลี้ยงดูที่เกิดขึ้นโดยผ่านบราห์มาเป็นสิ่งที่ต้องเข้าใจ แล้วความรู้นี้จะหายไป สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ง่ายมาก พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะให้แก่ลูกแล้วโลกนี้ก็จะถูกทำลาย ไม่มีคัมภีร์ใดเลย ที่จะหลงเหลืออยู่ คัมภีร์เหล่านี้ก็จะปรากฏขึ้นอีกครั้งหนึ่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา คัมภีร์เหล่านี้ไม่ได้มีอยู่ในหนทางของความรู้ ผู้คนเชื่อว่าคัมภีร์นี้ดำเนินมาตั้งแต่ครั้งบรรพกาลก่อนการบันทึกเวลา พวกเขาไม่มีความรู้ พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของวงจรมันยาวนานหลายแสนปี และเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่าเป็นสิ่งที่ได้ดำเนินมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ก่อนการบันทึกเวลา นั่นเรียกว่าความมืดของความไม่รู้ เวลานี้ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียนการศึกษาที่ไม่มีการจำกัดที่ลูกจะล่วงรู้ถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของเทพเหล่านี้อย่างสมบูรณ์ พวกเขามีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาและผู้ที่เป็นของหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ เวลานี้พวกเขากลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองเป็นหนทางของครอบครัวที่บริสุทธิ์ ที่นี้ในยุคเหล็กเป็นหนทางของครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์และจากนั้นต่อมาก็มีหนทางแห่งความสันโดษ สิ่งนั้นได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน นั่นเรียกว่าศาสนาของการสละละทิ้ง พวกเขาละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาและเข้าไปในป่า นั่นคือการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด พวกเขายังคงอาศัยอยู่ในโลกเก่าโลกเดียวกัน ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันและจากนั้นลูกจะไปยังโลกใหม่ ลูกรู้เวลา วันที่ และวินาทีของทุกสิ่งอย่างแม่นยำ ผู้คนเหล่านั้นกล่าวว่าระยะเวลาของแต่ละวงจรมันหลายแสนปี การคำนวณที่ลูกต้องแม่นยำไม่สามารถทำได้ ไม่มีใครสามารถจำสิ่งใดที่มีอายุเป็นหลายแสนปีได้ เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าพ่อคือใคร ท่านมาอย่างไร และท่านทำงานอะไร ลูกรู้ถึงหน้าที่การงานและโชคชะตาของทุกคน อย่างไรก็ตามมีใบไม้มากมายบนต้นไม้ที่พวกเขาไม่สามารถนับได้ ต้นไม้โลกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้มีใบไม้กี่ใบ? ใน

5,000 ปีมีหกพันล้าน ดังนั้นในหลายแสนปีจะมีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วน ผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแสดงให้เห็นว่าได้มีการเขียนไว้: ยุคทองมีเวลาเท่านั้นปี ยุคเหล็กมีเวลาเท่านั้นปี ยุคทองแดงมีเวลาเท่านั้นปี ดังนั้นฟองน้ำที่และอธิบายถึงความลับทั้งหมดนี้แก่ลูกๆ เมื่อลูกเห็นเม็ดมะม่วง ต้นมะม่วงก็จะเข้ามาสู่จิตใจ เวลานี้เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์อยู่เบื้องหน้าลูก ท่านนั่งที่นี้และเพราะท่านมีชีวิต ท่านจึงอธิบายความลับของต้นไม้แก่ลูก ท่านแสดงให้เห็นว่าต้นไม้กลับหัวอย่างไร ลูกสามารถอธิบายทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้ ทั้งสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิตจะมีการชำระยเหมือนเดิมทุกประการ เวลานี้จำนวนประชากรยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆเป็นอย่างมาก! ที่ผู้คนมากมายนั้นไม่สามารถอยู่ในยุคทองได้ ลูกพูดสิ่งนี้มาจากออสเตรเลียหรือญี่ปุ่น ออสเตรเลียและญี่ปุ่นไม่ได้อยู่ในยุคทอง ตามแผนของละครสิ่งต่างๆ ที่มาจากสถานที่เหล่านั้นมาที่นี้ เมล็ดธัญพืชได้นำเข้ามาจากอเมริกา จะไม่มีการนำเข้าจากที่อื่นในยุคทอง ที่นั่นมีเพียงศาสนาเดียวและมีทุกสิ่งที่อุดมสมบูรณ์มากมาย ที่นี้จำนวนศาสนายังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและพร้อมกันนั้นก็มีหลายสิ่งที่ขาดแคลน พวกเขาไม่ได้นำเข้าสิ่งใดในยุคทอง ดูสิว่าเวลานี้พวกเขานำเข้าสิ่งต่างๆ จากที่ต่างๆได้อย่างไร จำนวนมนุษย์ยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆจนถึงเวลาสิ้นสุด ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปในยุคทอง ที่นั่นทุกสิ่งสะโตประฐานและดีมาก มนุษย์สะโตประฐาน เมื่อมนุษย์ดี ทุกสิ่งรอบตัวของพวกเขาก็ดีด้วย เมื่อมนุษย์เลวทุกสิ่งรอบตัวพวกเขาก็เป็นอันตราย สิ่งหลักของวิทยาศาสตร์คือระเบิดปรมาณูซึ่งทั้งโลกจะถูกทำลาย พวกเขาสร้างระเบิดขึ้นมาได้อย่างไร? ตามแผนของละครดวงวิญญาณที่สร้างระเบิดนั้นต้องมีความรู้ที่นั่นภายในตัวเขามาก่อนล่วงหน้า ความรู้ที่นั่นจะปรากฏออกมาจากเขาเมื่อเวลานั้นมาถึง ผู้ที่มีความรู้ลึกซึ้งนั้นจะทำงานและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ไม่ว่าบทบาทยุทธ์ก็ตามที่เล่นมาแล้วทุกวงจรก็จะเป็นบทบาทเดียวกันที่จะเล่นต่อไป เวลานี้ลูกกำลังกลับมาเติมไปด้วยความรู้ ไม่มีความรู้ใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านี้ ลูกกลายเป็นเทพด้วยความรู้ที่นี้ ไม่มีความรู้ใดที่สูงส่งไปกว่านี้ นั่นคือความรู้ของมายาที่การทำลายล้างเกิดขึ้น นักวิทยาศาสตร์เหล่านั้นไปยังดวงจันทร์เพื่อทำการวิจัย มีนไม่มีอะไรใหม่สำหรับลูก ทั้งหมดนั้นเป็นความโอฬารตระการตาของมายา พวกเขาเข้าไปสู่ส่วนลึกและมีการแสดงภายนอกอย่างมากมาย หลายคนทำความพยายามอย่างหนักมากที่จะใช้สติปัญญาของพวกเขาเพื่อแสดงความมหัศจรรย์บางอย่าง โดยการแสดงความมหัศจรรย์มากมายเช่นนั้นพวกเขาก็ทำให้เกิดความเสียหาย ดูสิ่งที่พวกเขาประดิษฐ์คิดค้นอย่างต่อเนื่อง! ผู้ที่ผลิตสิ่งเหล่านั้นก็เข้าใจว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นโดยผ่านพวกเขา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไตร่ตรองความรู้ที่แฝงตัวและคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ดูรูปภาพของเทพที่อยู่เบื้องหน้าลูก แทนที่จะก้มลงให้พวกเขาหรือการระต่อพวกเขาจึงซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งเพื่อที่จะกลายเป็นเช่นพวกเขา
2. เข้าใจพ่อผู้ซึ่งเป็นเมล็ดของโลกและสิ่งสร้างที่มีชีวิตของท่านและกลับมาเติมไปด้วยความรู้ รักษาความซาบซึ่งว่าไม่มีความรู้อื่นใดยิ่งใหญ่ไปกว่าความรู้ที่นี้

พร: ขอให้ลูกฝึกสภาพที่ละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตนในขณะที่เต็มเต็มความรับผิดชอบและกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิต
ในรูปสภาวะ ในขณะที่มีความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่เช่นนั้น บราห์มายังคงให้ประสบการณ์ของรูปที่ละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตน ทำตามพ่อในทำนองเดียวกัน ในรูปที่มีตัวตนของลูกให้ประสบการณ์ของการเป็นเทวดานางฟ้า ไม่ว่าคนที่อยู่เบื้องหน้าลูกจะไม่สงบและหวาดกลัวแค่ไหน จงให้พลังของสายดาห์ศนคติ และสำนึกของลูกเพื่อทำให้คนนั้นมีความสงบอย่างสมบูรณ์ เขาอาจมาในจิตสำนึกที่หายาบ แต่เมื่อเขาได้สัมผัสกับสภาพที่ละเอียดอ่อนของลูกแล้ว ลูกจะถูกเรียกว่าภาพลักษณ์ที่ให้นิมิต

คติพจน์: ผู้ที่มีความเมตตาที่แท้จริงไม่สามารถดึงดูร่างกายหรือจิตสำนึกที่เป็นร่างได้

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บราห์มา บาบา คือพาหนะของชีพบบา และบทบาทของทั้งสองนั้นมียูด้วยกัน ต้องไม่มีความสงสัยแม้แต่น้อยเกี่ยวกับสิ่งนี้
- คำถาม:** วิธีการใดที่เรียกว่าเป็นบาปอย่างยิ่งที่ผู้คนสร้างขึ้นเพื่อจะได้รับการหลุดพ้นจากความทุกข์?
- คำตอบ:** : เมื่อผู้คนไม่มีความสุข พวกเขาจึงมองหาวิธีการฆ่าตัวตายในหลายวิธี พวกเขาคิดจะฆ่าตัวตาย เพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์โดยการทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตามไม่มีบาปใดที่มากยิ่งขึ้นไปกว่านั้น พวกเขาจะติดกักอยู่ในความทุกข์มากยิ่งขึ้น เพราะนี่คือโลกแห่งความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด

โอมซานติ ฟอถามลูกๆ ดวงวิญญาณสูงสุดถามลูกดวงวิญญาณ: ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? ท่านไม่ได้มีพาหนะของท่านเอง ลูกมีศรัทธาใช้ไหมว่าพ่ออยู่ตรงกลางหน้าผากนี้? พ่อเองพูดว่า ท่านนั่งอยู่ที่ตรงกลางหน้าผากของผู้นี้และท่านก็ยืมร่างกายของเขามาใช้ ดวงวิญญาณอยู่ตรงกลางหน้าผาก และดังนั้นพ่อก็นั่งอยู่ที่นั่นเช่นกัน มีบราห์มาและมีชีพบบาด้วยเช่นกัน หากบราห์มาไม่อยู่ที่นั่น แล้วชีพบบาจะพูดได้อย่างไร? ลูกจดจำชีพบบาที่เบื่องบนนั้นเสมอ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นกับพ่อ ไม่ใช่ชีพบบาอยู่เบื่องบนนั้น ภาพลักษณ์ของท่านได้รับการกราบไหว้บูชาที่นี่ เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก ลูกรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านพูดความรู้จากที่ใด? ท่านพูดความรู้จากเบื่องบนนั้นหรือไม่? ท่านลงมาข้างล่างที่นี่ ท่านพูดความรู้โดยผ่านร่างของบราห์มา บางคนพูดว่าพวกเขาไม่เชื่อในบราห์มา แต่ชีพบบาท่านเองพูดผ่านร่างของบราห์มาว่า “จดจำฉัน” นี่คือนั่นที่ต้องเข้าใจ อย่างไรก็ตามมายามีพลังมาก เธอทำให้ลูกหันหน้าหนีอย่างสิ้นเชิง และทำให้ลูกไปอยู่ที่ข้างหลังสุด! เวลานั้นชีพบบาทำให้ลูกมาอยู่เบื้องหน้าท่านเอง ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ดังนั้นผู้ที่เชื่อว่าบราห์มานั้นไม่มีความสำคัญเลยจะบรรลุสภาพใด? พวกเขาจะบรรลุถึงความตกต่ำ พวกเขาไม่มีความรู้อะไรเลย ผู้คนร้องเรียกหา: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้ยินพวกเขาไหม? ผู้คนพูดกับท่าน: ผู้ปลดปล่อยได้โปรดมา! ท่านจะปลดปล่อยพวกเขาขณะที่นั่งอยู่เบื่องบนที่นั่นอย่างนั้นหรือ? พ่อมาในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดของทุกวงจร หากลูกไม่สนใจบุคคลที่ท่านเข้ามา ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? ตาโมประธานอันดับหนึ่ง! แม้ว่าพวกเขาจะมีศรัทธา แต่มายาก็หันหน้าของพวกเขากลับไปอย่างสิ้นเชิง เธอมีพลังมากที่เธอทำให้พวกเขาไม่มีค่าแม้แต่สตางค์แดงเดียวอย่างสมบูรณ์ มีบุคคลเช่นนั้นในบางศูนย์และด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงบอกให้ลูกอยู่อย่างระมัดระวังมาก แม้ว่าลูกจะเฝ้าแต่พูดถึงสิ่งที่ลูกเคยได้ยินมา นั่นก็เป็นเหมือนกับตัวอย่างของบัณฑิตที่มีเรื่องราวของบัณฑิตที่บาบอบอก เขาพูดกับคนอื่นว่าเขาสามารถข้ามแม่น้ำได้ด้วยการสวมมดที่ชื่อราม นั่นเป็นเรื่องที่มีการแต่งขึ้น ในเวลานี้ลูกกำลังจะจากมหาสมุทรแห่งยาพิชไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนมโดยการจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาได้สร้างเรื่องราวทางศาสนามากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้น เป็นเพียงเรื่องเล่าที่แต่งขึ้น บัณฑิตนั้นบอกให้ผู้อื่นทำเช่นนั้น แต่เขาเองไม่ได้ทำเช่นนั้นเลย หากใครบางคนยังคงข้องแวะในกิเลสอยู่เรื่อยๆ ในขณะที่บอกผู้อื่นให้อยู่อย่างปราศจากกิเลส สิ่งนั้นจะมีผลกระทบอะไรต่อพวกเขา? มีแม้กระทั่งบราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารีบางคนที่ไม่มีความศรัทธาในตนเองและยังบอกความรู้นี้ให้แก่ผู้อื่นต่อไป ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวกันว่าผู้ที่รับฟังความรู้นี้สามารถนำหน้าผู้ที่ให้ความรู้ ผู้ที่รับใช้ผู้คนมากมายนั้นย่อมเป็นที่รักอย่างแน่นอน ถ้าบัณฑิตนั้นกลายเป็นผู้ที่ผิด ใครจะรักเขา? ความรักของพวกเขาจะถูกส่งไปยังผู้ที่อยู่ในความทรงจำระลึกถึงในทางปฏิบัติ มายากลิ่นแม้กระทั่งมหาระตีที่ดีมาก หลายคนก็ถูกกลืน บาบาอธิบาย: ลูกยังไม่ถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ในด้านหนึ่งสงครามจะเกิดขึ้น และอีกด้านหนึ่งลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก สิ่งเหล่านั้นเชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์ และแล้วเมื่อสงครามจบสิ้นลง ลูกก็จะถูกโยกย้าย ลูกประคำของรูตราถูกสร้างขึ้นมาก่อน ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ลูกเข้าใจว่าการทำลายล้างแค่อยู่เบื้องหน้า เวลานั้นลูกอยู่ในส่วนน้อย และคนอื่นอยู่ในส่วนใหญ่ ดังนั้นใครจะเชื่อลูก? เมื่อจำนวนของลูกเพิ่มขึ้น ผู้คนมากมายจะถูกดึงดูดด้วยพลังโยคะของลูกให้มาที่นี่ ยิ่งสนิทลูกขจัดออกไปจากลูกมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งเต็มไปด้วยพลังมากเท่านั้น ไม่ใช่ชีพบบาหรือผู้รู้ทุกสิ่ง (จานีจันนฮาร์) ท่านมาที่นี่และเห็นทุกคนและรู้ถึงสภาพของทุกคน พ่อจะไม่รู้ถึงสภาพของลูกๆ ของเขาหรือ? ท่านรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับสภาพของลูกๆ ไม่มีเรื่องของการเป็นอันตรายเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกยังไม่ถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก วิธีการพูดและพฤติกรรมที่ชั่วร้ายเป็นที่รู้จักกันดีมาก ลูกต้องทำให้พฤติกรรมของลูกสูงส่ง เทพเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม เวลานั้นลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา มีความแตกต่างกันมากระหว่างปีศาจและเทพ อย่างไรก็ตามมายาไม่ได้ปล่อยให้ใครอยู่คนเดียวตามลำพัง เธอทำให้พวกเขากลายเป็นเหมือนกับ “ต้นไมยราบ” เธอฆ่าใครบางคนได้

อย่างสมบูรณ์ มีห้าชั้น (ชั้น) เมื่อมีสำนักที่เป็นร่าง ลูกก็ตกลงมาถึงชั้นล่าง เมื่อลูกตกลงมา ลูกก็ตาย ทุกวันนี้ผู้คนก็หาวิธีการมากมายที่จะฆ่าตัวตาย พวกเขากระโดดลงมาจากชั้นที่ 21 เพื่อที่พวกเขาจะจบสิ้นลงได้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่ต้องการที่จะจบลงในโรงพยาบาล และยังคงมีประสบการณ์ของความเจ็บปวดและทุกข์ทรมานต่อไป หากใครบางคนตกลงมาจากชั้น 5 แต่ไม่ตาย เขาก็ยังคงมีประสบการณ์ของความเจ็บปวดอย่างมากต่อไป บางคนแม้กระทั่งจุดไฟเผาตนเอง ถ้าบุคคลนั้นได้รับการช่วยชีวิตจากใครบางคน เขาก็ต้องทนกับความเจ็บปวดอย่างมากมาย ถ้าเขานั้นถูกเผาไหม้อย่างสิ้นเชิง ดวงวิญญาณของเขาก็จะหนีไป ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงฆ่าตัวตายและทำลายร่างกายของพวกเขาโดยสิ้นเชิง พวกเขาเชื่อว่าด้วยการทิ้งร่างของพวกเขา พวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ อย่างไรก็ตามนั่นคือบาปอย่างยิ่ง พวกเขาต้องทนทุกข์ทรมานกับความทุกข์มากยิ่งขึ้น เพราะนี่คือโลกแห่งความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับไปจากดินแดนแห่งความทุกข์ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข พ่ออธิบายผ่านผู้รับและมิภาพลักษณ์ของท่านด้วย มีคำกล่าวไว้ว่า: การก่อตั้งสวรรค์ผ่านบราห์มา ลูกพูดว่า: บาบา เรามาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากท่านหลายต่อหลายครั้ง พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นเมื่อโลกต้องเปลี่ยนแปลง พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกๆ จากความทุกข์ และพาพวกเขาไปสู่โลกแห่งความสุขที่บริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ลูกไม่เข้าใจว่าลูกกำลังร้องเรียกหาความตายที่ยิ่งใหญ่เพื่อพาพวกเขากลับบ้านจากโลกที่สกปรกนี้ บาบามาแน่นอน เมื่อเราทั้งหมดตายเท่านั้นจึงจะมีความสงบ ผู้คนเฝ้าแต่พูดถึงความสงบ ความสงบอยู่ในอาณาเขตสูงสุด อย่างไรก็ตามในเมื่อยังคงมีมนุษย์มากมายในโลกนี้ แล้วจะมีความสงบที่นี้ได้อย่างไร? มีความสงบและความสุขในยุคทอง เวลานี้ในยุคเหล็กมีศาสนามากมายนับไม่ถ้วน เมื่อพวกเขาทั้งหมดถูกทำลายแล้วก็จะมีการก่อตั้งศาสนาเดียว และแล้วเมื่อนั้นก็จะมีความสงบและความสุขได้ หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ระทมเท่านั้นที่จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้เห็นว่าตลาดแห่งความตายนั้นจะร้อนแรงแค่ไหน! การทำลายล้างจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พ่อมาและดลใจให้มีการก่อตั้งศาสนาเดียวและท่านก็สอนราชาโยคะด้วยเช่นกัน ศาสนาอื่นๆ มากมายนับไม่ถ้วนทั้งหมดจะสิ้นสุดลง ไม่มีอะไรที่ได้รับการกล่าวถึงในกิตะ พวกเขาพูดว่าพันดาบทั้งห้าและสุนัขของพวกเขาได้ละลายหายไปในที่อกเขาหิมาลัย แล้วผลลัพธ์ของสิ่งนั้นเป็นอย่างไร? พวกเขาได้แสดงให้เห็นถึงการทำลายอย่างสิ้นซาก จะมีน้ำท่วม แต่ทั้งโลกก็ไม่สามารถถูกน้ำท่วมได้ บาร์ตคือดินแดนที่บริสุทธิ์ที่ไม่สูญสลาย ในนั้นเช่นกันอาบุมเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่บริสุทธิ์ที่สุดที่ซึ่งพ่อมาเพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนผ่านลูกๆ วัดดิลวาลาเป็นอนุสรณ์ที่ดีและมีนัยสำคัญมาก! อย่างไรก็ตามผู้ที่สร้างวัดนั้นก็เข้าใจสิ่งนี้ แต่อย่างน้อยพวกเขาก็รู้คิด! ในยุคทองแดงพวกเขายังคงรู้คิดอย่างแน่นอน ในยุคเหล็กพวกเขาตาโม่ประธาณ ในยุคทองแดงอย่างน้อยพวกเขาก็มีสติปัญญาที่ตาโม่! วัดที่ลูกกำลังนั่งอยู่นี้เป็นวัดที่สูงส่งที่สุด เวลานี้ลูกจะได้เห็นต่อไปว่าจะมีการตายแบบขายส่งอย่างไรในระหว่างการทำลายล้าง จะมีสงครามแบบขายส่งครั้งยิ่งใหญ่ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย เพียงแผ่นดินเดียวเท่านั้นที่จะเหลืออยู่ บาร์ตจะมีขนาดเล็กมากและส่วนที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลาย สวรรค์ก็จะเล็กมาก! เวลานี้ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ต้องใช้เวลานานที่จะทำให้บางคนเข้าใจ นี่คือยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด มีมนุษย์มากมายที่นี้ ในขณะที่ที่นั่นจะมีเพียงน้อยนิดมาก! ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะชำระรอยตั้งแต่ตอนเริ่มต้นแน่นอนที่มันจะชำระรอยตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของสวรรค์ จะไม่ได้เริ่มต้นในตอนท้าย วงจรละครโลกนี้คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์และยังคงหมุนต่อไป ในด้านนี้คือยุคเหล็กและอีกด้านหนึ่งคือยุคทอง เวลานี้เราอยู่ในจุดที่บรรจบกัน เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ พ่อต้องมา ดังนั้นท่านจึงต้องการพาหนะอย่างแน่นอน พ่ออธิบายว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน และจากนั้นลูกจะต้องกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกๆ ได้รับการบอกว่าอาณาจักรของราวันคืออะไรและอาณาจักรของรามคืออะไร พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายความลับของการละเล่นนี้ว่าลูกจะกลับมามีชีวิตจากไม่บริสุทธิ์และจากไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์อย่างไร พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และเป็นเมล็ด ท่านคือผู้ที่มีความรู้สึก ท่านเท่านั้นที่มาและอธิบายแก่ลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่ถามลูก: ลูกเข้าใจความลับของทั้งต้นกล้วยหรือไม? เกิดอะไรขึ้นในสิ่งนี้? ลูกเล่นบทบาทในนั้นนานแค่ไหน? เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีอำนาจในการปกครองของเทพ และเป็นเวลาอีกครึ่งวงจรที่เป็นอาณาจักรเช่นปีศาจ ความรู้ยังคงอยู่ในสติปัญญาของลูกที่ดี พ่อทำให้ลูกทัดเทียมกับท่านเอง ครูก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ครูปวงคนก็ขุ่นมัวไม่พอใจ พวกเขาสอนคนมากมาย แต่พวกเขาเองก็หายไป ในบรรดาลูกที่อายุน้อยกว่ามีบางคนที่มีชั้นสการ์ที่แตกต่างกันมากมาย บางคนเป็นปีศาจอันดับหนึ่ง และบางคนก็มีค่าควรแก่การไปยังดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า บางคนไม่มีความรู้หรือเปลี่ยนแปลงบุคลิกของตนเอง เพียงแต่สร้างความทุกข์ให้กับผู้อื่นอยู่เรื่อยๆ ได้มีการแสดงภาพไว้ในคัมภีร์ว่าปีศาจเคยแอบมานั่งอย่างลับๆ ในบรรดาพวกเขาอย่างไร ในฐานะที่เป็นปีศาจ พวกเขาสร้างคามยากลำบากมากมาย! ทั้งหมดนั้นยังคงเกิดขึ้นต่อไป พ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดต้องมาเองเพื่อก่อตั้งสวรรค์ มายาก็มีพลังมากเช่นกัน แม้ว่าหลังจากที่ลูกได้ให้ท่านทุกสิ่งแล้ว มายาก็เห็นสติปัญญาของลูกไป มายาก็นิ่งๆ ไปครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน เหตุนี้เองจึง

กล่าวว่ามายานั้นแข็งแกร่งมาก มายาได้ปกครองมาแล้วเป็นเวลาครั้งวงจร และดังนั้นแน่นอนว่าเธอจะต้องแข็งแกร่งมาก สภาพของผู้ที่ฟ่ายแพ้ต่อมายานั้นจะเป็นเช่นไร? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่ากลายเป็นเหมือนกับต้น“ไมยราบ” สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง และเปลี่ยนแปลงบุคลิกหรือลักษณะนิสัยของลูก
2. เพื่อที่จะได้รับความรักของพ่อจงทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตามลูกเองก็ต้องซึมซับสิ่งที่ลูกบอกผู้อื่นให้ซึมซับเช่นกัน เพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ทรงพลังที่ให้ประสบการณ์ทางจิตวิญญาณด้วยการทำงานหนักและด้วยความยิ่งใหญ่ของลูก
ให้ทุกดวงวิญญาณที่เข้ามาสัมผัสกับลูกได้สัมผัสกับพลังทางจิตวิญญาณ สร้างสภาพทางกายและทางที่ละเอียดอ่อนเช่นนั้นเพื่อให้ดวงวิญญาณที่มาหาลูกได้สัมผัสกับรูปแบบและจิตวิญญาณของตนเอง เพื่อที่จะรับใช้ที่ทรงพลังเช่นนั้น ลูกผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ต้องอยู่เหนือความแปรปรวนของความคิดที่ไร้ประโยชน์ คำพูดที่ไร้ประโยชน์ และการกระทำที่ไร้ประโยชน์ และกลับมามีสมาธิ ซึ่งหมายความว่าลูกต้องปฏิบัติตนว่าจะอยู่ในความเป็นจิตวิญญาณของลูก ด้วยคำปฏิญาณนี้ลูกจะสามารถแสดงปาฏิหาริย์แห่งพระอาทิตย์แห่งความรู้

คติพจน์: ผู้ที่บินในเครื่องบินของพรจากพ่อและจากทุกคนคือโยคีที่โบยบิน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน, อย่าได้นำกฎมาไว้ในมือของลูกเอง หากใครทำผิดให้รายงานต่อพ่อ และพ่อจะเตือนดวงวิญญาณนั้น
- คำถาม:** พ่อมีสัญญาอะไร?
- คำตอบ:** : พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีสัญญาที่จะจัดซื้อบกพร่องของลูกๆ เมื่อพ่อได้ยินถึงความอ่อนแอของลูกๆ ท่านจะอธิบายกับพวกเขาด้วยความรักเพื่อช่วยพวกเขาจัดสิ่งเหล่านั้น หากลูกๆ เห็นความอ่อนแอของใคร อย่าได้นำกฎมาไว้ในมือของลูก นั่นเป็นความผิดที่จะนำกฎมาไว้ในมือของลูก

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ลูกมาหาพ่อเพื่อจะได้รับความสดชื่น เพราะลูกๆ รู้ว่า ลูกต้องประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองของโลกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามลูกก็ลืม มาทำให้ลูกลืม หากเธอไม่ทำให้ลูกลืม ลูกก็จะมีความสุขอย่างมาก พ่ออธิบายว่า: ลูก เฝ้าแต่มองดูเข็มกลัดของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดูที่รูปภาพครึ่งแล้วครึ่งเล่าเช่นกัน ในขณะที่กำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมาในการจดจำระลึกถึงพ่อ เฝ้าแต่มองดูที่เข็มกลัดของลูกแล้วลูกจะเข้าใจว่านี่คือสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็น ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน นี่คือเวลาที่ได้รับความรู้ พ่อพูดว่า: ลูกที่สุดแสนหวาน! ทั้งวันและคืนท่านเฝ้าแต่พูดว่า: ลูกที่สุดแสนหวาน! ลูกไม่ได้พูดว่า: บาบาสที่สุดแสนหวาน อันที่จริงแล้วลูกควรพูดเช่นนี้กับทั้งสองท่าน ทั้งสองท่านนั้นอ่อนหวานใช่ไหม? บัพดาตาที่ไม่มีขีดจำกัด! ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างก็เพียงแค่พูดกับบาบาวว่า: บาบาส์แสนหวาน บาบาส์รัก! ลูกบางคนแม้กระทั่งพูดสิ่งต่างๆ กับบัพดาด้วยความโกรธ เมื่อลูกพูดเช่นนั้นกับดาด้า ลูกก็พูดเช่นนั้นกับพ่อด้วย นั่นเป็นสิ่งเดียวกัน บางครั้งพวกเขาก็ซุ่มซ่ามไม่พอใจกับครูของพวกเขาและบางครั้งก็ไม่พอใจกันเอง ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหนึ่งที่นี่และสอนลูกๆ มีลูกมากมายในทุกหมู่บ้าน ท่านยังคงเขียนถึงทุกคนอยู่เรื่อยๆ: พ่อได้รับรายงานเกี่ยวกับลูกว่าลูกมีความโกรธมากมายเพียงใด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเรียกสิ่งนี้ว่าสำนึกที่เป็นร่าง พ่อบอกทุกคนว่า: ลูก จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกทั้งหมดยังคงขึ้นๆลงๆอยู่เรื่อยๆ ในสิ่งนี้มายารบรากับผู้ที่เธอรับรู้ว่าเขาทรงพลังและเข้มแข็ง หนุมานลูกแสดงไว้ว่าเป็นมหาวีระ(นักรบผู้กล้าหาญ) พวกเขาพยายามที่จะทำให้เขาสั่นคลอน ในเวลานี้ที่เธอทดสอบทุกคน ทุกคนมีชัยชนะและพ่ายแพ้ด้วยมายา ในสงครามนี้มีการจดจำระลึกถึงและการหลงลืม ลูกแต่ละคนประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดีตามที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงใด หรือลูกทำความเพียรพยายามที่จะจดจำระลึกถึงพ่อตลอดเวลาเพียงใด พ่อมาเพื่อสอนลูกๆ และท่านยังคงสอนลูกต่อไป ลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่องต่อไป ด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ไม่มีเรื่องของการซุ่มซ่ามไม่พอใจกับใครในสิ่งนี้ การซุ่มซ่ามไม่พอใจหมายถึงการมีความโกรธ หากใครบางคนทำผิด ให้รายงานต่อบาบาส ลูกไม่ควรรับสิ่งนั้นไว้กับตนเองเพื่อที่จะบอกใคร นั่นก็เหมือนกับการนำกฎมาไว้ในมือของลูกเอง รัฐบาลไม่อนุญาตให้ใครนำกฎหมายมาไว้ในมือของเขาเอง หากมีใครชกบุคคลอื่น เขาไม่ได้ชกตอบโต้ เขาจะมีการแฉความแฉและการฟ้องร้องคดี ที่นี้เช่นกันลูกๆ ไม่ควรตอบโต้กับใคร เพียงแค่บอกบาบาส บาบาสผู้เดียวเท่านั้นที่จะเตือนทุกคน บาบาสจะแสดงวิธีการที่อ่อนหวานมากแก่ลูก ท่านจะให้คำสอนแก่ลูกด้วยความหวานชื่นมาก โดยการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ลดสถานภาพของลูกลง เหตุใดลูกถึงสร้างความสูญเสียให้กับตนเอง? มากเท่าที่จะเป็นไปได้จงเฝ้าแต่จดจำบาบาสด้วยความรักอย่างมาก จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยความรักอย่างมาก ผู้ที่ให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก ลูกเพียงแต่ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่าได้ประณามผู้ใด! เทพประณามใครไหม? ลูกบางคนไม่สามารถหยุดประณามผู้อื่นได้ บอกพ่อและท่านจะอธิบายแก่พวกเขาด้วยความรักอย่างมาก มิฉะนั้นจะเสียเวลา แทนที่จะประณามผู้อื่น เป็นการดีกว่าที่ลูกจะจดจำระลึกถึงพ่อเพื่อที่ลูกจะได้รับประโยชน์มากมาย ไม่ใช่เรื่องดีที่จะโต้แย้งกับใคร ในหัวใจของลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองโลกใหม่ ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมากภายในตัวลูกเอง! สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงและคุณธรรมที่สูงส่ง ถึงอย่างไรลูกๆ ก็จดจำวางจรรยอยู่แล้ว ลูกสามารถจดจำสิ่งนั้นได้อย่างง่ายดาย มีวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกรู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลาง ตอนจบและระยะเวลาของวงจร ลูกต้องให้คำแนะนำกับทุกคนด้วยความรักอย่างมาก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่เรา การทำลายล้างแค่อยู่ข้างหน้า เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันเมื่อโลกใหม่ถูกสร้างขึ้นและโลกเก่าถูกทำลาย พ่อเฝ้าแต่เตือนลูกๆ โดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะได้รับความสุขและความทุกข์ความเจ็บปวดทั้งหมดของร่างกายจะถูกขจัดออกไป มันจะถูกขจัดออกไปเป็นเวลาค้างว่าง จพก่อดังดินแดนแห่งความสุข หลังจากนั้นมายาราว์นก็ก่อตั้งดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกๆ เข้าใจตามลำดับกันไปขึ้นอยู่กับความ

เพียรพยายามของลูก พ่อมีความรักลูกๆอย่างมาก พ่อรักลูกตั้งแต่แรกเริ่ม พ่อเข้าใจว่าลูกๆกลับมาเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ดังนั้นท่านจึงมาเพื่อให้ลูกสวยงาม พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ลูกๆ ได้รับความรู้ที่ละเอียดที่ละน้อยแล้วมายาก็ทำให้ลูกลืม เธอไม่ปล่อยให้ลูกอยู่อย่างมีความสุข วันแล้ววันเล่าให้ปรอทแห่งความสุขของลูกขึ้นสูงตลอดเวลาในยุคทองปรอทของลูกสูงมาก เวลานั้นลูกต้องทำให้ปรอทนั้นขึ้นสูงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง นั่นจะค่อยๆสูงขึ้นไปที่ละน้อย ในขณะที่ประสบกับชัยชนะและความพ่ายแพ้ ลูกๆ จะได้รับสถานภาพของลูกเหมือนที่ลูกได้รับในวงจรก่อนหน้านั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อย่างไรก็ตามจะใช้เวลาเดียวกันอย่างที่ทำในทุกวงจร เพียงผู้ที่สอบผ่านในวงจรก่อนหน้านั้นเท่านั้นที่จะสอบผ่านอีกครั้ง บัพดาเดาเฝ้าแต่สังเกตสภาพของลูกๆ ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและยังคงอธิบายให้กับลูกต่อไป ลูกผู้ที่ไปยังศูนย์อื่นๆ ก็ไม่ได้รับความสดชื่นมากนัก หลังจากไปที่ศูนย์ พวกเขาก็กลับเข้าไปสู่วรรณอากาศภายนอก และด้วยเหตุนี้เอง เพื่อที่จะกลับมาสดชื่น ลูกจึงมาที่นี่ พ่อยังคงเขียนว่า: ให้ความรักและการจดจำระลึกถึงของพ่อแก่ทุกคนในครอบครัวด้วย พ่อเหล่านั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีความขีดจำกัด ทั้งบัพและดาเดามีความรักอย่างมาก เพราะท่านทำงานรับใช้ที่น่ายกย่องมากในทุกวงจรและท่านทำด้วยความรักอย่างมาก ท่านมีความรู้สึกเมตตาอย่างมากมายอยู่ภายใน เมื่อลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนและไม่ทำตามศรัทธาและพฤติกรรมของลูกไม่ดี บาบาก็รู้สึกเมตตา: ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำเท่านั้น แล้วพ่อจะทำอะไรได้? มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างการอาศัยอยู่ที่นั่นกับการอาศัยอยู่ที่นี่ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะสามารถอยู่ที่นี่ได้ จำนวนของลูกๆยังคงเติบโตขึ้นเรื่อยๆ การจัดการนั้นยังคงดำเนินต่อไปเช่นกัน บาบาก็อธิบายแก่ลูกเช่นกันว่า อาบุดคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อพูดว่า: พ่อมาที่นี่และทำให้ทั้งโลกรวมทั้งวัตถุธาตุทั้งห้าบริสุทธิ์ มีงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ พ่อผู้เดียวนั้นที่มากและประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ท่านทำสิ่งนี้มาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน แม้ว่าลูกจะรู้สิ่งนี้ ลูกก็ยังลืม ด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: มายามีพลังมาก อาณาจักรของเธอดำเนินต่อเนื่องมาเป็นเวลาครั้งวงจร มายาทำให้ลูกพ่ายแพ้ แล้วพ่อก็ทำให้ลูกลุกขึ้นยืนได้อีกครั้ง หลายคนเขียนถึงบาบา: บาบาลูกตกลงไปแล้ว บาบาคือ: อัจชะอย่าตกลงไปอีก! อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ยังคงตกลงไปอยู่เรื่อยๆ เมื่อพวกเขาตก พวกเขาก็หยุดปีนขึ้นมามากขึ้น พวกเขาเจ็บปวดอย่างสาหัส ทุกคนเจ็บปวด ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน โยคะรวมอยู่ในการศึกษา “ผู้หนึ่งผู้นี้กำลังสอนสิ่งนี้แก่นั่น” เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าพ่อกำลังสอนลูก ลูกกลับมาสดชื่นอย่างมากที่นี่ มีเพลงร้องว่า: ให้พิจารณาว่าผู้ที่ประณามลูกเป็นเพื่อนของลูก พระเจ้าพูด: ผู้คนมากมายประณามพ่อ! พ่อมาและกลายเป็นเพื่อนกับพวกเขา พวกเขาประณามพ่ออย่างมากมาย แต่พ่อก็ยังพิจารณาว่าพวกเขาทุกคนเป็นลูกของพ่อ พ่อมีความรักมากมายต่อพวกเขา ไม่ใช่สิ่งดีที่จะประณามใคร ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากในเวลานี้ ลูกมีสภาพต่างๆ เพราะทุกคนยังคงเพียรพยายามต่อไป เมื่อมีการทำความผิด จงเพียรพยายามที่จะเป็นอิสระจากความผิดนั้น มายาทำให้ทุกคนทำความผิด นี่คือการแข่งขันชกมวย บางครั้งลูกก็ได้รับบาดเจ็บในลักษณะที่ลูกลืมลง พ่อเฝ้าแต่เตือนลูก: ลูกๆ เมื่อลูกพ่ายแพ้ในลักษณะนี้แล้ว ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมาก็จะถูกกลบฝังออกไป ลูกตกลงมาจากชั้นห้า พวกเขาพูดว่า: บาบา ลูกจะไม่ทำความผิดเช่นนั้นอีก โปรดยกโทษให้ลูกด้วย! บาบาวะยกโทษให้ลูกได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: จงเพียรพยายาม! บาบารู้ว่ามายามีพลังมาก เธอทำให้หลายคนพ่ายแพ้ เป็นหน้าที่ของครูที่จะสอนลูกเกี่ยวกับความผิดพลาด และทำให้ลูกเป็นอิสระจากความผิดพลาด ไม่ใช่ว่าเมื่อมีใครบางคนทำผิดครั้งหนึ่งแล้วเขาจะยังคงทำผิดเช่นนั้นตลอดเวลา: ไม่เลย คุณธรรมเป็นที่จดจำ ความผิดจะไม่เป็นที่จดจำ พ่อผู้เดียวนั้นคือหมอยาสมุนไพรที่คงอยู่ตลอดไป ท่านจะให้ยาแก่ลูก ทำไมลูกๆ จึงถือกฎไว้ในมือของตนเอง? ผู้ที่มีร่องรอยของความโกรธในอยู่ในตนเองจะเฝ้าแต่ประณามผู้อื่น เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะเปลี่ยนแปลงทุกคน พวกเขาไม่ใช่ผู้ที่กำลังจะไปเปลี่ยนแปลงผู้อื่น บางคนมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธอยู่ในพวกเขา เมื่อพวกเขาประณามผู้อื่นก็เหมือนกับการถือกฎไว้ในมือของพวกเขาเอง พวกเขาจะไม่เปลี่ยนแปลงโดยการทำเช่นนั้น ในความเป็นจริงจะมีความขัดแย้งและพวกเขาจะกลายเป็นเหมือนเกลือกกับน้ำ พ่อกำลังนั่งที่นี่เพื่อลูกทุกคน เป็นความผิดอย่างมากที่จะถือกฎไว้ในมือของลูกเองและประณามผู้อื่น ทุกคนมีความอ่อนแออย่างใดอย่างหนึ่ง ยังไม่มีลูกคนไหนกลับมาสมบูรณ์พร้อม บางคนมีข้อบกพร่องบางอย่าง บางคนก็มีข้อบกพร่องอย่างอื่น พ่อมีสัญญาที่จะขจัดสิ่งเหล่านั้น นี่ไม่ใช่หน้าที่ของลูก เมื่อพ่อได้ยินข้อบกพร่องของลูก ท่านอธิบายด้วยความรักอย่างมากเพื่อที่จะขจัดสิ่งเหล่านั้นออกไป ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม ทุกคนได้รับการเปลี่ยนแปลงบนพื้นฐานของศรัทธา ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้าย เวลานั้นลูกทั้งหมดคือผู้เพียรพยายาม บาบาคงอยู่อย่างไม่สั่นคลอนเสมอ ท่านเฝ้าแต่สอนลูกๆ ด้วยความรักอย่างมาก เป็นหน้าที่ของพ่อที่ต้องสอนลูกๆ และไม่ว่าลูกจะทำตามหรือไม่ นั่นก็เป็นโชคของลูก! มิฉะนั้นสถานภาพของลูกจะลดลงอย่างมาก! ด้วยการไม่ทำตามศรัทธาและการทำเช่นนั้นสถานภาพของลูกจะถูกลบทำลาย และเป็นเพราะลูกทำความผิดนั้น สำนักของลูกจึงกีดกันลูก ลูกจะต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก หากใครมีข้อบกพร่อง ลูกควรบอกพ่อ การบอกคนอื่นๆอีกมากมายคือสำนักที่เป็นร่าง บุคคลเช่นนี้ไม่ได้จดจำพ่อ ลูกต้องไม่มีสิ่งใดเจือปน ถ้าลูกเพียงแต่บอกผู้เดียว ดวงวิญญาณ

นั้นก็สามารเปลี่ยนแปลงได้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงทุกคน ที่เหลือทั้งหมดนั้นจะไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง อยางไรก็ตามมาเป็นเช่นนั้นที่เธอทำให้ลูกหัวหมุน พ่อหันใบหน้าของลูกไปในทิศทางเดียวและมายากัหันใบหน้าของ ลูกไปในทิศทางของเธอ พ่อมาเพื่อเปลี่ยนแปลงลูกและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ เป็นสิ่งที่ผิด กฎหมายที่จะประณามใครบางคนในทุกประตุ (กับทุกคน) ลูกเพียงแต่ต้องจดจำชีพบบา ท่านให้การตัดสินใจ พ่อผู้เดียว เท่านั้นที่ให้ผลของการกระทำ แม้ว่าสิ่งนี้จะกำหนดไว้แล้วในละคร แต่ก็มีชื่อของใครบางคนที่ถูกกล่าวถึง พ่อเฝ้าแต่ อธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ ลูกมีโชคมาก! มีแขกมากมาย ผู้ที่รับแขกมากมายก็มีความสุขมาก ลูกคือลูกและลูกก็เป็นแขก ด้วยเช่นกัน ครุมีแต่ความใสใจนี้เท่านั้นในสติปัญญาของท่าน พ่อต้องทำให้ลูกๆ เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมเช่นเดียวกับตัว ท่านเอง ตามแผนของละคร พ่อมีสัญญาี้ ลูกต้องไม่มีวันขาดมุรลี มุรลีได้รับการจดจำ หากลูกขาดมุรลีก็เหมือนกับการ ขาดเรียนที่โรงเรียน นี่คือการเรียนของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องไม่ขาดสิ่งนี้แม้แต่วันเดียว พ่อมาและสอนลูก ไม่มีใคร ในโลกเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครแม้กระทั่งเข้าใจว่าสวรรค์ก่อตั้งขึ้นมาได้อย่างไร ลูกเข้าใจทุกสิ่ง การศึกษานี้ทำให้ลูกสามารถ หารายได้อย่างมากมาย ลูกได้รับผลของการศึกษานี้เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ทุกสิ่งของการทำลายล้างเชื่อมโยงกับการ ศึกษาของลูก ทันทีที่ลูกเรียนจบการศึกษา สงครามก็จะเริ่มขึ้น หลังจากการศึกษาและการจดจำระลึกถึงพ่อแล้ว ลูกจะ สอบและได้รับคะแนนเต็ม จากนั้นสงครามก็จะเริ่มขึ้น เมื่อการศึกษาของลูกสิ้นสุดลง สงครามจะเริ่มขึ้น นี่คือการรู้ใหม่ อย่างสมบูรณ์เพื่อโลกใหม่และด้วยเหตุนี้เองผู้ที่นำสงสารและหมดหนทางจึงสับสน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ประณามใครเมื่อลูกเห็นข้อบกพร่องของพวกเขา อย่าได้พูดถึงข้อบกพร่องของใครในทุกที่ อย่าได้ปล่อยให้ ความอ่อนหวานของลูกออกไปจากตัวลูก อย่าได้โกรธหรือต่อต้านใคร

2. พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงทุกคน ดังนั้นจงบอกทุกสิ่งกับพ่อผู้เดียวและอย่าได้มีสิ่งใดเจือปน อย่าได้ขาดมุรลี

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเอง(ธรรมชาติ)ที่ทำให้การออฟเพอร์จิตสำนึกของ "ฉัน" ของสำนึกที่เป็นร่างเข้าไป ในไฟบุชาญญ

เมื่อไม่มีจิตสำนึกของ “ฉัน” ในความคิดหรือความฝัน เมื่อลูกมีสำนึกถึงรูปที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อันเป็นนิรันดร์ของลูก เมื่อบทสวด “ บาบาบา ” ที่ไร้เสียงยังคงปรากฏออกมาอยู่เรื่อยๆ แล้วลูกจะได้รับ การกล่าวว่าเป็นตัวของดาหน้า,บราห์มินที่แท้จริง เมื่อลูกบราห์มินสังเวจิตสำนึกของ “ฉัน” นั่นคือ ธรรมชาติเก่าและชั้นสการเก่าของลูกในโลกนี้ในไฟบุชาญญที่ยิ่งใหญ่แล้วโลกเก่านี้จะถูกสังเวย ดังนั้น เช่นที่ลูกเป็นเครื่องมือในการสร้างไฟบุชาญญนี้ ในทำนองเดียวกันเวลานี้ให้ทำการออฟเพอร์ครั้งสุดท้าย และกลายเป็นเครื่องมือสำหรับความสมบูรณ์พร้อม

คติพจน์: เพื่อที่จะได้ใบประกาศนียบัตรของความพอใจจากตนเอง จากงานรับใช้ และจากทุกคน จะต้องกลายเป็น ตัวแห่งความสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไม่มีความหึงหวงโศกที่ผิดเกี่ยวกับสิ่งใด มีความนับถือต่อพาหนะนี้อย่างเต็มที่
- คำถาม:** ลูกคนไหนในบรรดาลูกที่กลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่าและลูกคนไหนที่กลายเป็นคนที่อับโชค?
- คำตอบ:** ผู้ที่กิจกรรมของพวกเขาเป็นเหมือนเทพ ผู้ที่ให้ความสุขแก่ทุกคน กลายเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ในขณะที่ผู้ที่สอบตกเรียกว่าอับโชค บางคนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์กับผู้อื่นและกลายเป็นผู้ที่อับโชคอย่างมาก พวกเขาไม่รู้อย่างไรที่จะทำให้ความสุขอย่างไร บาบารู้ว่า: ลูกๆ ดูแลตนเองเป็นอย่างดี ให้ความสุขกับทุกคน และกลับมามีค่า

โอมซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต โดยการนั่งในมหาวิทยาลัยนี้ ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ในหัวใจของลูก ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงสุดเหนือสิ่งใดแห่งสวรรค์ ลูกเช่นนั้นควรมีความสุขอย่างมาก แม้ว่าลูกทั้งหมดจะมีศรัทธา ก็ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะเป็นเหมือนกัน ลูกตามลำดับกันไปเสมอตั้งแต่อันดับแรกจนถึงอันดับสุดท้าย ในข้อสอบพวกเขาตามลำดับกันไปจากอันดับแรกจนถึงอันดับสุดท้ายด้วยเช่นกัน บางคนสอบผ่านและบางคนก็ยังคงสอบตกอยู่ ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจตนเอง: บาบากำลังทำให้ฉันสูงส่งอย่างมาก แต่ฉันกลับมามีค่ามากแค่ไหน? ฉันดีกว่าคนนั้นคนนี้หรือฉันมีค่าน้อยกว่า? นี่คือการศึกษา จะเห็นได้ว่าผู้ที่อ่อนแอในบางวิชาก็ได้เกรดที่ต่ำกว่า แม้ว่าใครบางคนจะเป็นหัวหน้านักเรียน แต่อ่อนแอในบางวิชา เขาก็จะได้เกรดต่ำกว่าเช่นกัน แทบจะไม่มีใครได้ทุนการศึกษา นี่เป็นโรงเรียนเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกทั้งหมดกำลังศึกษาเล่าเรียน สิ่งแรกและสิ่งหลักของที่นี่คือความบริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหาพ่อเพื่อที่ลูกจะกลับมารีสุทธิ์ เมื่อสายตาที่เป็นอาชญากรของลูกทำงาน ลูกเองก็สามารถรู้สึกได้ถึงสิ่งนั้น บางคนเขียนถึงบาบา: บาบา, ลูกอ่อนแอในวิชานี้ แน่ละว่าสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของนักเรียนเมื่อพวกเขาอ่อนแอมากในวิชาใดโดยเฉพาะ บางคนถึงกับเชื่อว่าพวกเขาจะสอบตก วิชาอันดับหนึ่งในสิ่งนี้คือความบริสุทธิ์ หลายคนเขียนและพูดว่าพวกเขาพ่ายแพ้ แล้วลูกจะพูดอะไรกับสิ่งนั้น? หัวใจของพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาจะไม่สามารถป็นขึ้นไปได้ ลูกกำลังก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและกลับมารีสุทธิ์ แล้วลูกจะสามารถเข้าไปสู่ราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ได้ ครูสามารถเข้าใจได้ว่านักเรียนจะสามารถได้รับสถานภาพที่สูงหรือไม่ ผู้นั้นคือครูสูงสุด ดาด้านี้ก็ศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียนด้วยเช่นกัน ลูกบางคนทำสิ่งที่เลวร้ายมากและในที่สุดครูก็ต้องลงโทษพวกเขา ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยได้รับการลงโทษที่รุนแรงมาก เวลานี้การลงโทษได้ลดลงและดังนั้นนักเรียนจึงมีนิสัยมากยิ่งขึ้น ทุกวันนี้นักเรียนสร้างความปั่นป่วนอย่างมาก! นักเรียนเรียกได้ว่าเป็น “เลือดใหม่” ดูสิ่งที่พวกเขาทำสิ! พวกเขาจุดไฟเผาบางสิ่งและแสดงพลังของเยาวชน นี่คือโลกแห่งปีศาจ ชายหนุ่มเลวร้ายมาก ดวงตาของพวกเขาเป็นอาชญากรมาก ภายนอกพวกเขาดูเหมือนจะดีมาก ว่ากันว่า: ลูกไม่สามารถไปถึงส่วนลึกของพระเจ้าได้ ในทำนองเดียวกันลูกก็ไม่สามารถไปถึงส่วนลึกของพวกเขาได้เท่าที่รู้ว่าพวกเขาเป็นมนุษย์ประเภทใด ใช่ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าสติปัญญาของพวกเขาได้รับความรู้มากเพียงใดโดยดูว่าพวกเขาเรียนอย่างไรและกิจกรรมของพวกเขาเป็นเช่นไร เมื่อใครบางคนพูดก็เหมือนราวกับว่าดอกไม้กำลังโปรยปรายออกมาจากริมฝีปากของเขา ในขณะที่เมื่อผู้อื่นพูดก็เหมือนราวกับว่าพวกเขากำลังขว้างก้อนหินใส่ เมื่อมองดูเช่นนั้นลูกจะคิดว่าพวกเขานั้นดีมาก และพวกเขาแม้กระทั่งจดประเด็นต่างๆ ลงไป แต่พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหิน! พวกเขาเพียงแค่มีการแสดงออกภายนอก มายามีพลังมาก และด้วยเหตุนี้ที่มีการจดจำกันว่าผู้ที่ประหลาดใจกับความรู้ี้และถ่ายทอดความรู้ี้ให้แก่ผู้อื่น ผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นลูกของชีพบาบา แต่แล้วก็วิ่งหนีไปนั่นคือพวกเขากลายเป็นคนทรยศ อย่าคิดว่าคนที่ฉลาดจะไม่กลายเป็นคนทรยศ! แม้กระทั่งคนที่ฉลาดและดีมากก็กลายเป็นคนทรยศ แม้แต่ในกองทัพทางโลกก็เป็นเช่นนั้น พวกเขาหนึ่งเครื่องบินไปยังประเทศอื่น สิ่งนี้ก็เป็นเช่นเดียวกันกับที่นี่ การก่อตั้งต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากในการศึกษาเล่าเรียน และครูต้องเพียรพยายามอย่างมากที่จะสอน ในโรงเรียนเมื่อเห็นว่านักเรียนรบกวนผู้อื่นและไม่ตั้งใจเรียนเขาก็จะถูกลงโทษ ผู้เดียว นั่นคือพ่อ พ่อไม่ได้พูดสิ่งใด กฎนั้นไม่ได้ใช้กับพ่อ ที่นี้ลูกต้องอยู่อย่างสงบอย่างสมบูรณ์ พ่อคือผู้ประทานความสุข, มหาสมุทรแห่งความรัก ดังนั้นพฤติกรรมของลูกๆ ก็ควรจะเป็นเช่นเดียวกันกับเทพ บาบารู้ว่าลูกๆ เสมอว่าลูกคือผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า อย่างไรก็ตามลูกบางคนกลายเป็นผู้ที่อับโชคหลายล้านเท่า ผู้ที่สอบตกสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่อับโชคเท่านั้น บาบารู้ว่าสิ่งนี้จะดำเนินต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย แน่ละบางคนกลายเป็นผู้ที่อับโชคมาก พฤติกรรมของเขาเป็นเช่นที่เข้าใจได้ว่าพวกเขาจะไม่สามารถอยู่ที่นี่ได้ พวกเขาไม่มีค่าควรแก่การกลับมาสูงส่ง พวกเขายัง

คงเป็นเหตุที่ทำให้ทุกคนมีความสุข เมื่อพวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งวิธีที่จะมีความสุข แล้วสภาพของพวกเขาจะเป็นเช่นไร? บาบาสวดเสมอว่า: ลูกๆ จงดูแลตนเองให้ดีตามละครทั้งหมดนี้ต้องเกิดขึ้น พวกเขากลายเป็นคนที่เลวร้ายยิ่งกว่าเหล็ก แม้กระทั่งคนที่ดีมากก็ไม่เคยแม้แต่จะเขียนจดหมายเลย สภาพของผู้ที่สิ้นหวังที่น่าสงสารจะเป็นเช่นไร? พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อให้ประโยชน์แก่ทุกคน วันนี้พ่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนและวันพรุ่งนี้พวกเขาก็กลับมามากต่ำ ลูกพูดว่าเมื่อวานนี้ลูกเป็นนายของโลกและวันนี้ลูกกลายเป็นทาส เวลานั้นลูกๆ มีต้นไม้ทั้งต้นอยู่ในสติปัญญาของลูก ต้นไม้นี้มหัศจรรย์มาก! มนุษย์ไม่เข้าใจแม้กระทั่งต้นไม้นี้ เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าความจริงมาถึงต้นไม้มันที่ถูกต้องแม่นยำของ 5000 ปีเต็ม ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่หนึ่งวินาที เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับความรู้ของต้นไม้มันที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ผู้ที่ให้ความรู้ให้แก่ลูกคือจ้าวแห่งต้นไม้ เมล็ดนั้นเล็กมาก แต่ดูซิว่าผลไม้ปรากฏออกมาจากเมล็ดมากมายเพียงใด ต้นไม้นี้ก็มหัศจรรย์เช่นกัน และเมล็ดของมันก็เล็กมาก! ดวงวิญญาณเล็กมาก! พ่อก็เล็กมากเช่นกัน ท่านไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาคุณ พวกเขาล่องถึงตัวอย่างของวิเวกอันดาผู้ที่กล่าวว่ามิแสงออกมาจากกูรูของเขาและเข้าไปในเขา แสงไม่สามารถออกมาจากคนหนึ่งและเข้าไปสู่อีกคนหนึ่งเช่นนั้นได้ พวกเขามองไม่เข้าใจสิ่งที่ออกมาจากเขา หลายคนมีนิมิตเช่นนั้น ผู้คนเหล่านั้นเชื่อในสิ่งนั้นและจากนั้นแม้กระทั่งเขียนเกี่ยวกับสิ่งนี้ พระเจ้าพูด: ไม่มีการยกย่องมนุษย์ มีแต่การยกย่องเทพเท่านั้น มีการยกย่องของผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเทพเช่นเดียวกับพวกเขาเช่นกัน บาบาสวดทำกรรมดีดีมาก หากลูกจะฉลองวันเกิดของใครบางคน นั่นควรเป็นวันเกิดของชีพบบา, คือชีพบบาที่ทำให้ลักษมีและนารายณ์กลายเป็นเช่นนั้น มีคำยกย่องของผู้เดียวเท่านั้น จดจำเพียงผู้เดียวเท่านั้น ผู้นี้พูดว่า: ฉันกลายเป็นผู้ที่สูงสุดแล้วฉันก็ลงมา ไม่มีใครรู้ว่าลักษมีและนารายณ์ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดใช้ 84 ชาติเกิดแล้วก็ลงมา ลูกก็เช่นเดียวกัน! ลูกเคยเป็นนายของโลก เวลานั้นลูกกลายเป็นอะไร? ใครอยู่ในยุคทอง? ลูกทั้งหมดอยู่ที่นั่นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มีราชาและราชินี มีผู้คนของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ด้วยเช่นกัน บาบาสวดบอกลูกอย่างดีมาก! ลูกๆ ควรจะเก็บความรู้ของวงจรรอบโลกไว้ในสติปัญญาของลูกในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกคือประชากรที่มีชีวิต การศึกษาทั้งหมดควรอยู่ในสติปัญญาของลูก อย่างไรก็ตามลูกก็ยังไม่ได้ถึงสภาพเช่นนั้น สภาพนั้นยังไม่มาถึง! นี่จะเป็นสภาพของผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม พวกเขาคงมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญา และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะถูกเรียกว่าลูกผู้เป็นที่รักและน่ารักของพ่อ พ่อมอบอาณาจักรแห่งสวรรค์ให้แก่ลูกๆ เช่นนั้น ท่านพูดว่า: พ่อไม่ได้ปกครองอาณาจักร พ่อให้แก่ลูก สิ่งนี้เรียกว่างานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อกำลังทำให้ลูกนั่งบนศีรษะของท่าน ดังนั้นลูกควรจะจดจำระลึกถึงพ่อเช่นนั้นให้มาก! ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อมาในยุคบรรจบพบกันและประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา อันดับหนึ่งคือผู้ที่สูงสุดบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และอันดับสุดท้ายคือไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ บาบาสวดความรักและการจดจำระลึกถึงกับทุกคน บาบาสวดบอกลูกอย่างดีมาก! ลูกต้องไม่มีวันมีความหยิ่งโสที่ผิดใดๆ พ่อพูดว่า: ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังและมีความนับถือต่อพาดูหมิ่นนี้ด้วยเช่นกัน พ่อพูดความรู้ผ่านผู้นี้ ผู้นี้ไม่เคยได้รับการดูหมิ่นมาก่อน ทุกคนเคยรักเขา เวลานั้นดูสิว่าเขาจะต้องรับคำดูหมิ่นมากเพียงใด? บางคนกลายเป็นคนทรยศและวิ่งหนีไป แล้วสภาพของพวกเขาจะเป็นอย่างไร? พวกเขาจะสอบตกใช้ไหม? พ่ออธิบายว่า: นี่คือการที่มายาเป็น ดังนั้นอยู่อย่างระมัดระวังให้มาก มายาไม่ปล่อยให้ใครอยู่คนเดียวตามลำพัง เธอเริ่มจุดไฟทุกประเภท พ่อพูดว่า: ลูกๆ ทั้งหมดของพ่อกลายเป็นผู้ที่น่าเกลียดมากโดยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะ ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นเช่นเดียวกันหรือลูกทุกคนไม่สามารถมีบทบาทเดียวกัน สถานที่นี้เรียกว่าโรงคำประเวณี ทุกคนได้นั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะมาหลายต่อหลายครั้ง! ราวนี้มีพลังมาก! เขาทำให้สติปัญญาของลูกไม่บริสุทธิ์ แม้แต่ผู้ที่มาที่นี่และรับคำสอนจากพ่อก็กลายเป็นเช่นนั้น ดวงตาที่เป็นอาชญากรรมของลูกไม่มีวันเปลี่ยนแปลงได้จนกว่าลูกจะจดจำพ่อ ด้วยเหตุนี้จึงมีเรื่องราวของชูดาส (ผู้ที่ทำให้ตนเองตาบอด) นั่นเป็นเพียงเรื่องราวที่พวกเขาได้แต่งขึ้นมาเป็นตัวอย่าง เวลานั้นลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้แล้ว ความไม่รู้หมายถึงความมืดมน เมื่อมีคำกล่าวว่า “คุณตาบอด” นั้นหมายถึง “คุณไม่รู้” ความรู้ที่นั่นแผ่ทั่วและไม่มีเรื่องที่จะต้องพูดถึงใด ความรู้ทั้งหมดปรากฏออกมาภายในหนึ่งวินาที สิ่งที่ยากายที่สุดคือความรู้ อย่างไรก็ตามข้อสอบจากมายาก็จะยังคงเกิดขึ้นเรื่อยๆ จนถึงเวลาสุดท้าย เวลานั้นลูกอยู่ท่ามกลางพายุ เมื่อลูกกลับมาเข้มแข็งก็จะมีพายุมากและลูกจะไม่ล้มลง แล้วดูซิว่าต้นไม้ของลูกจะโตแค่ไหน! ที่จะเป็นที่รู้จักกันอย่างดีมาก ต้นไม้เติบโตขึ้นเสมอ เมื่อเกิดการทำลายล้างเล็กน้อย ลูกก็จะมีความระมัดระวังมาก และแล้วลูกจะยึดติดอยู่กับพ่อในการจดจำระลึกถึง ลูกจะเข้าใจว่าเวลาเหลือน้อยมาก พ่ออธิบายอย่างดีมาก: จงปฏิสัมพันธ์กันและกันด้วยความรักเป็นอย่างมาก อย่าได้แสดงสายตาที่ดูแคลนให้ใคร ใบหน้าจะเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิงเมื่อวิญญานปีศาจร้ายแห่งความโกรธเข้ามา ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่มิใช่ใบหน้าเหมือนกับลักษมีและนารายณ์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก นิมิตจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกได้รับการโยกย้าย พ่อทำให้ลูกทุกคนมีความสุขมาก! ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้เห็นหลายบทบาทและลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมาก มีคำกล่าวว่า “ความตายสำหรับเหยื่อและความสุขสำหรับผู้ล่า!” หลายฉากจะต้องได้เห็นเป็นสักขีพยานในเวลาสุดท้ายและเหตุนี้เองที่มีการสำนึกผิด

เสียใจภายหลัง: นี่คือนั่นที่ฉันได้ทำลงไป! แล้วการลงโทษสำหรับสิ่งนั้นจะรุนแรงมาก พ่อมาและสอนลูก หากลูกไม่รักษาเกียรติของท่าน จะต้องมีการลงโทษ การลงโทษส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นกับผู้ที่ยอแวนในกิเลสและผู้ที่ถูกกลายเป็นเครื่องมือที่เป็นเหตุของการประณามซึ่งพบมาอย่างมากมาย มีพลังมาก สิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างการก่อตั้ง เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ไม่มีปีศาจ ฯลฯ ในยุคทอง นั้นหมายถึงยุคบรรจบพบกัน มนุษย์ที่มีกิเลสเป็นเหตุของความทุกข์อย่างมาก! พวกเขาทุบตีลูกสาวและบังคับให้พวกเขาแต่งงาน ผู้หญิงก็ถูกทุบตีอย่างมากเพื่อกิเลส พวกเขาเผชิญกับการต่อต้านอย่างมาก! ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า: ถ้าแม้กระทั่งชั้นยาสซีไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ แล้วคุณเป็นใครที่พูดว่าคุณอยู่อย่างบริสุทธิ์? เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปพวกเขาจะมาเข้าใจอย่างแน่นอน ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพได้โดยปราศจากความบริสุทธิ์ ลูกบอกพวกเขาว่าลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมายและเหตุนี้เองลูกจึงสามารถละทิ้งทุกสิ่งได้ พระเจ้าพูด: ผู้ที่เอาชนะตัณหาจะเอาชนะโลก! ถ้าลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ แล้วทำไมลูกถึงไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์? อย่างไรก็ตามมายาสามารถทำให้ลูกตกลงมาอย่างมากได้เช่นกัน การศึกษานี้สูงส่งมาก พ่อมาและสอนลูก เมื่อลูกบางคนไม่ได้จดจำสิ่งนี้อย่างดีมากมายก็ตบตีพวกเขา มายาทำให้บางคนไม่เชื่อฟังพ่อเป็นอย่างมาก แล้วสภาพของดวงวิญญาณเช่นนั้นจะเป็นอย่างไร? มายาทำให้ลูกไม่ระมัดระวังและหยิ่งยโสมาก อย่าได้ถามเลย! อาณาจักรถูกสร้างขึ้นตามลำดับ ดังนั้นต้องมีเหตุผลบางอย่างว่าทำไมถึงสร้างเช่นนั้น! เวลานั้นลูกได้รับความรู้ของอดีต ปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นลูกต้องให้ความใส่ใจเป็นอย่างมาก! ทันทีที่ความหยิ่งยโสเกิดขึ้น ลูกก็ตาย มายาทำให้ลูกไม่มีค่าแม้แต่เศษสตางค์อย่างสิ้นเชิง เมื่อลูกไม่เชื่อฟังพ่อ ลูกก็ไม่สามารถจดจำพ่อได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีปฏิสัมพันธ์กับกันและกันด้วยความรักอย่างมาก อย่าได้โกรธหรือแสดงสายตาที่ดูดำนึให้กับใคร อย่าได้ไม่เชื่อฟังพ่อ
2. เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ทำให้การศึกษาอยู่ในสติปัญญาของลูก กลายเป็นประภาคารที่มีชีวิต ความรู้นี้ในสติปัญญาของลูกทั้งวันทั้งคืน

พร: ขอให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่าและอยู่ในความสุขและความซาบซึ้งในโชคที่สูงส่งของลูกอย่างสม่ำเสมอ ในทั้งโลก ไม่มีใครที่เรียกว่าพ่อของศาสนาหรือจากัดกูรู (กูรูโลก) ได้รับการเกิดทางจิตหรือการหล่อเลี้ยงจากแม่และพ่อ พวกเขาไม่สามารถสัมผัสกับแม่และพ่อของทางจิตได้แม้ในความฝันของพวกเขา ในขณะที่ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่โชคดีหลายล้านเท่ามีค่าควรแก่การได้รับความรักและการจดจำระลึกถึงจากแม่และพ่อทุกวันและมีความสัมพันธ์กับท่านทั้งสอง พ่อผู้ทรงอำนาจเองกลายเป็นผู้รับใช้ของลูกๆ และตอบสนองความรับผิดชอบของมิตรภาพในทุกอย่างก้าว ดังนั้นจงอยู่ในความสุขและความซาบซึ้งในโชคที่สูงส่งนี้

คติพจน์: เพื่อที่จะให้ร่างกายและจิตใจของลูกมีความสุขอยู่เสมอ จงมีความคิดของความสุขที่มีพลัง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ประชาบิดาบรรพบุรุษคือปู่ของปู่ นั่นคือ ท่านคือพ่อคนแรกของทุกศาสนา เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจหน้าที่การงานของท่าน
- คำถาม:** อะไรคือวิธีที่จะทำให้การกระทำของลูกสูงส่ง?
- คำตอบ:** : อย่าได้ซ่อนเร้นการกระทำใดๆ ที่ลูกได้ทำในชาติเกิดนี้จากพ่อ ทำทุกการกระทำตามศรัทธา แล้วทุกการกระทำจะกลับมาสูงส่ง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการกระทำ หากใครบางคนมีการกระทำที่เป็นบาปและซ่อนเร้นสิ่งนั้น ก็จะได้รับบทลงโทษหนึ่งร้อยเท่าและบาปนั้นยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แล้วโยคะกับพ่อก็จะถูกตัดไป ผู้ที่ซ่อนเร้นบาปของพวกเขาในลักษณะนี้จะทำลายล้างจะทั้งหมดภายในพวกเขาโดยสิ้นเชิง เหตุนี้เองลูกต้องซื่อสัตย์กับพ่อที่แท้จริง

โอม ซานติ ลูกที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพาน เข้าใจว่าเวลานี้ลูกเป็นนักเดินทางในโลกเก่านี้อีกเพียงไม่กี่วัน ผู้คนของโลกคิดว่าพวกเขาจะอยู่ในโลกนี้ต่อไปอีก 40,000 ปี ลูกๆ มีศรัทธา อย่าได้ลืมสิ่งเหล่านี้ ขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ ลูกๆ ควรจะรู้สึกถึงพลังของความสุขภายในตัวลูก อะไรก็ตามที่ลูกสามารถเห็นได้ด้วยตาของลูกกำลังจะถูกทำลายดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือดวงวิญญาณ และลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เวลานี้พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้าน เมื่อโลกเก่ามาถึงตอนสิ้นสุด พ่อจะมาและทำให้โลกนั้นใหม่ โลกใหม่กลายเป็นโลกเก่า แล้วโลกเก่าก็กลายเป็นโลกใหม่ ลูกมีความรู้ของวงจรนี้ในสติปัญญาของลูก ลูกได้ไปรอบวงจรนี้มาแล้วหลายครั้ง เวลานี้วงจรนี้กำลังจะสิ้นสุดลงแล้ว และจากนั้นในโลกใหม่มีเพียงลูกผู้เป็นเทพจำนวนเล็กน้อยเท่านั้นที่ยังคงอยู่ จะไม่มีมนุษยธรรมดาที่นั่น เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษยธรรมดากลายเป็นเทพ ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการกระทำ เมื่อมนุษย์มีการกระทำที่ไม่ถูกต้อง สำนักของพวกเขาจะก่อกวนอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้เองพ่อกำลังถามว่า: ลูกไม่ได้มีการกระทำใดๆ เช่นนั้นในชาตินี้หรือไม่? โลกนี้เป็นอาณาจักรของราวันที่สกปรก เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าราวันคืออะไร บาปุจี (คานธีจี) เคยกล่าวว่า เขาต้องการที่จะนำมาซึ่งอาณาจักรของราม แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายแก่ลูกว่าอาณาจักรของรามนั้นเป็นเช่นไร นี่คือนิยามของพ่อที่มีสายตาพร่ามัว เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้มรดกแก่ลูก ลูกไม่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป เวลานี้ลูกได้จับมือของพ่อแล้ว หากปราศจากการคำจูนของพ่อลูกก็ตื่นนอนอยู่ในแม่น้ำแห่งยาพิษ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีความเลื่อมใสศรัทธา หลังจากที่ได้รับความรู้แล้ว ลูกไปสู่โลกใหม่ของยุคทอง เวลานี้ลูกมีศรัทธาว่าลูกจะกลับมาริสุทธีด้วยการจดจำระลึกถึงบาบา และแล้วลูกจะไปยังอาณาจักรที่บริสุทธี เวลานี้ในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ นี่คือนิยามของพ่อที่มีสายตาพร่ามัว เมื่อลูกกลับมาสวยงามจากนาเกลียด เมื่อลูกเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ใครทำให้ลูกเป็นเช่นนี้? พ่อ เรารู้ว่าพ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเราดวงวิญญาณ พ่อทางโลกไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในความสัมพันธ์ของดวงวิญญาณ, พ่อเหนือโลกเป็นพ่อของทุกคน แล้วหน้าที่การงานของบรรพบุรุษก็จำเป็นเช่นกัน เวลานี้ลูกๆ รู้ถึงหน้าที่การงานของทุกคนแล้ว ลูกรู้ถึงหน้าที่การงานของวิษณุด้วยเช่นกัน เขานั้นได้รับการตกแต่งประดับประดาอย่างมาก! เขาคือนายแห่งสวรรค์! ผู้นี้กล่าวได้ว่าเป็นของยุคบรรจบพบกัน มีโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตน พวกเขาอยู่ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น พ่ออธิบายว่านี่คือการบรรจบพบกันของโลกเก่าและโลกใหม่ ผู้คนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! โลกใหม่คือโลกที่บริสุทธิ์ และโลกเก่าคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมีบทบาทที่จะต้องเล่นเช่นกัน ท่านเป็นผู้สร้างและผู้กำกับ ทุกคนเชื่อในสิ่งนี้และดังนั้นแน่นอนว่าท่านต้องมีกิจกรรมบางอย่างใช้ไหม? ท่านไม่ได้ถูกเรียกว่ามนุษย์ ท่านไม่ได้มีร่างกาย คนอื่นๆ ทั้งหมดเรียกว่าเทพหรือมนุษย์ ซึ่งบาบาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพหรือมนุษย์เพราะท่านไม่มีร่างกาย ท่านได้ขอยืมร่างนี้ชั่วคราว ตัวท่านเองพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน พ่อจะสอนราชาโยคะแก่ลูกที่แสนหวานโดยไม่มีร่างกายได้อย่างไร? มนุษย์พูดว่าพ่ออยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน แต่เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าพ่อมาได้อย่างไร เวลานี้ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสอนสิ่งนี้ เทพประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรยุคทองได้อย่างไร? พวกเขาต้องศึกษาราชโยคะในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน ดังนั้นด้วยการไตร่ตรองสิ่งนี้ลูกๆ ควรจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย เวลานี้เราได้ใช้วงจรของ 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์แล้ว พ่อมาทุกวงจร พ่อเองพูดว่า: นี่คือนิยามของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิด ศรีกฤษณะซึ่งเป็นเจ้าชายของยุคทองได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกจะไม่แสดง 84 ชาติเกิดของชีวา ในบรรดาลูกเช่นกันลูกเข้าใจทุกสิ่งตามลำดับกันไปตามความ

เพียรพยายามที่ลูกทำ มายาแข็งแกร่งมาก เธอไม่ปล่อยให้ใครอยู่คนเดียวตามลำพัง พ่อรู้อย่างดี อย่าคิดว่าพ่อเป็น
อันตารยามิ (ผู้ที่รู้สิ่งที่อยู่ภายในทุกคน) ไม่เลย! ท่านรู้จักทุกคนจากกิจกรรมของพวกเขา ท่านได้รับข่าวเมื่อมายากลืน
พวกเขาดิบๆจนหมด มีสิ่งต่างๆ เช่นนั้นมากมายซึ่งลูกๆ นั้นไม่ตระหนักรู้ พ่อรู้ทุกสิ่งและดังนั้นผู้คนจึงเชื่อว่าบาบาคืออัน
ตารยามิ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้เป็นอันตารยามิ ทุกคนนั้นเป็นที่รู้ได้จากพฤติกรรมของพวกเขา พฤติกรรมของบางคนสกปรก
มาก พ่อเตือนลูกๆ: ระวังมายา! มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอสามารถกลืนลูกได้อย่างสมบูรณ์ไม่ว่าทางใดก็ตาม อย่างไรก็ตาม
แม้ว่าพ่อจะอธิบายกับพวกเขา แต่ก็ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาเลย เหตุนี้เองลูกๆ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังมาก
ตณัฏฐะจะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกไม่รู้ด้วยซ้ำว่าลูกตกลงไปในกิเลสเมื่อใด มีลูกเช่นนั้น ดังนั้นพ่อพูดว่า: หากลูก
ทำความผิด จงบอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งนั้นกับพ่ออย่างซื่อสัตย์ อย่าได้ซ่อนมันไว้! มิฉะนั้นจะมีบาปสะสมถึงร้อยเท่าและสำนึก
ของลูกจะเฝ้าแต่กัดกร่อนลูกอยู่ในและลูกจะล้มลงโดยสิ้นเชิง ลูกต้องซื่อสัตย์อย่างสมบูรณ์กับพ่อที่แท้จริง มิฉะนั้นจะ
มีความสูญเสียอย่างยิ่ง มายานี้รุนแรงมากในเวลานี้ นี่คือโลกของราวัน ทำไมเราควรจดจำโลกเก่านี้? เราต้องจดจำโลก
ใหม่ที่เวลานี้เรากำลังจะไป เมื่อพ่อกำลังสร้างบ้านใหม่ ลูกๆ ของเขาจะมีความสุขเพราะพวกเขาเข้าใจว่าบ้านใหม่กำลังถูก
สร้างขึ้นเพื่อพวกเขา ที่นี้เป็นประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด โลกใหม่ของสวรรค์กำลังถูกสร้างขึ้นมาสำหรับเรา จะมีบ้านใน
สวรรค์สำหรับเราเพื่ออยู่อาศัยอย่างแน่นอน เวลานี้เรากำลังไปโลกใหม่ ยิ่งลูกจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่ง
เป็นดอกไม้ที่สวยงามมากเท่านั้น เรากลายเป็นหนามภายใต้อิทธิพลของกิเลส พ่อรู้ว่ามายากินลูกเข้าไปครึ่งหนึ่งอย่าง
สมบูรณ์ที่นี่ ลูกเข้าใจว่าผู้ที่ไม่มีอีกต่อไปอยู่ภายใต้การควบคุมของมายา พวกเขาไม่แม้แต่จะมาหาพ่อ มายากลืนกิน
มากมายด้วยวิธีนี้ หลายคนจากที่นี่ไปโดยพูดว่า: นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ฉันจะทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น ฉันพร้อมที่จะ
ให้ชีวิตของฉันกับยักษ์ อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไปแล้วในวันนี้ สงครามของลูกนั้นต่อสู้กับมายา ไม่มี
ใครในโลกจะรู้ว่าจะสามารถมีสงครามกับมายาได้อย่างไร เวลานี้พ่อได้ให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้แก่ลูกแต่ละคนซึ่งลูกได้
ออกจากความมืดและเข้ามาสู่ความสว่าง มีเพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่ได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้นี้ และด้วยเหตุนี้
เองพ่อพูดว่า: จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! จดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด! ลูกเคยจดจำท่านในหนทางของ
ความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยพูดว่า: เมื่อท่านมา ฉันจะสังเวยตนเองแก่ท่าน ลูกไม่เข้าใจว่าลูกจะสังเวยตนเองแก่ท่านได้
อย่างไร เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่า เช่นที่ลูกเป็นดวงวิญญาณและพ่อก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกันชาติเกิดของพ่อเป็นทาง
จิต(ละเอียดอ่อน) ท่านสอนลูกๆ อย่างดีมาก! ตัวลูกเองพูดว่า: นี่คือพ่อเดียวกันที่กลายเป็นพ่อของเราในทุกวงจร เราพูด
ว่า: บาบา บาบา! พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกๆ! ในฐานะที่เป็นครู ท่านสอนราชาโยคะให้แก่เรา ไม่มีใครสามารถสอนราชาโยคะได้
ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของลูก ดังนั้นลูกต้องเป็นของพ่อเช่นนั้น และรับคำสอนจากครูเช่นนั้น ลูกควรมีพองพุดอยู่
ภายในด้วยความสุข หากใครบางคนกลับมาสกปรก ก็จะไม่มีความสุขเช่นนั้น ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามบางสิ่งมาก
แค่ไหน นั่นก็เหมือนกับว่าพวกเขาไม่ใช่ผู้ที่เป็นของวงศ์สกุลของลูก ที่นี้มนุษย์มีนามสกุลมากมาย! ดูชื่อนามสกุลของลูก
นั้นยิ่งใหญ่แค่ไหน! ผู้นี้คือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด: บราห์มา ผู้ที่เป็นปู่ของปู่ ไม่มีใครรู้จักท่าน ไม่เพียงแต่พวกเขาบอกว่าชีพบา
บาอยู่ในทุกหนแห่ง แต่ไม่มีใครเข้าใจอะไรเลยเกี่ยวกับบราห์มา มีรูปภาพต่างๆ ของบราห์มา วิชาและซังก้า มีภาพของบ
ราห์มาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาไม่เข้าใจชีวิตประวัติของท่านเลย! พวกเขาแสดงบราห์มาในอาณาเขตที่ละเอียด
อ่อน ดังนั้นบราห์มา พ่อของปวงประชาจะมาจากไหน? ท่านจะนำลูกๆ มาเลี้ยงที่นั่นหรือไม่? ไม่มีใครเข้าใจสิ่งใดเลย
ผู้คนพูดถึงประชาบิดาบราห์มาแต่พวกเขาไม่เข้าใจชีวิตประวัติของท่าน บาบาได้อธิบายแก่ลูกว่านี่คือพาหนะของท่านที่ท่าน
ได้รับการคำจุนของผู้ที่หลายชาติเกิด ยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดนี้ขณะนี้ เป็นบทของกิตะ ความบริสุทธิ์คือสิ่งหลัก ไม่มี
ใครในโลกเข้าใจว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่เคยกล่าวว่า: “ลืมหุ้ทุกสิ่งรวม
ทั้งร่างกายของตนเองด้วย! จดจำพ่อผู้เดียวเพื่อที่การกระทำที่เป็นบาปทั้งหมดที่ลูกทำภายใต้อิทธิพลของมายาจะถูกเผาไป
โดยสิ้นเชิง” ไม่มีใครใดที่เคยพูดถึงสิ่งนี้ พ่ออธิบายว่าผู้นี้กลายเป็นบราห์มาได้อย่างไร ในวัยเด็กของเขา เขาเคยเป็นเด็ก
ชาวบ้าน เขาได้ใช้ 84 ชาติเกิดจากตอนต้นถึงตอนสุดท้าย ดังนั้นโลกใหม่จึงกลับมาเก่า เวลานี้ลอร์ดของสติปัญญาของลูก
นั้นเปิดออกแล้ว ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้และสามารถซึมซับสิ่งนี้ได้ เวลานี้ลูกต้องกลับมาฉลาด ก่อนหน้านั้นลูกไม่ฉลาด
ลักษณะและนารายณ์นั้นฉลาดในขณะที่ผู้คนที่ไม่ฉลาด ดูรูปภาพข้างหน้าลูกสิ! พวกเขาเป็นนายแห่งสวรรค์ใช่หรือไม่?
กฤษณะเป็นนายของสวรรค์ เขากลายเป็นเด็กชาวบ้านในเวลาต่อมา ลูกๆ ต้องซึมซับสิ่งนี้และกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน
สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ บางคนแม้กระทั่งเขียนว่า: บาบา มายาทำให้ฉันล้มลง! ตาของฉันกลายเป็นอาชญากร! พ่อพูดว่า:
จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! แค่นี้เอง! เวลานี้เราต้องกลับมา เราต้องจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะต้องมีการกระทำ
เป็นเวลาสั้นๆต่อไปอีกเพื่อการดำรงชีวิตของร่างกายของลูกและจากนั้นเราก็จะกลับบ้าน สงครามจะเกิดขึ้นเพื่อการทำลาย
ล้างโลกเก่านี้ เพียงแค่ความมั่นคงจะเกิดขึ้นอย่างไร สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ดังนั้นลูกต้องมีโลก
ใหม่อย่างแน่นอน เหตุนี้เองการทำลายต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เรากำลังก่อตั้งโลกใหม่ของเราด้วยการทำตามศรัทธา พ่อ

พูดว่า: พ่ออยู่กับลูกในงานรับใช้ของลูก ลูกเรียกร้องให้พ่อมาเพื่อชำระลูกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ดังนั้นเพราะลูกขอให้พ่อมา พ่อจึงมา พ่อกำลังแสดงหนทางที่ง่ายมากแก่ลูก: มานมานะบาฟ! สิ่งนี้พูดโดยพระเจ้า แต่พวกเขาคลั่งถึงชื่อของกฤษณะ กฤษณะอยู่ถัดไปจากพ่อ ผู้นั้นคือนายของดินแดนสูงสุดและผู้นั้นคือนายของโลก ไม่มีอะไรเกิดขึ้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน คนแรกที่สำคัญที่สุดคือศรียกฤษณะ ทุกคนรักเขามาก ส่วนที่เหลือทั้งหมดมาในภายหลัง ไม่ใช่ทุกคนสามารถไปสวรรค์ได้ ดังนั้นลูกที่สุดแสนหวาน ลูกควรมีประสบการณ์ของความสุขออย่างลึกซึ้งเข้าไปในกระดุกของลูก! ความสุขปลอมๆ จะไม่เป็นเช่นนั้น! ลูกประเภทต่างๆ มากมายจากข้างนอกเคยมาหาบาบา พวกเขาไม่เคยอยู่อย่างบริสุทธิ์ บาบาถามคนหนึ่งในพวกเขาว่า: ในเมื่อลูกช้องแฉะในกิเลส แล้วทำไมลูกถึงมาที่นี่? เขาตอบว่า: ฉันจะทำอะไรได้? ฉันไม่สามารถอยู่ห่างไกลได้! ฉันมาทุกวันเพราะสักวันหนึ่งลูกธนูอาจยิงลูกเป้า มีใครนอกจากท่านที่จะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ฉันได้? ท่านเคยมาและนั่งที่นี่ มายามีพลังมาก เขามีศรัทธาว่าบาบากำลังทำให้เขาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงาม แต่เขาจะสามารถทำอะไรได้? อย่างน้อยเขาก็บอกความจริง! เวลานี้เขาต้องเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน เขามีศรัทธาว่าเขาจะเปลี่ยนแปลงได้ที่นั่นเท่านั้น ในเวลานี้มีนักแสดงมากมายเหลือเกิน รูปลักษณะของคนหนึ่งไม่สามารถเหมือนกับอีกคนหนึ่งได้ และแล้วหลังจากหนึ่งวงจร ลูกจะเล่นบทบาทของลูกซ้ำด้วยลักษณะเดียวกัน บทบาทของดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้ว นักแสดงทั้งหมดยังแสดงบทบาทของพวกเขาต่อไปอย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่มีความแตกต่างแม้แต่น้อย ดวงวิญญาณทั้งหมดไม่สูญสลายและพวกเขามีบทบาทที่ไม่สูญสลายถูกบันทึกไว้ในพวกเขา เรื่องเหล่านี้ต้องอธิบายให้แก่ลูก มีการอธิบายให้กับลูกมากมาย แต่ถึงอย่างนั้นลูกก็ลืม ลูกไม่สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นในละครเช่นกัน อาณาจักรได้รับการก่อตั้งขึ้นทุกวงจร มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่เข้าไปสู่ยุคทอง และพวกเขาก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน และก็ตามลำดับกันไปที่นั่นเช่นกัน ลูกแต่ละคนสามารถรู้เพียงบทบาทของลูกเท่านั้น ไม่มีใครอื่นสามารถรู้ได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ชื่อสัตย์ต่อพ่อที่แท้จริงเสมอ สักเวยตนเองต่อพ่ออย่างสมบูรณ์
2. ซึมซับความรู้และกลับมานฉลาด รักษาความสุขภายในอย่างลึกซึ้ง อย่าได้สูญเสียความสุขด้วยการทำสิ่งใดที่ผิดศรัทธา
พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ที่รับฟังความรู้ในแง่ที่ลึกซึ้งและกลายเป็นตัวของสิ่งนั้น ดวงวิญญาณที่มีความรู้ได้สัมผัสกับรูปแบบของความรู้ในทุกประเด็น เช่นที่ลูกสนุกกับการฟังสิ่งเหล่านั้น และลูกพบว่าสิ่งนั้นลึกซึ้ง และพร้อมกับการฟังสิ่งเหล่านี้ลูกต้องหลอมรวมเข้ามาในตัวลูกเองนั่นคือลูกต้องกลายเป็นตัวของสิ่งนั้น จะต้องมีการฝึกฝนสิ่งนี้เช่นกัน “ฉันดวงวิญญาณ ฉันไม่มีตัวตน” ลูกได้ยินสิ่งนี้ซ้ำๆ แต่ลูกต้องฟังในขณะที่สัมผัสกับสภาพที่ไม่มีตัวตน ประเด็นนั้นเป็นเช่นไรก็ให้เป็นประสบการณ์ของลูก เช่นนั้น โดยการทำสิ่งนี้ลูกจะสะสมความคิดที่บริสุทธิ์ไว้ในบัญชีของลูกและเมื่อสติปัญญาของลูกอยู่กับการทำสิ่งนี้ลูกจะสามารถหลีกเลี่ยงไปจากความคิดที่ไร้ประโยชน์ได้อย่างง่ายดาย
คติพจน์: ผู้ที่มีอำนาจของความรู้และประสบการณ์เป็นสองเท่าคือขอทานที่ขาบซึ่งและโยคีที่โยยบิน (มาสฟาگیرและรามดาโยคี)

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูกนั้นแผ่ตัวอย่างยิ่ง เวลาลูกกำลังอยู่ในการจาริกแสวงบุญสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น
- คำถาม:** อะไรคือความเพียรพยายามที่ลูกจะต้องทำเพื่อที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนจากการเป็นผู้อาศัยของโลกที่มีตัวตน?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน สังเวกระดุกทั้งหมดของลูกในงานรับใช้ทางจิต ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทวดานางฟ้าโดยที่ไม่สังเวกระดุกของลูก เพราะเทวดานางฟ้าไม่มีเลือดเนื้อหรือกระดูก ลูกต้องใช้กระดูกทั้งหมดของลูกเพื่องานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เช่นที่ฤๅษีดาดีจีได้ทำ เพราะเพียงเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้ไม่มีตัวตนจากการเป็นผู้ที่มีตัวตน
- เพลง:** มีความอดกลั้นเถิด โอ จิตใจ! วันเวลาแห่งความสุขของลูกนั้นกำลังจะมาถึง! ...

โอมซานติ ลูกก็ได้รับสัญญาณจากเพลงนี้แล้วให้มีความอดกลั้น ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามบนพื้นฐานของศรัทธา ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่แผ่ตัวนี้ การจาริกแสวงบุญอื่นต้องจบสิ้นในเวลาของตนเอง สิ่งหลักเกี่ยวกับการจาริกแสวงบุญนี้ก็คือ ไม่มีใครนอกจากลูกรู้ถึงสิ่งนั้น แนนอนที่ลูกต้องไปในการจาริกแสวงบุญนี้ และลูกจำเป็นต้องมีผู้นำทางด้วยเช่นกัน ลูกเคยถูกเรียกว่ากองทัพพันดาบ เวลาลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญ ไม่ได้เป็นเรื่องของสงครามทางร่าง ทุกสิ่งที่นี่แผ่ตัว การจาริกแสวงบุญนี้ก็แผ่ตัวอย่างยิ่งด้วย ในคัมภีร์ก็มีการกล่าวไว้ว่า: พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะมาถึงพ่อ! นี่คือการจาริกแสวงบุญด้วยใช่ไหม? พ่อบอกสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูก ท่านได้นำทั้งหมดนี้ไปสู่การกระทำในทางปฏิบัติ พวกเราดวงวิญญาณต้องไปในการจาริกแสวงบุญสู่ดินแดนนิพพานของเรา หากลูกคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกก็สามารถเข้าใจ นี่คือการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ทุกคนต้องการที่จะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ใครบางคนต้องบอกหนทางสำหรับไปดินแดนแห่งการหลุดพ้นให้แก่พวกเขาเพื่อที่จะนำพวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญนี้ แต่พ่อมาด้วยตัวท่านเองในเวลาของท่านเองเท่านั้น ไม่มีใครรู้ว่าเวลานั้นคืออะไร เมื่อพ่อมาและอธิบาย ลูกก็มีศรัทธาว่า นี่คือการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงที่ได้มีการจดจำกันมา พระเจ้าได้สอนการจาริกแสวงบุญนี้แก่พวกเรา: มานมานะบาฟ! มาเดียจีบาฟ! คำเหล่านี้มีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับลูก ความผิดเดียวเท่านั้นที่ได้มีการทำขึ้นคือผู้ที่พูดสิ่งเหล่านั้น? ท่านพูดว่า: ลีมร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด ผู้นี้(บราห์มาบาบา)ก็มีร่างกายด้วยเช่นกัน เป็นใครบางคนอื่นผู้ที่ไม่มียาร่างกายของท่านเอง ผู้ที่อธิบายแก่ผู้นี้ด้วย พ่อฉันปราศจากภาพลักษณ์ (วิจิตรา) ท่านไม่ได้มีภาพลักษณ์ของท่านเอง ทุกคนอื่นมีภาพลักษณ์(จิตรา) ทั้งโลกนั้นเป็นห้องแสดงศิลปะ(สถานที่แสดงภาพ) รูปที่เป็นมนุษย์นี้ก็ทำขึ้นมาของผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ และในตัวภาพลักษณ์เองนั้น นั่นคือร่างกายที่ไม่มีชีวิตและดวงวิญญาณ พ่อฉันปราศจากภาพลักษณ์ ท่านอธิบายว่าท่านต้องอาศัยการดำรงของภาพลักษณ์(ร่าง)นี้ ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ต่างๆว่าพระเจ้าได้พูดสิ่งนี้เมื่อสงครามมหากาฬเกิดขึ้น ท่านได้สอนราชาโยคะ และได้มีการก่อตั้งอาณาจักร เวลานั้นไม่มีอาณาจักร พระเจ้าได้สอนราชาโยคะเพื่อโลกใหม่ เพราะการทำลายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ได้มีการอธิบายแล้วว่าสิ่งนั้นได้เคยเกิดขึ้นเช่นนั้น เมื่อได้มีการก่อตั้งสวรรค์ อาณาจักรนั้นของลักษมีและนารายณ์ได้มีการก่อตั้งขึ้น เวลานั้นได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเคยเป็นยุคทองและเวลานี้เป็นยุคเหล็ก เวลานั้นพ่อกำลังอธิบายสิ่งเดียวกัน ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่าท่านได้มาจากอาณาจักรสูงสุดเพื่อพาลูกกลับไป มีเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่สามารถพูดสิ่งนี้ผ่านบราห์มา ท่านไม่สามารถพูดเช่นนี้ผ่านใครอื่นได้ ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนก็มีเพียงบราห์มา วิษณุ และชางก้า ได้มีการอธิบายเกี่ยวกับบราห์มาด้วยเช่นกันว่าผู้หนึ่งคือบราห์มาที่ละเอียดอ่อนและผู้หนึ่งคือบราห์มาที่มีตัวตน เวลาลูกกำลังจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า เทวดานางฟ้าไม่ได้มีชีวิตอยู่ในโลกที่มีตัวตน เทวดานางฟ้าไม่ได้มีร่างของเนื้อหนังและกระดูก ที่ลูกสังเวกระดุกๆละทั้งหมดของลูกต้องงานรับใช้ทางจิตนี้ และแล้วลูกก็กลายเป็นเทวดานางฟ้า ในปัจจุบันลูกมีกระดูก ได้มีการเขียนไว้ว่าบางคนแม้กระทั่งให้กระดูกของเขาในงานรับใช้ นั่นหมายถึงลูกได้จบสิ้นกระดูกของลูก จากการเป็นผู้อาศัยของโลกที่มีตัวตน ลูกต้องกลายเป็นผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน พวกเราได้ให้กระดูกของเราที่นี่ และแล้วก็กลายเป็นผู้ละเอียดอ่อน ลูกต้องสังเวททุกสิ่งแก่งานรับใช้นี้ ขณะที่กำลังอยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเราจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า “ความตายสำหรับเหยื่อและความสุขสำหรับผู้ล่า” ได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน เทวดานางฟ้าเรียกได้ว่าเป็นผู้ล่า ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทวดานางฟ้า ลูกไม่สามารถเรียกว่าเทพ ที่นี้ลูกมีร่างกายใช้

ใหม่ ได้มีการอธิบายของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนที่ในเวลานี้ ลูกอยู่ในโยคะและกลายเป็นเทวดานางฟ้า ในเวลาสุดท้าย ลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกจะได้มีมิตรของทุกสิ่งและมีความสุขด้วยเช่นกัน มนุษย์ทั้งหมดนั้นจะกลายเป็นเหยื่อของความตาย ในบรรดาลูกๆ ผู้ที่เป็นมหาวิระจะอยู่อย่างไม่สั่นคลอน สิ่งอื่นๆมากมายก็จะเฝ้าแต่เกิดขึ้นด้วยเช่นกัน ฉากต่างๆของการทำลายต้องเกิดขึ้น อรชุนได้มีมิตรของการทำลาย นี่ไม่ใช่เรื่องของอรชุนเดียว ลูกๆ ก็ได้รับมิตรของการทำลายและการสร้างขึ้นแล้ว ก่อนอื่นโอบาบาเองนั้นก็ได้อิทธิพลของการทำลาย ในเวลานั้นท่านไม่ได้มีความรู้ใดๆเลย ท่านนั้นได้เห็นว่าโลกนั้นกำลังถูกทำลาย และแล้วท่านก็ได้มีมิตรของสัญลักษณ์ 4 มือ (วิษณุ) ท่านก็จะเริ่มจะเข้าใจว่านั่นเป็นสิ่งที่ดี ที่หลังจากการทำลายพวกเรากำลังจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นท่านจึงอยู่อย่างมีความสุข เวลานี้โลกไม่ได้รู้ว่าการทำลายนั้นดี พวกเขาได้ทำการจัดการมากมายเพื่อความสงบ แต่ในที่สุดแล้วการทำลายต้องเกิดขึ้น พวกเขาคงจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และร้องขอให้ท่านมา ดังนั้นแน่นอนที่พ่อจะมา ท่านจะมาและก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ ที่ซึ่งพวกเรานั้นจะปกครอง นี่เป็นสิ่งที่ใช่ใหม่? เหตุใดพวกเขาจึงจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์? เป็นเพราะพวกเขามีความทุกข์ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถย่างเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นควรถูกทำลาย ได้รับการจดจำด้วยเช่นกันว่าการทำลายที่ยิ่งใหญ่นั้นเคยเกิดขึ้น อะไรเกิดขึ้นหลังจากนั้น? นั่นก็คือวิธีการที่ศาสนาเดียวได้มีการก่อตั้งขึ้นมาใช่ใหม่? ลูกศึกษาราชายโคะจากที่นี่และแล้วการทำลายก็เกิดขึ้น และแล้วใครเล่าที่จะหลงเหลืออยู่ในบาร์ด? ผู้ที่ศึกษาราชายโคะและให้ความรู้จะหลงเหลืออยู่ ทุกคนอื่นจะถูกทำลาย ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องหวาดกลัวเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้คนเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้มา ดังนั้นพวกเขาควรจะเป็นสุขเมื่อท่านมา พ่อพูดว่า: อย่าได้ชังแะในกิเลส! เอาชนะกิเลสเหล่านี้! หรือให้ท่านกิเลสเหล่านั้นและลงรายจะถูกขจัดออกไป! ลงรายเหนือบาร์ดนั้นต้องถูกขจัดออกไปอย่างแน่นอน ลูกต้องกลับมาสวยงามจากน่านเกลียด เทพที่บริสุทธิ์นั้นเคยอาศัยอยู่ในยุคทอง แน่แน่นอนที่พวกเขาต้องกลายเป็นเช่นนั้นที่นี้ ลูกรู้ว่าพวกเราเคยกลับมาปราศจากกิเลสด้วยการทำตามศรัทธา พระเจ้าพูด: สิ่งนี้แฝงตัว ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกได้มาซึ่งอำนาจในการปกครอง พ่อพูดว่า: ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ลูกสามารถได้รับอาณาจักรใน 1 วินาที ในตอนเริ่มต้นลูกสาวบางคนก็เคยเข้ามา และอยู่ในสวรรค์เป็นเวลา 4-5 วัน ชีพบาบาเคยมาและให้ฉันมิตรแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ เหล่าเทพเคยมาด้วยความภาคภูมิใจและความเคารพอย่างมาก ดังนั้นสิ่งนี้สัมผัสหัวใจของลูกๆ เพราะแท้จริงแล้วพ่อที่มากในวิธีที่แฝงตัวเพื่อที่อธิบายแก่พวกเรา ท่านมาในร่างของบราห์มา ร่างของบราห์มาต้องคงอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านประชาธิปไตยบราห์มา บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกควรจะทำตามสิ่งที่มาที่นี้ว่า: คุณมาหาใคร? ที่บราห์มากุมาริ อัจชะ คุณเคยได้ยินชื่อบราห์มาก่อนใหม่? ประชาธิปไตยบราห์มานั้นคงอยู่ใช่ใหม่? พวกเราทั้งหมดมาเป็นของท่านเวลานี้ แน่แน่นอนที่พวกเราเคยเป็นของท่านมาก่อนหน้านี้ด้วย การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา ดังนั้นบราห์มินก็เป็นที่ต้องการ พ่ออธิบายให้ใครผ่านบราห์มา? ท่านไม่ได้อธิบายแก่บุตร บราห์มินเหล่านี้คือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ชีพบาบาได้ทำให้พวกเราเป็นของท่านผ่านบราห์มา มีบราห์มากุมารและกุมาริมากมาย มีศุภย์มากมาย บราห์มากุมาริสอนพวกเราทั้งหมด ที่นี้พวกเราได้รับมรดกของปู่ พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชายโคะแก่ลูก เพราะท่านนั้นไม่มีตัวตน ท่านจึงรับการคำจุนของร่างของผู้อื่น และพูดความรู้แก่พวกเรา ทั้งหมดก็คือลูกๆ ของประชาธิปไตยบราห์มา เราคือประชาธิปไตยบราห์มากุมารและกุมาริ ชีพบาบาชื่อดาด้า(ปู่) ท่านได้นำพวกเรามาเลี้ยงดู ลูกรู้ว่าพวกเราทำการศึกษาเล่าเรียนกับดาด้าผ่านบราห์มา ลักษณะและนารายณ์นี้เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ทั้งคู่ เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ลูกๆ ลูกต้องเข้าถึงสิ่งนี้ อย่างดีมาก ก่อนอื่นได้อธิบายว่า ลูกมี 2 พ่อในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในสวรรค์ลูกมีพ่อเดียว เหตุใดลูกจึงควรจดจำท่านหลังจากลูกได้รับอำนาจในการปกครองจากพ่อเหนือโลกแล้ว? ไม่ได้มีความทุกข์ที่นั่นที่ลูกจะต้องจดจำท่าน มีการร้องเพลงว่า: โอ้ ผู้จัดความทุกข์! ผู้ประทานความสุข! สิ่งนั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ อะไรก็ตามที่กลายเป็นอดีตจะได้รับการจดจำในเวลาต่อมา ค่ายกยอนั้นเป็นของเพียงผู้เดียว พ่อผู้เดียวนั้นมาและชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขานั่งและเขียนเรื่องราวของอดีต เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อเคยสอนราชายโคะแก่ลูกซึ่งด้วยสิ่งนี้ที่ลูกได้รับอำนาจในการปกครองนั้น ลูกเคยวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด และเวลานี้กำลังศึกษาเล่าเรียนอีกครั้งหนึ่ง และแล้วลูกจะปกครองถึง 21 ชาติเกิด ลูกจะกลายเป็นเทพเช่นเดียวกับพวกเขา ลูกกลายเป็นเช่นนั้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกเคยวนไปทั้งวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่ยุคทองและยุคเงินอีกครั้ง เหตุนี้เองพ่อจึงถามว่า: เป็นเวลาที่ครั้งที่พวกเราเคยพบกันมาก่อน? นี่คือนางสิ่งในทางปฏิบัติใช่ใหม่? เมื่อคนใหม่ได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาก็สามารถเข้าใจว่ามีวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างแน่นอน เป็นสิ่งที่เต็มวงจรสำหรับผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นเท่านั้น ทุกสิ่งต้องมีการคิดคำนวณด้วยสติปัญญา บาบาฉันได้เคยพบกับท่านมาแล้วหลายต่อหลายครั้งในอาคารนี้ ขณะที่กำลังสวมใส่เครื่องแต่งกายนี้ และฉันก็จะเฝ้าแต่พบปะกับท่าน ลูกได้เฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ และไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ เป็นไปไม่ได้สำหรับสิ่งใดๆที่คงใหม่เสมอ ทุกสิ่งกลับมาเก่าอย่างแน่นอน ทุกสิ่งนั้นต้องไปผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าโลกใหม่กำลังจะมา นั่นเรียกว่าสวรรค์ นี่คือนรก นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ ผู้คนมากมายก็เรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ได้โปรด

มา และชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เกิด! พวกเขาริยกหา เพราะความทุกข์ของพวกเขาเพิ่มขึ้น แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วพวกเขากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เรากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาในยุคทองแดง ศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนนั้นเกิดขึ้นต่อเนื่อง เราเริ่มกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์อย่างแท้จริง การละเล่นนั้นอยู่บนพื้นฐานของบาป เวลานี้ลูกๆ มีสำนึกและเวลานี้ลูกฉลองวันเกิดของข้า ไม่มีใครอื่นแม้กระทั่งรู้จักข้า พวกเรารู้จักท่าน ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่เราอย่างแท้จริง การก่อตั้งสวรรค์กำลังเกิดขึ้นผ่านบราห์มา ผู้ที่ศึกษาโยคะนี้และทำการก่อตั้งจะประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของเขาอย่างแน่นอน พวกเราพูดว่า: พวกเรานั้นได้ศึกษาราชโยคะนี้จากพ่อทุกๆ วงจรอย่างแท้จริง บาบาก็อธิบายแล้วว่าวงจรของ 84 ชชาติเกิดเวลานี้กำลังมาถึงจุดจบ และแล้วพวกเราก็จะต้องวนไปรอบวงจรใหม่ ลูกควรเข้าใจวงจรใหม่ ลูกสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ ถึงแม้ว่าลูกไม่ได้มีภาพเหล่านี้ก็ตาม สิ่งต่างๆ เหล่านี้เรียบง่ายอย่างยิ่ง อย่างแท้จริงที่บาปที่เคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก เป็นเพียงว่าผู้คนเหล่านั้นเชื่อว่ายุคเหล็กยังคงอยู่ในวัยทารก ลูกพูดว่านี่คือตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก วงจรนั้นมาถึงจุดจบในเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าพวกเราต้องไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกเข้าใจดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งความสุข และดินแดนแห่งความทุกข์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของลูก ความคิดที่ว่า “เหตุใดฉันจึงไม่ไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเล่า?” นั้นก็จะไม่เกิดขึ้น ดินแดนแห่งความสงบนั้นเป็นบ้านของเราดวงวิญญาณอย่างแท้จริง เนื่องจากดวงวิญญาณไม่มีวาระที่นั่น พวกเขาคงไม่พูดถึงใด ทุกคนได้รับความสงบที่นั่น ในยุคทองก็มีเพียงศาสนาเดียว ละครโลกลนี้ก็คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย มันเฝ้าแต่หมุนไป ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย ลูกทั้งหมดต้องอยู่ในดินแดนแห่งความสงบเป็นเวลาอันสั้น นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ยุคเหล็กนั้นคือดินแดนแห่งความทุกข์ มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งหมดและมีความปั่นป่วนมากมาย! เมื่อเป็นดินแดนของความทุกข์อย่างที่สุดและแล้วพ่อได้มา หลังจากดินแดนของความทุกข์ก็เป็นดินแดนแห่งความสุขอย่างสมบูรณ์ พวกเราได้เข้ามาสู่ดินแดนแห่งความสุขจากดินแดนแห่งความสงบ และแล้วก็จะกลายเป็นดินแดนของความทุกข์ ในยุคทองพวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่พวกเขาเหล่านั้นมีกิเลสอย่างที่สุด สิ่งนี้ง่ายมากที่จะอธิบาย จำเป็นต้องมีความกล้าหาญ ลูกสามารถไปที่ใดก็ตามและอธิบายแก่พวกเขา ได้มีการเขียนไว้ว่าหนุมานนั้นจะไปยังชุมนุมทางจิตและนั่งอยู่ข้างหลังท่ามกลางรองเท้า ผู้ที่เป็นนักรบที่กล้าหาญก็จะไปที่ใดก็ตามและรับฟังด้วยทักษะทางการทูตในสิ่งที่ผู้อื่นพูด ลูกสามารถเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของลูกและไปที่ใดก็ตามเพื่อให้ประโยชน์แก่พวกเขา บาบากำลังให้ประโยชน์แก่ลูกด้วยเช่นกันในวิธีที่แฝงตัว เมื่อใดก็ตามที่ลูกได้รับคำเชิญให้ไปที่วัดหรือที่ใดๆ ลูกควรจะไปที่นี่และอธิบายแก่พวกเขา ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่ฉลาดขึ้นทุกวัน ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ลูกต้องทดลองสิ่งนี้ ได้เคยมีการจดจำกันมาว่าชั้นยาซซีและราชาได้มาในเวลาสุดท้าย กษัตริย์จำนวนมากก็เคยได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที และแล้วเขาก็กลายเป็นอนุจนาท (ผู้ที่กลายเป็นจนาทในอนาคต) ในยุคเงิน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะได้เห็นฉากสุดท้ายของการทำลาย ทำให้สภาพของลูกปราศจากความกลัวและไม่สั่นคลอนเช่นเดียวกับมหาวีระะ อยู่ในอาการเบิกบานแห่งการทรงจำระลึกถึงในวิธีที่แฝงตัว
2. เพื่อที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าผู้ที่อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนส่งเวทกระดุกทั้งหมดของลูกในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นที่ฤๅษีดาดีจิได้ทำ

พร: ขอให้ลูกฝึกฝนอยู่อย่างสันโดษและสำรวจตนเติมเต็มตัวของลูกเองด้วยประสบการณ์และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นผู้ชนะมายุ

เพื่อที่จะมีพลังและเต็มไปด้วยความรู้ นั่นคือภาพลักษณ์แห่งประสบการณ์ จงเป็นผู้ที่อยู่อย่างสันโดษและสำรวจตน สาเหตุของการขึ้นลงคือการขาดประสบการณ์ ดังนั้นอย่าเพียงแต่เป็นผู้ที่เข้าใจและอธิบายให้กับผู้อื่นหรือเป็นเพียงภาพลักษณ์ของการไตร่ตรอง แต่จงอยู่อย่างสันโดษและสัมผัสกับทุกประเด็นและลูกจะปลอดภัยจากการหลอกลวง ความทุกข์ หรือความขัดแย้ง เมื่อลูกได้สัมผัสกับบทเรียนแรกที่ว่าลูกเป็นลูกของใคร การได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูกคืออะไร ลูกจะกลายเป็นผู้ชนะมายุได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: ผู้ที่ยังอยู่อย่างดับเบิลโลทขณะที่เต็มเต็มความรับผิดชอบคือเพชรพลอยผู้ที่ไม่ลืมหัดกับพ่อ

***** โอม ชานติ *****

การละวางในสิ่ง

วันนี้ บัฟฟาตากำลังมองดูลูกๆ ที่สูงส่งทั้งหมดของท่านที่นั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัว ที่นั่งดอกบัวคือสัญลักษณ์ของสภาพที่สูงส่งของดวงวิญญาณ บราห์มิน ที่นั่งคือวิธีการที่จะอยู่อย่างมั่นคง ดวงวิญญาณบราห์มินคงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่เหมือนดอกบัว และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเรียกว่าผู้ที่นั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัว เช่นที่บราห์มินกลายเป็นเทพ ผู้ที่นั่งอยู่บนที่นั่งนี้ก็สามารถนั่งอยู่บนบัลลังก์ได้ ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัวเป็นเวลานานหรือเป็นเวลาสั้น ๆ ลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่นั่งบนบัลลังก์ของอาณาจักรเป็นเวลาทีนานหรือในช่วงเวลาสั้นๆตามนั้น ที่นั่งดอกบัวคือสัญลักษณ์ของสภาพที่มีความรักและละวางที่สุดเช่นเดียวกับสภาพของพ่อบราห์มา ลูกๆ บราห์มินทำตามพ่อ และด้วยเหตุนี้ลูกจึงมีที่นั่งดอกบัวเช่นเดียวกับพ่อ สิ่งซึ่งบอกของการเป็นผู้ที่ละวางอย่างยิ่งคือลูกจะเป็นที่รักของพ่อและหึงครอบครัวยิ่ง การละวางหมายถึงการละวางจากทุกสิ่ง

1. การละวางจากสำนักของร่างกาย ดวงวิญญาณทางโลกมีสำนักของร่างกายโดยธรรมชาติและตลอดเวลาในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาและกำลังทำทุกการกระทำ พวกเขาไม่ต้องพยายามที่จะคิดว่าพวกเขาคือร่างกาย พวกเขามีสำนึกถึงนั้นอย่างง่ายดายโดยที่ไม่ได้แม้แต่จะคิดถึงสิ่งนี้เลย ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณบราห์มินที่นั่งบนที่นั่งดอกบัวควรจะอยู่อย่างละวางจากสำนักของร่างกายของพวกเขาได้อย่างง่ายดายเช่นกัน เช่นที่ดวงวิญญาณที่ไม่มีความรู้คงอยู่อย่างละวางจากสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ; อย่าให้สำนึกของร่างกายดึงลูกเข้าหาตัวมันเอง ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาแล้ว: ในขณะที่กำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมา ท่านมีรูปที่เป็นเทวดาและเทพอย่างเป็นธรรมชาติในสำนึกของท่าน การมีสภาพของสำนักที่เป็นดวงวิญญาณอย่างเป็นธรรมชาติและสม่ำเสมอเช่นนั้นกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ละวางจากสำนักของร่างกาย การอยู่อย่างละวางจากสำนักของร่างกายเท่านั้นที่จะทำให้ลูกเป็นที่รักของพระเจ้า

2. การอยู่อย่างละวางจากทุกความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูกด้วยดริชตีทัศนคติและการกระทำของลูก ในขณะที่มองเห็นความสัมพันธ์ทางร่างกาย ให้ความสัมพันธ์ของสำนักเป็นดวงวิญญาณอยู่ในสำนึกของลูกอย่างเป็นธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้เอง “ไปยา ดุซ”(ในโอกาสที่บราเธอร์ถูกเชิญไปยังสถานที่ของซิสเตอร์) จึงเกิดขึ้นหลังจากตีปาวาลี เมื่อลูกกลายเป็นดวงดาวที่เปล่งประกายหรือตะเกียงที่คงอยู่ตลอดไปชั่วนิรันดร์ที่เปล่งประกาย ลูกมีความสัมพันธ์ของความเป็นพี่น้องกันในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณลูกมีความสัมพันธ์ของความเป็นพี่น้อง และในฐานะที่เป็นบราห์มินที่มีตัวตนของสกุลของบราห์มา ลูกมีความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์และสูงส่งของพี่น้องหญิงชายในสำนึกของลูกอย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้นการละวางหมายถึงการละวางจากร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่าง

3.

3.

4.

5. การละวางจากทรัพย์สินสมบัติในครอบครองที่สูญสลายของร่างกายของลูก หากทรัพย์สินสมบัติในครอบครองทางวัตถุเป็นเหตุของความเสียหายต่อประสาทสัมผัสทางร่างกายใดๆ นั่นคือหากมีแรงดึงดูดใดๆต่อสิ่งนั้นก็จะไม่ใช่การละวาง เป็นเรื่องง่ายที่จะละวางจากความสัมพันธ์ แต่การดึงดูดเข้าไปหาสิ่งของต่างๆทางวัตถุที่ลูกควรละวางจากสิ่งเหล่านั้นยังคงหลงเหลืออยู่ในลักษณะที่ดูดี ลูกได้รับการบอกแล้วว่า การดึงดูดในรูปที่ชัดเจนคือความปรารถนา แต่ความปรารถนาในรูปที่ละเอียดอ่อนและลึกล้ำนั้นคือการชอบบางสิ่ง ลูกพูดว่า “ฉันไม่มีความปรารถนา แต่ฉันก็ชอบมัน” การชอบในรูปที่ละเอียดอ่อนนี้สามารถอยู่ในรูปของความปรารถนาได้เช่นกัน ดังนั้นตรวจสอบสิ่งนี้เป็นอย่างดี: สิ่งของที่เป็นวัตถุนี้ นั่นคือสิ่งที่หมายถึงความสุขชั่วคราวนี้ถึงฉันหรือไม่? เมื่อสิ่งอำนวยความสะดวกไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ในเวลาที่ลูกต้องการแล้วความพยายามทางจิตของลูกจะง่ายดายหรือไม่? นั่นคือสภาพของโยคะที่ง่ายดายของลูกไม่ได้ขึ้นลงใช่หรือไม่?

ลูกไม่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆหรือถูกบังคับด้วยนิสัยของลูกใช่หรือไม่? สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในทางวัตถุ ลูกคือผู้เอาชนะวัตถุธาตุ นั่นคือลูกเป็นบราห์มินที่นั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัว ที่อยู่เหนือการคำนึงของวัตถุธาตุ พร้อมกับการเป็นผู้เอาชนะมายาลูกก็เป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุด้วยเช่นกัน พื้นที่ที่ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายา มายาก็ทดสอบลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าในวิธีต่างๆ เธอเห็นว่าเพื่อนของเธอกลายเป็นผู้เอาชนะมายา ดังนั้นเธอจึงให้ข้อทดสอบมากมาย ข้อสอบของวัตถุธาตุคือการนำลูกทั้งหมดเข้าไปสู่ความปั่นป่วนผ่านสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น การขาดแคลนน้ำ นั่นไม่ใช่ข้อสอบใหญ่ อย่างไรก็ตามสิ่งที่สิ่งอำนวยความสะดวกทำขึ้นมาด้วยน้ำและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำขึ้นมาด้วยไฟ ในทำนองเดียวกันสิ่งอำนวยความสะดวกที่สร้างขึ้นจากวัตถุธาตุทุกอย่างเป็นพื้นฐานของความสุขชั่วคราวสำหรับดวงวิญญาณมนุษย์ในชีวิตของพวกเขา ดังนั้นวัตถุธาตุทั้งหมดนี้จะทดสอบลูก ในขณะที่นั่นเป็นเพียงแค่การขาดแคลนน้ำ แต่เมื่อสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทำจากน้ำนั้นไม่สามารถหามาได้ก็จะเป็นข้อสอบที่แท้จริง ข้อสอบด้วยวัตถุธาตุเหล่านี้จะมาในเวลาของมันเองอย่างแน่นอน ด้วย

เหตุนี้ลูกต้องเป็นอิสระจากการถูกดึงดูดจากทรัพย์สินสมบัติในครอบครองของร่างกายและอยู่อย่างเป็นอิสระจากการคำนึงของร่างกายใดๆ ในเวลาปัจจุบันสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดมีให้ใช้ได้อย่างง่ายดายสำหรับลูก ไม่มีอะไรขาด อย่างไรก็ตามในขณะที่สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดมีให้ใช้และในขณะที่ลูกทดลองกับสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดนั้น สภาพของโยคะของลูกไม่ควรจะขึ้นลง การทดลองอย่างเป็นโยคีหมายถึงการละวาง เมื่อลูกไม่ได้มีอะไรอยู่แล้ว นั่นไม่เรียกว่าการละวาง อย่างไรก็ตามในขณะที่มีทุกสิ่งจึงใช้สิ่งนั้นเพื่อประโยชน์ของมันและทดลองกับสิ่งนั้นโดยไม่ถูกดึงดูด อย่าใช้สิ่งนั้นเพราะลูกต้องการหรือชอบ แน่แน่นอนตรวจสอบตนเองด้วยวิธีนี้ ที่ใดมีความปรารถนาไม่ว่าลูกจะพยายามแค่ไหน ความปรารถนา(อิจชะ)นั้นก็จะไม่ปล่อยให้ลูกกลับมาดี(อัจชะ)ได้ มิฉะนั้นในช่วงเวลาของการทำข้อสอบ ลูกก็จะใช้เวลาของลูกไปกับความพยายาม ลูกจะพยายามมุ่งมั่นอยู่กับความเพียรพยายามทางจิต(สัทธา) แต่สิ่งอำนวยความสะดวก(สัทธัน)จะดึงดูดลูกเข้าไปหาตัวมันเอง ลูกจะยังคงรบราและเพียรพยายามต่อไปที่จะทดลองและจบสิ้นแรงดึงดูดของสิ่งอำนวยความสะดวกและเวลาของลูกสำหรับข้อทดสอบนั้นจะผ่านไปกับการชักคะเยื่อนี้ แล้วผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร? สิ่งอำนวยความสะดวกที่ลูกทดลองทำในสภาพของการเป็นโยคีที่ง่ายดายของลูกจะแปรปรวนขึ้นๆลงๆ เวลานี้ข้อสอบจากวัตถุธาตุจะมาด้วยความเร็วมากขึ้น ดังนั้นตรวจสอบล่วงหน้าว่าไม่มีการคำนึงใดๆทางกายภาพ – ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้า วิธีการปฏิสัมพันธ์ การดำรงชีวิต และการสร้างสายสัมพันธ์กับผู้อื่น - ตรวจสอบว่าไม่มีสิ่งต่างๆเหล่านี้อยู่ในรูปของอุปสรรคแม้ในทางที่ละเอียดอ่อน ทดลองสิ่งนี้ในตอนนี้นะเลย อย่าได้เริ่มทดลองเมื่อข้อสอบมา และแล้วก็จะมีช่องว่างสำหรับความล้มเหลว

สภาพของโยคะหมายถึงการมีสภาพที่ละวางในขณะที่ทดลอง ให้ความพยายามทางจิตของโยคีที่ง่ายดายได้รับชัยชนะเหนือสิ่งอำนวยความสะดวกนั่นคือเหนือวัตถุธาตุ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกสามารถทำได้โดยไม่มีอย่างหนึ่ง แต่ไม่สามารถทำได้โดยปราศจากอีกอย่างหนึ่ง และนั่นคือสาเหตุที่สภาพของลูกขึ้นลง นั่นจะไม่เรียกว่าชีวิตที่ละวาง จงประสบความสำเร็จเช่นนั้นด้วยความสำเร็จของลูกแม้กระทั่งสิ่งที่ไม่บรรลุผลก็ยังทำให้ลูกรู้สึกถึงการบรรลุผลได้ ในช่วงเริ่มต้นของการก่อตั้งเพื่อที่จะทดสอบดูว่าพวกเขาถูกดึงดูดไปสู่สิ่งต่างๆหรือไม่ โปรแกรมต่างๆ ถูกสร้างขึ้นเพื่อทดสอบพวกเขาในสิ่งเหล่านี้ ตัวอย่างเช่นเป็นเวลาสิบห้าวันพวกเขาได้รับเพียงแค่มิลลิเทาปาตี(จาปาตีที่ทำมาจากข้าวฟ่าง)และนมเปรี้ยวเพื่อรับประทาน พวกเขาต้องลองสิ่งนี้เมื่อมีข้าวสาลี ไม่ว่าใครบางคนจะป่วยแค่ไหนพวกเขาก็ต้องกินแค่สิ่งนี้เป็นเวลาสิบห้าวัน ไม่มีใครล้มป่วย(เพราะสิ่งนี้) ผู้ที่ป่วยเป็นโรคหอบหืดก็กลับมาหายดี พวกเขามีความซาบซึ้งว่าบรรดาให้โปรแกรมนั้น บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ว่ากันว่ายาพิษกลายเป็นน้ำหวาน แต่นั่นคือนมเปรี้ยว ความศรัทธาและความซาบซึ้งทำให้ลูกได้รับชัยชนะในทุกสถานการณ์ ข้อสอบเช่นนั้นจะมาด้วยเช่นกัน ลูกก็จะได้กินเพียงแค่ว่าปาตีแห่งปัจจุบันลูกมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด ลูกอาจพูดว่า: ฟันของลูกไม่แข็งแรงเพียงพอลูกไม่สามารถย่อยได้ ลูกจะทำอะไรได้ในตอนนั้น? เมื่อลูกมีความศรัทธา ความซาบซึ้ง และพลังจากความสำเร็จของโยคะ แม้แต่จาปาตีแห่งก็จะทำงานเหมือนจาปาตีนุ่มๆ และลูกจะไม่รู้สึกขุ่นมัวไม่พอใจ หากลูกรักษาความภาคภูมิใจในการเป็นตัวแห่งความสำเร็จก็ไม่มีใครสามารถทำให้ลูกขุ่นมัวไม่พอใจได้ เมื่อสิ่งใดกลายเป็นเหมือนแมวเบื่องหน้าหฐโยคีและงูกลายเป็นเหมือนของเล่นแล้วสิ่งเหล่านี้ไม่มีอะไรเป็นเรื่องใหญ่เบื่องหน้าลูกผู้เป็นดวงวิญญาณราชาโยคีที่ง่ายดายที่เป็นตัวแห่งความสำเร็จ หากลูกมีสิ่งอำนวยความสะดวกก็ใช้ได้อย่างสบาย แต่จงตรวจสอบดูว่าลูกไม่ได้ถูกหลอกลวงในเวลานั้น (เมื่อเวลานั้นมาถึง) อย่าปล่อยให้สถานการณ์นำลูกลงมาจากสภาพของลูก เป็นเรื่องง่ายที่จะละวางจากความสัมพันธ์ทางร่างของลูก แต่ลูกต้องให้

ความใส่ใจกับการละวางจากสิ่งต่างๆของร่างกายของลูก

4. การละวางจากธรรมชาติเก่าและชั้นสสารของลูก ธรรมชาติและชั้นสสารของร่างเก่ามีความแข็งแกร่งมาก สิ่งเหล่านั้นก็กลายเป็นอุปสรรคอย่างใหญ่หลวงในการเป็นผู้เอาชนะมายาเช่นกัน หลายครั้งที่บัพดาตาได้เห็นร่างเก่าและชั้นสสารเก่านั้นจบสิ้นลง แต่เส้นนั้นยังคงเหลืออยู่ มันหลอกลวงลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าในเวลานั้น(เมื่อถึงเวลานั้น) ธรรมชาติและชั้นสสารที่แข็งแกร่งของลูกทำให้ลูกได้รับอิทธิพลจากมายาที่ลูกไม่แม้แต่จะคิดเลยว่าสิ่งที่ผิดเป็นสิ่งผิด พลังแห่งการตระหนักรู้จบสิ้น เพื่อที่จะละวางจากสิ่งนี้ลูกต้องมีการตรวจสอบที่ดีมาก เมื่อพลังแห่งการตระหนักรู้จบสิ้น ลูกต้องพูดโกหกเป็นพันครั้งเพื่อที่จะพิสูจน์ว่าคำพูดที่โกหกของลูกนั้นถูกต้อง ลูกได้รับอิทธิพลอย่างมาก การพยายามพิสูจน์ตนเองว่าถูกต้องก็เป็นสัญญาณบ่งบอกของการได้รับอิทธิพลจากชั้นสสารเก่าของลูก หนึ่งคือการพิสูจน์บางสิ่งว่าถูกต้องและอีกประการหนึ่งคือการพิสูจน์ว่าตนเองถูกต้องด้วยการดื้อรั้น ผู้ที่พยายามพิสูจน์ตนเองว่าถูกต้องด้วยการดื้อรั้นไม่สามารถกลายเป็นตัวของความสำเร็ได้ นอกจากนี้ลูกต้องตรวจสอบด้วยว่าไม่มีร่องรอยของธรรมชาติเก่าหรือชั้นสสารของลูก แม้แต่น้อยที่ซ่อนอยู่ที่ไหนสักแห่ง ลูกเข้าใจไหม?

ผู้ที่ละวางจากสิ่งทั้งสี่นี้กล่าวได้ว่าเป็นที่รักของพ่อและเป็นที่รักของครอบครัวด้วย ลูกกลายเป็นผู้ที่นั่งบนที่นั่งดอกบัวในลักษณะนี้หรือไม่? สิ่งนี้เรียกว่า "ทำตามพ่อ" เมื่อพ่อบราห์มานั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัวท่านกลายเป็นผู้เป็นที่รักอันดับหนึ่งของพ่อและเป็นที่รักของบราห์มินด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปที่มีตัวตนหรือตอนนี้อยู่ในรูปที่อเนก แม้กระทั่งตอนนี้อะไรที่ปรากฏขึ้นในหัวใจของบราห์มินแต่ละคนและทุกคน? บราห์มา บาบาของเรา ลูกไม่รู้สึกลูกไม่ได้เห็นเขาในรูปที่มีตัวตน ลูกไม่ได้เห็นท่านด้วยตาของลูก แต่ลูกเห็นท่านด้วยหัวใจของลูก ลูกเห็นท่านด้วยสายตาที่สูงส่งของสติปัญญาของลูก ลูกได้สัมผัสกับท่าน นี่คือเหตุผลที่บราห์มินทุกคนพูดจากหัวใจของเขาว่า: บราห์มา บาบาของนั้น นี่เป็นสัญญาณบ่งบอกของการเป็นที่รัก การละวางจากทุกสิ่งทำให้ท่านเป็นที่รักของคนทั้งโลก ดังนั้นในท่านเองเดียวกันจงละวางจากทุกสิ่งและเป็นที่รักของทุกคน ลูกเข้าใจไหม?

ผู้ที่มาจากกุระราตออาศัยอยู่ใกล้ ๆ และดังนั้นพวกเขาก็ใกล้ในการทำตาม ความพิเศษของลูกคือการอยู่ใกล้ทั้งทางภูมิศาสตร์และในสภาพของลูก บัพดาตานิยามดีที่ได้เห็นลูก ๆ เสมอ อังชะ

ถึงลูกที่ละวางในทุกหนแห่งที่เป็นที่รักของพ่อและนั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัว ถึงลูกพิเศษที่เอาชนะมายาและวัตถุธาตุอยู่เสมอ ถึงลูกที่มีศรัทธาที่ทำตามพ่อเสมอ ด้วยความทรงจำระลึกถึงที่เต็มไปด้วยความรัก และนมัสเต จากบัพดาตา

บัพดาตาพบกลุ่ม:

1) สิ่งพี่น้องชายหญิงซึ่งเป็นผู้รับใช้ที่มากที่สุด: ในช่วงเวลาที่ลูกทำงานรับใช้ในหมู่บ้าน ลูกได้สัมผัสกับโยคะอย่างสม่ำเสมอในช่วงเวลานั้นหรือไม่? โยคะของลูกไม่หยุดลงใช่ไหม? การเป็นผู้รับใช้ในหมู่บ้านหมายถึงการเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและง่ายดาย ลูกจะจำประสบการณ์ของช่วงเวลาสั้นๆ นี้ได้ตลอดไปใช่ไหม? เมื่อใดก็ตามที่สถานการณ์เลวร้ายเกิดขึ้นเพียงมาที่หมู่บ้านในจิตใจของลูก และแล้วด้วยการเป็นผู้อาศัยในหมู่บ้าน ลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายและสถานการณ์หรือปัญหาจะจบสิ้นลง เก็บประสบการณ์นี้ของลูกไว้กับลูกเสมอ ด้วยการจดจำประสบการณ์นี้ลูกจะได้รับพลัง ผลของงานรับใช้ เป็นสิ่งที่ไม่สูญสลาย อังชะ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยที่จะได้รับโอกาสนี้ ลูกได้รับโอกาสที่ยิ่งใหญ่มาก

ผู้รับใช้หมายถึงผู้ที่เป็เครื่องมือเสมอเช่นเดียวกับพ่อผู้ที่อยู่อย่างถ่อมตน ความถ่อมตนเป็นวิธีที่สูงส่งที่จะประสบความสำเร็จมากที่สุด ในการทำงานรับใช้ใด ๆ ความถ่อมตนและการเป็นเครื่องมือถือเป็นหนทางแห่งความสำเร็จ ลูกรับใช้ด้วยคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้หรือไม่? ในการทำงานรับใช้เช่นนั้นมักประสบความสำเร็จเสมอและมีความสุขด้วยเช่นกัน ลูกมีความสุขในยุคบรรจบกันและด้วยเหตุนี้ลูกจึงไม่รู้สึกลูกทำงานรับใช้เป็นงานรับใช้ ตัวอย่างเช่นเมื่อมีคนเล่นมวยปล้ำเขาทำสิ่งนั้นด้วยความสนุกสนานโดยคิดว่ามันเป็นกีฬา ไม่มีความเหนื่อยล้าหรือความเจ็บปวดในสิ่งนั้น เพราะเขาทำสิ่งนั้นโดยคิดว่ามันเป็นความบันเทิงและเพื่อความสุขของตนเอง ในท่านเองเดียวกันหากลูกทำงานรับใช้ด้วยคุณสมบัติพิเศษของการเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงแล้วก็จะไม่มีวันเหนื่อยล้า ลูกเข้าใจไหม? ลูกจะรู้สึกตลอดเวลาว่าลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ แต่ลูกแค่กำลังเล่นเกม ดังนั้นไม่ว่าลูกจะถูกขอให้ทำงานรับงานรับใช้อะไรก็ตาม จงประสบความสำเร็จอยู่เรื่อยๆด้วยคุณสมบัติ

พิเศษทั้งสองนี้ โดยการทำเช่นนั้นลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็อย่างสม่ำเสมอ อัจชะ

2) ทาปาเซียที่แท้จริงทำให้ลูกกลายเป็นทองคำแท้ที่ไม่มีอะไรเจือปนตลอดเวลา ทาปาเซียทำให้ลูกแต่ละคนมีความสามารถเสมอที่ลูกจะประสบความสำเร็จในครอบครัวของลูกและในการได้รับรางวัลของลูกด้วย ลูกกลายเป็นทาปาสวิเช่นนั้นแล้วหรือยัง? ผู้ที่ทำทาปาเซียเรียกว่าราชาโยคี ดังนั้นลูกทุกคนคือราชาโยคี ลูกไม่ใช่ผู้ที่จะมีอารมณ์ซุนมัวไม่พอใจจากสถานการณ์ใดๆใช้ไหม? ดังนั้นตรวจสอบตนเองด้วยวิธีนี้เสมอ และหลังจากตรวจสอบแล้วจงเปลี่ยนแปลงตนเอง เพียงแค่ตรวจสอบตนเอง ลูกอาจรู้สึกท้อแท้ ลูกจะคิดว่า "ฉันมีความอ่อนแอในตัวตน ฉันมีสิ่งนี้และฉันก็ไมรู้ว่าฉันจะทำให้มันถูกต้องได้หรือไม่" ดังนั้นตรวจสอบตนเอง และพร้อมกับการตรวจสอบตนเองจงเปลี่ยนแปลงตนเองด้วย มิฉะนั้นลูกจะกลับมาอ่อนแอและเวลาก็ผ่านไป ในขณะที่ผู้ที่ทำทุกสิ่งตามเวลาจะได้รับชัยชนะเสมอ ดังนั้นลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับชัยชนะและสูงส่งอยู่เสมอหรือไม่? ลูกทุกคนสูงส่งหรือตามลำดับกันไป? หากลูกถูกถามว่าลูกอันดับที่เท่าใด ลูกทุกคนจะตอบว่า "อันดับหนึ่ง" อย่างไรก็ตามจะมีกี่คนที่เป็อันดับหนึ่งนั้น? หนึ่งคนหรือหลายคน? ไม่ใช่ทุกคนที่จะกลายเป็นอันดับหนึ่ง แต่ลูกสามารถเข้ามาในกลุ่มแรกได้ จะมีเพียงคนเดียวที่เป็นอันดับหนึ่ง แต่หลายคนจะเข้ามาในกลุ่มแรกและดังนั้นลูกจะได้เป็อันดับแรก จะมีเพียงคนเดียวที่นั่งบนบัลลังก์ของราชอาณาจักร แต่เขาจะมีมิตรสหายมากมายใช่หรือไม่? ดังนั้นการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์หมายถึงการประกาศสิทธิในอาณาจักร ดังนั้นกลุ่มแรกหมายถึงความพยายามที่จะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง ยังไม่มีการกำหนดที่นั่งนอกจากสองหรือสามที่นั่งเท่านั้นที่ลูกกำหนดไว้แล้ว เวลานี้ลูกสามารถทำความพยายามอะไรก็ได้ตามที่ลูกต้องการ ไม่ว่าลูกจะพยายามมากแค่ไหน บัพดาดาเคยบอกลูกแล้วว่ามันสายแล้ว แต่ก็ยังไม่สายเกินไป และด้วยเหตุนี้เองทุกคนจึงมีโอกาที่จะก้าวหน้าต่อไป ทุกคนมีโอกาที่จะชนะและประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง ดังนั้นขอให้มีความจริงจังและกระตือรือร้นอยู่เสมอ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ "ใครๆก็สามารถกลายเป็นอันดับหนึ่งได้ อันดับสองก็ดีแล้วสำหรับฉัน" นี่จะเรียกว่าความพยายามที่อ่อนแอ ลูกทุกคนเป็นผู้มีความพยายามอย่างเข้มข้นมากใช่หรือไม่? อัจชะ

พร: ขอให้ลูกรู้คิดและทำงานรับใช้ทั้งสามประเภทในเวลาเดียวกันและกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ ในปัจจุบันตามเวลา งานรับใช้สามประเภท – ด้วยความคิด คำพูด และการกระทำต้องเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน พร้อมกับการรับใช้ด้วยคำพูดและการกระทำของลูกแล้ว ก็ต้องรับใช้ด้วยจิตใจของลูกผ่านความคิดที่บริสุทธิ์และทัศนคติที่สูงส่งด้วยเช่นกัน แล้วลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้นเพราะคำพูดเต็มไปด้วยพลังเมื่อจิตใจของลูกมีพลัง มิฉะนั้นลูกจะกลายเป็นเหมือนบันทิตที่เพียงแค่พูดถึงเรื่องนี้เท่านั้น เพราะพวกเขาเพียงแต่อ่านทุกสิ่งและพูดซ้ำเหมือนนกแก้ว ดวงวิญญาณญาณคือบุคคลที่รู้จักจะทำงานรับใช้ทั้งสามประเภทในเวลาเดียวกัน และด้วยเหตุนี้จึงได้รับพรของความสำเร็

คติพจน์: การให้ประสบการณ์ของความสงบ พลัง และความสุข โดยผ่านคำพูด การกระทำ และดริชดีของคนๆนั้นคือความยิ่งใหญ่ของดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ซานติ ***